

Ochildiyev F.B.

TARIXIY O'LKASHUNOSLIK

O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY VA
O‘RTA MAXSUS TA‘LIM VAZIRLIGI
MIRZO ULUG BEK NOMIDAGI O‘ZBEKISTON
MILLIY UNIVERSITETI

Ochildiyev F.B.

TARIXIY O‘LKASHUNOSLIK

(o‘quv qo‘llanma)

5120300 – Tarix (mamlakatlar va mintaqalar)

5120400 – Arxeologiya

5121300 – Tarix va ekskursiya-o‘lkashunoslik ishi

TOSHKENT
«DONISHMAND ZIYOSI»
2020

UO'K 908(075)

KBK 63.3

O 95

Mas'ul muharrir:

A.S. Sagdullayev, tarix fanlari doktori, akademik.

Taqrizchi:

R.X. Suleymanov, tarix fanlari doktori, professor;

O'.M. Mavlanov, tarix fanlari doktori, professor.

Ochildiyev F.B.

O 95 Tarixiy o'lkashunoslik [Matn]: o'quv qo'llanma / F.B. Ochildiyev. – Toshkent. «Donishmand ziyosi» MCHJ, 2020. – 200 b.

ISBN 978-9943-6446-6-3

Mazkur qo'llanmada tarixiy o'lkashunoslik fanining maqsad va vazifalari, yosh avlodni tarbiyalashda tarixiy o'lkashunoslik fanining o'rnini, o'lkamiz tarixiy geografiyasi va tarixiy jarayonlar haqida ma'lumot keltirilgan.

Tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda arxeologiya, etnografiya, antropologiya, toponimika, yozma va arxiv manbalarning o'rnini kabi mavzular qamrab olingan. Ushbu qo'llanma tarix, arxeologiya, tarix va ekskursiya-o'lkashunoslik ishi yo'nalishlari bakalavr talabalari uchun mo'ljallangan.

UO'K 908(075)

KBK 63.3

ISBN 978-9943-6446-6-3

© Ochildiyev F.B., 2020

© «Donishmand ziyosi» MCHJ, 2020

MUQADDIMA

Tarixiy o'lkashunoslik – o'z ona yurti hisoblangan muayyan o'lka, viloyat, shahar, tuman va qishloq hududlarini har tomonlama o'rganishni taqozo etadi. Tarixiy o'lkashunoslikda o'lkaning tabiati, aholisi, xo'jaligi, tarixi, madaniyati, arxeologiyasi, o'lka namoyandalari va boshqa jihatlari o'rganiladi. O'lkashunoslik kompleks va soha o'lkashunoslikka bo'linadi. Kompleks o'lkashunoslik turli sohalarni bir-biri bilan bog'liq holda, soha o'lkashunoslik geografiya, tarix, etnografiya, madaniyat, toponimika va boshqa sohalarga oid masalalarni alohida o'rganadi. Hozirgi kunda ekologik vaziyat va tabiatni muhofaza qilish, tabiiy boyliklardan oqilona foydalanish masalalarini ham o'rganadi.

Tarixiy o'lkashunoslikning asosiy maqsadi o'z o'lkasi tarixi, aholisi, etnografiyasi, xo'jaligi, madaniyati, tabiati va boshqalarni ashyoviy dalillar asosida o'rganib, to'plangan ma'lumotlarni ommalashtirib, yoshlarning bilimi va dunyoqarashini kengaytirishdan iborat. Tarixiy o'lkashunoslik ijtimoiy-siyosiy, madaniy-ma'rifiy, o'quv-tarbiyaviy ahamiyatga ega. Ayniqsa, yoshlarning milliy qadriyatlarimizni o'rganishi va uni ommalashtirishda tarixiy o'lkashunoslikning o'rnini muhim sanaladi.

Mustaqillik tufayli O'zbekistonda yuz berayotgan tub iqtisodiy, siyosiy va ijtimoiy o'zgarishlar tarixni chuqur, xolisona tarzda hamda yangicha tafakkur asosida ilmiy tadqiq etishni taqozo etmoqda. O'zbekiston xalqlari tarixi, madaniy hayotning rivojlanishi, shaharlar tarixi tarixiy o'lkashunoslik bilan uzviy bog'liqdir. So'nggi yillarda turli shaharlarning yubileylari munosabati bilan o'tkazilayotgan anjumanlar, ilmiy tadqiqotlar o'lkamizning jahon sivilizatsiyasiga qo'shgan hissasi katta ekanligini ko'rsatmoqda.

I BOB. O'LKASHUNOSLIK FANINING SHAKLLANISHI VA RIVOJLANISHI

Reja:

1. Tarixiy o'lkashunoslik fanining maqsad va vazifalari.
2. Tarixiy o'lkashunoslik fanining manbalari.
3. Tarixiy o'lkashunoslikning shakllanishiga doir dastlabki ma'lumotlar.
4. Tarixiy o'lkashunoslikning fan sifatida shakllanishi va rivojlanishi tarixidan.

Tayanch iboralar: Avesto, yunon, rim, fors, manba, tarixiy, o'lka, antik, ilk o'rta asr, Turon, Turonsaksoniya, Movarounnahr, Turkiston, O'rta Osiyo, Rossiya, imperiya, Yevropa, shakllanish, rivojlanish.

1. Tarixiy o'lkashunoslik fanining maqsad va vazifalari

Mustaqillikka erishganimizdan so'ng o'lkamizda barcha sohalarda o'zgarishlar ro'y berdi. Jumladan, o'lkamizning o'tmishi, madaniyati, ijtimoiy-iqtisodiy hayoti, etnik tarixi, moddiy madaniyat yodgorliklarini ilmiy va amaliy jihatdan xolisona o'rganishga imkon yaratildi. «Tarixiy o'lkashunoslik» quyidagi turlarga bo'linadi:

- ilmiy, ya'ni davlat o'lkashunosligi;
- jamoat o'lkashunosligi;
- maktab o'lkashunosligi.

O'lkashunoslikning har uchala turi bir-biriga aloqador bo'lib, birinchisi ikkinchisini to'ldirib boradi. *Davlat o'lkashunosligi* bilan respublika tarixiy va madaniy yodgorliklarini muhofaza qilish hamda ulardan foydalanish qo'mitasi, respublika FA tarix, arxeologiya ilmiy-tadqiqot institutlari, muzeylar shug'ullanadi.

Jamoat o'lkashunosligi mahalliy hokimiyatlarning bevosita rahbarligida tegishli joylarda tarixiy, arxeologik, etnografik, tabiiy sohaga oid mutaxassislar tomonidan joylarda tashkil etilib faoliyat olib boradi.

Maktab o'lkashunosligi umumiy ta'lim maktablarida tarix, geografiya, botanika, zoologiya, til va adabiyot o'qituvchilarining bevosita rahbarligida tashkil etiladi. O'lka tabiati, tarixi, aholisi, xo'jaligi, madaniyati, etnografiyasi, toponimikasi, arxeologiyasiga oid dalil va topilmalar maktab o'lkashunosligi muzeylarida namoyish etiladi.

Tarixiy o'lkashunoslik fani asosan ikki maqsadni ko'zda tutadi:

1. O'z o'lkasining o'tmishi va zamonaviy tarixini har tomonlama ilmiy asosda o'rganish va tahlil qilish.

2. To'plangan ilmiy manbalardan samarali foydalanib, yosh avlodni vatanparvarlik ruhida tarbiyalash.

Mustaqillik sharofati bilan O'zbekiston tarixini bugungi kun nuqtayi nazaridan o'rganish imkoni tug'ildi. Tarixiy manbalarni ilmiy asosda tahlil qilish va ularni keng ommaga targ'ib qilish uchun sharoitlar yaratildi. So'nggi yillarda turli shaharlarning yubileylari munosabati bilan o'tkazilayotgan anjumanlar, ilmiy tadqiqotlar o'lkamizning jahon sivilizatsiyasiga qo'shgan hissasi katta ekanligini ko'rsatmoqda.

O'z tarixini, ona yurtini, ona tuprog'ini e'zozlagan inson haqiqiy inson bo'lib yetishadi va oldiga qo'ygan vazifaga erishadi. Tarixga nazar tashlasak, o'z o'lkasini sevmagan va uning tuprog'ini ardoqlamagan biron zotni uchrata olmaymiz. Har bir yosh avlodning o'z o'lkasi tarixini o'rganishi va vatanini sevishi muqaddas burch hisoblanadi.

2. Tarixiy o'lkashunoslik fanining manbalari

Tarixiy o'lkashunoslik tarix fanining tarkibiy qismi hisoblanib, bir qancha manbalarga tayanib o'rganiladi. Tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda qimmatli bo'lgan manbalarga tarixiy geografiya, arxeologik, toponimik, etnografik, antropologik, me'morchilik, arxiv va yozma manbalarni kiritish mumkin.

Tarixiy manba deganda uzoq o'tmishdan qolgan, tabiat va jamiyatning ma'lum bosqichdagi kechmishini o'zida aks ettirgan moddiy va ma'naviy manbalarni tushunamiz. Moddiy yodgorliklarga – qadimiy obidalar, manzilgohlar va mozorlar, shaharlar, qasrlar va qal'alar

xarobalari, uy-roʻzgʻor buyumlari va boshqalar kiradi. Maʼnaviy yodgorliklar deganda qadimgi yozuvlar, xalq ogʻzaki ijodi namunalari, afsonalar, yozma yodgorliklar, bitik, qoʻlyozma kitob va arxiv hujjatlari tushuniladi. Umuman, tarixiy manba inson ijtimoiy faoliyati natijasida paydo boʻlgan va uning xususiyatlarini oʻzida aks ettirgan moddiy va maʼnaviy manbalardan iboratdir.

Arxeologik manbalarga qadimgi shaharlar, qoʻrgʻonlar, qalʼalar, qadimiy manzilgohlar, istehkomlar, qadimgi yoʻllarning izlari, mozor-qoʻrgʻonlar, qoyatosh tasvirlari va boshqalar kirib, Vatanimiz tarixini oʻrganishda muhim manba boʻlib xizmat qiladi. Arxeologik manbalar ikki turga boʻlib oʻrganiladi:

1. Tabiiy manbalar (paleozoologiya, paleobotanika) – inson va hayvon suyaklari, oʻsimliklar qoldiqlari va geologik qatlamlar boʻlib, ularni asosan zoologlar, botaniklar va geologlar oʻrganadi.

2. Inson tomonidan yaratilgan moddiy manbalar, ularning mehnat qurollari, yarogʻ-aslahalar, sopol idishlar, sanʼat va zeb-ziynat buyumlari, yozuv va hokazolar.

Arxeologiya tarix fanining tarkibiy qismi boʻlib, ijtimoiy fanlar orasida alohida oʻrin tutadi. Arxeologiya iborasi «arxaios» – qadimgi, «logos» – fan degan ikkita yunoncha soʻzning birikishidan tashkil topgan boʻlib, qadimgi bilimlar haqidagi fan degan maʼnoni beradi. Lekin oldingi davrlarda arxeologiyani fanning qaysi sohasiga qoʻshish toʻgʻrisida bahs va munozaralar boʻlib, baʼzi bir kishilar uni qadimgi sanʼat haqidagi fan, yana bir toifadagilar esa sopol buyumlarni oʻrganuvchi fan, degan fikrni bildirganlar. Baʼzilar esa uni tarix faniga xizmat qiluvchi ikkinchi darajali fan deb tushunganlar.

Mantiqan olib qaraganda tarix va arxeologiya fanlari aslida oʻzaro chambarchas bogʻliq boʻlib, bir-birini toʻldiruvchi yagona fanning sohasidir. Insoniyat oʻtmish davrini arxeologiyasiz oʻrganib boʻlmaydi. Arxeologiya insoniyatning oʻtmish tarixini oʻrganishda dala tadqiqotlari natijasida ibtidoiy makonlar, qishloqlar, shaharlar hamda ulardan topib oʻrganilgan ashyoviy dalillar, mudofaa va suv inshootlari, qoyatosh rasmlari hamda boshqa moddiy manbalarga suyanib ish koʻradi.

Hozir Oʻrta Osiyoning barcha hududlarida tadqiqot ishlari olib borilmoqda. Ularning natijalari esa tadqiqotchi olimlarning maqolalari va ilmiy ishlarida oʻz aksini topgan. Ular tomonidan topilgan

ashyoviy dalillar respublikamizning muzeylarida saqlanib kelmoqda. Arxeologik tadqiqotlar natijasida to'plangan materiallardan arxeologiya, O'zbekiston tarixi, ibtidoiy jamoa tarixi, o'lkashunoslik fanlari va arxeologiya ixtisosligi bo'yicha maxsus kurslar darslarida va sinfdan tashqari mashg'ulotlarda foydalanib kelinmoqda.

Toponimika (yunoncha «topos» – joy, «onoma» – nom) – joy nomlari to'g'risidagi fandir. Toponimika deganda joy nomlarini o'rganadigan fan, toponimiya deganda esa geografik nomlar yig'indisi tushuniladi. Toponimika geografiya, tarix, etnografiya bilan chambarchas aloqada rivojlanadi. Toponimlar til tarixini tadqiq etishda muhim manba hisoblanadi. Toponimika xalqlarning tarixiy o'tmish xususiyatlarini jonlantirishga, ularning joylashish chegaralarini belgilashga, tillarning o'tmishdagi tarqalish hududlarini, madaniy va iqtisodiy markazlar, savdo yo'llari va shahar, qishloq geografiyasini tavsiflashga yordam beradi.

Geografik joy nomlari (keyingi o'rinlarda toponimlar) quruqlik va suvliklardagi geografik obyektlarning, joylarning atoqli otlaridir. Toponimlar o'zbek tili, uning so'z boyligi, o'zbek xalqining madaniy, ma'naviy hamda ilmiy merosiga oid boy ma'lumotlarni o'zida ifodalab, asrlar davomida saqlab, asrab kelayotgan ulug' xazinadir.

Joy nomlarining asosiy vazifasi – bir xil, bir tipli geografik o'rinlar, obyektlar, hududlarni alohida, yakka holda ajratib atash va shu orqali ularni bir-biridan farqlashga xizmat qilishdir. Toponimlarda xalqning o'ta qadimiy davrlardan tortib shu kunlagacha bo'lgan noyob kuzatishlari, tajribalari, ularning dunyoqarashi va turli e'tiqodlari o'z ifodasini topgan.

Agarda nomlar ifoda qilgan ma'nolar, ijtimoiy, tarixiy, tabiiy-jug'rofiy ma'lumotlar, nomlarning tanlanish va qo'yilish sabablari, toponimlarning kelib chiqish tarixi tahlil qilinsa, bu holat yorqin ko'rinadi. Tilda ma'nosiz, besabab nom yo'q. Xalqimiz qadimiy davrlardan boshlab joylarni nomlash bo'yicha boy tajriba orttirgan, biror joyni asossiz, besabab u yoki bu tarzda atamagan. Mana shu sabab va asoslarda xalqning ona tabiat, atrof-muhit haqidagi sinchkov kuzatishlari, kishilarning kundalik turmushi va xo'jaligiga oid boy tajribalari, ko'hna tarixning turli davrlarda boshidan kechirganlari, ulug' orzu va umidlari o'z ifodasini topganini ko'ramiz.

Antropologiya arxeologik qazishmalar jarayonini, yangi paleo-antropologik ma'lumotlar yig'ish va ularni tadqiq etishni talab etadi. Ma'lumki, antropologlar turli tarixiy davrlarga oid odam suyaklarini o'rganishlari natijasida ularning tashqi qiyofalarini tiklab, qaysi antropologik irqqa oid ekanligini aniqlaydilar. Antropologiya odamning kelib chiqishi va evolutsiyasi, odamzod irqining paydo bo'lishi haqidagi fan hisoblanadi. Antropologiyaga oid ma'lumotlar bundan bir necha ming yil oldin bo'lganiga qaramay, u fan sifatida XIX asrning ikkinchi yarmida shakllana boshladi.

Antropologiya bir qancha qismlarga bo'linadi: odam morfologiyasi, antropogenez, irqshunoslik. Morfologiya odamning jismoniy tuzilishidagi belgilarning yoshi, jinsi, kasbi va tashqi sharoitiga qarab o'zgarishini o'rganadi. Irqshunoslik odamzod irqqlarining kelib chiqish davri va sabablarini, ularning yer yuzi bo'ylab tarqalishini hamda etnogenez masalalarini yechishga yordam beradi. O'lkamiz o'zining geografik o'rniga ko'ra o'tmishda irqiy va etnik jarayonlarni boshidan kechirgan, shuningdek, qo'shni xalqlarning ham tarixiy taqdirini belgilab berishda katta ahamiyat kasb etgan. O'lkamiz antropologik jihatdan 3 ta viloyatga ajratilgan. Amudaryo va Sirdaryo oralig'ida yashovchi qadimgi ajdodlarimiz yer yuzidagi uch irqning biri – yevropeoid irqining «O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i» tipiga mansub bo'lganligi aniqlangan.

Etnografiya (yunoncha, «etnos» – xalq, «grapho» – yozaman, xalq haqida ma'lumotlar; xalqshunoslik) xalq urf-odatları, moddiy va ma'naviy madaniyati, xo'jaligi, diniy e'tiqodlari, folklor va hokazolarni o'rganadi. Etnografiya ko'p qirrali ijtimoiy fan bo'lib, uning tadqiqot obyekti xalq va elatdir. Bu fan xalqlarning o'zaro o'xshashligi va tafovutlari, kelib chiqishi va joylashishi, madaniy-maishiy aloqalari, ijtimoiy va oilaviy turmush kabi ma'lumotlarni tahlil qiladi.

Xalq, qabila va urug' nomlari, inson qo'li va aql-zakovati bilan yaratilgan qurol va buyumlarning naqsh va bezaklari, shuningdek, xalq og'zaki ijodi va yozma manbalarda saqlanib qolgan urf-odat va an'analari, kishilarning turmush tarzi etnografik manba hisoblandi. Hech bir inson bir-biriga tabiati va xarakteri, xulq-atvori va his-tuyg'ulari bilan to'liq o'xshashlikka ega bo'lmaganidek, etnoslar ham bir-biriga to'la o'xshamaydi. Ammo tabiiy-geografik muhit va ijtimoiy-

iqtisodiy sharoit ta'siri ostida tarixiy umumiylikka ega bo'lgan xo'jalik-madaniy va tarixiy etnografik tiplar yuzaga kelgan. Shuning uchun etnografiya fanining dolzarb umumiy muammolarini hozirgi etnoslarning kelib chiqishi, etnik tarixi va shakllanishi, joylashishi va etnik tuzilishi, an'anaviy mashg'ulotlari, madaniy tarixiy munosabatlari, moddiy va ma'naviy madaniyati, ijtimoiy va oilaviy-maishiy turmush xususiyatlarini tarixiy jarayonlar bilan bog'liq holda o'rganish zarur.

Hozirgi vaqtda etnografiyaning diqqat markazida murakkab etnik jarayonlar, xalq va elatlarning maishiy va madaniy hayotida paydo bo'layotgan barcha yangilik (innovatsiya)lar, turmush tarzidagi ba'zi o'zgarishlar, umumiy va xususiy belgilarning an'anaviy tumush unsurlari bilan bog'liq bo'lgan muhim muammolar ham ko'ndalang bo'lib turibdi. Etnografiya qadimgi ajdodlarimizning o'tmishdagi etnik jarayonlari, maishiy turmush va ma'naviy madaniyat qoldiqlari hamda xususiyatlarini ham o'rganadi. Masalan, saklar, massagetlar, so'g'dliklar, baqtriyaliklar, xorazmliklar va marg'iyonaliklar etnografik jihatdan kam o'rganilgan. Yozuvsiz xalqlarning qadimiy tarixini o'rganishda etnografik tadqiqotlarning o'mi muhim sanaladi.

Yozma manbalar. Yozma manbalar tarixiy manbalarning muhim va asosiy turlaridan biri hisoblanadi. Insonning ijtimoiy faoliyati, aniqrog'i, kishilarning o'zaro munosabatining natijasi o'laroq yaratilgan va o'tmish zamonlarda sodir bo'lgan ijtimoiy-siyosiy voqealarni o'zida aks ettirgan manba sifatida o'lkamiz tarixini haqqoniy o'rganishda muhim o'rin tutadi. Yozma manbalar, o'z navbatida, ikki turga bo'linadi:

1. Oliy va mahalliy hukmdorlar mahkamasidan chiqqan rasmiy hujjatlar (yorliqlar, farmonlar, inoyatnomalar, moliyaviy-hisobot daftarlari, rasmiy yozishmalar va boshqalar).

Ijtimoiy-siyosiy, ayniqsa, iqtisodiy munosabatlarga oid masalalarni o'rganishda rasmiy hujjatlar, moliyaviy-hisobot daftarlari va yozishmalarining ahamiyati juda muhim sanaladi. Rasmiy hujjatlar ijtimoiy-siyosiy hayotni o'rganishda muhim yuridik hujjat hisoblanadi.

Mutaxassislarining fikricha, ularning orasida, ayniqsa, rasmiy yozishma hujjatlarida soxtalari ham uchrab turishi mumkin. Shuning uchun ham ulardan foydalanishda diqqat-e'tibor va o'ta ehtiyotkorlik talab qilinadi. Hujjatlar ustida ish olib borganda, undan biron ijtimoiy-siyosiy voqea yoki ma'lumotlarni talqin etish uchun foydalanish ja-

rayonida, bitta hujjat bilan kifoyalanmasdan. o'xshash bir necha hujjat, manbalarni ko'rib chiqib xulosa chiqarish zarur, chunki bitta hujjatda faqat bir kelishuv yoki ma'lumot ustida so'z yuritiladi. Shuning uchun ham birgina hujjat bilan tanishib chiqib ma'lum ijtimoiy-siyosiy masala ustida qat'iy fikr va qat'iy xulosaga kelib bo'lmaydi.

Tarixiy, geokosmografik hamda biografik asarlar.

Tarixiy, geokosmografik hamda biografik asarlar to'g'risida shuni aytilish kerakki, ular o'sha davr hukmron sinfning topshirig'i bilan yozilgan va shu tufayli ularning sahifalarida ko'proq podshohlar va xonlarning, amirlar va yirik ruhoniylarning hayoti va faoliyati yoritilgan. Jamiyatning rivojlanishida asosiy kuch hisoblangan mehnatkash xalqning turmush tarzi, ularning orzu-istaklari, his-tuyg'ulari, xalq harakatlari va bu harakatlarning mazmun-mohiyati, jamiyatda ro'y bergan voqea va hodisalar to'g'risidagi ma'lumotlar tarixi esa ko'p hollarda chetlab o'tilgan. Umuman olib qaraganda, bu turdagi yozma manbalarda hukmron doiralarning dunyoqarashi o'z ifodasini topgan. o'sha davrdagi jamiyatning maqsad va manfaatlari ifoda etilganligi bilan ajralib turadi. Bu turdagi yozma manbalarda hukmron doiralarning dunyoqarashi o'z ifodasini topgan bo'lishiga qaramasdan, tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda birlamchi manba bo'lib xizmat qiladi.

Arxiv manbalari. Arxiv lotincha «arxivus» – hukumat binosi so'zidan olingan. Lekin «arxiv» atamasining hozirgi qo'llanish ma'nosi butunlay boshqacha. Arxiv – bu idoralar, korxonalar va tashkilotlar, shuningdek, tarixiy shaxslar faoliyatiga oid hujjatlar saqlanadigan muassasa hisoblanadi. Arxivlarda tashkilotlar, korxonalar, muassasalar, korxonalar, jamoa va davlat xo'jaliklarini, ayrim shaxslarning ko'p yillik faoliyati haqida ma'lumotlar va hujjatlari saqlanadi. O'lka tarixini o'rganishda bu hujjatlarning ahamiyati kattadir. Arxiv hujjatlarini qidirib topish, ular ustida ishlash va olingan ma'lumotlarni hayotga tatbiq etish murakkab ish.

O'rta Osiyoda arxiv yozuv bilan bir vaqtda paydo bo'lgan. Arxeologlar qadimgi Tuproqqal'a xarobalaridan Xorazmshohlarga tegishli III–IV asr boshlariga oid sopollarga bitilgan qadimgi hujjatlardan iborat arxiv namunalari topishdi. 1930-yil boshlarida Mug' tog'laridagi yodgorlik xarobalaridan Divashtich arxivi topildi. Qazishmalar natijasida Divashtich arxivi VIII asrga oid bo'lib, u yerdan 80 dan ortiq

qo'lyozma hujjatlari topilgan. Arxiv manbalari markaziy va mahalliy davlat hokimiyati va davlat boshqaruv organlaridan qolgan turli hujjatlar va hokazolar haqida qimmatli ma'lumotlar beradi.

Tarixiy geografiya. Hozirda tarixchi va geograf olimlar tarixiy geografiya bilan tarix o'rtasidagi farqni juda yaxshi tushunadilar. Geografiya tarixi (ko'pincha uni geografik bilimlar tarixi ham deb atashadi) geografik kashfiyotlar va sayohatlar, shuningdek, geografik tasavvurlar, umuman, ajdodlarimizning geografik dunyoqarashlari tarixini o'rganadi. Tarixiy geografiya fani esa o'tmishni geografiya bilan bog'lab o'rganadi. Shu tariqa zamonaviy geografiya va tarixiy geografiya bitta obyektning farqli jihatlarida tadqiq etadi. Zamonaviy geografiya mazkur obyektning hozirgi holatini o'rgansa, tarixiy geografiya uning o'tmish tarixidagi o'zgarishlarini tahlil qiladi.

Tarixiy geografiya alohida tumanlardagi ishlab chiqarishning turli davrlarda o'sishi haqidagi ma'lumotlarni aniqlashtiradi yoki tarixiy voqea-hodisalarning bo'lib o'tgan joylarini, geografik shart-sharoitlarini tahlil qiladi. Tarixiy geografiya fani muammolarini tarix fani o'rganadi, ammo shu bilan birga uni geografiya fanidan ham ajratib bo'lmaydi, chunki geografiya fanida ochilayotgan yangi ilmiy ma'lumotlar tarixiy geografiya fani uchun muhimdir. Tarixiy geografiya tarixiy bilimlarning asosiy tarmog'i bo'lib, usiz tarixiy jarayonlar geografiyasini o'rganib bo'lmaydi. Tarixiy geografiyasiz tarix haqidagi tasavvurimiz to'liq va mukammal shakllanmaydi.

Me'moriy yodgorliklar. O'zbekistonda me'morchilik tarixi juda qadimga borib taqaladi. Shuning uchun ham bugungi kunda o'lkamizdagi me'moriy yodgorliklar kishining diqqat-e'tiborini o'ziga tortadi (Sopolitepa, Qo'yqirilganqal'a, Tuproqqal'a, Afrosiyob, Varaxsha, Poykend, Qanqa va boshq.).

Bizga ma'lumki, Aleksandr va uning vorislari davrida ellinistik davlatlarda shaharsozlik madaniyati yuksak darajada rivojlandi. Bu davrda boshqa hududlarda bo'lgani kabi o'lkamizda ham shaharsozlik rivojlandi. Er. avv. IV–III asrlarga kelib shaharlar rejali ravishda qurila boshladi. Uning tashqi ko'rinishi to'rtburchak shaklda bo'lib, o'rtasidan shohko'cha o'tgan. O'rta Osiyo davlatlarining xalqaro maydonga tortilishi yaqin sharqdagi ellin davlatlari shaharsozligi bilan tanishishga imkon yaratdi. Bu esa ellin shaharsozlik an'alarini O'rta Osiyo sha-

roitidan kelib chiqib o'zlashtirishga, uyg'unlashuviga olib keldi. Lekin O'rta Osiyo ellin shaharlarida baribir milliylik saqlanib qolindi.

Antik davrda O'rta Osiyo shaharlari aniq me'moriy yechimlar asosida shakllangan. Shaharlar to'g'ri to'rtburchakda yoki to'g'ri burchakli qilib, markazni kesib o'tuvchi va har qaysi tomondan asosiy darvozaga olib chiquvchi katta ko'chalarni nazarda tutib rejalashtirilgan. Me'moriy qonuniyatlarni o'lkamizdagi barcha antik davr shaharlarida ko'rishimiz mumkin.

Buxoro, Samarqand, Toshkent, Xiva, Shahrisabz, Termiz, Qo'qon kabi ko'hna shaharlar o'zining me'moriy obidalari (Somoniyilar maqbarasi, Mag'oki Attori, Chashmayi Ayyub, Poyi Kalon majmuyi, Labi Hovuz majmuyi, Samarqand Registoni, undagi Ulug'bek madrasasi, Sherdor madrasasi, Tillakori madrasasi va b.) bilan dunyoga tanilgan. O'zbekistonda me'morchilikning taraqqiy etishi Amir Temur va temuriylar davrida o'zining yuqori cho'qqisiga ko'tarildi. Samarqand, Shahrisabz kabi shaharlar, ayniqsa, Amir Temur sa'y-harakati tufayli qayta qurildi. Oqsaroy, Ko'ksaroy ko'shklari, Dor us-Siyodat madrasasi, Ko'k gumbaz, Jome' masjid kabi mahobatli va hashamatli binolar qad ko'tardi.

Muzeylar (yun. «musion» – muzalarga bag'ishlangan joy) – tarixiy, moddiy va ma'naviy yodgorliklarni to'plash, saqlash, o'rganish va targ'ib qilish ishlarini amalga oshiruvchi ilmiy, ilmiy-ma'rifiy muassasalar hisoblanadi. Muzey xazinasida, asosan, moddiy ashyolar, tasviriy san'at va san'at asarlari, yozma manbalar (qadimdan hozirgi davrgacha bo'lgan tarixiy qimmatga ega qo'lyozmalar, bosma hujjatlar, kitoblar) saqlanadi.

O'zbekistonda muzeylar XIX asrning 2-yarmida tashkil etila boshlagan. XX asr boshida O'zbekistonda faqat 3 ta muzey: Toshkent o'lkashunoslik muzeyi (1876, hozirgi O'zbekiston tarixi davlat muzeyi), Samarqand xalq muzeyi (1896, hozirgi O'zbekiston madaniyati va san'ati tarixi davlat muzeyi), Farg'ona xalq muzeyi (1895, hozirgi Farg'ona viloyat o'lkashunoslik muzeyi) bor edi.

O'zbekiston Respublikasi mustaqillikka erishganidan so'ng Temuriylar tarixi davlat muzeyi, Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyi, Termiz arxeologiya muzeyi va boshqa qator yangi muzeylar tashkil etildi. Mavjud muzeylarning ilmiy konsepsiyasi milliy g'oya asosida qayta tuzilib,

ekspozitsiyalari takomillashtirildi. Bugungi kunda O'zbekistonda 17 ta tarix, 27 ta o'lkashunoslik, 10 ta badiiy, 24 ta memorial, 8 ta adabiyot, 4 ta aniq fanlar muzeylari faoliyat ko'rsatmoqda. Ularda o'zbek va jahon xalqlari tarixi va madaniyatiga doir turli eksponatlar saqlanadi.

3. Tarixiy o'lkashunoslikning shakllanishiga doir dastlabki ma'lumotlar

O'lkamiz haqidagi dastlabki ma'lumotlar «Avesto»da uchraydi. Unda qadimgi viloyatlarning nomlari berilgan. «Yasht» kitobining uchinchi va «Videvdat»ning birinchi bobida sanab o'tilgan «Yasht» ro'yxatidagi birinchi mamlakat eroniy qabilalarning vatani – «Aryonam Vayjo» (Oriylarning sayhon yerlari)ni sanab o'tgan. U yurtda yaylovlariga ega baland tog'lar, keng va chuqur ko'llar bo'lgan. Keyingi mamlakatlar ro'yxatida Mouru, Gava So'g'da, Xvarizam keltiriladi.

O'rta Osiyoning qadimgi tarixi, ijtimoiy-iqtisodiy hayoti bilan bog'liq masalalar Eron manbalarida: Bihistun qoyatosh bitiklari, Suza va Persepol shahar xarobalaridan topib o'rganilgan sopollarga bitilgan hujjatlar, ahamoniy hukmdorlarining saroyida xizmat qilgan yunon tabibi Ktesiyning «Persika» va Gerodotning «Tarix» kitoblarida ham qimmatli ma'lumotlar mavjud. Keyingi Eron hujjatlari va Behistun qoyatoshlarida Avestoda keltirilgan viloyatlar ularga ahamoniy shohlarning yurishlari, O'rta Osiyo xalqlari va o'lkalarining ahamoniylar ijtimoiy-iqtisodiy va siyosiy hayotida tutgan o'rni to'g'risida ma'lumotlar keltirilgan.

«Avesto» va qadimgi manbalarda o'lkamiz turlicha – Aryonam Vayjo – Aryoshayyona, Turon, Movarounnahr, Turkiston kabi nomlar bilan atalib kelgan. Ayrim o'lkalar yirik tarixiy-madaniy viloyatlar – Baqtriya, Marg'iyona, So'g'diyona, Xorazm, Ustrushona, Choch, Farg'ona kabi nomlar bilan atalgan. Bu hududlarning geografik markazi ikki daryo oralig'i bo'lib (Amudaryo va Sirdaryo), u arablar tomonidan Movarounnahr deb atalgan. Yevropa tarixshunoslari Amudaryo va Sirdaryo oralig'idagi yerlarni «Transoksiana» deb ataganlar.

O'rta asrlar davri mualliflari «Turon» geografik tushunchasini yetarli tasvirleydilar. Ba'zi tarixchilar va geograflarning aytishicha, Turon – bu turklar, turkiy qabilalarning yurti degan ma'noni bildirib,

keyinchalik «Turkiston» tushunchasiga aylangan. XVI–XVII asrlarga qadar tarixiy geografik adabiyotlarda, Turkiston oʻlkasi sifatida noaniq tasvirlanganlar. XIX–XX asr boshlariga oid adabiyotlarda Turkiston ikki geografik qismga boʻlib koʻrsatilgan; Sharqiy Turkiston (Sinszyan-Uygʻur oʻlkasi) va Gʻarbiy Turkiston (Oʻrta Osiyo).

Oʻlkamiz toʻgʻrisida ilk bor ishonchli geografik maʼlumotlarni arab sayyohlari berib oʻtgan (IX–XII asrlar). Ular Orol dengizi, Amudaryo, Sirdaryo oraligʻidagi yerlarni yaxshi bilganlar va bu hududlar toʻgʻrisida turli xil maʼlumotlarni yozib qoldirganlar. Arab sayyohlari oʻlkamizning barcha hududlarida boʻlib, u yerlarda yashovchi aholining turmush tarzi, shahar va qishloqlari toʻgʻrisida qiziqarli boy maʼlumotlar qoldirishgan.

Buxoro. Arablar istilosidan avval Buxoro shahri Oʻrta Osiyoning yirik savdo va madaniy markazlaridan biri edi. Oʻsha davrlarda Buxoroning hududi ancha katta boʻlgan. Shahar devorlar bilan oʻrab olingan 7 ta darvozadan iborat boʻlgan. Shahristondan gʻarbda Ark joylashgan. Arablar istilosigacha Arkda shahar hokimlari – buxorxudotlar yashardi. Arablar shaharni bosib olgandan soʻng bu yerda oʻz hukmronligini oʻrnatdilar. VIII asrga kelib Samarqand shahriga nisbatan ham nufuzi ortib bordi. Bu davrda shahar shahriston qismiga ajratilgan. Al-Istaxriy Buxoroda boʻlgan davrda shaharning shahriston qismidagi darvozalarining nomlarini keltirib oʻtadi.

X asrda Buxoro yuksak madaniy markazga aylandi. Bu yerda jahongarlik nashur boʻlgan olimlar, yozuvchilar, rassomlar xizmat qildilar. Shaharda oʻsha zamonning juda katta kutubxonasi boʻlgan. Somoniylar davrida shuhrati butun jahonga ketgan tarixiy yodgorlik – Ismoil Somoniy maqbarasi Buxoroda qurildi.

IX asrga kelib Poykand va Romitan shaharlari sezilarli darajada oʻsdi va kengaydi. X asrlarga kelib yirik shaharlar qatoriga Buxorodan keyin Tavois shahrini aytish mumkin. X–XII asr arab geograflari Istaxriy, Muqaddasiy, Ibn Hurdodbehlar ham Poykandni muhim savdo yoʻlida joylashgan yirik shahar sifatida tilga olishgan. Buxoro va Poykand oʻrtasidagi masofani Ibn Hurdodbeh 5 farsax, Samʼoniy esa bir kunlik yoʻl deb taʼriflaydi.

Romitan. Oʻzbekistonning qadimgi shaharlaridan biri «Romitan» – «Tan oromi» deb ataladi. Narshaxiyning yozishicha, Romitan katta bir

ko'handizga ega va mustahkam bir qishloq bo'lib, Buxorodan qadimiyroqdir. Ba'zi manbalarda bu qishloqni Buxore deb ataganlar. Romitanda qadimdan hukmdorlar turar joylari bo'lgan. Buxoro shahri vujudga kelgandan so'ng ular Romitanda faqatgina qish faslida yashaganlar. Tabariyning yozishicha, 707-yilda Qutayba Romitanni bosib olgan. Xuroson noibi Abu Muslim Buxoroga har gal kelganda o'z qarorgohini Romitanda joylashtirgan.

Vardonze. Buxoro viloyatining Shofirkon tumanidagi «Qo'rg'om Vardonze» nomi bilan mashhur yodgorlik (VI–XIX asrlar). Qo'rg'onning uzunligi 110 m, kengligi 60–70 m, balandligi 45–50 m. Vardonxudotlarning maxsus qarorgohi bo'lgan. Rivoyatlarga ko'ra, Shopurkom atamasi sosoniylar shahzodasi Shopur ismidan olingan. Shopur Buxoroga kelib, Buxorxudotdan yer olib qasr va qishloq qurdirib, unga ariq keltirgan. Narshaxiyning yozishicha, bu katta bir qishloq bo'lib, ko'handizga, katta va mustahkam hisorga ega. U Turkistonning chegarasida joylashgan. U joyda har haftada bir kun bozor bo'lib, savdogarlar ko'p kelar edi. Arablar hujumi arafasida (VIII asr boshi) Vardonze Buxorodan alohida mustaqil podsholik poytaxtiga aylangan.

Poykend. Poykend o'tmishda 4 qism: 1. Darvozali ark (maydoni 1 ga); 2. Darvozali ichki shahriston (maydoni 11 ga); 3. Darvozali tashqi shahriston (maydoni 6 ga); 4. Sharq, g'arb hamda janub tomonlarida qad ko'targan (maydoni 100 ga dan oshiqroq) ulkan rabodlardan iborat bo'lgan. Ayrim ma'lumotlarning guvohlik berishicha, Poykend qadimda Buxoro hukmdorlarining qarorgohi bo'lgan. Narshaxiyning ma'lumotlariga ko'ra, shahar aholisining aksariyat qismi savdogarlar bo'lib, ular Xitoy va dengiz bo'yi mamlakatlari bilan savdo qilganlar. Ibn Hurdodbeh va Ibn al-Faqihlar Poykendni «Madina at-tujjor», ya'ni «savdogarlar shahri» nomi bilan ta'riflaydilar.

Tavois (dastlabki nomi Arqud) – Buxoro vohasidagi tarixiy viloyat va shahar. Milodning boshlarida bu yerda otashkada va otashgoh bo'lgan. Arablar ilk marta bu joyda to'vusni ko'rgach, «Zot ut-tavois» – «Tovuslar egasi» deb nom berishgan. Tabariyning yozishicha, Tavoisda Qutayba ibn Muslimning qarorgohi bo'lgan. Tavois Buxoro-Samarqand yo'lining ustida joylashgan bo'lib, Narshaxiyning yozishicha, qadimgi vaqtlarda har yili kuz faslida 10 kun nuqsonli mollarning bozori bo'lgan.

Oʻrta asr mualliflarining asarlarida Buxoro va boshqa shaharlarni bir-biri bilan bogʻlovchi savdo yoʻllari haqida yozganda turli shaharlar va aholi punktlari oʻrtasidagi masofalarni ham keltirib oʻtishgan. Bu hududlarda qancha rabod, shahar va qishloqlar boʻlganligini sanab oʻtadilar. Xususan, Ibn Hurdodbeh Amudaryo kechuvi boʻlgan Amuldan (hozirgi Chorjoʻy) Buxorogacha boʻlgan masofa 19 farsax boʻlganligi haqida maʼlumot beradi. Shuningdek, Buxoro va Poykend oʻrtasidagi masofa 5 farsax boʻlganligini ham eʼtirof etadi. Maqdisiy esa Buxorodan Xorazmga oʻtuvchi yoʻlda 7 ta rabot, 2 ta shahar (Shuraxon, Kat) va 6 ta toʻxtash joyini eslatib, Buxorodan Xorazmga 3 kunlik yoʻl boʻlganligini taʼkidlaydi.

Samarqand shahri toʻgʻrisida X asr arab geografi Istaxriy fikr bildirib, shaharni «Movarounnahrning quruqlikdagi bandargohi» deb taʼrif beradi. IX–XII asrlarda shahar hayoti Shahrison devorlaridan tashqariga chiqib, Choʻponota tepaliklaridan tortib Dargʻom daryosi etaklariga, Zarafshon vodiysining bepoyon kengliklariga yoyilgani taʼkidlangan. Manbalarda keltirilishicha, Samarqand oʻzining koʻklamzorligi bilan mashhur boʻlgan.

Istaxriyning taʼrifiga koʻra, Samarqandda Soʻgʻd daryosidan janubda joylashgan va undan baland turgan shahardir. «Bu yerda ark, shahrison va rabod bor. Men arkka koʻtarilib, inson koʻzi hech qachon koʻrmagan ajoyib manzaralardan birini, koʻm-koʻk daraxtlarni, hashamatli qasrlarni, oqayotgan kanallarni va uzluksiz barq urib turayotgan madaniyatni koʻzdan kechirdim. Bularning hammasi hamisha mavjlanib turgan kanallarda va suvga toʻla havzalarda aks etadi. Samarqandda qalʼa va toʻrtta darvoza bor. Sharqiy darvoza «Xitoy darvozasi» deb ataladi, u tepalikda joylashgan. Ana shu joydan koʻp sonli zinapoyalar orqali Soʻgʻd daryosiga tushiladi. Gʻarbiy darvoza Navbahor deb ataladi. U ham tepalikda joylashgan. Shimoliy darvoza Buxoro darvozasi, Janubiy darvoza – Katta darvoza ham deb ataladi».

At-Tabariyning «Paygʻambarlar va podshohlar tarixi» kitobida shaharga shoh Samar asos solganligi, «Qand» esa bu joylarda yashagan turk aymogʻi ekanligi aytiladi. Ayrim tarixchilar shahar nomini «uchrashuv joyi», «Savdogarlar yigʻiladigan joy» tarzida talqin qiladilar. Aleksandr Maqduniy (Makedonskiy) shaharni istilo qilgandan soʻng yunonlar uni «Marokanda» deb atay boshlaganlar.

XV asrda yashab ijod etgan Hofizi Abruning arabcha yozilgan jugʻrofiy asari «Kitob al-masolik va-l-mamolik» («Yoʻllar va mamlatlar kitobi») deb atalgan, uni «Kitob al-aholim» («Iqlimlar kitobi») deb ham nomlashgan. Asarda Samarqandning qisqacha tarixidan soʻng shahar va shahar atrofining, shahardagi qalʼalar, saroylar, machitlar, bogʻlar, qishloqlar taʼrifi berilgan.

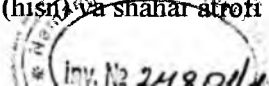
Nasaf. Istaxriy maʼlumotiga koʻra, Nasaf koʻhandiz, shahriston va raboddan iborat yirik shahar edi. Shaharni daryo kesib oʻtgan boʻlib, shahar darvozalari qoʻshni yirik shaharlar va aholi punktlariga eltuvchi nomlar bilan atalgan. Nasaf rabodi ham devor bilan oʻralgan va uning toʻrt darvozasi boʻlgan. Bu darvozalar Samarqand, Kesh, Buxoro va Gubdin deb nomlangan.

Ibn Havqai maʼlumotiga koʻra, Gubdin darvozasi yonida yirik bozor boʻlgan. Saʼmoniy (XII) Nasafda toʻrt koʻcha, ikki masjid, bir darvoza va bir rabod boʻlganligini sanab oʻtadi. XVII asr muallifi Mahmud ibn Valining yozishicha, «Moʻgʻul Kepakxon u yerda Saroy qurdiradi. Saroy moʻgʻulcha «Qarshi» deb atalganligi uchun u joylashgan shahar Qarshi nomi bilan mashhur boʻldi. U kichik boʻlsa ham did bilan reja asosida qurilgan. Unda koʻplab bogʻlar va ekin maydonlari mavjud. Ularda madrasa, xonaqo, masjidlar va hammomlar mavjud».

Kesh shahri haqida Ibn Havqal bunday yozadi: «Kesh koʻhandiz, qoʻrgʻon va rabodga ega boʻlgan shahardir. Shuningdek rabodga tutashib ketgan boshqa madina ham mavjud. Undagi uylar loy va yogʻochdan qurilgan». Al-Maqdisiy ham Keshda madina va rabodga ega boʻlgan shahar boʻlganligini yozgan. Uning tavsifi hozirgi Shahrisabz oʻrnida boʻlgan Keshga toʻgʻri keladi.

Ibn Havqalning «Yoʻllar va yurtlar» asarida Kesh haqida quyidagi maʼlumotlar saqlangan: «Kesh shahristonida toʻrt darvoza bor: Temir darvoza, uning yonida Ubaydulloh darvozasi va toʻrtinchisi tashqi shahar darvozasi. Tashqi shaharda ikkita darvoza bor: ichki shahar darvozasi va Barkanon darvozasi. Siyom togʻlaridan boshlangan daryo shaharning janubidan oqadi, yana bir daryo – Asrud; Qashqurd rustoqidan boshlanib, shaharning shimolidan oqadi».

«Kitob al-masolik va-l-mamolik» Abu Zayd Balxiy, Istaxriy va Ibn Havqal ijodi mahsulidan iborat geografik asar. Unda yozilishi cha IX-X asrlarda Kesh qalʼa (koʻhandiz), shahar qoʻrgʻoni (hisr) va shahar atrofi

(rabod) qismlardan iborat bo'lgan. Qal'a arablar istilosi davrida vayron etilgan. Shahar eniga va bo'yiga 2 km dan ortiqroq maydonni ishg'ol qilgan va 4 ta darvozasi (tashqi devorda 2 ta darvoza) bo'lgan. Shahar yonidan daryo oqib o'tishi, iqlimi issiqligi, mevalar mo'l-ko'lligi ta'kidlangan.

«*Hudud-ul-olam*» muallifi noma'lum, X asrda forsiy tilda yozilgan geografik asar. Mazkur asarning Movarounnahr tavsifi qismida Kesh haqida ham ma'lumot bor. Unda shaharning shahriston, ko'handiz va rabodi borligi, uning yonidan oqib o'tuvchi daryo suvidan dehqonchilikda foydalanilishi, yaqinidagi tog'lardan tuz va boshqa qazilma boyliklar qazib olinishi yozilgan.

Chag'oniyon. Arab tarixchisi Istaxriyning ma'lumotlariga ko'ra, Chag'oniyonning Termizdan maydoni jihatdan katta, biroq Termiz aholisi soni va boyligi bilan Chag'oniyondan ustun turgan.

Manbalarda poytaxt Chag'oniyondan karvon yo'llari Hisorning janubiy yonbag'irlari bo'ylab shimoli-sharqqa – Qorateginga va Surxon soyi bo'ylab Pomir orqali Xitoyga o'tganligi ta'kidlangan. Shu ma'lumotlar bilan birgalikda bu yo'ldagi birinchi to'xtash joyi Hamavaron shahrini ko'rsatib o'tadi. Qudam ibn Ja'far Hisordan 15 km uzoqlikda joylashgan Shahri nav yodgorligi o'rnida bo'lganligini aytib o'tadi. Bundan so'nggi aholi manzili Shuman (hozirgi Hisor) bo'lgan.

Ibn Hurdodbeh yana bir oraliq to'xtash joyi – Abu Kasvon bekatini ham eslatib o'tadi. Bu bekat Hamavarondan 8 farsax, Shumandan 5 farsax uzoqlikda joylashgan. Al-Muqaddasiy esa shaharda juda ko'p muhtasham yopiq bozorlar bo'lib, ulardan birining markazida pishirilgan g'ishtdan qurilgan juma masjidi joylashgan, deb ta'kidlaydi. «*Hudud al-olam*»da esa Chag'oniyon tog'ining yonbag'rida joylashgan katta shahar deb ta'rif bergan.

Termiz. Arablar bosqini davrida shahar maydoni 70 gektarni egalagan bo'lib, to'rtburchak shakldagi qal'adan iborat bo'lgan. X asrda bo'lgan «*Hudud al-olam*» asarida, Termiz «Jayhun bo'yidagi ko'rkam va obod shahar qal'asi, daryo bo'yida ulkan bozori mashhur, Xuttalon va Chag'oniyon ahli shu yerda savdo qiladi», deb ta'rif berilgan. 1220-yilda Termiz mo'g'ullar tomonidan vayron qilinadi. Sharafiddin Ali Yazdiyning «Zafarnoma» asarida berilgan ma'lumotda Termiz aholisi mo'g'ullarga qattiq qarshilik ko'rsatgan, shu boisdan shahar «Ma-

nazorat qilib turgan. Muhtasib mollarning sifatini, qanor qoplar, idishlarning tozaligini, mevalarning yangi uzilganligini, tosh-tarozilarning to'g'riligini tekshirgan.

Mo'g'ullar istilosidan 1 yil avval, 1219-yil dekabrda Xiva shahrida bo'lgan Yoqut Hamaviy Xivani Gurganjdan 15 farsax olisdagi qal'ashahar deb ta'riflaydi. Xorazm davlatining boshqa shaharlarida islom ahli hanafiya mazhabiga amal qilsa, faqat Xivada Shofiya mazhabiga amal qilishganligini yozadi.

Farg'ona vodiysi. Movarounnahrning muhim viloyatlaridan biri bo'lgan Farg'ona Ibn Havqalning ma'lumot berishicha, katta hududni o'z ichiga olgan va ko'plab shahar hamda qishloqlarga ega bo'lgan. Uning poytaxti Axsikent bo'lib, shaharda ko'plab bozorlar faoliyat ko'rsatgan. Shaharning 5 darvozasi bo'lib, ular Merdakush, Koson, Jome masjidi darvozasi va boshqalar bo'lgan. Farg'ona shaharlari va savdo yo'llari haqida Istaxriy ham muhim ma'lumot berib o'tadi. U Farg'onani eng gullab-yashnagan katta viloyat, Turkiston darvozasi deb ataydi. U yerdagi tog'larda kumush, tilla konlari, nashtar va simob mavjudligini aytadi. Istaxriy Farg'ona Xo'jand bilan chegaralanganligini ta'kidlaydi va Xo'janddan Axsikentga o'tish yo'lini ko'rsatadi.

Farg'ona shaharlaridan yana biri Qubo (Quva) esa Istaxriyning ma'lumotlariga ko'ra, kattaligi jihatidan Axsikentdan so'ng ikkinchi o'rinda turadi va qal'a, rabot, jome masjidi va yirik bozorlari mavjud bo'lgan. Bu shahar xarobasi Farg'ona viloyati Quva tumani markazida joylashgan. Ibn Havqalning yozishicha, Quva Sayxungacha yetib boradigan Nahr sohilida qad ko'targan. Uning markazida Registon maydoni, Ko'handizda jome masjidi, rabodida esa saroy hunarmandchilik markaziga aylangan.

Toshkentning qadimgi nomi yozma manbalarda keltirilishicha, Choch bo'lgan. Toshkent arablar tasarrufiga o'tgach, arab alifbosida «ch» harfining yo'qligi tufayli arabiy asarlarda «Shosh» deb yuritilgan. Ilk o'rta asrlarda u «Choch», «Shosh», «Shoshkent», «Madinat ash-shosh», «Binkat» va «Tarkan» deb nomlangan. Toshkent haqidagi dastlabki ma'lumotlar Tabariy, Istaxriy asarlarida uchraydi. Istaxriyning «Kitob al-masolik va-l-mamolik» asarida Shoshning bosh shahri Binkat deb ko'rsatiladi. «Hudud-al olam» («Olamning chegaralari») kitobida «Choch – bu katta viloyat, xalqi jangovar va saxiydir, u yerda kamon

va o‘q-yoy yasaladi. Bu katta shahar, ayni vaqtda podshoning qaror-gohidir», deb ta’riflanadi. Firdavsiyning «Shohnoma» asarida Choch o‘zining kamoni shoshiy (o‘q-yoylari) bilan mashhur bo‘lganligi haqida ma’lumotlar bor.

Shahar «Toshkent» nomi bilan dastavval Abu Rayhon Beruniy va Mahmud Koshg‘ariyning asarlarida tilga olinadi. Beruniy «Hindiston» asarida Toshkent nomining kelib chiqishi to‘g‘risida so‘z yuritib, «Tosh» so‘zi asli turkcha bo‘lib, Shosh ko‘rinishini olgan. «Toshkand – toshli qishloq demakdir», deb izohlaydi.

O‘rta asrlarda Toshkent vohasi Shosh va Iloq nomi bilan yuritilgan. Mutaxassislar Iloqni Angren daryosi vodiysi, Shoshni esa Parak daryosi (Chirchiq) vodiysi deb tushuntiradilar. Angren etagida Benaket shahri, Chirchiq etagida esa Nejaket shahri joylashgan bo‘lib, ular orasidagi masofani Istaxriy 3 farsaxga teng deb keltiradi. Ibn Havqal vohaning o‘ziga xosligi haqida to‘xtalib, Xuroson va Movarounnahr Shosh vohasidek masjidlarga, katta-katta qishloqlarga boy, ko‘plab binolar mavjud bo‘lgan hududni ko‘rmaganligini ta’kidlaydi. U Shosh vohasi chegaralari bir tomondan Shosh daryosigacha, ikkinchi tomondan Temir darvozagacha, uchinchi tomondan Iloq tog‘larigacha, to‘rtinchi tomondan esa xristianlar qishlog‘i Vikkerdgacha cho‘zilganligini ta’kidlaydi.

Tarixiy o‘lkashunoslikka oid bir qancha qimmatli ma’lumotlar yurt-doshlarimiz tomonidan ham berib o‘tilgan. Abu Rayhon Beruniy deyarli barcha yo‘nalishlari bo‘yicha buyuk kashfiyotlar qilgan olimdir. U kishilik jamiyati tarixida ilk bor Yerning dumaloq shaklda ekanligini aniqlab, globusni yaratadi. Beruniyning yirik asarlaridan biri «Al-osor ul-boqiya an al-qurun al-holiya» («Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar»)da alloma o‘zining hayotiy kuzatuvlari asosida yunonlar, rimliklar, arablar va boshqa xalqlarning yilnoma (kalendar) tizimlarini bir-biriga taqqoslab, ularning kelib chiqish tarixini tahlil qilib beradi. Bu asarda Turonzamin xalqlarining urf-odati va madaniyatiga oid masalalar ham o‘z ifodasini topgan.

XI asrda yashab ijod etgan Mahmud Koshg‘ariyning umumiy turkiy tillarni o‘rganish, turkiy til shevalarining qiyosiy grammatikasini tuzish, folklor va etnografiya sohasidagi xizmatlari juda kattadir. Shu bilan birga, u tabiiy fanlar terminologiyasini yaratishga va geografiya faniga ham katta hissa qo‘shgan. Koshg‘ariyning geografik merosi quyidagi-

dinat ur-Rijol» (Mardlar shahri) deb atalgan. 1333-yilda Termizga tashrif byurgan arab sayyohi Ibn Battuta oʻz «Sayohatnoma»sida «Koʻhna Termiz shahri Jayhun boʻyida barpo etilgan edi. Chingizxon bu shaharni vayron etgandan soʻng yangi shahar ikki chaqirim narida qurilgan. Bu shaharda gavjum bozorlar va muhtasham imoratlar boʻlib, uni koʻplab anhorlar kesib oʻtadi. Unda bogʻ-rogʻlar moʻl. Ayniqsa, bu joyning uzumi va behisi haddan ziyod shirindir», deb taʼkidlab oʻtadi.

Ustrushona. Ibn Havqal Ustrushonani alohida viloyat deb tasvirlaydi, viloyatning eng katta shahri Bunjikent boʻlgan. Hukmdor qarorgohi ham shu yerda joylashganligini taʼkidlaydi. Bunjikent yirik siyosiy va hunarmandchilik markazi boʻlib, IX–X asrlarda aholisi zich va juda qulay, suvga serob boʻlgan yerda joylashgan shahar boʻlgan. Shahar shahriston, koʻhandiz va rabotdan iborat boʻlib, shahristonda 2 ta darvoza, rabotda esa 4 ta darvoza mavjud boʻlgan. XII asrda Bunjikent tushkunlikka uchragan.

Bu shahardan soʻng kattaligi jihatdan keyingi oʻrinda turuvchi shahar Zomin hisoblanadi. Istaxriyning maʼlumotiga koʻra, Zomin Fargʻona va Xoʻjanddan Soʻgʻdga eltuvchi yoʻlda joylashgan. Zomin aholi zich joylashgan hunarmandchilik va savdo-sotiq markazi boʻlgan. Ibn Havqal Ustrushona shaharlaridan yana Jizzaxni eslab oʻtadi va uni tekislikda joylashgan shahar deb ataydi.

Istaxriy oʻzining maʼlumotlarida Ustrushona shaharlarini bogʻlovchi yoʻllarni, ular orasidagi masofalarni keltirib oʻtadi. Ustrushona aholi punktlarini bogʻlab turuvchi ichki yoʻllar tarmogʻiga ega boʻlgan. Bu yoʻllar, oʻz navbatida, Oʻrta Osiyo savdo yoʻllarining tarkibiy qismi sifatida ham ahamiyatga ega edi. Ustrushona hududi orqali Samarqand, Buxoro, Xuroson hamda gʻarbda joylashgan shahar va mamlakatlarga boruvchi yoʻllar oʻtgan.

Ilk oʻrta asrlarda (V–IX asr) Oʻrta Osiyodagi Ustrushona tarixiy geografik viloyati tarkibiga kirgan. Uning siyosiy tarixi manbalarda ham yoritilgan. U Oʻratepa nomi bilan dastlab Boburning «Boburnoma» asarida (XVI asr) tilga olinadi. XVIII asrda mustaqil hudud sifatida maʼlum edi.

Jizzax. Yunon solnomalarida Kiropol va Gazoni alohida tilga olishadi. Arxeologlar Gazo shahrining oʻrnini aniq va asosli tayin etmasalarda, tarixiy manbalarda Samarqand va Toshkent oraligʻida joylashganli-

gini aytadilar. Olimlar Gazoni qadimiy joy deb taxmin qiladilar. Yozma manbalarda ilk bor arab geograf olimlari va sayyohlaridan Ibn Havqal va Muqaddasiylarning asarlarida Ustrushonaning Fakhon viloyatidagi shahar deb tilga olinadi. Shahar bir necha bor inqirozga uchrab, yana qayta tiklangan.

Zomin. Tarixiy shahar bo'lib, qadimda Sarsakda, Susakda, Sabda nomlari bilan yuritilgan. Uning asos solingan vaqti noma'lum. Arab sayyohlarining ma'lumotlariga ko'ra (Ibn Havqal, Muqaddasiy), Zomin arablar kelmasidan oldin ham bo'lgan va Ustrushonada yirik shaharlardan biri bo'lgan. Shahar Zomin suvining har ikkala sohilida joylashgan. X asrda Zomin yonida arablar kelgunga qadar bo'lgan eski shaharning xarobalari saqlanganligi manbalarda qayd etilgan. Shahar yonida jome masjidi bo'lgan. Zominning Samarqand, Buxoro, Shosh va Farg'ona vodiysi shaharlarini bog'lovchi katta karvon yo'lda joylashganligi uning ravnaqiga ijobiy ta'sir qilgan. XV–XVII asrlarda Zomin mustahkam qal'adan iborat viloyat markazi edi.

Xorazm vohasi shaharlari. Xorazm hududidan o'tgan karvon yo'llari va ular bo'yida joylashgan shaharlar, karvonsaroylar haqida o'rta asr mualliflari Istaxriy, Yoqut, Maqdisiy, Muqaddasiy va boshqalar ma'lumot beradilar. Xorazmning poytaxti bo'lgan Kat shahri muhim savdo-iqtisodiy, savdo yo'llarida joylashgan. Istaxriy Xorazm shaharlarining iqtisodiy hayotini yoritganda «Xorazm shaharlari serhosil va mevalarga boy, u yerda paxta va jundan buyumlar tayyorlanadi, turklar bilan olib boriladigan savdoda katta foyda ko'radi», deb xabar beradi.

Xorazmshohlar davlatining poytaxti Gurganj shahri hisoblangan. Zakariyo Qazvinining yozishicha, Gurganj Jayhun daryosi bo'yidagi katta shahar, aholisi juda ko'p deb ta'rif beradi. 1219-yil mo'g'ullar istilosigacha bo'lgan davrda Gurganjda bo'lgan Yoqub Hamaviy: «Men Gurganj kabi buyuk va go'zal shahar ko'rmadim», deb yozadi. Qazviniy esa Gurganj haqida fikr bildirib, bu go'zal shahar «Jannatdagi shahar, uni chimildiqdagi kelinchakni qo'riqlaganday, farishtalar qo'riqlaydi», deb yozadi.

Mo'g'ullar istilosiga qadar Gurganj juda obod, aholisi gavjum, zich bo'lgan. Qazvinining yozishicha, Gurganjda aholi ko'pligidan ko'chalarda, bozorlarda odamlar bir-biriga urilib yurgan va o'tish ancha qiyin bo'lgan. Shahar bozorlari gavjum bo'lib, savdo-sotiqni muhtasib

larni oʻz ichiga oladi: «Devon»da berilgan tabiiy geografik terminlar va ularning izohi; «Devoni lugʻatit turk»ka ilova qilingan dunyo xaritasi; «Devon»da uchraydigan joy nomlari va ularning izohi; Oʻrta Osiyodagi ayrim qabilalarning joylashishi haqidagi «aholi geografiyasi»ga doir maʼlumotlar: «Devon»dagi astronomik maʼlumotlar, kalendar sistemasi, lugʻatlar va ularning tarixi.

Mahmud Koshgʻariyning tasviriga koʻra Oʻrta Osiyo yer yuzasi jihatidan togʻlik va tekislik qismlaridan iborat, uning togʻlik qismi hozirgi Qozogʻiston, Oʻzbekiston oʻlkalariga toʻgʻri keladi. Shimoli-gʻarbda faqat bitta togʻ – Jabali Qorachuk yozilgan, boshqalarining yozuvi yoʻq. Yer yuzasining markazi qilib qoraxoniylar davlatining poytaxti, maʼmuriy markazi Bolasogʻun shahri olingan.

4. Tarixiy oʻlkashunoslikning fan sifatida shakllanishi va rivojlanishi tarixidan

Oʻlkani oʻrganish masalasi Oʻrta Osiyoda, shu jumladan, Oʻzbekistonda ham XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlanadi. Rus tadqiqotchilari Oʻrta Osiyoning Rossiya imperiyasi tomonidan bosib olinishidan oldin bu oʻlkani oʻrganish boʻyicha bir qancha ishlarni amalga oshirdilar. Jumladan, oʻlka haqidagi dastlabki maʼlumotlardan birini 1819–1822-yillarda Xivaga sayohat qilgan N.N. Muravyov berib oʻtadi. U Kaspiy dengizini koʻzdan kechirib, uning sharqiy qirgʻoqlarini oʻrganadi. Shuningdek, Xiva xonligi aholisining turmush tarzi, urf-odatlarini, tabiati toʻgʻrisida ham maʼlumotlar beradi.

1820–1821-yillarda Buxoroga A.Negri boshchiligida elchilar tashrif buyuradi. Elchilar tarkibida bosh shtab ofitserlaridan K.Meyendorf, V.D.Volxovskiy, A.K.Temofeyev, tabiatshunos X.Pander va sayyoh E.A.Eversmanlar ham bor edi. Ular Buxoro amirligida tadqiqot ishlarini olib borishadi. Toʻplangan maʼlumotlarni K.Meyendorf 1826-yili Parijda kitob qilib chop etadi. Kitobda Buxoroning geografiyasi, aholisi, xoʻjaligi va davlat boshqaruvi haqida maʼlumotlar bayon qilingan.

1832-yil G.S.Karelin Kaspiy dengizining shimoli-sharqiy qirgʻoqlarini tadqiq etish maqsadida rus hukumatining ekspeditsiyasiga boshchilik qiladi. Bir necha oylik tadqiqotlardan soʻng avgust oyi boshida kuzatuvlar yakunlandi. Karelin Kaspiy dengizining shimoli-

sharqiy xaritasini yaratadi. Uning tarkibida tog' muhandislari, tabiatshunoslar va bir qancha topograflar bor edi. Tabiatshunos A.A.Leman va topograf Y.P.Yakovlevlar Buxorodan Samarqandga kelishadi. Sentabr oyida Leman o'zining sheriklari bilan yuqori Zarafshon vodiysiga Fandaryo (68°30' sharqiy kenglik)gacha borib, Ko'li-Kulon ko'ligacha ko'tariladilar. Leman bu yerlarning go'zalligidan hayratlanib «Osiyoning Shveysariyasi» deb ataydi.

Y.P. Yakovlev Markaziy Buxoroning ilk xaritasini tuzadi. Bu xarita syomkalar natijasida yaratilgan bo'lib, Turkiston tizmasi tuzilishi biroz noto'g'ri berilgan. Zarafshonning g'arbiy qismi esa haqiqatga yaqinroq berilgan. Orol dengizida suratga olish ishlarini amalga oshirish uchun harbiy dengizchi F.Butakov boshchiligida ekspeditsiya XIX asming o'rtalarida Orol dengizini tadqiq qilgan. 1849-1850-yillarning qishida Orenburgga qaytgan Butakov dengizning birinchi qiyosiy xaritasini tuzadi. Aynan Butakov 1852-yili Orol dengiziga paroxod qatnovini yo'lga qo'ygan.

Rossiya imperiyasi ma'murlarining O'rta Osiyoga bo'lgan qiziqishi natijasida barcha jabhalarda o'lkaga rasmiy rus ekspeditsiyalari uyushtirila boshlanadi. Rasmiy ekspeditsiyalardan biri 1841-1842-yillarda K.F.Butinov boshchiligida Buxoroga uyushtiriladi. Ekspeditsiyaning asosiy maqsadi geologik tadqiqot ishlarini amalga oshirish edi. Uning tarkibida sharqshunos N.V.Xanikov, topograflar Yakovlev, Plotnikov, Chalpanov, Petrov va boshqalar qatnashadi. Ekspeditsiya natijasida to'plangan ma'lumotlarni 1843-yilda N.V.Xanikov kitob qilib chiqaradi.

O'rta Osiyo Rossiya imperiyasi tomonidan bosib olingandan so'ng rus tadqiqotchilari o'lkaning tabiati, aholining turmushi, tarixi, moddiy madaniyati va foydali qazilmalarini tizimli o'rganib, olingan ma'lumotlarni umumlashtirib nashr qila boshladi. Zarafshon okrugi zakot boshqarmasi boshlig'i A.P.Xoroshin Zarafshon vohasining shahar va qo'rg'onlari tarixini o'rganish bilan bir qatorda u yerda yashaydigan aholining turmush tarzi va ijtimoiy tarkibini aniqlashga katta e'tibor qaratadi. Shuningdek, V.V.Radlov, Bikov, A. Grebyonkin, L.N. Sobolev, A. Kun va boshqalar O'rta Osiyoning tarixi, jug'rofiyasi, gidrogeologiyasi, metrologiyasi, etnografiyasiga oid tadqiqot ishlarini olib borishgan. Kapitan Grebyonkin Zarafshon vohasining foydali qazilmalari va

tabiiy boyliklarini o'rganib chiqadi. Shundan so'ng vohaning tog'li hududlari ham Zarafshon okrugiga qo'shib olinadi.

1870-yili general-gubernator Konstantin fon Kaufmannning topshirig'i bilan A.L. Kun o'lka tarixida birinchi bo'lib Zarafshon vohasida qazish (arxeologik) ishlarini olib boradi va qadimiy obidalarining qoldiqlari va boshqa moddiy ashyolarni topadi. A. Kun tomonidan to'plangan qadimiy topilmalar Samarqanddan Toshkentga, so'ng Rossiyaga jo'natilgan. Bu topilmalar Peterburgdagi Ermitajda ko'rgazmaga qo'yilishi lozim edi. A. Kun Turkiston o'lkasining arxeologik albomini tuzish maqsadida 1870–1871-yillarda Samarqand shahridagi me'moriy yodgorliklarning suratlarini oladi.

1875-yili Afg'oniston–Buxoro chegarasida yuzaga kelayotgan voqealar munosabati bilan Kaufman buyrug'iga ko'ra harbiy topografik ekspeditsiya uyushtiriladi. Ekspeditsiya a'zolari Hisor va Kulob tumanlarida ham bo'lishadi. Ekspeditsiya a'zosi Vishnevskiy Hisor, Kulob va Zarafshonning yuqori, ya'ni tog'li tumanlarining xaritasini chizadi va hali noma'lum bo'lgan ma'lumotlarni qo'lga kiritadi. N. Mayev esa ekspeditsiya uyushtirilgan hududlarning tarixiy, topografik va antropologik tafsilotlari haqida ma'lumotlar to'pladi.

Harbiy maslahatchi kapitan Petrov Samarqand, Qashqadaryo, Surxondaryo va hozirgi Turkmaniston hududlarida joylashgan beklklarni bir-biri bilan bog'lovchi yo'llarni o'rganib chiqib, ularning oraliq masofalarini aniqlaydi va bu yo'llar haqida batafsil ma'lumot beradi. Boysun bekligidagi Machaydan quyiga qarab ikkita tog'li yo'l o'tgan bo'lib, ular daryoning o'ng va chap tomonlaridan o'tgan. Bu yo'llar tog'lar orqali o'tib, chuqur dara bo'ylab Darbandga kelgan u yerdan Boysun, Sherobod va G'uzorga boruvchi yo'llarga tutashib ketgan. Bu yo'nalishdan tashqari, Darbanddan Xomkan tog'i va Qoraxaval dovoni orqali kichik O'radaryo bo'ylab yo'l ham mavjudligini aniqlaydi.

XIX asrning ikkinchi yarmiga kelib, Rossiya imperiyasining O'rta Osiyoga nisbatan bo'lgan qiziqishi tobora ortib bordi. Shu niyatda Nikolay I 1854-yil 22-oktabrda Sankt-Peterburg dorilfununida Sharq tillari bo'limini sharq tillari fakultetiga aylantirish haqidagi farmonga imzo chekadi. Bu yangi fakultetda «Sharq tillari» kafedrasini ochilib, O'rta Osiyoning tarixi va tarixshunosligini chuqurroq o'rganishga e'tibor qaratadi.

Oʻrta Osiyoning juda boy tabiati azaldan rus tadqiqotchilarini oʻziga jalb etib kelgan. Shuning uchun ham barcha jabhalarda oʻlkaga rasmiy rus ekspeditsiyalari uyushtirila boshlandi. Shunday ekspeditsiyalardan biri – 1841–1842-yillarda K.F. Butinov boshchiligidagi ekspeditsiya tarixda alohida oʻrin tutadi. 1841-yil bahorida Sankt-Peterburgdan Buxoroga qarab geologik ekspeditsiya yoʻlga tushadi. Uning tarkibida K. Butinov (boshliq), togʻ muhandisi M. Bogoslovskiy, sharqshunos N. Xanikov, topograflar Yakovlev, Plotnikov, Chalpanov, Petrov va Limanlar bor edi. Ekspeditsiya qatnashchilari uchun maxsus qaydnomalar tuzilgan boʻlib, ular geologik qidiruv ishlari bilan birga bir qator metrologiya, zoologiya va botanika sohalarida ham kuzatuv ishlarini olib borish koʻzda tutilgan edi. F. Baglovitskiy geologik qidiruv ishlari natijasida Zarafshon daryosi boʻyida oltin borligini aniqlaydi. Bundan tashqari, Zarafshon togʻining baʼzi joylarida oʻsimliklarning yangi turlarini topdi. Iskandarkoʻl va Koʻliklonni tekshirib, yangi maʼlumotlarni qoʻlga kiritdi.

1868–1870-yillarda A.P. Fedchenko, O.A. Fedchenkolar Oʻrta Osiyoda tadqiqot ishlarini olib bordi. A.P. Fedchenko oʻzining birinchi ishini Oʻrta Osiyoning iqlimini kuzatishdan boshladi. 1869-yilning 31-yanvaridan 4-fevraligacha (Samarqandda) olib borgan kuzatishlari bu yerning iqlimi Norvegiya poytaxti Oslo iqlimiga, 10–14-fevral orasidagi kuzatishlari Rim iqlimiga oʻxshashligini taʼkidlaydi. Zarafshon vodiysini zoologik jihatdan oʻrganishda A.P. Fedchenkning xizmati katta. U qisqa vaqt mobaynida 8 mingdan ortiq hasharot, qush va hayvon turlarini yigʻib kolleksiya qiladi. Uning rafiqasi O.A. Fedchenko esa Zarafshon vodiysi oʻsimliklari toʻgʻrisida koʻplab maʼlumotlar toʻplaydi. Shuningdek, u tabiat, mahalliy xalq turmushi va mehnat qurollari haqida muhim maʼlumotlar yigʻadi.

1870-yilga kelib Fedchenko yana Turkistonga sayohat qiladi. Ushbu ekspeditsiyaning maqsadi Iskandarkoʻl, Yagʻnob vodiysi tumanlarini tadqiq etishdan iborat edi. 1871-yilga kelib esa Qoʻqon xonligiga sayohat qiladi. Bu ekspeditsiya Janubiy Tyanshan, Fargʻona, Oloy va Pomir togʻlarining geografiyasi boʻyicha fanga boy va qiziqarli materiallar beradi. Ekspeditsiya soʻnggida Qoʻqon xonligi va Amudaryoning yuqori oqimi aks ettirilgan xaritasini yaratadi.

A.P. Fedchenko sayohatlarini taʼriflab I.V. Mushketov shunday yozgan edi: «A.P. Fedchenko sayohatlari oʻz mashgʻulotlarining kengligi

da Amudaryo flotilyasi ochiladi. Dastlab ishga tushirilganda «Sar» va «Saritsa» deb nomlangan paroxodlar va ikkita temir barjalar qatnovi yo'lga qo'yilgan edi. 1895-yilga kelib qo'shimcha «Sesarevich» nomli paroxod qatnovi yo'lga qo'yildi. Shundan so'ng yanada ko'plab paroxod va po'lat barjalar olib kelindi. 1897-yil «Velikiy knyaz», «Velikaya knyajna Olga», 1901-yilda «Imperator Nikolay II» paroxodlari olib kelinib qatnovga qo'yildi.

Asosiy adabiyotlar

1. *Mavlanov O'*. Markaziy Osiyoning qadimgi yo'llari. –T., 2008.
2. *Karamatov H.* O'zbekistonda moziy e'tiqodlar tarixi. –T., 2009.
3. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. –T., 2008.
4. *Saidboboyev Z.A.* Yevropada O'rta Osiyo tarixiga oid tarixiy kartografik ma'lumotlar. –T.: «Fan», 2008.
5. *Saidboboyev Z.A.* Tarixiy geografiya. –T., 2010.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Eshov B. J.* O'rta Osiyoning qadimgi shaharlari tarixi. – T., 2008.
2. *Asanova G., Nabixanov M., Safarov I.* O'zbekistonning iqtisodiy va ijtimoiy jug'rofiyasi. – T., 1994.
3. *Sagdullayev A.S.* Qadimgi O'rta Osiyo tarixi. – T., 2002.
4. *Сухарева О.А.* К истории городов Бухарского ханства. –Т., 1958.

Internet manbalar

1. www.edu.uz.
2. www.ziyo.net.uz.
3. www.ec.edu.uz.
4. www.performance.edu.uz.
5. www.history.ru
6. www.natura.com

Nazorat savollari

1. Tarixiy o'lkashunoslik fanining predmeti, maqsadi va vazifalari.
2. Tarixiy o'lkashunoslik fanining rivojlanish tarixi.
3. Tarixiy o'lkashunoslik fanining turlari.
4. O'lkashunoslikning rivojlanishida Rossiya imperiyasi tadqiqotchilarining o'rmi.
5. O'lkashunoslikning rivojlanishida Yevropa tarixchilarining o'rmi.
6. O'lkamiz tarixini o'rganishda etnografiyaning o'rmi.

Test savollari

1. Tarixiy o'lkashunoslik fani vazifasiga ko'ra necha turga bo'linadi?

- A. 3 ta
- B. 5 ta
- C. 7 ta
- D. 4 ta

2. XIX–XX asr boshlariga oid adabiyotlarda Turkiston o'lkasi nechta geografik qismga bo'lib ko'rsatilgan?

- A. 2 ta: sharqiy va g'arbiy
- B. 2 ta: shimoliy va g'arbiy
- C. 2 ta: janubiy va sharqiy
- D. 2 ta: janubiy va shimoliy

3. Rossiya imperiyasi tomonidan O'rta Osiyo o'lkasini o'rganish nechanchi asrdan boshlandi?

- A. XIX asrning 2-yarmidan
- B. XIX asrning 1-yarmidan
- C. XX asrning 2-yarmidan
- D. XX asrning 1-yarmidan

3. Turkiston xalq kutubxonasi qayerda birinchi bo'lib ish boshladi?

- A. 1970-yil Toshkentda
- B. 1764-yil Samarqandda
- C. 1965-yil Farg'onada
- D. 1970-yil Buxoroda

4. 1929–1930-yillarda Farg'onada kim boshchiligida arxeologik qazishma ishlari olib borilgan?

- A. L. Potapov
- B. V. Bartold
- C. A. Shishkin
- D. M.Y. Masson

bilan emas, balki kuzatuvlarining ajoyib tashkil etilishi va xilma-xilligi bilan ajralib turadi. Bosib o'tilgan yerlar ko'p emas, ammo qo'lga kiritilgan natijalari shunchalik ahamiyatli va muhimki, bu boshqa ko'p yillik va bir necha ekspeditsiyalar uchun sharaf bo'lur edi».

A. Butakov tadqiqotlaridan yarim asr o'tgach, 1900–1902-yillarda L.S. Berg Orol dengizini kompleks ravishda tekshirdi. U dengizning g'arbiy-sharqiy va shimoliy qirg'oqlarini kuzatadi. A. Butakov tuzgan xaritaning bir nechta joylarini yanada aniqlashtiradi. L.S. Berg 1908-yilda «Orol dengizi» nomli monografiyasini yozadi va kitobga ikkita xarita ham ilova qilinadi. Shuningdek, Berg Orol va Kaspiy dengizlarining XIII–XV asrlarda yo'q bo'lgani haqida tasavvurlarning noto'g'ri ekanligini isbotlaydi.

A. Kun Zarafshon vohasida ilk bor arxeologik qazish ishlarini olib bordi. Kun qazish va arxeologik materiallarni o'rganishda mahalliy aholining bilimdon vakillarini ham jalb qildi. Masalan, Mirzo Mullo Abdurahmon ibn Muhammad Latif, Muhtojir Samarqandiylar shular jumlasidandir. 1870-yilda Kun boshchiligida Iskandarko'lga ekspeditsiya uyushtiriladi. Bu ekspeditsiyaga Mirzo Mullo Abdurahmon ibn Muhammad Latif hamrohlik qiladi. U safar taassurotlari asosida «Ro'znomayi safariy Iskandarko'l» («Iskandar safari kundaligi») asarini yozadi. Unda Zarafshon daryosining yuqori qismida joylashgan barcha aholi manzilgohlari haqida ma'lumot beriladi. Kundalikda mazkur joylarda yashovchi aholining ijtimoiy-iqtisodiy ahvoli, turmush tarzi, urf-odatlar hamda ba'zi arxeologik yodgorliklar to'g'risida ham ma'lumot berib o'tilgan.

Kun tadqiqotlarining eng muhim natijasi shundan iboratki, 1871–1872-yillarda Turkiston o'lkasining arxeologik albomini tuzadi va Samarqand me'moriy obidalarini suratga oladi. Biroq savobli ishlar bilan bir qatorda, Zarafshon vohasida ham butun o'lkada bo'lgani kabi rus amaldorlari, harbiylari va savdogarlari o'rtasida qadimiy noyob narsalarga bo'lgan g'arazli qiziqish kuchayib bordi. Ular qadimiy noyob narsalarni har xil yo'llar bilan qo'lga kiritishga urindilar.

Masalan, A. Kun general Abramovga yo'llagan maktubida mahalliy millat vakillaridan uch kishi uning iltimosiga ko'ra Buxorodan oltin va boshqa metallardan ishlangan tangalarni olib kelganligini, ularga bir xil narx taklif qilganligiga qaramay, Samarqand bo'limi boshlig'i podpolkovnik Serovga undan ham qimmatroq narxlarda sotganligini

ta'kidlaydi. A. Kun general Abramovdan Rossiya hukumati amaldorlarining qadimiy noyob topilmalar bilan o'lkada chayqovchilik qilishining oldini olish bo'yicha chora-tadbirlar ko'rishini so'raydi. Abramov javobida A. Kun bu masalada haq ekanligini tan olsa-da, bu ishga aralashishdan qat'iy bosh tortadi va amaldorlarning o'lka xususiy mulkiga tegish mumkin emasligini ta'kidlaydi.

General Abramovning A. Kunga bergan javobidan ruhlangan rus amaldorlari yanada yirik ishlarni qilishga yo'l ochib berdi. Ba'zi amaldorlar arxeologik topilma nima ekanligini bilmasdan Samarqanddagi Afrosiyob xarobalarini qazishga tushdilar. Bunday qazish ishlari o'lkada ommaviy tus olib ketganligi boisdan o'zboshimchalikni cheklash uchun Turkistondagi chor hukumati 1871-yil 3-martda 942-sonli maxsus qaror chiqarishga majbur bo'ldi. Bu qarorga ko'ra shaxsan K. fon Kaufmanning ruxsatisiz hech qanday qazish ishlarini amalga oshirish mumkin emas edi. Biroq bu ko'rsatma ham to'liq samara bermadi. Shunga o'xshash qarorlar 1879, 1882, 1892-yillarda ham e'lon qilindi.

Shu o'rinda N.I. Veselovskiy quyidagilarni ta'kidlaydi: «Mana bu – haqiqiy harbiy boshqaruvdir... Biz bu yerga sivilizatsiya keltirdik, deb o'ylaymiz... Biz bo'ysundirgan o'rta osiyoliklarga tinchlik, osoyishtalik, xavfsizlik keltirdik, deb o'ylaymiz... Ammo bularning hammasidan a'loroq bir saodat bor. Bu milliylik, milliy g'ururdir... Bo'ysundirilgan musulmonlarning ahvolini tushunish kerak. Siyosiy o'lim og'ir. ammo millatning o'limi yanada fojialiroqdir. Bizning hukmronligimiz vaqtida ular milliy qiyofasini yo'qotdilar. Milliylikni boshqa biror baxt-saodat bilan almashtirish mumkin emas. Bizning hukmronligimizga qarshi harakatlar portlashiga ajablanmasak ham bo'ladi. Axir milliy manfaatlar degan gap bor. Xalq to'qmi, yaxshi kiyinmaganmi, och-yupunmi, bundan qat'i nazar milliy manfaatlar tashqariga otilib chiqishi mumkin».

1879-yil O'rta Osiyoda ham temiryo'l qurish va Amudaryoda kemalar qatnovini yo'lga qo'yish uchun kompleks ekspeditsiya amalga oshirildi. Ekspeditsiya tarkibiga graf Rostovsev, muhandis Yakupov, professor Sorokin, podpolkovnik Mayev va boshqalar qatnashdi. Bu tadqiqotdan asosiy maqsad O'rta Osiyoning qaysi yo'nalishida temiryo'l qurish, yo'l qurish uchun qulay bo'lgan joylarni aniqlash, Buxoro amirligi chegaralarini mustahkamlash va nazorat qilish qulay bo'lishi uchun Amudaryo flotiliyasini ochishni maqsad qilib qo'yilgan edi. 1887-yil-

5. O'lkamizda ilk paleolit davriga oid moddiy manbalar qayerdan topib o'rganilgan?

- A. Farg'ona, Toshkent
- B. Samarqand, Farg'ona
- C. Buxoro, Navoiy
- D. Xorazm, Andijon

6. O'rta Osiyoda yashagan neolit qabilalari xo'jalik shakllariga ko'ra nechta madaniyatga bo'lib o'rganilgan?

- A. 3 taga – Joytun, Kaltaminor, Hisor
- B. 4 taga – Zamonbobo, Joytun, Kaltaminor, Hisor
- C. 1 taga – Zamonbobo
- D. 3 taga – Joytun, Kaltaminor, Hisor

7. O'lkada dastlab Turkiston xalq dorilfununi ochilgan yil to'g'ri berilgan qatorni ko'rsating.

- A. 1918-yil may
- B. 1917-yil oktabr
- C. 1916-yil yanvar
- D. 1920-yil may

8. Abulqosim madrasasi respublikamizning qaysi hududida joylashgan?

- A. Toshkentda
- B. Samarqandda
- C. Buxoroda
- D. Termizda

9. N.N. Muravyov Xivaga diplomatik topshiriq bilan qachon kelgan?

- A. 1819-yil oktabrda
- B. 1823-yil dekabrda
- C. 1821-yil noyabrda
- D. 1830-yil mayda

10. Strabonning «Geografiya» asari nechta kitobdan iborat?

- A. 17 ta
- B. 19 ta
- C. 20 ta
- D. 22 ta

II BOB. O'LKAMIZNING TARIXIY GEOGRAFIK O'RNI

Reja:

1. O'lkamizning qadimgi davr tarixiy geografiyasi.
2. Kidariylar, xioniylar, eftaliylar, Turk xoqonligi va arablar davri tarixiy geografiyasi.
3. Somoniylar, qoraxoniylar va mo'g'ullar bosqini davri tarixiy geografiyasi.
4. Amir Temur va shayboniylar davri tarixiy geografiyasi.
5. Xonliklarning ma'muriy-hududiy bo'linishi, O'rta Osiyoning Rossiya imperiyasi boshqaruvi davridagi tarixiy geografiyasi.
6. O'zbekistonning tabiiy geografik tavsifi.
7. O'zbekiston Respublikasining ma'muriy-hududiy tuzilishi.

Tayanch iboralar: tarixiy geografiya, ma'muriy, hududiy, o'lka, antik, ilk o'rta asrlar, somoniylar, qoraxoniylar, Amir Temur, temuriylar, shayboniylar, ashtarxoniylar, Buxoro, Xiva, Qo'qon, relyef, daryolar, suv manbalari, tog', tekislik.

1. O'lkamizning qadimgi davr tarixiy geografiyasi

Miloddan avvalgi VII–VI asrlarda ilk temir davriga o'tilishi bilan O'zbekistonda dastlabki yirik davlatlar vujudga keldi, shaharlar barpo etilib, dehqonchilik, hunarmandchilik jadal sur'atlar bilan rivojlandi.

Qadimgi Baqtriya turli qadimgi tillar yozma manbalaridagi Baxdi, Baqtrish (Avesto), Baqtriyona, Baqtriya (yunon), Baxli (hind manbalarida) yirik o'lka va davlatning nomidir. Olimlarning fikriga ko'ra, Baqtriya – bu Baxdi, Bastra daryosi (hozirgi Balxob) nomi bilan bog'liq bo'lgan tushunchadir. Rim tarixchisi Kursiy Ruf bunday xabar qiladi. «Baqtra daryosi nomidan shahar va viloyatning nomi kelib chiqqan».

Baqtriya tarixiy-madaniy viloyat, Baqtriya davlati ma'nolarida ishlatilgan. Tarixiy ma'lumotlarga ko'ra, qadimgi davlatlarning nomlariga odatda daryo, qabila, xalq va markaziy shaharlar nomlari qo'shilgan. Markaziy Osiyo xalqlarining tarixida daryolar muhim hayot manbayi vazifasini bajargan. Hozir ham O'zbekistonning viloyatlari, asosan, daryo va shaharlar nomlari bilan belgilangan.

Tarixiy ma'lumotlarga ko'ra, Baqtriya yerlari Afg'onistonning shimoli-sharqiy qismi, Janubiy Tojikiston, Surxondaryo viloyatini o'z ichiga olgan. Arxeologik ma'lumotlarga ko'ra, Baqtriya hududida ibtidoiy odamlar ilk va o'rta tosh davridan boshlab yoyilgan. O'zbekistonga qarashli Baqtriya qismida Teshiktosh, Machay va Zarautsoy kabi tosh asri yodgorliklari uzoq o'tmish hayoti haqida ma'lumot beradi.

Miloddan avvalgi 700–540-yillar qadimgi Baqtriya davlatining rivojlangan davri bo'lib, bu yirik davlatning hududiy chegaralari: Murg'ob vohasi, Hindukush tizmasi, Badaxshon, Nurota tizmasi va Buxoro vohasiga borib taqalgan bo'lishi mumkin (daryo vohalari – Murg'ob, Balxob, Qunduz, Panj, Vaxsh, Kofirnixon, Surxon, Qashqadaryo va Zarafshon). Bu ilmiy xulosani isbotlash uchun bir qancha tadqiqotlar olib borilgan.

Agar yuqorida ko'rsatilgan hududiy chegaralarni Baqtriya davlati o'z ichiga olganligi haqidagi ilmiy xulosalar to'g'ri bo'lsa, Markaziy Osiyoda rivojlangan dastlabki davlatlardan qadimgi Baqtriya eng yirigi bo'lgan. Bu davrlarda Baqtriya viloyatlariga qadimgi Xorazm davlati va sak-massagetlarning harbiy-siyosiy uyushmasiga tegishli o'lkalar chegaradosh bo'lgan.

Videvdat kitobida Baqtriya «eng yaxshi mamlakatlar va o'lkalardan biri bo'lgan, baland bayroqli, go'zal o'lka» sifatida yoritilgan. So'nggi yunon manbalarida Baqtriya «ming shaharlar davlati» deb atalgan.

Baqtriya ayrim daryo vohalaridagi beshta viloyatni birlashtirgan. Surxon, Balxob, Kofirnixon, Vaxsh, Panj, Ko'kcha, Qunduz vohalari shular jumlasidandir. Surxon vohasining markazi Qiziltepa bo'lgan. Shimoliy Afg'onistonda yirik shaharlar qoldiqlari – Bolo Hisor va Oltindilyorlar topib tekshirilgan. Bolo Hisor o'mida qadimgi Baqtra joylashgan. Bu shahar Gerodot va Ktesiylarning ta'kidlashicha, Baqtriyaning markazi bo'lgan.

Ktesiyning «Persika» asarida Baqtriyaning juda ko'p istehkomlari va qal'olari to'g'risida ma'lumotlar keltirilgan. Hozirgi kunda Baqtriya tuprog'idan miloddan avvalgi I mingyillikning birinchi yarmiga oid 240 dan ortiq uy-qo'rg'onlar, qal'alar va shaharlar qoldiqlari topib tekshirilgan. Surxon vohasida joylashgan Kuchuktepa, Beshqo'ton, Talashqon, Jondavlat, Bandixon, Bo'yrachi, Qizilcha, Obishir va Sho'rtepa yodgorliklarini sanab o'tish lozim.

So'g'diyona. Turli manbalardagi So'g'da, So'g'uda, So'g'diyona nomlarining kelib chiqishi va ularning ma'nosi hozircha noma'lum. «Avesto»ning «Yasht» kitobida tilga olingan «So'g'd makoni Gava» – So'g'diyonaning eng qadimgi viloyati bo'lishi mumkin. Ba'zi ma'lumotlarga ko'ra, Gava (Gau) – «buqa», «poda» degan ma'nolarni bildirib, u Qashqadaryo vohasi bilan bog'lanadi. Bu so'z viloyatning juda ko'p geografik nomlarida takrorlanib saqlangan.

Qadimgi yunon tarixshunoslari So'g'diyonani Baqtriya yoki sak-massagetlarga nisbatan kamroq tilga olganlar. Makedoniyalik Iskandar yurishlaridan so'ng So'g'diyona haqida ma'lumotlar ancha to'liqroq bo'lib, kengayib boradi.

So'g'diyona – bu Zarafshon, Qashqadaryo vohalarida joylashib, janubi-sharqda Baqtriya va shimoli-g'arbda Xorazm bilan chegara-dosh bo'lgan. Qadimgi zamonlarda ham So'g'diyona muhim savdo yo'llarining chorrahasida joylashgan. So'g'diyona haqida «Avesto», Gerodot va ahamoniyalar davri yozuvlarida ma'lumotlar berilgan.

So'g'diyonaning markazi Maroqanda shahri bo'lgan. Maroqanda-ni qoldiqlari – bu hozirgi Afrosiyob shahar xarobalaridir. Ahamoniy-lar davrida bu shaharning maydoni 219 gektardan iborat bo'lib, u mudofaa devorlari bilan o'ralgan edi. Yunon tarixchilarining ma'lumotlariga qaraganda, Maroqandaning uzunligi 11 km ga yaqin bo'lgan tashqi devori va qo'rg'oni bo'lgan.

So'g'diyonaning markaziy shaharlari qatoriga Qarshi atrofidagi Yerqo'rg'on, Qashqadaryoning sharqiy qismidagi Uzunqir yodgorlikla-rini ham kiritish mumkin. Bu yodgorliklarda olib borilgan arxeologik tadqiqotlar qadimgi So'g'diyona aholisining xo'jaligi va madaniyatini chuqurroq o'rganish imkonini beradi.

Qadimgi Xorazm. Xvarizam («Avesto» tilida), Xvarazmish (qa-dimgi fors tilida), Xorasmiya (qadimgi yunon tilida) tushunchalari

O'zbekistonning ma'lum bir viloyatining nomi sifatida saqlangan. Gekatey va Gerodotlarning Akes daryosi suvlari bilan foydalanuvchi yerlar haqidagi xabarlariga ko'ra, «Katta Xorazm» davlati to'g'risidagi ilmiy nazariya paydo bo'lgan. Bu davlatga Gerodot sanab o'tgan xalqlar girkanlar, parfiyaliklar, saranglar va tamaneylar yerlari ham kirgan. Ba'zi tadqiqotchilarning ta'kidlashicha (V.Tarn, F.Altxaym), ahamoniylar davridan oldin xorazmliklar Parfiya chegaralaridan sharqiy yo'nalishda Kopetdog' yonbag'irlarida joylashganlar. Xorazm davlatining markazi Marv va Hirot atrofida bo'lib, bu davlatni Kir II bo'ysundirgandan so'ng xorazmliklar quyi Amudaryo (hozirgi Xorazm viloyati)ga ko'chib borganlar deb faraz qilinadi (V.B.Xenning, I.Gershevich). Bu nazariyaga ko'ra, xorazmliklarni Quyi Amudaryo yerlariga qadimgi forslar siqib chiqarganlar, degan xulosa paydo bo'ladi.

S.P. Tolstov, M.G. Vorobyovalar bu nazariyaga qarshi chiqishadi, xorazmliklar Markaziy Osiyo janubidan ko'chib kelmaganlar. Xorazm davlati Quyi Amudaryoda qadimgi zamonlardayoq vujudga kelgan degan xulosaga kelganlar. Ammo bu davlatning chegaralari hozirgi Xorazm viloyati hududidan ancha keng bo'lib, O'rta Amudaryodagi Qo'shqal'adan boshlab Orol dengizigacha bo'lgan hududlarni o'z ichiga olgan.

Bu hududda miloddan avvalgi VI–V asrlarga oid 310 ta uyqo'rg'onlar, qishloq va shahar xarobalari aniqlangan. Bu yodgorliklar ichida eng yiriklaridan biri Qo'zaliqir shahri hisoblanib, u mustahkam mudofaa devorlari bilan o'rab olingan. Qo'zaliqir mudofaa devorlarining tuzilishi Baqtriyadagi Qiziltepa shahar devorlarining tuzilishiga ancha o'xshashliklar tomoni borligi kuzatiladi. Baqtriya, Xorazm shahar markazlari mudofaa devorlarining o'rtasida jangchilar yurishi uchun maxsus yo'lak bo'lgan.

Qadimgi Xorazm davlati miloddan avvalgi VI asrda Amudaryoning o'rta oqimi qismidan Orolga yaqin bo'lgan yerlarda vujudga kelgan degan xulosaning to'g'riligi tasdiqlandi. Bu davlat Marg'iyonadagi Marv atrofida rivojlanmagan, chunki yozma manbalarga ko'ra, Marg'iyona qadimgi Baqtriya davlatining yirik viloyati bo'lgan. Baqtriya va Xorazm davlatining hududiy chegaralari O'rta Amudaryo oqimidagi yerlar orqali o'tgan.

Shu yerlarda bir-biriga ro'para holatda ikkita qadimgi istehkom – Odoytepa va Qo'shqal'a qurilgan. Xorazmliklar egalik qilgan yerlar So'g'diyona, Marg'iyona va Baqtriyaga tegishli o'lkalarga borib taqalgan. Balki shuning uchun ham Gekatey xorazmliklar viloyatini parfiyaliklardan sharqiy tomonda joylashtirgan. Gerodot esa parfiyaliklar va xorazmliklarning yerlari chegaradosh bo'lgan deb ko'rsatgan.

Sak-massagetlar. Saklar Markaziy Osiyo va Qozog'istonning tog'lari, dashtlari va cho'llarida yashagan ko'chmanchi chorvador qabilalardir. Miloddan avvalgi VII–VI asrlarda ularga qarindosh bo'lgan qabilalar Qora dengizning shimoliy sohillaridan to Xitoy chegaralarigacha bo'lgan keng hududda joylashgan.

Qadimgi fors yozuvlari ko'chmanchilarni «saka», «shaq» deb yoritadi, yunon tarixshunoslari esa «skiflar», «sarmatlar», «saklar», «massagetlar», so'nggi davrlarda «dahlar», «olonlar» deb ataganlar. Ahamoniylar yozuvlarida saklar quyidagi guruhlariga bo'lingan: 1. «Saka tigraxauda» (I.M. Oranskiy fikricha, «tigma» – bu «o'tkir», «xauda» – «bosh kiyim»). 2. «Saka xaomavarka» («xaomani ulug'lagan saklar»). Xaoma «muqaddas ichimlik» hisoblangan. 3. Saka-tiy-taradorayya. Suza shahrida topilgan Doro I ning haykalidagi yozuvlarda «balchiq va tuproq o'lkasi saklari» tilga olingan. Gerodot «amirgiy» saklar haqida xabar beradi. Olimlar fikriga ko'ra, «sak» so'zi – bu qudratli, idrokli, epchil bo'lish yoki kuchli, azamat, mard deb tarjima qilinadi. Behistun yozuvlarida ko'chmanchilarning yurti umumiy yagona bir so'z bilan «Saka» deb ko'rsatilgan.

Sak massagetlarni, Gerodotning aytishicha, «ba'zilar skif qabilasi deb hisoblaydilar». Saklarning ot anjomlari, o'qlari va xanjarlari skif qurol-aslahalariga o'xshaydi. Bronzadan ishlangan san'at buyumlarida ham yaqin xususiyatlar va katta o'xshashliklar bor. Ko'chmanchilarni mustahkam madaniy aloqalar bir-birlari bilan bog'lab turgan. Gerodotning fikriga ko'ra, massaget va skiflarning turmush tarzi ham bir-biriga o'xshaydi, biroq ular otda va piyoda jang qiladilar. Ko'chmanchilarning madaniy an'analari va urf-odatlari ularning xo'jaligi va yashash sharoitidan kelib chiqib, bir-biridan uncha farq qilmagan.

Massagetlar, tadqiqotchilar fikricha, bu aynan sak qabilalarining yirik harbiy-siyosiy uyushmasidir. Massaget so'zini ikki xil – «ulug'

getlar» yoki «yirik sak oʻrdasi» deb tarjima qilish mumkin. Oxirgi tushuncha «massaget» soʻzi maʼnosiga koʻproq toʻgʻri keladi.

Bronza davridan boshlab Yevrosiyoning keng hududida chorvador qabilalar tarqaladi. Ilk temir davrida ular Markaziy Osiyoning oʻtroq xoʻjaliklariga ega viloyatlari chegaralarida ham joylashadilar. Saklarning mozor-qoʻrgʻonlari Baqtriya yerlariga yaqin boʻlgan Pomir togʻlarida, Soʻgʻdiyona chegaralarida, Quyi Zarafshonda, Xorazm atrofiga, Quyi Sirdaryoda va boshqa hududlardan topib tekshirilgan.

Miloddan avvalgi VI asrning oʻrtalarida tashkil topgan ulkan ahamoniylar davlati tarkibiga hozirgi Eron, Afgʻoniston. Oʻrta Osiyoning katta qismi, Shimoliy Hindiston, Yaqin Sharq, Kichik Osiyo, Misr kabi hududlar kirgan edi. Bu ulkan davlat maʼmuriy qaram oʻlkalar – satrapiyalarga boʻlingan edi. Ayrim tadqiqotchilarning fikricha, bu anʼana Midiya davlatidan qabul qilingan, Doro I davrida maʼmuriy boshqaruvda islohotlar oʻtkazilib, butun davlat 20 ta maʼmuriy qaram satrapiyalarga boʻlinadi. Ularni satraplar (shahanshoh noiblari) boshqargan. Satrapiyalar ancha yirik boʻlib, ayrim hollada bir necha oʻlka va viloyatlarni birlashtirgan. Masalan, Parfiya, Girkaniya, Ariya, Xorasmiya va Soʻgʻdiyona bitta satrap tarkibiga kirgan.

Miloddan avvalgi 323-yilda Aleksandr Makedonskiy oʻlgandan keyin makedoniyalik mahalliy zodagonlar Oʻrta Osiyo xalqlarining siyosiy birligini yoʻqotish maqsadida mamlakatni mayda boʻlaklarga boʻlib tashlaydilar. Miloddan avvalgi 312-yilda Iskandarning sarkardalaridan biri boʻlgan Salavkaga Bobil (Mesopotamiya) va uning sharqidagi mamlakatlar topshiriladi. Oradan koʻp vaqt oʻtmay, u oʻzi hukmronlik qilayotgan mamlakatlarning chegaralarini kengaytirib, Sirdaryo va Hind daryosi nariyogʻidagi yerlarni ham egallaydi. shu tariqa salavkiylar sulolasini boshlab beradi.

Salavkiylarga qarshi xalq ommasining kurashi asta-sekin kuchayib borganligi natijasida miloddan avvalgi III asr oʻrtalarida Yunon-Baqtriya davlati ajralib chiqadi. Bu davlat quldorlikka asoslangan boʻlib, salavkiylarning Baqtriyadagi vorisi Diodot tarafidan asos solingan. Markazlashgan monarxiya shaklidagi Yunon-Baqtriya davlati tepasida podsho turgan. Bu davlatning asosi Baqtriya boʻlib, baʼzi hokimlar davrida (Yevtidem, Demetriy, Evkratid) Hindistonning shimoli-gʻarbiy qismi, Amudaryo va Sirdaryo oʻrtasidagi katta yerlar qoʻshib olinadi.

Davlatning poytaxti Shimoliy Afgʻonistondagi Baqtra shahri edi. Davlat bir necha satrapliklarga boʻlingan boʻlib, maʼlum darajada mustaqil boʻlgan.

Miloddan avvalgi II asrning soʻnggi choragi (baʼzi manbalarda aytishlaricha, miloddan avvalgi 166-yil)da Yunon-Baqtriya podsholigi sak va yuechji qabilalari tomonidan istilo qilingan.

Miloddan avvalgi II asr boshlarida koʻchmanchi qabilalar Qangʻ davlatini barpo qiladilar. Qangʻ davlati asosini tashkil etgan qabilalar Sirdaryoning oʻrta va quyi oqimlarida istiqomat qilganlar. Davlat tashkil topgan dastlabki davrda uning hududiy asosini Toshkent vohasi tashkil etgan. Tashqi harbiy hujumlar tufayli Qangʻ davlati nafaqat mustahkamlanib oladi, balki oʻz chegaralarini ham kengaytirib boradi. Yaʼni miloddan avvalgi II va milodiy I asrda Qangʻ davlatining hududi ancha kengayib, Toshkent vohasi, Oʻrta Sirdaryo yerlari, Talas vodiysi va Chu daryosining quyi oqimidagi yerlarni oʻz ichiga olar edi.

Ushbu davlatlar haqida ilk maʼlumot Chjan Szyan (miloddan avvalgi 128-yil) yozma manbalarida uchraydi. Qangʻ davlati tarkibiga Oʻrta Osiyoning Amudaryo va Sirdaryo oʻrtasidagi yerlari (Baqtriyadan tashqari) kirgan.

Qangʻ davlatining poytaxti Bityan shahri boʻlgan. Aholisini qangʻlar deb yuritishgan. Qangʻ davlati konfederatsiya shaklida boʻlib, unga miloddan avvalgi I asr – milodiy I asrda 5 ta mustaqil mulklar kirgan. Bu mulklar quyidagilar:

1. Suse (Kesh, hozirgi Qashqadaryoning sharqiy qismi).
2. Fumu (Zarafshon vodiysi).
3. Yuni (Choch-Toshkent vohasi).
4. Gi (ehtimol, Buxoro).
5. Yuegan (Urganch, Xorazm).

Bu mulklar Qangʻ davlati podshosiga boʻysungan. Qangʻ podsholari oʻzlarining tangalarini zarb qilganlar. Milodning III asriga kelib Qangʻ davlati bir necha mustaqil mulklarga boʻlinib, davlat sifatida barham topdi.

Oʻrta Osiyoning Sharqida, Sirdaryoning yuqori havzasida joylashgan qadimgi Fargʻona antik davr oʻzbek davlatchiligi tarixida muhim ahamiyatga ega boʻlgan edi. Bu davlat haqidagi yozma maʼlumotlar asosan Xitoy manbalarida: Chjan Syan maʼlumotlarida, Sima Syanning

«Tarixiy xotiralar», Ban Gunning «Birinci xan sulolasi tarixi» asarlarida beriladi. Bu manbalarda ushbu davlat «Dayuan» yoki «Davan» nomi ostida eslatiladi. «Fargʻona» soʻzi soʻgʻd manbalarida «Fragonik» shaklida yozilib, «togʻlar orasidagi vodiy, atrofi berk soylik» maʼnosini beradi. Xitoy manbalaridagi Dayyuan ham «togʻlar orasidagi vodiy» maʼnosini beradi.

Davlatning poytaxti Ershi shahri boʻlgan. Davlatning hududlari Toshkentgacha borib, davlat boshida hukmdor turgan. Davlat boshqaruvida yoshi ulugʻ kishilarning yigʻini katta ahamiyatga ega boʻlib, ular hatto hukmdorlarni ham oʻzgartirishlari mumkin boʻlgan. Miloddan avvalgi 104–102-yillarda Dovon bilan Xitoy oʻrtasida urushlar boʻlib oʻtgan. Xitoyliklar bu yerda oʻz hokimiyatlarini oʻrnatgach, qaytib ketganlar. Lekin fargʻonaliklar xitoyliklar qoldirib ketgan hukmdorni agʻdarib tashlab, oʻz hokimiyatlarini oʻrnatadilar.

Miloddan avvalgi II – milodiy IV asrlarda Oʻrta Osiyoning katta qismi, Afgʻoniston, Shimoliy Hindiston va boshqa bir qator yerlarni oʻz ichiga olgan Kushon imperiyasi Oʻrta Osiyo xalqlari tarixida muhim ahamiyatga ega boʻldi. Miloddan avvalgi I asrga kelib katta yuechji uyushmasidagi Guysuan (Kushon) hokimligi ancha kuchayib, hududi kengayib bordi.

Kushonlar davlatining shimoliy chegaralari muammosi hozirga qadar uzil-kesil hal qilinmagan. Kushonlar saltanatining shimoliy chegaralari masalasi ilk bor 1938-yili S.P. Tolstov tomonidan koʻtarildi. Olim Oʻrta Osiyoning qadimgi tarixiga bagʻishlangan maqolasida Kushonlar saltanati tarkibiga Soʻgʻdiyonani ham qoʻshgan. Uning fikricha, Soʻgʻdiyona Kushonlar saltanatiga Kujula Kadfiz (Kudzula) hukmronligi davrida qoʻshib olingan. Kushonlar saltanatining shimoliy hududlari toʻgʻrisida S.P. Tolstovning xulosalari keyingi tadqiqotchilar uchun uzoq vaqt ilmiy asos boʻlib xizmat qildi. Ular S.P. Tolstovning fikriga qoʻshilgan holda qator yangi oʻlkalarni Kushon davlati tarkibiga kiritish boshladilar. Xususan, 1949-yili B.R. Kafurov Soʻgʻdiyona va Xorazmni Kushon davlati tarkibiga kirgan degan fikrni qoʻllab-quvvatladi. Xuddi shunday fikrni 1950-yili K.V. Trever ham yoqlab chiqdi.

K.V. Trever Kushon davlati tarkibiga Soʻgʻdiyona va Xorazm bilan birga Choch viloyatini ham qoʻshgan. B.K. Kafurov va K.V. Trever oʻzlarining keyingi tadqiqotlarida bu fikrlarini yana-

da rivojlantirdilar. Xuddi shu yillari A.N. Bernshtam Tyanshan va Pomir-Oloyda olib borilgan arxeologik qazishmalarning yakunlariga asoslanib va yozma manbalarni tahlil qilgan holda Fargʻonani ham Kushon davlati tarkibiga kirgan degan xulosaga keldi. Keyinchalik Ust-rushona ham Kushonlar saltanati tarkibida boʻlgan, degan fikr paydo boʻldi. Mazkur masala xususida M.Y. Masson mavjud yozma manba-lar va arxeologik topilmalarni chuqur tahlil qilib, Kushon davlatining shimoli-gʻarbiy chegaralari Kujula Kadfiz hukmronligi davrida Marv-dan sharqroqda, Omul-Chorjoʻydan oʻtgan degan xulosaga keldi.

1956-yil «SSSR tarixidan lavhalar» kitobi nashr etildi. Mazkur kitob-ning «Oʻrta Osiyo milodning I asrlarida» degan bobini yozgan muallif-larning fikricha, Soʻgʻdiyona, Xorazm va Fargʻona Kushonlar davlati tar-kibiga kirgan. Xuddi shu yili I.V. Kudryavsev ushbu masalaga toʻxtalib, Soʻgʻdiyona va Fargʻona Kushon davlati tarkibiga kirgan degan xulosaga keladi. Uning taxminicha, Xorazm Kujula Kadfiz tomonidan bosib olingan. 1961-yili B.Y. Stavitskiy mazkur muammo boʻyicha bildirilgan mavjud fikrlarni oʻrganib, arxeologiyani yangi maʼlumotlari va yozma manbalarni jalb qilgan holda Kushon davlatining dastlabki oʻzagi sifatida Baqtriya bilan birga Soʻgʻdiyona, Xorazm va Chochni qayd qiladi. Uning fikricha, Fargʻona bu davlat tarkibiga kirmagan.

1962-yili S.P. Tolstov oʻzining yirik asarida Xorazmdagi Tuproq-qalʼada olib borilgan qazish ishlarini tadqiq qilib, Xorazm milodning II–III asrlarida Kushonlar saltanati tarkibiga kirgan degan xulosaga keldi. Ushbu muammo xususidagi anʼanaviy fikrlarga birinchilardan boʻlib E.V. Zeymal qarshi chiqdi. U Tojikistonda topilgan tangalarni har tomonlama tahlil qilib, Xorazm va Soʻgʻdiyona Kushonlar salta-nati tarkibiga kirmagan degan xulosaga keldi. V.M. Masson Xorazm tangalarini tahlil qilib, Xorazmni Kushonlar davlati tarkibiga kirgan degan fikrni notoʻgʻri deb hisoblaydi. Uning fikricha, Margʻiyona ham Kushonlar davlatining tarkibiga kirmagan. Lekin Soʻgʻdiyona masala-sida V.M. Masson ikkilanadi va bu oʻlka kushonlarning taʼsirida boʻl-gan boʻlishi mumkin deb qayd qiladi. M.Y. Masson Marvni Xorazm va Soʻgʻdiyona bilan bogʻlovchi savdo yoʻllarini oʻrganar ekan, Xorazm va Soʻgʻdiyona Kushon davlati tarkibiga kirmagan deb hisoblaydi. Uning fikricha, Omul-Chorjoʻy hududlarigina Kushonlar saltanati tar-kibiga kirgan.

M.Y. Masson Xorazm, Choch, Fargʻona va Soʻgʻdiyona Kushonlar davlati tarkibiga kiritishni asossiz deb hisobladi. Shimoliy Baqtriya Kushonlar saltanati tarkibida strategik ahamiyatga molik chegara viloyat boʻlgan. Darband devorining kashf etilishi Soʻgʻdiyona, Fargʻona, Choch va Xorazmni Kushonlar saltanati tarkibiga emas, balki Kangda Kangyuy davlati tarkibiga kirganligini koʻrsatadi. Bu borada Baqtriyada va yuqorida qayd qilingan viloyatlardagi soʻnggi yillarda olib borilgan arxeologik tadqiqotlarning natijalari ham guvohlik bermoqda. Kushonlar davri Baqtriyasining aytarli hamma yodgorliklarida uchraydi. Kushon tangalari, buddaviylik yodgorliklari va umuman, moddiy madaniyat Soʻgʻdiyona, Fargʻona, Choch va Xorazmning moddiy madaniyatidan jiddiy farq qiladi.

Agar ular bir davlat tarkibida boʻlganlarida edi, ularning moddiy madaniyati ham oʻzaro yaqin boʻlgan boʻlardir. Shunday qilib, yangi tadqiqotlarga tayangan holda xulosa qilinsa, Kushon davlatining shimoliy chegaralari Hisor-Boysun togʻlari orqali oʻtgan deb hisoblash mumkin. Aytish mumkinki, yozma manbalardagi maʼlumotlar ham bu fikrga zid emas. Chunki ularda Kushon shohlari Shimolga, Soʻgʻdiyona yoki Xorazmga yurish uyushtirganlari toʻgʻrisida soʻz yuritilmagan. Darband devorlarining kashf etilishi, Kushon saltanatining Qangʻda Kangyuy davlati bilan munosabatlari masalasiga ham maʼlum oydinlik kiritadi. Soʻnggi oʻn yil davomida chop etilgan ayrim darslik va oʻquv qoʻllanmalarida Kushon davlatining shimoliy chegaralari masalasida xato va notoʻgʻri fikr-mulohazalar bildirilgan. Baʼzi kitoblarda Soʻgʻdiyona, Xorazm va Choch viloyatlari Kanishka davrida Kushon davlati tarkibiga kirgan hamda mazkur hukmdor tomonidan zarb etilgan «Shohlar shohi, ulugʻ xaloskor» degan soʻzlar bitilgan tangalar Ashxoboddan Xorazm va Toshkent vohasigacha boʻlgan hududlarda koʻplab yurilgan degan asossiz xulosalar bildirilgan.

2. Kidariylar, xioniylar, eftaliylar, Turk xoqonligi va arablar davri tarixiy geografiyasi

IV–V asrlar Oʻrta Osiyo hududlariga koʻchmanchi qabilalarning kirib kelishi, qabilalar ittifoqi yuzaga kelishi natijasi boʻlgan, yangi siyosiy kuchlardan biri kidariylar boʻlib, ular haqidagi asosiy maʼlumotlar

Xitoyning Beyshi solnomasida hamda g'arb muallif tarixchilaridan biri Prisk Paniyskiy ma'lumotlarida uchraydi. Tadqiqotchilarning fikricha, kidariylarning dastlabki vatani Sharqiy Turkiston edi. Beyshi solnomasida berilishicha, yuechjilar hukmdori Sidolo jujanlar hujumi tufayli o'z qarorgohini Bolo (Balx)ga ko'chirgan. Yana shu manba xabar berishicha, Kidar Shimoliy Hindistonga yurish qilib Gandharadan shimoldagi 5 ta davlatni o'ziga bo'ysundirgan. Ayrim tadqiqotchilar, kidariylar Sharqiy Turkistondan ko'chishni boshlaganidan so'ng ular ikki qismga bo'linib, katta qismi shimoli-g'arbiy Hindistonga, kichik qismi esa O'rta Osiyoga joylashadilar, degan fikrni ilgari suradilar.

Ayrim tadqiqotchilar kidariylarni Sharqiy Turkistondan kirib kelgan kushonlar qoldig'i bo'lishi mumkin degan fikrni ilgari surishadi. Shuningdek, kidariylarning O'rta Osiyoning janubidagi xioniylar bilan ittifoqchiligi hamda ularning Eronga qarshi birgalikdagi harakatlari to'g'risidagi taxminlar ham bor.

IV asr o'rtalarida O'rta Osiyo yerlariga shimoli-sharqdan xion qabilalari bostirib kiradilar. Tarixda xioniylar nomi bilan mashhur bo'lgan bu qabilalarning asli vatanini ayrim tadqiqotchilar Orolbo'yida deb hisoblaydilar. Xioniylar xun qabilalariga qon-qarindosh bo'lganliklaridan bo'lsa kerak, g'arb tarixchilari ularni «oq xunlar» deb ataydilar. IV asrning o'rtalarida ancha kuchaygan xioniylar janubga tomon harakat qilib sosoniylar bilan to'qnashadilar. Bu to'qnashuvlar hamda xioniylar yo'lbo'shchisi Grumbat, ularning Suriyadagi Umda shahrini qamal qilganliklari haqida Ammian Marsellin ma'lumotlar beradi. Dastlabki harakatlarda xioniylar mag'lubiyatga uchrasalar-da, keyinroq ular sharqqa tomon yurishlar qilgan sosoniylar shohi Shopur II ga qattiq zarbalar beradilar. O'rta Osiyoda kidariylar va eftaliylar hukmronligi o'rnatilgach, xioniylarning siyosiy ahvoli o'zgaradi va ular eftaliylarga tobe bo'lib qoladi.

V asrning o'rtalarida O'rta Osiyoga ko'chmanchi eftaliy qabilalari kirib kelishadi. Eftaliylar davlati hududlari haqida Xitoy solnomalari va arab-fors tarixchilari asarlarida ma'lumotlar uchraydi. Ularga tayangan holda eftaliylar davlatiga O'rta Osiyoning katta qismi, Sharqiy Turkiston, Gandhara va V asrning ikkinchi yarmida Shimoliy Hindistonning boshqa bir qancha viloyatlari ham kirganligini bilishimiz mumkin. Bu davlat o'z hududiga ko'ra kushonlar davlatidan ham katta edi. Kushonlar davridagi kabi eftaliylar zamonida ham saltanat yakka hukmdor

tomonidan boshqarilgan. Xitoy manbalariga ko'ra, taxt otadan bolaga qolmay, shu suloladan kim loyiq deb topilsa, o'sha taxtga o'tirgan.

VI asming boshlariga kelib, eftaliylar anchagina katta hududlarni egallagan edilar, ko'pchilik manbalar eftaliylarning dastavval ko'chmanchi xalqlar bo'lib, keyinchalik o'troqlashganligi haqida ma'lumot beradi. Shuning uchun ham ayrim tadqiqotchilar ularni ko'chmanchilar deb hisoblasa, ayrimlari ularni shahar va qishloqlarda yashaganligini ta'kidlaydilar. Eftaliylarning poytaxti Balx shahri edi.

VI asrda Oltoy hududlarida davlat tuzilmalari tashkil topa boshlaydi. Bu davlat birlashmalaridan biri Turk xoqonligi bo'lib, O'rta Osiyo tarixida muhim o'rin tutadi. Bu davlat asoschisi Bumin avval tele qabilalarini birlashtirib, so'ngra jujanlarga qattiq zarba beradi. Ularni inqirozga uchratib, Mo'g'uliston va Oltoy hududlarida davlat tuzadi. Shu yili, ya'ni 551-yilda Bumin yabg'u unvonini oladi va shu davrdan boshlab Turk xoqonligi rasmiy e'tirof etiladi. Turklar va eftaliylar o'rtasidagi dastlabki to'qnashuvlar VI asming 50-yillariga to'g'ri keladi. Ular dastlab O'rta Osiyoning shimoliy qismida to'qnashgan edilar.

Turklar Eron bilan eftaliylarga qarshi ittifoq tuzadi va ikki tomonlama qurshovda qolgan eftaliylar turklarga yaxshi qarshilik ko'rsata olmaydi va Buxoro yaqinidagi hal qiluvchi jangda yengilishadi. Katta Kultegin bitiktoshida: «Ular (Mug'an va Istemi) Temir kapig'gacha o'z xalqini yoyishdi» degan yozuvlar bor. Temir kapig', ya'ni Temir darvoza Boysun tog'idagi So'g'd va Toxariston oralig'idagi o'tish joyi edi. Turk xoqonligining sharqdan g'arbgacha bo'lgan chegarasi esa Koreyadan Qora dengiz bo'ylarigacha cho'zilgan edi. Lekin bu davlat u darajada mustahkam bo'lmay, balki urug'-qabilachilik sababli hamda 603-yilda ichki nizolar tufayli ikkiga: g'arbiy va sharqiy turk xoqonligiga bo'linib ketadi.

VI asming oxiri – VII asr boshlarida Arabiston yarimorolida yangi siyosiy va ijtimoiy-iqtisodiy o'zgarishlar sodir bo'lib, markazlashgan davlat birlashmasi vujudga keldi. Bu jarayonda shu davrda Muhammad payg'ambar (s.a.v.) tomonidan asos solingan islom dini birlashtiruvchi vazifani bajaradi. Muhammad payg'ambar (s.a.v.) vafotidan so'ng, ya'ni 632-yildan uning o'miga davlatni xalifalar boshqaradi va bu davlat tarixga arab xalifaligi nomi bilan kiradi. Arab xalifaligi istilochilik yurishlari olib borib, tez orada Yaqin va O'rta Sharqning boy viloyatlarini bosib oladi. Shu bilan birga arablar sasoniylar hududlariga ham

yurishlar qilib, 651-yilda Marvgacha yetib keladi va bu yerda sosoniylarning so'nggi hukmdori Yazdigard III o'ldirilib, bu sulola hukmronligiga chek qo'yiladi. Mazkur hududda markazi Marv bo'lgan Xuroson noibligi tashkil topadi va keyinchalik bu markaz arablarning O'rta Osiyoni istilo qilish maqsadidagi yurishlariga bevosita boshchilik qiladi.

Arablar Amudaryoning shimolidagi yerlarni Movarounnahr, ya'ni daryo o'rtidagi yerlar deb atashadi. Ularning Movarounnahrdaagi faoliyati ikki bosqichga bo'linadi.

Birinchi bosqichda arablar Movarounnahrda faqat talonchilik va raqiblarning kuch-qudratini aniqlash maqsadida yurishlar olib borishadi.

Ikkinchi davrda arablar Movarounnahr hududlarida istilochilik yurishlarini olib borishadi.

Arablarning Movarounnahrni istilo qilishi 704-yilda Xuroson noibligiga tayinlangan Qutayba ibn Muslim faoliyati bilan bog'liq. Qutayba o'z faoliyatini 705-yilda Balxni va uning atroflarini bosib olishdan boshlaydi. Mazkur hududlarni bosib olgan Qutayba 706-yilda Poykandni istilo qiladi. Arablarning keyingi yurishlari Buxoroga qaratilgan bo'lib, 708–709-yillardagi urushlardan so'ng Buxoro ham arablar qo'l ostiga o'tadi. 711-yilda Xorazm ham arablarning vassalligiga aylantiriladi. 712-yilda Qutayba Xorazm va janubiy viloyatlardan olingan qo'shimcha qo'shin bilan Samarqandga tashlanadi. Bir oylik qamaldan so'ng Samarqand ham arablar qo'l ostiga o'tadi.

3. Somoniylar, qoraxoniylar va mo'g'ullar bosqini davri tarixiy geografiyasi

IX asrning ikkinchi yarmida Movarounnahrda somoniylar sulolasi paydo bo'ldi. Bu sulola asoschisi Somon bo'lib, uning xalifalik oldidagi xizmatlari evaziga nabiralarga Movarounnahrning turli viloyatlari noiblik sifatida beriladi. Nuhga Samarqand; Ahmadga Farg'ona; Yahyoga Shosh va Ustrushona; Ilyosga Hirot beriladi. Somoniylar sulolasi noiblariga dastlab Ahmad, 864-yilda uning vafotidan so'ng esa o'g'li Nasr boshchilik qildi. 873-yilda Buxoro aholisining taklifiga binoan bu hudud ham somoniylar boshqaruviga o'tib, unga Nasrning ukasi Ismoil noib qilib tayinlanadi. Ismoil Nasrga bo'ysunmay mustaqil siyosat yurgiza boshlaydi. 886-yilda Nasr va Ismoil o'rtasida jang

boʻlib, Ismoil yengiladi. Lekin ikki yildan soʻng boʻlib oʻtgan keyingi toʻqnashuvda Ismoil gʻalaba qozonadi va 892-yilgacha, yaʼni akasining vafotigacha rasmiy ravishda somoniylar hukmdori sifatida eʼlon qilinmaydi.

Somoniylar davlati ikki ulkan mamlakatni – Movarounnahr va Xurosonni oʻz ichiga olgan. Movarounnahrga Amudaryo shimolidagi yerlar kirgan. Shulardan Buxoro, Samarqand Soʻgʻdi, Istaravshan, Choch, Iloq, Fargʻona, Kesh, Nasaf viloyatlari siyosiy va madaniy, iqtisodiy jihatdan taraqqiy etgan edi. Daryolarning yuqori oqimi viloyatlaridan Chagʻoniyon, Xuttalon, Qubodiyon, Ahorun, Shumon, Vashgird, Rasht, Kumed, Badaxshon, Karon, Shikinson, Vaxon, Roʻshon qisman somoniylarga tobe edilar. Xuroson Amudaryoning janubida joylashgan Balx, Gʻuzgʻonon, Marv, Hirot viloyatlarini oʻz ichiga olgan.

Somoniylar xalifalikdagidek hukmronlik tizimini oʻrnatdilar. Davlat tepasida amir turgan. Amirlikning maʼmuriy tizimi quyidagicha boʻlgan: dargoh (amir saroyi) va devon (davlat idorasi). Saroydagi eng ulugʻ mansabdor hojibi buzrug (ulugʻ hojib) boʻlib, unga saroy ahliga koʻz-quloq boʻlib turish vazifasi yuklatilgan edi. Undan keyin sohibi meros (saroy soqchilari boshligʻi) turgan.

996-yilda qoraxoniylar Movarounnahrga tomon navbatdagi hujum boshlaydilar. Ularga Nasr ibn Ali boshchilik qiladi. Nuhga yordam berish uchun Sobuqtakin Chagʻoniyon, Gʻuzgʻon va Xuttalon hokimlarining birlashgan qoʻshinlaridan iborat katta kuch bilan Keshga yetib keladi. Nuhning ham oʻz qoʻshini bilan unga qoʻshilishini talab qiladi. Bu somoniylar amirining hukmdorlik huquqlarini mensimaslik va ochiqdan ochiq unga qarshi chiqish edi. Nuh, shubhasiz, bundan bosh tortadi va farmoyish yuborib, Sobuqtakinni Buxoroga chaqirtiradi. Bunga javoban Sobuqtakin qoʻshin yuborib Buxoroni egallaydi. Soʻngra u qoraxoniylar bilan muzokaralar olib boradi. Natijada ular oʻrtasida shartnoma tuzilib, unga muvofiq Sirdaryo havzasi qoraxoniylar qoʻliga oʻtadi. Sobuqtakin esa Amudaryodan janubdagi yerlar, shu jumladan Xurosonga hukmdor boʻlib oladi. Somoniylarga Movarounnahning markaziy qismigina beriladi, xolos. Biroq koʻp vaqt oʻtmay qoraxoniylar Buxoroni bosib oladilar. Garchi somoniylar to 1005-yilgacha Samarqand va Buxoroni qaytarib olishga uringan boʻlsalar-da, ammo 999-yilda Buxoroning Nasr Eloqxon tomonidan zabt etilishi bilan somoniylar hukmronligi barham topgan edi.

Shunday qilib, X asr oxirida somoniylar davlati o'zida ikkita yangi davlat tashkil topdi: biri Koshg'ardan Amudaryogacha cho'zilgan Sharqiy Turkistonning bir qismini, Yettisuv, Shosh, Farg'ona va qadimgi So'g'dni o'z ichiga olgan qoraxoniylar davlati bo'lsa, ikkinchisi shimoliy Hindistondan Kaspiy dengizining janubiy qirg'oqlarigacha bo'lgan viloyatlarni qamrab olgan G'aznaviylar davlati edi.

XI asr boshlarida Qoraxoniylar davlati Amudaryoning yuqori va o'rta oqimlaridan to Yettisuv, sharqda esa Torim daryosigacha bo'lgan hududlarni o'z ichiga olgan edi. Ayrim olimlarning fikricha, shu vaqtdan boshlab Qoraxoniylar Buxoro, Samarqand va umuman, Amudaryogacha bo'lgan hududlarni ham boshqara boshlaganlar. Siyosiy jihatdan olib qaraganda, XI asr boshlarida Turkiston bir qancha siyosiy kuchlar tomonidan idora etilgan. Sharqiy Turkiston, Toshkent, Isfijob, Farg'ona, Samarqand, Buxoro, Chag'oniylar, Xuttalon viloyatlari Qoraxoniylar, Amudaryoning chap qirg'oq yerlari to G'aznagacha, Xuroson, Seyiston viloyatlari g'aznaviylar, Xorazm esa xorazmshohlar, Orol dengizidan sharq va shimoldagi yerlar o'g'uzlar ittifoqi tomonidan boshqarilar edi.

1017-yilda Mahmud G'aznaviy tomonidan zabt etilib, o'z mustaqilligidan mahrum bo'lgan Xorazm ko'p vaqt o'tmay (1044-yil) saljuqiylar davlatiga qaram bo'lib qoldi. Xorazmning mustaqillik uchun kurashi XII asrning ikkinchi choragidan boshlanadi. Saljuqiylar davlatining kuchsizlanishi natijasida bu davrda Xorazm o'z mustaqilligini yanada mustahkamlaydi.

XII asrlarda, ayniqsa, shaharlar kengayadi, aholining soni ko'payib, ular yanada gavjumlashadi. Samarqand, Buxoro, Termiz, O'zgan, Toshkent kabi shaharlar ichki va tashqi savdo uchun xilma-xil hunarmandchilik mahsulotlari ishlab chiqaradigan hamda chaqa tangalar vositasi bilan olib boriladigan bozor tijoratining markaziga aylanadi.

Mo'g'ul (Chig'atoy) ulusi. Zabt etilgan o'lka va viloyatlarni Chingizxon hali hayotlik chog'idayoq o'g'illari va nabiraloriga taqsimlab berdi. Sharqiy Turkiston, Yettisuv va Movarounnahr uning ikkinchi o'g'li Chig'atoy ega bo'ldi.

Shu tariqa XIII asr boshlaridayoq Chig'atoy tasarrufiga berilgan Movarounnahr, Yettisuv va Sharqiy Turkistonda Chig'atoy ulusi tashkil topdi. Bu feodal davlat XIV asrning 40-yillariga qadar yashaydi.

XIII asrning 70–80-yillariga kelib, Movarounnahrda asta-sekinlik bilan bo‘lsa-da, shahar hayoti, xususan, hunarmandchilik va savdo munosabatlari jonlana boshladi. Shaharlarning ichki hayoti, ayniqsa, mahsulot va pul munosabatlarining tiklanishida Ma’sudbek tomonidan amalga oshirilgan pul islohoti muhim ahamiyatga ega bo‘ldi. U Movarounnahrning 16 ta shahar va viloyatlarida, jumladan Samarqand, Buxoro, Taroz, O‘ror, Xo‘jand va boshqa shaharlarda bir xil vazn va yuqori qiymatli sof kumush tangalar zarb ettirib, mamlakatda ularni muomalaga chiqardi.

4. Amir Temur va shayboniylar davri tarixiy geografiyasi

Chig‘atoy ulusi davrida Movarounnahrda o‘zaro nizolar va tarqoqlikni tugatish maqsadida Amir Temur kurash boshlaydi. 1365-yilda Movarounnahr hukmdori deb tayinlangan Ilyosxo‘ja qo‘shinlari bilan Temur va Husaynning ittifoqchi qo‘shinlari o‘rtasida Chirchiq daryosi bo‘ylarida bo‘lib o‘tgan jangda Ilyosxo‘ja qo‘shinlarining qo‘li baland keladi va u Xo‘jand, Jizzax shaharlarini egallab, Samarqandga yurish qiladi. Samarqandda bu paytda sarbadorlar harakati maydonga chiqib, mo‘g‘ullarning qo‘shiniga qarshi qaqshatqich zarba beradi. Ilyosxo‘ja avval Samarqandni, so‘ngra esa butun Movarounnahrni tashlab chiqib ketishga majbur bo‘ladi. Bundan xabar topgan Amir Temur va Amir Husayn Samarqandga keladilar. Ammo ko‘p vaqt o‘tmay Amir Temur va Amir Husayn o‘rtasidagi munosabat keskinlashib, nizoga aylanadi. Amir Temurning nufuzi ortib borayotganidan xavfsiragan Amir Husayn Balxga qaytib, uning qal‘a devorlari va istehkomlarini mustahkamlashga kirishadi. 1370-yilda Amir Temur Balxga yurish qilib, Amir Husaynni taslim qiladi.

1370-yilning 10-aprelida Amir Temur Movarounnahr hukmdori deb e‘lon qilinadi. Amir Temur Movarounnahrning yagona hukmdori bo‘lib olgach, o‘z davlatini siyosiy va iqtisodiy jihatdan mustahkamlashga kirishadi. Avvalo, 1370-yilning may oyida Samarqandga qaytib shaharni tiklaydi. Maxsus qo‘shin tuzib, davlat chegaralarini kengaytirishga kirishadi. Avval u Amudaryo va Sirdaryo oralig‘idagi yerlarni birlashtirib, o‘ziga bo‘ysundiradi. Mo‘g‘ullar davrida Xorazm ikki qismga ajralib, markazi Urganch shahri bo‘lgan shimoliy Xorazm Oltin O‘rdaga, mar-

kazi Kat bo'lgan janubiy Xorazm esa Chig'atoy ulusiga bo'ysungan. 1371-yilda Amir Temur Xorazmga yurish qilib, uni egallaydi.

Shunday qilib, Amir Temur Movarounnahr va Xorazmda feodal tarqoqlik hamda o'zaro nizolarga barham berib. Sirdaryo vohasidan to Orol dengizigacha bo'lgan yerlarda yashovchi xalqlarni yagona davlat tasarrufida birlashtiradi. Keyinroq Shibirg'on viloyati, Balx va Toshkent viloyatlari ham Amir Temur hokimiyatini tan oladilar.

Yigirma yil (1371–1390-yillar) mobaynida Amir Temur Mo'g'u-
listonga yetti marta yurish qilib, mo'g'ul hukmdorlari ustidan g'alaba qozondi. 1395-yilda Shimoliy Kavkazning Tarak daryosi bo'yida Amir Temur va Oltin O'rda xoni To'xtamishxon qo'shini o'rtasidagi jangda Amir Temur g'alaba qozonadi va Oltin O'rda hokimiyatiga chek qo'yiladi. 1381-yilda Hirot, Saraxs, Jom shaharlari, keyinroq esa Eronning katta qismi Amir Temur hokimiyatiga bo'ysundiriladi. Uch yillik (1386–1388-yillar) harbiy yurishlar natijasida Janubiy Ozarbayjon, Iroqning shimoliy qismi, Gurjiston va Armanistondagi yerlar egallanadi. 1392–1396-yillardagi besh yillik urush davomida Amir Temur G'arbiy Eron, Iroqi Ajam va Kavkazni egallaydi. 1398–1399-yillarda Amir Temur Hindistonga yurish qilib, bu hududni ham o'z tasarrufiga kiritadi. 1399–1404-yillardagi yetti yillik urush davrida esa Shomning Halab, Kumis, Baalbek, Damashq kabi shaharlari, Bag'dod hamda Turkiyaning katta qismi egallanadi. 1402-yilda Anqara yaqinidagi jangda Boyazid Yildirim qo'shini yakson qilinib, Kichik Osiyo ham Temur hokimiyatini tan oladi.

Dashti Qipchoqdan bostirib kelgan Shayboniyxon boshliq qo'shinlar qariyb 10 yil (1501–1510-yillar) ichida Sirdaryodan Markaziy Afg'onistongacha bo'lgan hududlarni, jumladan temuriylarning Movarounnahr va Xurosondagi barcha mulklarini qo'lga kiritdilar. 1510-yili Shayboniyxon Eron shohi Ismoil I bilan bo'lgan jangda yengilib, qatl qilindi. Xuroson Ismoil I qo'lga o'tdi.

Movarounnahrni shayboniy avdodlari o'z qo'llarida saqlab qoldilar. Muhammad Shayboniyxon vafotidan keyin Ko'chukchixon (1510–1531-yillar) va Abu Said (1531–1533-yillar) davrida Movarounnahr va Xurosonda markaziy hokimiyat zaiflashib, amirlar va sultonlar o'rtasida nizo kuchaydi. Bu paytda Xorazm mustaqil davlat bo'lib ajralib chiqdi va Turkiston yerlari parchalandi. O'zaro urushlarga bir-

muncha barham bergan Shayboniyxonning ukasi Mahmud Sultonning o'g'li Ubaydulla Sulton 1512-yilda Buxoro hukmdori bo'lgan bo'lsa, 1533-yildan butun markazlashgan o'zbek davlatining oliy hukmdori etib saylandi. Ubaydullaxon poytaxtni Samarqanddan Buxoroga ko'chirdi. Shayboniyar o'rtasidagi o'zaro urushlar natijasida Movarounnahr ikkiga bo'linib, mustaqil Xiva xonligi ajralib chiqdi.

Shayboniyarlardan keyin Buxoro taxtini egallagan sulola – ashtarxoniyar (kelib chiqishi Astraxandan bo'lganligi uchun) yoki joniylar (sulola asoschisi Jonibek sulton nomidan olingan) hukmronligi o'zbek davlatchiligi tarixidagi eng ziddiyatli davr hisoblanadi. Oliy hokimiyatni 150 yildan ortiqroq (1601–1756-yillar) davr mobaynida o'z qo'llarida saqlab kelgan ashtarxoniyar davrida markaziy davlat hokimiyati juda zaiflashdi, o'zaro urushlar nihoyatda avj oldi. Abdullaxon II ning sa'y-harakati bilan barpo etilgan ulkan Buxoro xonligi hududi qisqarib ketdi. Markaziy hokimiyat mamlakatdagi vaziyatni nazorat qilolmaganligi, hududiy yaxlitlikni ta'minlay olmaganligi sababli XVII asr boshlarida-yoq Xurosonning katta qismi qo'ldan boy berildi. Xorazmda mustaqil Xiva xonligi barpo etildi. XVIII asr boshiga kelib esa xonlikning shimoliy chegaralarida Qo'qon xonligiga asos solindi.

Ashtarxoniyar davrida Buxoro xonligi hududi keskin qisqarib, XVII asr boshlariga tegishli manbalarda xonlikka bo'ysunuvchi olitita viloyat – Buxoro, Samarqand, Sagaraj, O'ratepa, Shahrisabz va G'uzor viloyatlari tilga olinadi, xolos. Keyinchalik Imomqulixon tomonidan Hisor, Toshkent, Turkiston, Farg'ona, Balx viloyatlari qayta bo'ysundirilgan bo'lsa-da, Xurosondagi bir necha yirik viloyatlar (Hirot va boshqa hududlar) va Xorazm butunlay Buxoro xonligi tarkibidan chiqdi. Xonlikka bo'ysunuvchi viloyatlar o'rtasidagi aniq ma'muriy chegaralar haqida ma'lumotlar saqlanib qolmagan.

5. Xonliklarning ma'muriy-hududiy bo'linishi, O'rta Osiyoning Rossiya imperiyasi boshqaruvi davridagi tarixiy geografiyasi

XIX asrga kelib, Buxoro amirligining hududi qariyb 200 ming kvadrat kilometrni tashkil etdi. Uning chegaralari janubda Amudaryoning so'l qirg'og'idan boshlanib, Sirdaryogacha cho'zilib, qozoq juz-

lari bilan chegaradosh edi. Amirlik sharqda Pomir tog'laridan, g'arbda Xiva xonligi chegaralarigacha bo'lgan hududni egallab turardi. Buxoro va Samarqand kabi yirik shaharlar joylashgan Zarafshon vodiysi amirlikning markaziy qismi hisoblanardi. Qashqadaryo va Surxondaryo vohalari, hozirgi Tojikiston hududidagi Vaxsh, Kofimihon, Panj daryolari vodiysida joylashgan shahar va qishloqlar, shuningdek, Turkmaniston hududiga kirgan Murg'ob daryosi vohalaridagi yerlar ham Buxoro amirligiga qaragan.

Buxoro amirligining poytaxti Sharqda eng mashhur shahar sifatida e'tirof etilgan Buxoroyi sharif edi. Yirik shaharlardan Samarqand, Qarshi, Shahrisabz, Kitob, G'uzor, Termiz, Sherobod, Hisor, Dushanbe, Ko'lob va boshqalar amirlik tasarrufida edi. Marv va Chorjo'y shaharlari uchun Buxoro amirligi va Xiva xonligi o'rtasida, Jizzax, O'ratepa va Xo'jand shaharlari uchun Buxoro amirligi bilan Qo'qon xonligi o'rtasida tez-tez urushlar bo'lar, bu shaharlar qo'ldan qo'lga o'tib turardi.

Buxoro amirligi 27 beklik: Karmana, Xatirchi, Ziyovuddin, Nurota, Qarshi, Kitob, Shahrisabz, Chiroqchi, Yakkabog', G'uzor, Boysun, Sherobod, Denov, Karki, Chorjo'y, Hisor, Ko'lob, Qorategin, Darvoz, Baljuvon, Sho'g'non-Ro'shon, Qo'rg'ontepa, Qubodiyon, Kalif, Bo'rdalik, Qoboqli va Xorazm bekliliklaridan iborat edi. Bekliklar mahalliy qabila boshliqlari, katta mulk egalari tomonidan boshqarilgan. Xiva xonligi janubda Eron, sharqda Buxoro amirligi, g'arbda Kaspiy dengizi, shimolda qozoq juzlari bilan chegaradosh edi. Suvsiz va poyonsiz Qoraqum, Qizilqum sahrolari Xiva xonligini geografik jihatdan boshqa mamlakatlardan ajratib qo'ygan edi. Amudaryo sohillarida joylashgan Xiva, Urganch, Kat, Ko'hna Urganch, Hazorasp, Qo'ng'irot, Xo'jayli, Kurdar (hozirgi Chimboy) shaharlari xonlikning yirik shaharlari hisoblanar edi. O'rta Osiyoning eng boy savdo markazlaridan biri bo'lgan Xiva shahri 1598-yildan boshlab xonlikning poytaxti bo'lgan.

Ma'muriy-hududiy jihatdan Xiva xonligi Hazorasp, Gurlan, Xonqa, Ko'hna Urganch, Qo'shko'prik, Pitnak, G'azovot, Kat, Shohabbos, Shovot, Toshhovuz, Ambor-manoq, Urganch, Xo'jayli, Shumanay, Qo'ng'irot kabi beklik va viloyatlarga bo'lingan. Xonlik tarkibida Beshariq va Qiyot-Qo'ng'irot noibliklari ham bo'lgan. Bekliklarni xon tomonidan tayinlangan beklar, noibliklarni noiblar idora qilgan. Bek

va noiblar huzurida ularga xizmat qiluvchi ko'pdan ko'p mansabdorlar bo'lgan.

XIX asming birinchi yarmida Qo'qon xonligi hududiy jihatdan O'rta Osiyodagi yirik davlat edi. Xonlik sharqda Sharqiy Turkiston, g'arbda Buxoro amirligi va Xiva xonligi bilan chegaradosh bo'lgan. Qo'qon xonligi bilan Rossiya o'rtasida huvillab yotgan Mirzacho'l va Muyunqul cho'llari yastanib yotgan. Xonlikning janubiy chegaralari Qorategin, Ko'lob, Darvoz, Sho'g'non singari tog'li o'lkalarni o'z ichiga olib, bu hududlar uchun Buxoro amirligi bilan tez-tez to'qnashuvlar bo'lib turgan.

Qo'qon xonligining hududi Buxoro amirligi va Xiva xonligidan farqli o'laroq, sersuv daryolar, so'lim vodiylar, serhosil yerlarga boy edi. Xonlikning markaziy shaharlari Qo'qon, Marg'ilon, O'zgan, Andijon, Namangan, Farg'ona vodiysida joylashgan edi. Toshkent, Chimkent, Turkiston, Avliyoota, Pishpak, Suzoq, Oqmachit kabi yirik shaharlar ham Qo'qon xonligi tasarrufida edi. Qo'qon xonligi 15 bekklik, ya'ni harbiy okrugga bo'lingan bo'lib, ularning yarmidan ko'piga xonning o'g'illari yoki yaqin qarindoshlari hokimlik qilganlar. Hokimlar o'z hududidagi harbiy kuchlar qo'mondoni hamda fuqaro boshqaruvining boshlig'i edi.

O'rta Osiyo Rossiya imperiyasi tomonidan bosib olingandan keyin chor hukumati bu yerda mustamlakachilik siyosatini boshlab yubordi. 1867-yilda Turkiston general-gubernatorligi tuzilib, o'lkani boshqarish Harbiy vazirlikka bo'ysundirildi. Turkiston general-gubernatorligi XX asr boshlariga kelib besh viloyatga bo'lindi: Sirdaryo, Farg'ona, Samarqand, Yettisuv, Kaspiyorti viloyatlari. Ularni rus armiyasi generallaridan shaxsan podshoning o'zi tayinlaydigan harbiy gubernatorlar boshqargan.

Harbiy gubernatorlar qoshida viloyat boshqarmalari bo'lib, ular guberniya boshqarmasi huquqlariga ega bo'lishgan. Viloyat ijtimoiy hayotining barcha masalalari shu boshqarmalarda ko'rilgan. Viloyatlar, o'z navbatida, tumanlarga (uyezdlarga) bo'linib, ularni tumanboshilar idora etishgan. Tumanlar Turkiston general-gubernatori ma'muriy tuzilmasining asosini tashkil etgan. O'lkaning tub viloyatlari hisoblangan Sirdaryo, Farg'ona, Samarqanddan tashqari Yettisuv, Kaspiyorti viloyatlari ham shu asosda tumanlarga bo'linib idora qilingan.

Sirdaryo viloyati quyidagi tumanlarga bo'lingan: Toshkent, Avliyotota, G'azali, Perovsk, Chimkent, Amudaryo tumani ham shu viloyatga bo'ysungan. Farg'ona viloyatiga Marg'ilon, Andijon, Qo'qon, Namangan, O'sh tumanlari qaragan. Samarqandga Jizzax, Kattaqo'rg'on, Xo'jand, Samarqand tumanlari; Yettisuvga Verniy, Jarkent, Kopal, Lepsinsk, Pishpak, Prijevalsk; Kaspiyorti viloyatiga Ashxobod, Krasnovodsk, Mang'ishloq, Marv va Tajan tumanlari kirgan.

6. O'zbekistonning tabiiy geografik tavsifi

O'zbekiston Respublikasi shimoliy yarimsharda, Yevrosiyo materigining o'rtasida, Amudaryo va Sirdaryo oralig'ida, mo'tadil va subtropik mintaqalarda, okeanlardan ancha uzoqda, janub va sharq tomonlaridan baland tog'lar bilan o'ralgan berk havzada joylashgan.

O'zbekiston respublikasi hududi 448,96 ming km² (yoki 44896,9 ming gektar) bo'lib, maydonining kattaligi bo'yicha jahondagi 130 dan ortiq mamlakatlardan oldinda, Mustaqil Davlatlar Hamdo'stligida esa beshinchi o'rinda (Rossiya, Ukraina, Qozog'iston, Turkmanistondan keyin) turadi. O'zbekiston hududi shimoldan janubga tomon meridian bo'ylab 930 km ga, g'arbdan sharqqa geografik uzunlik bo'ylab 1425 km ga cho'zilgan.

O'zbekiston chegaralari asosan quruqlikdan, ozgina qismi Amudaryo va Orol dengizi orqali o'tadi. Uning uzunligi 5300 km dan ortiqroq bo'lib, shundan 2100 km dan ko'prog'i Qozog'istonga to'g'ri keladi. Bu chegara shimolda, sharqda va shimoliy-g'arbda tekisliklar va platolar orqali, uning eng chekka janubi-sharqiy qismi Qorjantog' va Ugam tizmalari orqali o'tadi. Sharqda Qirg'iziston bilan chegara esa Piskom, Chotqol tog' tizmalari, Farg'ona va Oloy tog' tizmalarining etaklaridan, Tojikiston bilan esa Qurama, Turkiston, Zarafshon, Hisor tizmalari bo'ylab o'tadi. O'zbekistonning janubiy chegarasi Amudaryo orqali o'tib, uni Afg'onistondan ajratsa, g'arbiy va janubi-g'arbiy chegarasi asosan tekislikdan o'tib, O'zbekistonni Turkmanistondan ajratib turadi.

O'zbekiston chegarasining asosiy qismi tekisliklarga to'g'ri kelishi transport va iqtisodiy aloqalarni rivojlantirish uchun qulaylik tug'diradi. O'zbekiston xalqaro aloqalarni yo'lga qo'yish nuqtayi nazaridan va o'z

taraqqiyot istiqbollari jihatidan ancha o'ziga xos geografik-strategik mavqega ega. Qadim zamonlarda Sharq bilan G'arbni bog'lab turgan Buyuk ipak yo'li O'zbekiston orqali o'tgan. Bu yerda savdo yo'llari tushgan, tashqi aloqalar hamda turli madaniyatlarning bir-birini boyitish jarayoni jadal ketgan. Bugungi kunda ham Yevropa va Yaqin Sharqdan Osiyo-Tinch okean mintaqasiga olib boradigan quruqlikdagi yo'llar shu yerda kesishadi. O'rta Osiyo davlatlari Hindiston yarimorolini Rossiya va Yevropa bilan bog'lab turadi. O'zbekiston o'zining mavjud va potensial tabiiy hamda xomashyo zaxiralari bilan hozirdayoq XXI asrda dunyoning siyosiy va iqtisodiy xaritasida alohida ahamiyat kasb etmoqda. O'zbekiston bugungi kunda qo'shni davlatlar o'rtasida bog'lovchi halqa vazifasini o'tamoqda. O'rta Osiyoning markazi bo'lgan Toshkent, ramziy qilib aytganda. Sharq darvozasi hisoblanadi.

O'zbekiston hududi yer yuzasining tuzilishiga ko'ra ikki qismga bo'linadi: tog'oldi-tog'lar va tekisliklar. Tog'oldi va tog'larga respublika sharqi va janubi-sharqidagi tog' tizmalari, tog'oldi qiya tekisliklari hamda tog' oralig'idagi botiqlar, tekisliklarga esa pasttekisliklar, denudatsion tekisliklar va platolar kiradi. Respublikamizning sharqiy va janubi-sharqiy qismini Tyanshan va Oloy tizmalarining tarmoqlari, g'arbiy va shimoli-g'arbiy qismini Turon tekisligining markaziy qismi egallagan. O'zbekiston umumiy maydonining 78,7 % ini tekisliklar, 21,3 % ini tog'lar tashkil etadi, mamlakatning eng past nuqtasi Mingbuloq botig'i bo'lsa (12 m), eng baland nuqtasi Hisor tog'ining Qoldirg'a tizmasidagi Hazrati Sulton cho'qqisidir (4643 m). O'zbekistonning yer yuzasi asosan sharq va janubi-sharqdan g'arb va shimoli-g'arb tomon pasayib boradi. Shu sababdan ham daryolar shu tomonga oqadi.

Tekisliklar yaxlit bo'lib, Amudaryoning quyi va o'rta oqimi, Sirdaryoning o'rta oqimi, Zarafshonning o'rta va quyi oqimi atrofidagi yerlarni ishg'ol etgan. O'zbekistonning shimoli-g'arbida Ustyurt platosi atrofidagi tekisliklardan tik ko'tarilgan chinklar bilan ajralib turadi. O'zbekistonning eng past yerlari Orolning qurigan qismi, Amudaryoning deltasi, Qizilqumning shimoli-g'arbiy qismlari bo'lib, bularning okean sathidan o'rtacha balandligi 30-100 m. Sulton Uvays, Bo'kantog', Quljuqtog', Tomditog'lar O'zbekiston tekislik qismlarining eng baland (900 m gacha) qismlaridir.

O'zbekistonning sharqiy va janubi-sharqiy qismlarini egallagan tog' tizmalari Qorjontog', Ugam, Piskom, Chotqol, Farg'ona, Qurama, Nurota, Morguzar, Turkiston, Hisor-Zarafshon tizmalari G'arbiy hamda Janubiy Tyanshan va Oloy tog' tizmalarining tarmoqlari bo'lib, ularning o'rtacha balandligi 2000–2500 metrni tashkil etadi. Ayrim cho'qqilarning balandligi esa 4500 m dan ham oshadi. Bu tog' tizmalarini Toshkent-Mirzacho'l, Farg'ona, Samarqand, Sangzor, Qashqadaryo, Surxondaryo kabi tog' oralig'i va tog'oldi botiqlari bir-biridan ajratib turadi.

Tekslıklar relyefi. O'zbekistonning g'arbiy tekislik qismi relyefining xususiyatiga ko'ra Ustyurt platosi, Qizilqum va ular orasida joylashgan Orol-Sariqamish soyligiga bo'linadi. Ustyurt – to'lqinsimon baland tekislik (plato). Uning maydoni (O'zbekistonda) 40 ming km², yer yuzasining mutlaq balandligi qirlarida 160–250 metrni, ular orasidagi qum va sho'rxoklar bilan baland-pastliklarda 50–80 metrni tashkil etadi. Eng baland nuqtasi Qorabovur qirlarida 292 metrga yetadi. Ustyurtning chekkalari tik jarliklar – «chink»lar bilan tugaydi. Chinklar uchlamchi davrning ohaktosh, mergel va gillaridan iborat gorizont qatlamlar hosil qilgan yotqizilardan tuzilgan. Bu yotqizilqlar ochilib qolib, yemirilib tik yonbag'irlar hosil qilgan. Chinklar Ustyurt platosining tabiiy chegarasi hisoblanadi. Orol dengizi g'arbiy qirg'og'i bo'ylab cho'zilgan sharqiy chinkning mutlaq balandligi 180–200 m. Chinkning kengligi bir necha yuz metrdan 1,5 km gacha boradi.

Ustyurt platosi sarmat ohaktoshi, gipsi, neogen mergellari va paleogen gillaridan tashkil topganligi uchun unda karst relyef shakllari ko'plab uchraydi. Sarmat yotqizilqlarining usti 1–1,5 metr qalinlikda shag'al, qum, chag'irtoshlar bilan qoplangan. Ustyurt bilan Qizilqum oralig'ida Amudaryoning alluvial-delta yotqizilqlari bilan to'lgan Orol-Sariqamish botig'i joylashgan. U Turon pasttekisligining katta qismini egallagan pliotsen tekisligi o'mida hosil bo'lgan. Quyi Amudaryoda yoshi har xil bo'lgan uchta alluvial-delta tekisliklari ajratiladi. Bular Sariqamish, Oqchadaryo va hozirgi zamon deltalaridir.

Amudaryoning hozirgi zamon va harakatdagi deltasi va shakllanayotgan, ya'ni Orolbo'yi deltasi qiya tekislik bo'lib, uning mutlaq balandligi yuqori qismida (Nukus yaqinida) 73 metr bo'lsa, Mo'ynoq yaqinida 53 metr bo'lgan. Yer yuzasi o'zanlar, ko'l o'rni botiqlari,

o'zanlararo pastliklar, qum tepalar, kanal va kollektorlar bilan parchalangan. Shakllanayotgan delta relyefi hozirgi zamon deltasidan farq qiladi, u deltaning g'arbiy va markaziy qismini egallaydi (chegara Qiziljar-Qo'shkanatog'-Beltog' yo'nalishi bo'ylab o'tadi), u yerda 1960-yillargacha bo'lgan suv toshqinlarining izlari saqlanib qolgan. Bular yosh yotqiziqlar va o'zanlar, o'zanlararo pastliklardan iborat. Hozirgi kunda bu yerda dengizning chekinishi va deltadagi gidrografik rejim o'zgarishi bilan cho'llashish avj olmoqda, relyefning shakllanishida deflatsiya kuchayib bormoqda. Amudaryo hozirgi zamon deltasining sharqiy qismini ko'p yillardan beri suv bosmagan. Shuning uchun bu yer relyefining shakllanishida shamol ishining ta'siri katta. Shamol bu yerdagi pastliklarni to'ldirib, ancha tekislab yuborgan, bu yerda qum relyefi shakllari keng tarqalgan.

O'zbekiston tog'lari O'rta Osiyodagi oqim vujudga keladigan tog'li hududning bir qismi hisoblanadi. Ammo respublika hududidagi tog'larda O'zbekiston yerusti suvlarining faqat oz qismi vujudga keladi. Respublikamizdagi ko'p daryolarning bosh qismi Tojikiston va Qirg'izistondagi doimiy qor hamda muzliklar ko'p bo'lgan baland tog'larda joylashgan. O'zbekistonda foydalaniladigan daryo suvlarining faqat 10 % i (10 km^3 atrofida) respublika hududida vujudga keladi, qolgan 90 % i, ya'ni 89 km^3 suv manbai mamlakatdan tashqarida joylashgan. Bevosita O'zbekiston hududida vujudga keladigan daryo oqimi Amudaryo havzasi umumiy oqimining 6 % ini, Sirdaryo havzasi oqimining 15 % ini tashkil qiladi. O'zbekiston hududi gidrografik jihatidan ochiq dengiz va okeanlar bilan bevosita bog'lanmagan berk havzadan iborat. O'zbekiston daryolari dunyo okeaniga tabiiy bog'lanmagan Orol havzasiga kiradi.

Daryolar. V.L. Shuls O'zbekiston hududidagi daryolarni to'yinish manbayiga qarab 4 ta turga ajratadi:

- I. Muzlik va qor suvlaridan to'yinadigan daryolar.
- II. Qor va muzlik suvlaridan to'yinadigan daryolar.
- III. Qor suvlaridan to'yinadigan daryolar.
- IV. Qor va yomg'ir suvlaridan to'yinadigan daryolar.

Biroq bu to'yinish usullari shartlidir. Ma'lumki, tog' daryolarining to'yinishi jihatidan qaysi turga kirishi shu daryolarning ma'lum bir kuzatish punktiga nisbatan aniqlanadi va daryoning hamma qismi xususi-

yatini aks ettirmaydi. Bundan tashqari, daryolarning to'yinish sharoitlari yildan yilga ham o'zgarishi mumkin.

I. Respublikamizdagi Amudaryo, Zarafshon, Isfayramsoy, Oqsuv, Xo'jabaqirgan, Sox, Isfara kabi daryolarning bosh qismlari tog'larda 4500 m dan balandda joylashgan muzliklar va doimiy qorlar suvidan to'yinadi. Bu xil daryolarda oqim yillar davomida eng kam o'zgaradi, yillik oqimda to'lin suv davri eng kech bo'lib, asosan iyul-avgust oylariga to'g'ri keladi. Bu oylarda oqib o'tgan suv yillik oqim miqdorining 30–38 % ini tashkil etadi. Chunki bu oylarda havo haroratining ko'tarilishi tufayli tog'larning baland qismidagi muz va qorlar eriydi. Daryo suvining eng kamaygan davri, aksincha, qish oylariga to'g'ri keladi.

II. O'zbekistonning Sirdaryo, Norin, Qurshob, Qoradaryo, Chirchiq, Surxondaryo kabi daryolari qor va muz suvlaridan to'yinadi. Bu turdagi daryolarning oqimi ko'proq mavsumiy qor va kamroq miqdorda ko'p yillik qorlarning erishi hisobiga hosil bo'ladi, muzlik suvlarining hissasi ancha kam – yillik oqimning 15% igacha boradi. Bu daryolarda to'lin suv davri may-iyun oylariga to'g'ri kelib, bu oylarda yillik oqimning 30–40 % i o'tadi. Kamsuvlik davri esa dekabr-fevral oylariga to'g'ri keladi.

III. Qashqadaryo, G'uzordaryo, Sangzor, Ohangaron, G'ovasoy kabi suv yig'ish maydonlari 3400 metrdan pastda joylashgan daryolar asosan mavsumiy qorlar suvi hisobiga to'yinadi. Bu daryolar to'yinishida ko'p yillik qor va muzliklarning hissasi juda kam, to'lin suv davri esa ertaroq, ya'ni aprel-may oylarida qorlarning erishi natijasida kuzatiladi va yillik oqimning 60 % gacha qismini tashkil etadi. Yozda esa bu tipdagi daryolar suvi kamayib qoladi.

IV. Kalas, Zominsuv, Sherobodaryo kabi suv yig'ish maydonlari 2000 metrdan pastda joylashgan daryolar qor-yomg'ir va yerosti suvlaridan to'yinadi. Bu turdagi daryolarda to'lin suv davri juda erta, bahor boshida (mart-aprel oylarida) bo'lib o'tadi va bu davrda yillik oqimning 80 % i oqib o'tadi. Chunki bu davrda tez-tez yomg'ir yog'adi, qorlarning erishi tezlashadi. Aksincha, yozning ikkinchi yarmida daryolar suvi juda kamayib, ba'zi soylarning suvi esa qurib qoladi.

O'zbekistonda doimiy oqimga ega yoki qurib qoluvchi mayda soylar asosan chekkadagi tog' tizmalarida, tog' oldilarida, past tog'larda

ko'p uchraydi. Ularning soni Farg'ona vodiysining o'zida 6500 ta, Zarafshonning o'rta oqimida 120 tadan ko'proq, Qashqadaryo, Surxondaryo, Chirchiq daryosi havzalarida ham ancha ko'p. Soylar havzasining o'rtacha balandligi 1000–2000 m oralig'ida, to'yinish manbalari qor-yomg'ir va buloq suvlaridan iborat, to'lin suv davri fevral-iyun oylariga to'g'ri keladi va bu davrda yillik oqimning 50–100 % oqib o'tadi. O'rtacha yillik oqim miqdori ko'pchilik soylarda 0,02–0,1 m³/sekundga to'g'ri keladi. Lekin sel kelganda soylarda katta miqdorda suv o'tadi. Sel suvlari miqdori soylarning bir yillik oqimidan ham ko'p bo'lishi mumkin.

Sel respublikamizning tog'oldi hududlarida kuzatilib, ancha tashvishlar keltiradi. Dahshatli sel hodisalari, asosan, o'rmonsiz tog'lardan oqib tushadigan soylarda jala tarzida yoqqan yomg'irdan sodir bo'ladi. Bahordagi iliq yomg'irlar tog'dagi qorlarni eritgach soylarda suv miqdori bir necha barobar ortib ketadi. Sel asosan aprel (22 %), may (30 %), iyun (18 %) oylarida ro'y beradi. Sel tez nuraydigan tog' jinslari tarqalgan hamda eroziya mahsulotlari yig'ilib qolgan soylarda ko'proq yuz beradi. 1977–1990-yillarda Farg'ona vodiysida 1000 dan ortiq, Qashqadaryo tog'li hududida 180 dan ortiq sel hodisasi qayd qilingan. Bu hududlarda hozir ham sel kelish xavfi mavjud, chunki bitta Farg'ona vodiysining o'zida sel o'tadigan 270 dan ortiq soy bor. Respublikada sel o'tadigan havzalarning maydoni 93,5 ming km² dan ortiqroq.

Ko'p yillik o'rtacha oqim miqdori O'zbekistonda ham asosan iqlimiy omillarga, eng avvalo, yog'in miqdori bilan bug'lanish miqdoriga bog'liq. Qolgan hamma tabiiy-geografik omillar – daryo havzasining relyefi, tuprog'i, o'simliklar qoplami va geologik tuzilishi ko'p yillik o'rtacha oqim miqdoriga ta'sir ko'rsatsa ham, ularning ta'siri asosan yog'in va bug'lanish miqdoriga ta'sir etish orqali bo'ladi. O'zbekiston tog'larida ko'p yillik o'rtacha oqimning miqdori bir xil emas. Nam havo oqimiga ochiq va ular yo'nalishiga ro'para bo'lgan chetki tog' tizmalarining g'arbiy, janubi-g'arbiy va janubiy yonbag'irlaridagi daryolar (Chirchiq, Surxondaryo va Qashqadaryoning ayrim irmoqlari) suv yig'ilish maydonlari sersuvligi bilan ajralib turadi.

7. O'zbekiston Respublikasining ma'muriy-hududiy tuzilishi

O'zbekiston Respublikasi hududi Qoraqalpog'iston Respublikasi, 12 viloyat va Toshkent shahridan iborat. Qoraqalpog'iston Respublikasi 1992-yil 9-yanvarda suveren respublika huquqini olgan. Ushbu respublika Amudaryoning quyi qismlarida joylashgan bo'lib, umumiy maydoni 166,6 ming km² ni tashkil etadi hamda mamlakatimiz maydonining 38 foizini egallagan. Bu yerda 1869,7 ming kishi yashaydi (2019). Poytaxti – Nukus shahri. Qoraqalpog'iston tarkibiga 15 qishloq tumanlari va 12 shahar kiradi.

Andijon viloyati 1941-yil 6-martda tashkil topib, Farg'ona vodiysining sharqiy qismida joylashgan. Maydoni 4,2 ming km² ni tashkil qiladi. Aholisi eng zich viloyatlardan biri bo'lib, 2253,5 ming kishi yashaydi. Viloyat aholisining 3/1 qismi shaharlarda istiqomat qiladi. Viloyat tarkibida 14 qishloq tumanlari va 11 shahar mavjud. Viloyat markazi – Andijon shahri.

Buxoro viloyati respublikamizda dastlab tashkil topgan viloyatlardan. Viloyat mamlakatimiz janubida joylashgan bo'lib, Qizilqum cho'lining kattagina qismini egallagan. U 1938-yil 15-yanvarda paydo bo'lgan. Viloyat egallagan maydon dastlab juda katta bo'lib, 144,3 ming km² ga teng edi. 1982-yil Navoiy viloyati tashkil topgach, Buxoro viloyatining kattagina qismi ana shu viloyat uchun ajratildi. Hozirda Buxoro viloyati 40,3 ming km² ga teng, aholi soni 1460,6 ming kishini tashkil etadi. Viloyat tarkibida 11 qishloq tumanlari va 11 shahar mavjud. Buxoro shahri viloyatning ma'muriy markazidir.

Samarqand viloyati 1938-yil 15-yanvarda tashkil topgan. Viloyat respublikamizning markaziy qismida, Zarafshon daryosining o'rta oqimi havzasida joylashgan. Maydoni 16,8 ming km² ga teng. Aholisi esa 3596,6 ming kishini tashkil etadi (2016). Viloyat tarkibida 14 qishloq tumanlari va 11 shahar mavjud. Samarqand shahri viloyat markazi bo'lib, u 1924-yildan 1930-yilgacha O'zbekiston poytaxti ham bo'lgan.

Sirdaryo viloyati 1963-yil 16-fevralda tashkil topgan. Viloyat Sirdaryoning chap sohilida joylashgan. Maydoni 5,3 ming km² ga teng. Aholisi esa 667,7 ming kishini (2003) tashkil etib, ularning 32 foizi shaharlarda istiqomat qiladi. Guliston shahri viloyat markazi bo'lib, viloyat tarkibida 9 qishloq tumanlari va 5 shahar mavjud.

Surxondaryo viloyati O'zbekistonning eng janubida joylashgan bo'lib, 1941-yil 6-martda tashkil topgan. Maydoni 20,1 ming km² ga teng. Aholisi esa 2612,4 ming kishini tashkil etadi (2019). Viloyatda aholining 19,7 foizigina shaharlarda yashaydi. Termiz shahri viloyat markazi bo'lib, viloyat tarkibida 14 qishloq tumanlari va 8 shahar mavjud.

Toshkent viloyati respublikamizning markaziy viloyati bo'lib, respublikamizning shimoli-sharqiy qismida joylashgan. U 1938-yil 15-yanvarda tashkil topgan. Maydoni (Toshkent shahrini qo'shib hisoblaganda) 15,6 ming km² ga teng. Bu respublika maydonining 3,5 foizi demakdir. Aholisi esa (Toshkent shahrini qo'shib hisoblaganda) 4560,3 ming kishini tashkil etadi.

Farg'ona viloyati respublikamizning sharqiy qismida joylashgan bo'lib, 1938-yil 15-yanvarda tashkil topgan. Maydoni 6,8 ming km² ga teng. Aholisi esa 3317 ming kishini tashkil etadi (2012). Aholining 71 foizi qishloqlarda istiqomat qiladi. Viloyat tarkibida 15 qishloq tumanlari va 9 shahar mavjud. Farg'ona shahri viloyat markazi sanaladi.

Xorazm viloyati O'zbekistonning shimoli-g'arbiy qismida joylashgan bo'lib, Orol-Kaspiy pasttekisligining bir qismini egallagan. Viloyat 1938-yilning 15-yanvarida tashkil topgan. Maydoni 6,3 ming km² ga teng. Aholisi esa 1810 ming kishini tashkil etib, ularning 23,3 foizi shaharlarda yashaydi. Viloyat tarkibida 10 qishloq tumanlari va 3 shahar (Urganch, Pitnak, Xiva) mavjud. Urganch shahri viloyat markazidir.

Qashqadaryo viloyati Pomir-Oloy tog' tizmasining g'arbiy chekkasida joylashgan bo'lib, 1943-yilning 20-yanvarida tuzilgan. 1960-yilning yanvariga kelib viloyat Surxondaryo bilan birlashtirilgan edi. 1964-yilning 7-fevralida esa Qashqadaryo viloyati qayta tiklangan. Maydoni 28,6 ming km² ga teng. Aholisi esa 3225,8 ming kishini tashkil etadi (2020). Aholining 25,2 foizi shaharlarda istiqomat qiladi. Viloyat tarkibida 13 qishloq tumanlari va 12 shahar mavjud. Qarshi shahri viloyat markazidir.

Asosiy adabiyotlar

1. *Mavlanov O'*. Markaziy Osiyoning qadimgi yo'llari. – T., 2008.
2. *Karamatov H.* O'zbekistonda moziy e'tiqodlar tarixi. – T., 2009.
3. *Ochilidiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 2008.
4. *Saidboboyev Z.A.* Yevropada O'rta Osiyo tarixiga oid tarixiy kartografik ma'lumotlar. –T.: «Fan», 2008.
5. *Saidboboyev Z.A.* Tarixiy geografiya. – T., 2010.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Eshov B.J.* O'rta Osiyoning qadimgi shaharlari tarixi. – T., 2008.
2. *Asanova G., Nabixanov M., Safarov I.* O'zbekistonning iqtisodiy va ijtimoiy jug'rofiyasi. – T., 1994.
3. *Sagdullayev A.S.* Qadimgi O'rta Osiyo tarixi. – T., 2002.
4. *Сухарева О.А.* К истории городов Бухарского ханства. –Т., 1958.

Internet manbalar

1. www.edu.uz
2. www.ziyo.net.uz.
3. www.ec.edu.uz
4. www.performance.edu.uz.
5. www.history.ru
6. www.natura.com

Nazorat savollari

1. IX–XVII asrlar davri o'lkamiz tarixi geografiyasini so'zlab bering.
2. O'zbekistonning ma'muriy-hududiy tuzilishi, relyefi va tabiati.
3. O'lkamizning ilk o'rta asrlar somoniylar va qoraxoniylar, Amir Temur va temuriylar, shayboniylar va ashtarxoniylar davri tarixiy geografiyasi qanday bo'lgan?
4. Xonliklar davri tarixiy geografiyasi haqida so'zlang.

Test savollari

1. Tabiiy-tarixiy geografiya nimani o'rganadi?

- A. Aholining joylashuvini
- B. Tabiat hodisalarini
- C. Iqlimni
- D. Relyefni

2. Aholi tarixiy geografiyasi ...

- A. Aholi geografiyasini o'rganadi
- B. Xo'jalik geografiyasini o'rganadi
- C. Siyosiy geografiyani o'rganadi
- D. Iqlimni o'rganadi

3. Boburning «Boburnoma» asarida o'lkamizdagi geografik joy nomlari necha bor tilga olingan?

- A. 1000 marta
- B. 1200 marta
- C. 1500 marta
- D. 500 marta

4. Maqdisiy Buxorodan Xorazmgacha necha kunlik yo‘l bo‘lganligini ta’kidlaydi?

- A. 3 kunlik yo‘l
- B. 5 kunlik yo‘l
- C. 7 kunlik yo‘l
- D. 4 kunlik yo‘l

5. Amudaryo o‘rta asrlarda qanday nomlangan?

- A. Jayhun
- B. Terek
- C. Oks
- D. Miyoni Ro‘don

6. Surxondaryoning o‘rta asrlardagi nomini aniqlang.

- A. Chag‘oniyon
- B. Davon
- C. Qang‘
- D. Ohangaron

7. Ko‘plab tarixchi va geograflarning ta’kidlashicha, «Turon» qanday ma’noni anglatadi?

- A. Turklar, turkiy qabilalarning yurti
- B. Ming shaharlar mamlakati
- C. Marg‘iyona va So‘g‘diyona hududlari
- D. Ikki daryo oralig‘i

8. Quyidagi nomlari qayd etilgan o‘lkashunos olimlardan kimlar Buxoroning ilk xaritasini tuzib, Rossiyaga yubordilar?

- A. Leman va Yakubov
- B. Eversman va Butakov
- C. Leman va Eversman
- D. Butakov va Yakubov

9. Ilmiy izlanishlar natijasida 1850-yilda qaysi o‘lkashunos olim Orol dengizining birinchi siyosiy xaritasini tuzadi?

- A. Y. Butakov
- B. N.N. Muravyov
- C. V. Grekov
- D. Leman

10. «Avesto»ning «Yasht» qismi kitobining birinchi ro‘yxatida eng birinchi mamlakat qanday nomlangan?

- A. Arionam Vayjo
- B. Mauri va Gava
- C. So‘g‘da va Xvarizam
- D. Transoksiana

III BOB. ARXEOLOGIK VA ME'MORIY YODGORLIKLARNING O'LKA TARIXINI O'RGANISHDAGI O'RNI

Reja:

1. O'lka tarixini o'rganishda arxeologik ma'lumotlarning ahamiyati.
2. O'zbekistonda arxeologik yodgorliklarning o'rganilishi.
3. Eneolit, bronza va ilk temir davri me'morchiligi.
4. O'zbekistonning antik davri me'moriy yodgorliklari.
5. O'zbekistonning ilk o'rta asrlar davri me'morchiligi va me'moriy yodgorliklari.

Tayanch iboralar: arxeologiya, paleolit, mezolit, neolit, eneolit, bronza, temir, antik, qadimgi, moddiy, ashyo, mehnat, qurollar, me'morchilik, tadqiqot, kulolchilik, hunarmandchilik, to'qimachilik.

1. O'lka tarixini o'rganishda arxeologik ma'lumotlarning ahamiyati

Arxeologik ma'lumotlar o'qituvchilarning ma'ruzalari davomida bergan bilimlariga yanada aniqlik kiritib mazmunini boyitadi, ikkinchidan esa ma'lum davr yoki hudud tarixini chuqurroq anglashga va o'rganishga imkon beradi, uchinchidan, alohida mavzularni o'rganishda asosiy manba bo'lib xizmat qiladi. To'rtinchidan, ko'rsatish vositasi vazifasini o'taydi.

Tarixiy o'lkashunoslik fanida arxeologik materiallarning qo'llanilishi o'quvchilarning ibtidoiy odamlar mashg'uloti, ularning mehnat qurollari, ibtidoiy jamoa tuzumidan quldorlikka o'tish jarayoni, qadimgi va o'rta asrlar davri shaharsozligi, qadimgi davr davlatchiligi va ularning shakllari, qadimgi va o'rta asr davridagi madaniyati, san'at, me'morchilik, xalqning turmush tarzi haqidagi bilimlarni aniqroq va

mustahkamroq o'rganishga ko'maklashadi. Shu nuqtayi nazardan olib qaraganda arxeologiya fanining o'lka tarixini o'rganishdagi o'mi kattaligi yuqoridagi ma'lumotlardan bevosita xulosa chiqarishimizga imkon yaratadi. Arxeologiya o'lka o'tmishini o'rganishda muhim manba sifatida yoshlarga atrof-muhit tarixini aniq dalillar asosida chuqur o'rganishga imkon beradi. O'lkashunoslik o'quvchilarga darsdan olgan bilimlarini hayot bilan bog'lash, davr materiallarini mustahkamlashga ko'maklashadi. Ularning dunyoqarashini kengaytiradi.

Vatanni anglamoq, vatanni sevmok mavhum tushunchalar bo'lib qolmasligi uchun yoshlarga o'zlari yashab turgan o'lkani, ya'ni ko'cha, qishloq, shahar, viloyat tarixini o'rganishga va mehr-muhabbat uyg'otishga sharoit yaratib berishimiz kerak. Buning uchun tarixiy o'lkashunoslikka ko'proq e'tibor berib, uning muhim manbalaridan biri bo'lgan arxeologik materiallardan foydalanishni kuchaytirish zarur. Arxeologik materiallar tarix fanining vazifasini bajarish sohasida ham muhimdir. Masalan, Vatanimiz tarixini aniq dalillar asosida o'rganish va o'tmishni moddiy manbalar asosida tanishtirish natijasida o'quvchilar o'z xalqining tarixi va madaniyati haqida aniq ma'lumotlarga ega bo'ladilar. Bu esa yosh avlodda o'z xalqining o'tmishi va madaniyatiga nisbatan hurmat bilan qarashga yordam beradi.

Arxeologik tadqiqot ishlari natijasida topib o'rganilgan moddiy manbalarni shartli ravishda ikki turga bo'lish mumkin:

Tabiiy manbalar (paleoantropologik, paleozoologik, paleobotanik) – inson va hayvon suyaklari, o'simliklar qoldiqlari va geologik qatlamlardan iborat bo'lib, ularni asosan antropologlar, zoologlar, botaniklar va geologlar o'rganadilar.

Inson tomonidan yaratilgan manbalar. Ular mehnat qurollari, yaroq-aslahalar, sopol idishlar, san'at va zeb-ziynat buyumlar, qoyatosh rasmlari, qadimgi g'or makonlar, qadimgi va o'rta asrlar davri qishloq va shahar xarobalari va hokazolardir. Shu o'rinda ta'kidlab o'tish joizki, yozma manbalarni asosan tarixchilar, moddiy manbalarni arxeologlar o'rganib, moddiy topilmalar yozma manbalarga tayangan holda ilmiy tahlil qilinadi.

O'rta Osiyo qadimgi sharq tarixining ajralmas qismini tashkil etib, kishilik jamiyatining ilk markazlaridan biri hisoblanadi. O'rta Osiyo xilma-xil tabiiy sharoit, o'simlik va hayvonot dunyosiga boy. Iqlim

sharoiti asosan mo'tadil bo'lganligidan, insonning yashashi juda qulaydir. Bu hol esa ibtidoiy va qadimgi kishilar diqqat-e'tiborini tortmasligi mumkin emas edi. Shu tufayli odamlar bu o'lkada juda qadim zamonlardan boshlab yashaganlar. O'lkaning hamma yerida ibtidoiy va qadimgi davr kishilari qoldirgan xilma-xil tosh asr makonlari, g'orlari, bronza davri qishloqlari va mozorlari, temir davri qal'alari va shaharlarning xarobalari, qoyatoshlarga ishlangan rasmlar, sug'orish inshootlarining qoldiqlari, qadimiy mudofaa devorining qoldiqlari juda keng tarqalgan.

Arxeologik qazishmalar davomida topilgan moddiy manbalarni o'rganish bilan birga har xil yer qazish ishlarida tasodifan topilgan narsalarni, shu jumladan, xazinalarni ham o'rganadi. Yer tagida yotmagan moddiy manbalar ham bor. Masalan, o'rta asr xazinalaridan qolgan buyumlar, naqshinkor eski binolar va hokozolar mana shunday manbalardir.

Arxeologiya ishlab chiqarish qurollarining tarixini ish qurollari va ular bilan yasalgan buyumlar orqali o'rganadi. Tosh, metall, sopol va yog'ochdagi yozuvlarni o'rganadigan epigrafika fani, tanga pullarni o'rganadigan numizmatika fani, muhrlarni o'rganadigan sfragistika fani, gerblarni o'rganadigan geraldika fani kabi arxeologiyaning bir qancha alohida tarmoqlari bor. Arxeologiya tarixga oid fan bo'lib, qazishmalardagi kuzatmalarni izohlab berish uchun geologiya, botanika, zoologiya va antropologiya ma'lumotlaridan foydalaniladi va u bilan birga o'zi ham o'sha tabiat fanlariga qimmatli materiallar beradi.

Ibtidoiy jamoa tuzumining dastlabki bosqichi paleolit (qadimgi tosh davri – «palaaios» – qadimgi, «litos» – tosh) davri bo'lib, arxeologik nuqtayi nazardan u ikki davrga, ya'ni ilk va so'nggi paleolit davrlariga bo'linadi. Ilk paleolit, o'z navbatida, olduvay, ashel va mustye bosqichlaridan iborat bo'lib, davriy sanasi mil. avv. 3/2,5 million – 12 mingyilliklar bilan chegaralanadi. Eng qadimgi topilmalar Sharqiy Afrikaning Olduvay darasidan topilgan bo'lib, u Olduvay madaniyati deb yuritiladi. O'rta Osiyo hududida ilk paleolit davriga oid moddiy manbalarning ilk namunalari Farg'ona vodiysidagi Selung'ur va Toshkent vohasidagi Ko'lbuloq makonlaridan topib o'rganilgan. Selung'ur makoni Vatanimiz hududida ilk odamlarning tarqalishi va ular tomonidan yaratilgan moddiy madaniyat namunalarni o'rganishda muhim o'rin tutadi. Ushbu makondagi moddiy topilmalar ashel davrining yuqori bosqichi bilan

belgilanib kelingan. Lekin so'nggi yillardagi ilmiy tekshirishlarga ko'ra uning davri qadimiylashtirildi. Toshkent vohasidagi Ko'lbuloq makoni moddiy manbalari o'lkamiz ibtidoiy tarixini anglashda muhim manba bo'lib, uning quyi qatlami esa so'nggi paleolit davriga oid.

O'zbekistonning mustye davri nisbatan yaxshi o'rganilgan davrlardan biri sanaladi. Bu davrga oid moddiy manbalar Vatanimizning ko'pgina hududlaridan topib o'rganilgan. Ular ichida Teshiktosh, Omonqo'ton. Ko'lbuloq, Xo'jakent va boshqalar bor. Mazkur davr kishilarining qurollari o'zining soddaligi, qo'polligi, turlarining kamligi jihatdan keyingi davrlardan farq qiladi. Mustye davriga kelib O'rtasiyoning asosiy hududlari qadimgi odamlar to'dasi tomonidan egallana boradi. Mehnat qurollari takomillashadi. Bu davrning so'nggi bosqichlariga kelib ibtidoiy to'dadan – urug'chilik jamoasiga o'tish boshlanadi.

So'nggi paleolit – bu davrga oid yodgorliklar nisbatan kam o'rganilgan. So'nggi paleolit davriga oid Ko'lbuloq makoni e'tiborga loyiq. Toshkent shahrining g'arbida Bo'zsuv makoni, Samarqand shahrida ushbu nomdagi makon ochilgan. So'nggi paleolitdan boshlab ibtidoiy odamlar g'orlardan chiqib, yengil turar joylar qura boshlaganlar. Natijada ular faqat tog'li hududlarda yashab qolmay, vohalar bo'ylab tarqalib, tekisliklarda, daryo va ko'llar sohillarida joylasha boshlaydilar. So'nggi paleolitga kelib antropogenez jarayoni tugallanadi, zamonaviy qiyofadagi odamlar (kromanyon) paydo bo'ladi. Shuningdek, ibtidoiy to'dadan urug'chilik tuzumiga (matriarxat) o'tiladi, xo'jalik shakllari murakkablashib, yangi tarmoqlari vujudga keladi. Mehnat qurollari takomillashib, uning turlari ko'payib boradi. Mezolit davri kishilari jamiyatida yangi yutuqlarga erishiladi.

Yer yuzining muzliklardan tozalanishi va haroratning ko'tarilishi fauna va floraning keskin o'zgarishiga olib keldi. Bu esa kishilar xo'jalik faoliyatida muhim yutuqlarga erishishida turtki bo'lishi tabiiy edi. Termachilik va ovchilik sohalarining yangi shaklga kirishi keyingi davrlarda kishilar jamiyatida xo'jalikning ishlab chiqaruvchi shakli qaror topishi uchun zamin yaratdi. Bu davrning katta yutuqlaridan biri kamon va o'q-yoyning kashf etilishidir. Shuningdek, bu davrda mehnat qurollariga ishlov berish takomillashdi, ularning turlari ko'payib bordi. Bu davrda mikrolitlar juda nozik ishlardan tortib, o'ta og'ir vazifalargacha bajarar edi. Bu davrda Vatanimiz hududida ibtidoiy san'at paydo bo'ldi. Mezolit davriga oid moddiy manbalar saqlangan madaniy qat-

lamlar Qo‘shilish makoni (Toshkent), Machay g‘or makoni (Boysun), Obishir (Farg‘ona vodiysi) g‘or makonidan topib o‘rganilgan. Markaziy Farg‘onadan 80 ga yaqin mezolit davri yodgorliklari topilgan. Mehnat qurollari trapetsiya va uchburchak shakldan, mayda qurolchalar – mikrolitlardan iborat. Suyakdan yasalgan va bigiz qurollarining topilishi ham muhim ahamiyat kasb etadi.

Neolit uzoq davom etgan tosh asrining so‘nggi va yakunlovchi bosqichidir. Neolit («neos» – yangi, «litos» – tosh) tosh asri degan tushunchani bildiradi. Arxeologiya faniga neolit tushunchasini ingliz arxeologi Lebbok olib kirgan. Neolit davrida iqlim hozirgi davrga ancha yaqin bo‘lgan, u davr kishilari yer yuzi bo‘ylab ancha keng tarqala boshlagan. Ular turli tabiiy sharoitga moslasha boshlagan va alohida madaniyat yaratgan. Turli geografik muhit va shart-sharoitdan kelib chiqib ularning mehnat qurollari, uy-ro‘zg‘or buyumlari, turar joylari va xo‘jaliklari ham har xil shaklga ega bo‘lgan. Bu esa xo‘jalikning notekis rivojlanishiga sabab bo‘lgan. Janubiy o‘lkalarning serhosil joylarida yashagan kishilar xo‘jalikning dehqonchilik, chorvachilik va hunarmandchilik shakllarini rivojlantirgan. Shimoliy o‘lkalar esa tabiiy sharoitning noqulayligi tufayli uzoq vaqt orqada qolib ketgan.

Neolit davri kishilarining eng katta yutug‘i – bu ishlab chiqaruvchi xo‘jalik shaklining qaror topishi va kulolchilikning paydo bo‘lishidir. Bu davrda, shuningdek, to‘qimachilikning kashf etilishi, o‘zaro buyum almashinuvi rivojlanadi. O‘rta Osiyoning janubiy yerlarida, xususan, Kopetdog‘ etaklarida dehqonchilik va ilk chorvachilik qaror topib, daryo va ko‘llarning sohilida ovchilik va baliqchilik rivoj topa boshlaydi. O‘rta Osiyoda yashagan neolit qabilalari xo‘jalik shakllariga ko‘ra Joytun, Kaltaminor va Hisor madaniyatiga bo‘lib o‘rganiladi. Ularning sanasi miloddan avvalgi VI–IV/III mingyilliklar bilan belgilanadi. Bu davrda janubiy mintaqalarda guvaladan turar joylar barpo etila boshlangan. Uylar asosan bir xonadan iborat bo‘lib, ularda xo‘jalik uchun maxsus qurilgan imoratlar ham mavjud bo‘lgan. Vatanimiz hududida bu davrga oid Kaltaminor madaniyati rivojlanib, uning izlari Amudaryoning quyi oqimidagi hududlarda, ya‘ni hozirgi Xorazm viloyati va Qoraqalpog‘iston Respublikasi hududlarida tarqalgan.

Bu madaniyat sohiblari xo‘jalikning o‘zlashtiruvchi shakli bilan shug‘ullanib, ularning moddiy madaniyati namunalari Jonbos-4 yod-

gorligida o'z aksini topgan. Ularning uy-joylari karkas shaklida barpo qilingan chaylaldan iborat. Ularning o'rtasida umumjamo'a uchun mo'ljallangan katta o'choq va uning atrofida esa alohida oilalarning o'choqlari joylashgan.

Eneolit (lotincha «aeneus» – mis, «litos» – tosh) davrida O'rta Osiyo, xususan, Vatanimiz xalqlari muhim tarixiy taraqqiyot bosqichini boshidan kechiradi. Janubiy mintaqalarda o'troq dehqonchilik madaniyatining yanada rivojlanib, murakkablashishi va hududiy jihatdan kengayishi bilan tavsiflansa, shimoliy mintaqalarda xo'jalikning o'zlashtiruvchi shakli saqlanib qoladi. O'rta Osiyoning janubiy mintaqalari (Turkiston) va Zarafshonning yuqori oqimi hududlari uchun eneolit davri quyidagi yangi madaniy-tarixiy jarayonlar bilan bog'liq:

- xo'jalikning boshqa hamma turlariga qaraganda haydama dehqonchilikning ustunlik qilishi;
- toshdan ishlangan qurollar ko'p bo'lgan holda mis qurollarining paydo bo'lishi;
- katta-katta ibtidoiy jamoalarning paxsadan va xom g'ishtdan tiklangan katta uylarning paydo bo'lishi;
- xo'jalikda muhim texnika yutug'i – xumdonlarning ishlatilishi;
- o'troq xo'jalikning rivojlanishi;
- sug'orish inshootlarining paydo bo'lishi;
- qurilishda xom g'ishtning paydo bo'lishi va manzilgohlarda mudofaa devorlarining yuzaga kelishi;
- rangdor sopol buyumlarning mavjudligi.

Eneolit davriga kelib Joytun madaniyati qisman saqlangan holda Janubiy Turkmaniston hududida arxeologiya fanida Anov madaniyati nomi bilan ataluvchi yangi qabilalar guruhi paydo bo'ladi. Joytun madaniyatining davomi va ushbu madaniyat sohiblariga xos yodgorliklarning o'rnida Anovtepa, Namozgohtepa, Qoratepa, Oltintepa, Mullalitepa, Geoksyur guruhidagi tepaliklar va boshqalarda o'z aksini topgan. Bu davrga kelib Zarafshonning yuqori oqimi hududlarida, ya'ni hozirgi Panjikent tumanidan Sarazm madaniyati qaror topadi. Bu manzilgoh 90 gektardan iborat maydonni egallab, undan aholi uy-joylari, xo'jalik imoratlari va boshqa moddiy topilmalar topib o'rganilgan. Ularning sopol buyumlari Anov madaniyatining eneolit davri rivojlangan bosqichiga oid sopollarga o'xshash. Bu madaniyatga, olimlarning fikriga ko'ra,

Turkmaniston janubidan kelgan bir guruh qabilalar tomonidan asos solingan. Qadimgi sarazmliklar mil. avv. II mingyillikning boshlariga qadar hayot kechirishgan.

Miloddan avvalgi III mingyillikning ikkinchi choragiga kelib Oʻrta Osiyoning qadimgi tarixida bronza davri boshlanadi. Bu davrga kelib tarixiy taraqqiyotning barcha sohalariga rivojlanishning keyingi bosqichga kirishi, kishilik jamiyati tuzilmalarining chuqurlashishi, qadimgi dehqonlar tomonidan yangi mintaqalarning oʻzlashtirilishi va shimoliy mintaqalarda ijtimoiy-iqtisodiy munosabatlarning chuqurlashuvi kuza-tiladi. Janubiy Turkmanistonning eneolit davri manzilgohlarining ayrimlari oʻrta rivojlangan qadimgi qishloqlar strukturasi murakkablashib, ular maʼlum vohaning madaniy va iqtisodiy markazlari darajasiga koʻtariladi.

Bu davrga oid yirik hajmdagi manzilgohlar alohida qismlarga (sitadel, aholi uy-joylari va dastlabki ishlab chiqarish inshootlari)dan iborat boʻlib, ular mudofaa tizimi, mahobatli va diniy xarakterdagi qurilish inshootlari, tabaqalashgan aholi qatlamiga mansub uy-joylar oʻrin olgan. Mazkur belgilarga koʻra ushbu yodgorliklar oʻzidan qadimgi sharqqa xos protoshahar madaniyatini namoyon qiladi. Bunday manzilgohlardan Turkmaniston janubida joylashgan Namozgohtepa, Oltintepalar muhim oʻrin tutadi. Miloddan avvalgi II mingyillikning boshlariga kelib bu turdagi madaniyat inqirozga uchrab protoshahar madaniyatining rivojlanishi hozirgi Murgʻob va Surxon vohalariga koʻchadi. Murgʻob vohasida bu davrga oid bir nechta dehqonchilik tumanlarida qadimgi manzilgohlar rivojlanib, ulardan Tugʻaloq, Gonurlar ajralib turadi. Bu yodgorliklarda qadimgi uy-joylar, hunarmandchilik ustaxonalari, mudofaa inshootlari qoldiqlari, qadimgi ibodatxonalarining oʻmi qazib oʻrganilgan.

Surxon vohasida miloddan avvalgi II mingyillikning ikkinchi choragidan boshlab Sopolli madaniyati qaror topadi. Bu madaniyat oʻz tarixiy taraqqiyotida toʻrt bosqichni bosib oʻtgan. Sopolli madaniyatining ilk bosqichiga oid yodgorliklardan Sopollitepa yaxshi oʻrganilgan. U ikki qator mudofaa devori bilan oʻralgan boʻlib, sakkizta kvartaldan tashkil topgan. Manzilgoh vayronalarida uy-joy xarobalari, hunarmandchilik ustaxonalari va shuningdek, yuzdan ortiq qabrlar (qabrlar uylarning ichida joylashgan) hamda ularda oʻrin olgan moddiy man-

balar topib o'rganilgan. Sopolli qishlog'i qadimgi aholisining asosiy mashg'uloti sug'orma dehqonchilik bo'lgan. Ular sopolli buyumlarni kulolchilik charxida yasashgan. Keyingi Jarqo'ton bosqichi (mil. av. 1550–1500-yillar)ga kelib ushbu madaniyat o'z tarixiy taraqqiyotining yuqori bosqichiga ko'tariladi.

Manzilgohlar hajmi yiriklashib, me'morchilik strukturasi murakkablashadi. U 100 ga maydondan iborat bo'lib, alohida qismlardan tashkil topgan. Manzilgohning bir qismida sitadel (ark) va unga tutash joylashgan aholining turli tabaqa vakillariga tegishli uy-joy imoratlari va hunarmandchilik ustxonalaridan iborat mahalla mavjud. Sitadelda mahalliy boshqaruv ma'muriyatiga tegishli mahobatli imorat va qadimgi otashparastlarning ibodatxonasi o'rin olgan. Manzilgohdan tashqarida jarqo'tonliklarning mozori o'rin olgan. Unda 3 mingga yaqin qabr ochib o'rganilgan. Qabrlardagi moddiy manbalar marhumlarning jamiyatdagi mavqeyiga qarab qo'yilgan.

Ulardagi ayrim moddiy manbalar va tabaqalashgan uy-joy va imoratlari Jarqo'ton bosqichida aholi o'rtasida mulkiy tengsizlik va tabaqalanish sodir bo'lganligidan dalolat beradi. Jarqo'ton manzilgohining mma sababdan tashlab ketilganligi to'g'risidagi masalani olimlar turlicha ifodalashadi. Sopolli madaniyatining keyingi bosqichlari (Ko'zali va Mullali)da protoshahar shaklidagi manzilgohlar o'miga kichik qishloqlar paydo bo'ladi. Shuningdek, bu bosqichga oid qabrlar ham topib o'rganildi. Ulardagi moddiy manbalarga ko'ra sopolli madaniyatining so'nggi bosqichiga kelib aholi o'rtasida mulkiy tengsizlik va tabaqalanish yanada chuqurlashib borganligi kuzatiladi. Umuman, mil. av. II mingyillikning oxirlariga kelib Murg'ob va Surxon vohalaridagi madaniyatlar inqirozga uchraydi.

O'zbekistonning shimoliy mintaqalarida bronza davriga oid chorvador va dehqon-chorvador qabilalariga tegishli madaniyatlar tarqaladi. Ulardan Zamonbobo, Tozabog'yob hamda tog' va tog'oldi mintaqalarida yashagan chorvador qabilalarning madaniyatlarini keltirib o'tishimiz mumkin. Zamonbobo madaniyati Zarafshon daryosining quyi oqimida joylashgan shu ko'l atrofidan topib o'rganilgan yodgorliklar va qablardan iborat. Zamonbobo mil. av. III mingyillikning oxiri va II mingyillikning birinchi yarmi davomida rivojlanadi. Yodgorliklar yerto'la shaklida uy-joylar va qablardan iborat. Mazkur yodgorliklardan tosh

qurollar, metallardan ishlangan zeb-ziyinat buyumlari, sopol buyumlar, xumdonlar, yovvoyi va xonaki hayvonlar suyaklari aniqlangan. Manzilgoh va qabrlardan bug'doy qoldiqlari ham aniqlangankim, bu zamonbobolliklar hayotida chorvachilik bilan birgalikda dehqonchilik ham muhim o'rin tutganligidan dalolat beradi. Dehqonchilik neolit davri Joytun madaniyati shaklida bo'lgan. Shuningdek, ular qo'shimcha mashg'ulot sifatida ovchilik bilan ham shug'ullanganlar.

Amudaryoning quyi oqimi hududlarida bronza davriga oid Tozabog'yob madaniyati rivojlanib, uning moddiy madaniyati va xo'jalik xususiyatlari bilan bog'liq masalalar arxeologik jihatdan o'rganilgan. Qadimgi Xorazm aholisi xo'jaligida dehqonchilik ustun bo'lib, qadimgi sug'orish inshootlarining izlari yaxshi saqlangan. Ular yarimyerto'la shaklidagi uylarda istiqomat qilishgan. Sopol idishlar qo'lda ishlangan. Shuningdek, Farg'ona vodiysi hududlarida bronza davriga oid Qayroqqum va Chust madaniyatlari rivojlangan. Qayroqqum madaniyatiga mansub aholining yerto'la shaklidagi uy-joylari va metallga ishlov berish ustaxonalari izlari aniqlangan. Chust madaniyatining quyi bosqichi so'nggi bronza, yuqori bosqichi esa ilk temir davriga oiddir. Chustliklarning bu davrga oid o'troq manzilgohlari va ulardan uy-ro'zg'or manzilgohlari topib o'rganilgan. Ko'rinishidan bronza davri uylari yerto'la shaklida bo'lgan, sopol idishlari qo'lda yasalib, atrofida naqshlar berilgan. Bronzaga ishlov berish yaxshi rivojlangan. Chustliklar xo'jalik xususiyatlariga ko'ra dehqonchilik va chorvachilik bilan shug'ullanishgan.

Temir davri O'rta Osiyo tarixida chuqur tarixiy-madaniy o'zgarishlar bilan belgilanadi. Bu davrga kelib o'troq dehqonchilik hududlari kengayib, qadimgi shaharlar va davlat birlashmalari paydo bo'ladi. Janubiy mintaqalarda so'nggi bronza davri protoshahar madaniyati inqirozga uchrab, uning o'rnida o'ziga xos madaniyat qaror topadi. Bu davr madaniyati, xususan, yodgorliklari strukturasi ko'ra ixcham va murakkabligi bilan ajralib, ular Vatanimiz hududida qadimgi shaharlarning paydo bo'lishida asosiy tugun bo'lib xizmat qilgan. O'zbekiston hududida qadimgi shahar turidagi manzilgohlardan Qiziltepa (Surxondaryo), Uzunqir va Yerqo'rg'on (Qashqadaryo), Afrosiyob va Ko'ktepa (Samarqand) ma'lum.

Ular keng maydondan iborat qadimgi manzilgoh bo'lib, mahalliy va markaziy ma'muriyat apparatiga tegishli mahobatli imoratlardan ark.

aholi uy-joylari va ixtisoslashgan hunarmandchilik inshootlari joylashgan qismlardan iborat bo'lib, umumiy mudofaa devorlari bilan o'rab olingan. Bu kabi qadimgi shaharlar yirik davlat uyushmalari va ayrim ma'muriy bo'linmalarining markazi vazifasini o'tagan. Farg'ona vodiysida shaharsozlik janubiy mintaqalardan o'ziga xos tomonlari bilan ajralib turadi. Bu mintaqada Dalvarzin va Chust kabi qadimgi shahar xarobalari saqlanganki, ular shahar qurilishi strukturasiiga ko'ra janubiy mintaqalarning shaharlaridan farq qiladi. Miloddan avvalgi I mingyillikning o'rtalariga kelib, shaharsozlik an'analari mavjud bo'lgan hududlarda urbanizatsiya jarayonining chuqurlashuvi, qolgan hududlarda esa shakllanishi kuzatiladi.

Antik davr O'rta Osiyo xalqlarining ijtimoiy-siyosiy hayoti murakkab jarayonlar: bosqinchilik yurishlari, xalqlar va madaniyatlarining kirib kelishi, mintaqaviy davlatlarning tashkil topishi va boshqa o'zgarishlar bilan belgilanadi. Bu esa har mintaqada o'ziga xos madaniyatning shakllanishida muhim omil bo'lib xizmat qilgan. Antik davrga kelib qisman qadimgi shaharlarning rivojlanishi bilan birgalikda yangi shahar markazlari paydo bo'ladi va rivojlanadi. Bu davrga oid yirik shahar markazlaridan Dalvarzin, Zartepa, Yerqo'rg'on, Afrosiyob, Ko'ktepa, Tuproqqal'a, Kanxa va boshqalarning o'rnida keng ko'lamlı arxeologik tadqiqot ishlari amalga oshirilib, natijada mazkur davr shaharlarining tuzilishi, ulardan o'rin olgan qurilish inshootlari, ularning qurilish usullari va texnikasi, shuningdek, qadimgi xalqlar yaratgan boy moddiy va ma'naviy madaniyat namunalari o'rganilgan.

Ushbu shahar markazlari iqtisodiy, savdo va madaniy markaz bo'lish bilan birgalikda Yunon-Baqtriya podsholigi, Kushon podsholigi, Qang'lar davlati, Xorazm va Davan kabi yirik davlatlar yoki ularning tarkibidagi ayrim ma'muriy bo'linmalarining markazi ham bo'lgan. Shahar xarobalari va alohida joylashgan diniy inshootlar o'z davri aholisining g'oyaviy qarashlarini ochishga yordam beradi. Bu davrda qadimgi O'zbekiston aholisi bir necha dinlarga e'tiqod qilganliklarini hozirgi paytda saqlanib qolgan topilmalar va ibodatxona xarobalaridan ko'rish mumkin. Xususan, Surxon vohasida budda ibodatxonalari va stupalari (Qoratepa, Fayoztepa, Zumala, Dalvarzintepa ibodatxonasi), zardushtiylar (Dalvarzintepa) ibodatxonasi, Xorazm vohasidagi turli xil ossuariylar va joylardagi diniy xarakterdagi ayrim topilmalar fikrimizning dalilidir. Qadimgi qishloq

hayotini yoritib berishda ham arxeolog manbalar muhim ahamiyatga ega bo'lib, ko'plab qishloq xarobalari o'rganilgan.

Antik davrga oid yodgorliklardan topib o'rganilgan haykalchalar, tasviriy san'at namunalari, yozuvlar va boshqa moddiy manbalar o'z davri kishilarining ijtimoiy-iqtisodiy va madaniy hayotlarini yoritib berish bilan birgalikda boshqa xalqlar bilan aloqalari va o'zaro ta'siri masalalarini ochib berishda ham yordam beradi. Dalvarzintepa, Xolchayon, Qoratepa va Fayoztepa xarobalaridan boy mazmunga ega bo'lgan haykalchalar va tasviriy san'at namunalari ochilib, yuksak darajada rivojlangan madaniyat qaror topganligidan dalolat beradi. Ular o'zida mahalliy madaniyat an'analari bilan birgalikda yunon, hind madaniyati namunalarini aks ettirib, bu tasvirlar mazmunan ancha boy bo'lib, murakkab mafkuraviy qarashlarni o'zida aks ettiradi.

Qadimgi So'g'd, Xorazm, Farg'ona vodiysi va Toshkent vohasi hududlarining bu davrga oid madaniyati o'ziga xos tomonlari bilan ajralib turadi. Ular asosan sodda ishlangan haykalchalar va tasvirlardan iborat bo'lib, mavzusiga ko'ra ko'proq real hayot, kishilar turmush tarzi va xo'jalik faoliyati yoki nufuzli kishilarni tasvirlashgan.

Kushonlar imperiyasi va Qang'lar davlati inqirozi davrida O'rta Osiyo, xususan, O'zbekiston hududida yer egaligi munosabatlari chuqurlashib, ilk o'rta asrlar davrida bu jarayon yanada kuchaydi. Natijada yirik shaharlar markazlari bilan birgalikda dehqonchilik qishloqlarining ahamiyati ortib bordi. Yirik shahar markazlaridan Samarqand, Buxoro, Naxshab, Kesh, Termiz, Binkent va boshqalarda madaniy va iqtisodiy hayot rivojlandi. Shuningdek, zodagon dehqonlarning saroy, qasr, ko'shk va qo'rg'on shaklidagi imoratlari paydo bo'ldi. Ular o'zining qurilish usullari va boshqa xususiyatlariga ko'ra yangi shakldagi me'morchilik inshootlari hisoblanadi. Shaharsozlik va me'morchilik sohasidagi o'zgarishlar ilk o'rta asrlar davri feodal davlatlar shakllanishi va taraqqiyoti bilan chambarchas rivojlandi. Bu davr me'morchilik inshootlari devorlari, odatda, rangdor tasvirlar bilan bezatilgan. Bunday tasviriy san'at namunalari Bolaliktepa, Afrosiyob, Varaxsha va Panjikent shahar xarobalarida qayd etilgan. Ulardagi devoriy suratlarda diniy, dunyoviy va afsonaviy syujetlar ajralib turadi. Bu davrda haykalchalar bilan birgalikda yirik haykallar paydo bo'ldi. Ular dunyoviy va diniy mazmunga ega bo'lib, kishilar ijtimoiy hayoti va mafkuraviy qarash-

larini belgilashda muhim manba hisoblanadi. Ilk oʻrta asrlar davomida qadimgi ajdodlarimiz tomonidan yaratilgan boy madaniyat namunalari arablar bosqini davrida yoʻq qilib tashlanadi.

Oʻrta Osiyo, xususan, Oʻzbekistonning rivojlangan va soʻnggi oʻrta asrlar davri arxeologiyasi hozirgi paytda mavjud boʻlgan yoki oʻz davrida inqirozga uchragan shaharlarda arxeologik qazish ishlari natijasida topib oʻrganilgan imoratlar va boshqa moddiy manbalar hamda hozirgi paytgacha saqlanib qolgan meʼmorchilik obidalarida oʻzining aksini topgan. IX asrga kelib Oʻrta Osiyoda Arab xalifaligidan mustaqil boʻlgan feodal davlatlar tashkil topgan soʻnggi davr somoniylar, qoraxoniylar, xorazmshohlar, Chigʻatoy ulusi, temuriylar, shayboniylar, ashtarxoniylar va xonliklarning hukmronligidan iborat boʻlib, shahar-sozlik madaniyati, qurilish, meʼmorchilik va boshqa moddiy manbalarni yaratish ularning iqtisodiy imkoniyatlari va qudrati bilan belgilanadi.

2. Oʻzbekistonda arxeologik yodgorliklarning oʻrganilishi

Hozirgi kunda Oʻzbekistonning umumjahon sivilizatsiyasiga qoʻshgan ulkan hissasini butun dunyo tan olmoqda. Zero, Oʻzbekiston kishilik taraqqiyoti tarixidagi eng muhim va qadimgi hududlardan biri sanaladi.

Tarixni oʻrganar ekanmiz, uni oʻrganishdagi asosiy manba yozuv ekanligiga guvoh boʻlamiz, lekin insoniyat tarixi faqatgina yozuv paydo boʻlgan davrdan boshlanmaganligi barchamizga ayon. Yozuv paydo boʻlgan davrdan oldingi uzoq oʻtmishni oʻrganishda arxeologiya maʼlumotlarining oʻmi muhim hisoblanadi.

Arxeologiya soʻzining oʻzi qariyb 2500 mingyillik tarixga ega boʻlsa-da, fan sifatida arxeologiya 21 asr davomida shakllandi va ijtimoiy fanlar darajasiga koʻtarildi. Xususan, Vatanimiz tarixini ilmiy jihatdan oʻrganish XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlandi. Jumladan, dastlab Rossiya imperiyasi tomonidan uyushtirilgan ekspeditsiya aʼzolari arxeologik qidiruv (razvedka) ishlarini olib bordilar. Masalan, 1870-yili A.L. Kun Zarafshon vohasida ilk bor qazish ishlarini olib borib, qadimiy obidalar qoldiqlari, tangalar va boshqa ashyolarni toʻpladi.

A.L. Kun tadqiqotlarining eng muhim natijasi shuki, u 1871–1872-yillarda Turkiston oʻlkasining arxeologik albomini tuzish

maqsadida Samarqand obidalarini suratga oldi. Shundan soʻng arxeologiyaga boʻlgan qiziqish va eʼtibor kuchaydi. 1895-yili V.V. Bartoldning bevosita rahbarligida va taklifi bilan «Turkistonlik havaskor arxeologlar» toʻgaragi taʼsis etildi va uning ustavi tasdiqlandi. Bu toʻgarak aʼzolari oʻlkadagi arxeologik yodgorliklarni oʻrganish va ularni ilmiy jihatdan tadqiq etishni oʻz oldiga maqsad qilib qoʻydilar. V.V. Bartold arxeologik qidiruv ishlariga mahalliy kadrlarni jalb qilib, ularning bilim va tajribalaridan foydalanishga ham alohida eʼtibor berdi.

U «Turkistonda arxeologik tadqiqotlarning umumiy ahvoli va fan oldida turgan vazifalari» deb nomlangan maʼruzasida oʻlkada ilm-fanni rivojlantirishda mahalliy bilimdonlarni jalb qilish va bu ishda mahalliy bilimdonlarning ahamiyati katta ekanligini taʼkidlaydi. Bu davrda mahalliy aholi orasidan ham arxeologiyaga qiziquvchilar paydo boʻla boshladi. Toshkentlik Akrom Polvon Asqarov, buxorolik Muhammad Vafo, samarqandlik Mirza Buxoriy, Mirza Barot va boshqalar shular jumlasidandir. Shulardan Akrom Asqarov birinchi havaskor oʻzbek arxeologi nomi bilan mashhur. Uning numizmatika kolleksiyasida 15000 dan ortiq (17 ta oltin, 1498 ta kumush va 13537 ta mis) tanga pul-lar boʻlgan. Uning kolleksiyasidan sopol haykalchalar va sopol idish-lar ham oʻrin olgan edi. Toʻplangan kolleksiyalardan 504 tasi hozirda Sankt-Peterburgdagi Ermitaj muzeyida saqlanmoqda.

Oʻzbekistonda tarix fani sohasidagi ilk ilmiy izlanishlar Turkiston Xalq universitetining (hozirgi Oʻzbekiston Milliy universiteti) tashkil topishi bilan ham bevosita bogʻliqdir. Chunki ilmiy izlanishlar aynan mana shu ilm dargohida olib borilgan. 1930-yillarning oʻrtalariga kelib respublikamizda arxeolog mutaxassislarga boʻlgan talab yaqqol sezila boshlandi. Ayni shu davrga kelib arxeologik ekspeditsiyalar tashkil etilishi yanada kuchaydi.

Oʻzbekistonda arxeologiya fanining rivojlanishida S.P.Tolstov, M.M.Dyakonov, A.P.Okladnikov, M.M.Gerasimov, V.G.Grigor-yev, A.V.Yakubovskiy, Y.G.Gʻulomov, M.P.Gryaznov, V.A.Latinin, A.R.Terenoshkin, V.A.Shishkin, V.M.Masson, G.A.Pugachenkova, V.A.Litvinskiy kabi arxeologlarning xizmatlari beqiyos darajada katta.

Shu oʻrinda Yahyo Gʻulomovni alohida taʼkidlab oʻtish lozim. Oʻzbekistonning birinchi Prezidenti Islom Karimov 1998-yilda tarix-chi olimlar va jurnalistlar bilan boʻlgan suhbatida «Men akademik Yah-

yo G'ulomovni yaxshi bilardim. U mustaqil fikrga ega bo'lgan, kerak bo'lsa eng yuqori lavozim egasiga yoqmaydigan to'g'ri gapni dadil ayta oladigan olim edi. Tarixchilar yaxshi biladilar, odatda tepaliklar qo'rida tarixiy obidalar vastangan bo'ladi. Sho'ro davrida faqat tomlardagina paxta ekilmay qolgan bir paytda ana shunday tarixiy tepaliklarni ham tekislab paxta dalasiga aylantirish siyosati avj olganda bunga qarshi chiqqan olim Yahyo G'ulomov bo'lganini men yaxshi eslayman. Bu fazilati tufayli tazyiq ko'rganini ham eshitganman. Lekin adolatni hamma narsadan ustun bilgan vatanparvar odam shunday bo'ladi. Ana shunday odamlar hayoti bizga ibrat maktabi bo'lmog'i lozim», deya ta'kidlaganlarning o'ziyoq olimning qay darajada ilm fidoyisi bo'lganligidan darak beradi.

O'lkamizda arxeologik tadqiqot ishlari XX asming 30-yillaridan boshlab jadal rivojlandi. 1929–1930-yillarda Farg'ona vodiysida Potapov boshchiligida arxeologik qazishma ishlari olib borildi. 30-yillarning oxirlarida S.P. Tolstov boshchiligida Xorazmda arxeologik qazishma ishlari olib borildi. Tadqiqotlar natijasida qadimgi Xorazmning ko'hna qal'alan o'rganildi. Shu davrda V.A. Shishkin boshchiligida Buxoro viloyatining g'arbiy qismida tekshirishlar o'tkazildi.

Surxondaryo viloyatida qazish ishlari B.P. Denike boshchiligida olib borildi. 1930-yillarga kelib juda katta ilmiy ishga molik arxeologik tadqiqotlar amalga oshirildi. M.Y. Masson tomonidan Termizda termiziyshohlar saroyi qazib o'rganildi. Undan so'ng A.P. Okladnikov, O' Isломov boshchiligida keng ko'lamli arxeologik tadqiqot ishlari olib borildi. 1938-yilda A.P. Okladnikov tomonidan Boysun tog'ining Teshiktosh g'orida olib borgan tadqiqotlarni alohida ta'kidlab o'tish lozim.

Arxeolog mutaxassislar tayyorlashda O'rta Osiyo davlat universitetining xizmati katta bo'ldi. 1940-yil 1-aprelda universitetning tarix fakulteti tarkibida M.Y. Masson rahbarligida O'rta Osiyo arxeologiyasi kafedrasini ta'sis etildi. Ushbu kafedrada M.Y. Massondan tashqari T.G. Obolduyeva va M.V. Voronovlar bor edi. Shu tariqa O'rta Osiyo arxeologiyasi ilmiy maktabiga asos solindi.

1945-yili Moskvada arxeologlarning I Butunittifoq kengashi bo'lib o'tdi, kengashda Turkmaniston hududida arxeologik izlanishlarni jonlantirish masalasi ham ko'rib chiqildi va Janubiy Turkmaniston kompleks arxeologik ekspeditsiyasini tashkil qilish to'g'risidagi qaror qabul

qilindi. Ekspeditsiya rahbari qilib M.Y. Masson tayinlandi. U yerda barcha arxeologik ekspeditsiya ishlarini olib borish O`rta Osiyo davlat universiteti tarix fakulteti arxeologiya kafedrasiga yuklatildi.

XX asr 40-yillarining oxirlaridan boshlab O`rta Osiyoning barcha mintaqalarida qadimgi tosh davridan o`rta asrlargacha bo`lgan davrni qamrab olgan yodgorliklarda arxeologik tadqiqot ishlari olib borish jaddallashdi. Xususan, Amudaryoning quyi oqimida Xorazm arxeologik-etnografik ekspeditsiyasi (XAEE) faoliyati takomillashdi, Surxondaryo, Qashqadaryo, Samarqand, Toshkent vohasi va Farg`ona vodiysi hududlaridagi bir necha yodgorliklarda ham tadqiqot ishlari olib borildi.

60-yillardan boshlab arxeologik tadqiqot ishlarining ham davriy, ham hududiy doirasi kengayib, Vatanimiz tarixi va madaniyati yangi ma`lumotlar bilan boyib bordi. Ayniqsa, O`zbekiston Respublikasi arxeologiya va san`atshunoslik ilmiy-tadqiqot institutlari tomonidan Surxondaryo viloyatidagi bronza, temir va antik davrga oid ko`plab yodgorliklarda tadqiqot ishlari olib borilgan.

Arxeologik tadqiqot ishlari Vatanimiz tarixi va madaniyatini chuqurroq o`rganishda muhim ahamiyatga ega bo`ldi. Shuningdek, Toshkent davlat universiteti (hozirgi O`zbekiston Milliy universiteti) arxeologiya kafedrasini tomonidan 1963-yili Qashqadaryo arxeologik-topografik ekspeditsiyasi tashkil etilib, vohaning sharqiy hududlari qadimgi va o`rta asrlar davri yodgorliklari tarixini o`rganishda muhim ahamiyat kasb etdi. 70-yillardan boshlab O`z RFA arxeologiya instituti R.H. Sulaymonov boshchiligida Qarshi vohasidagi Yerqo`rg`on yodgorligida tadqiqot ishlari olib borildi.

Shuni ham aytib o`tish kerakki, so`nggi 40–50 yil ichida O`rta Osiyo, xususan, O`zbekistonda arxeologlarning katta guruhi yetishib chiqdi, ular jurnaliga E.V. Rtveladze, A. Muhammadjonov, A. Asqarov, O. Islomov, P. Albaum, Y.F. Buryakov, R.X. Sulaymonov, O.K. Berdiyev, M.R. Qosimov, M. Jo`raqulov, T. Mirsoatov, A.S. Sagdullayev, E.B. Bijanov, A. Kabirov, M. Filanovich, T. Shirinov, T. Annayev, Sh. Shaydullayev va boshqalarni kiritish mumkin. Demak, keyingi yillarda O`zbekistonda arxeologiya fani rivoji ayni shu ilm fidoyilari nomi bilan bog`liq, desak mubolag`a bo`lmaydi.

Yuqorida nomlari zikr etilgan olimlarning o`tkazgan arxeologik tadqiqotlari va yozgan ilmiy asarlari tufayli O`rta Osiyo, xususan,

O'zbekiston tarixi va arxeologiyasiga doir juda qimmatli ma'lumotlar to'plandi va keng jamoatchilikka e'lon qilindi. E.V. Rtveladzening «Средневековые памятники Сурхандарьи». «Qadimgi O'zbekiston sivilizatsiyasi: davlatchilik va huquq tarixidan lavhalar», «История и нумизматика Чача»; G.A. Pugachenkovaning «Выдающиеся памятники изобразительного искусства Узбекистана», «Искусство Бактрии эпохи Кушан»; Y.F. Buryakovning «Горное дело и металлургия средневекового Илака», «Историческая топография древних городов Ташкентского оазиса», «Toshkent vohasining qadimiy karvon yo'llari»; A.R. Muhammadjonovning «Quyí Zarafshon vodiysining sug'orilish tarixi», «O'zbekistonning qadimgi gidrotexnika inshootlari», «Qadimgi Toshkent»; A.A. Asqarovning «Джаркутан», «Sopollitera» «Eng qadimgi shahar»; R.H. Sulaymonovning «Древний Нахшаб» kabi ko'plab asarlari chop etilib, ilmiy jamoatchilikka arxeologiya fani yutuqlari e'lon qilindi.

ToshDU tarix fakulteti O'rta Osiyo arxeologiyasi kafedrasining yana bir alohida maqtovg'a sazovor jihati shundaki, 1985–1992-yillar davomida Afg'oniston, Efiopiya, Yaman, Vyetnam, Jazoir, Iroq kabi davlatlardan kelgan 50 dan ortiq talabalarga arxeologiya fanining sir-larini o'rgatib, oliy ma'lumotli qilib yetishtirishda kafedraning xizmati juda katta. Bundan ko'rinib turibdiki, tarix fakulteti faqatgini respublika miqyosida emas, balki xalqaro darajadagi mutaxassislar tayyorlash bilan jahon maydoniga chiqdi. Bu esa arxeologiya kafedrasí a'zolarining mehnati samarasidir.

O'zbekiston Respublikasi mustaqilligidan so'ng xorijiy mutaxassislarning qadimgi tariximizga bo'lgan ilmiy qiziqishi kuchayib, o'quv va ilmiy-tadqiqot muassasalari bilan hamkorlikda Vatanimizning turli hududlarida arxeologik tadqiqot ishlari olib borilmoqda. Xususan, Avstraliya, AQSH, Germaniya, Fransiya, Yaponiya davlatlari o'quv va ilmiy-tadqiqot muassasalari O'zRFA arxeologiya instituti, FA Qoraqalpog'iston bo'limi Tarix instituti va O'zMU arxeologiya kafedrasí bilan hamkorlikda Surxondaryo, Qashqadaryo, Samarqand viloyatlari va Qoraqalpog'iston Respublikasi hududlarida arxeologik qazishma ishlari olib borilmoqda.

Shunisi quvonarliki, 2007-yildan boshlab O'zMUNing tarix fakultetida arxeologiya yo'nalishi ochildi va talabalar qabul qilinib, ularga

arxeologiya mutaxassisligi bo'yicha ta'lim berilmoqda. Yildan yilga arxeologiyaning tarixni o'rganishdagi o'rni va ahamiyati ortib bormoqda. O'zbekistonda ham arxeologiya fanining dolzarb muammolari talaygina. Bularni o'rganish esa kelajakda o'zbek arxeologlarining oldida turgan muhim vazifalardan biri hisoblanadi.

3. Eneolit, bronza va ilk temir davri me'morchiligi

Eneolit davrida O'rta Osiyo aholisining madaniyati bir bosqich yuqori ko'tariladi. Lekin bu yerdagi qabilalarning madaniy va ijtimoiy taraqqiyoti bir xil darajada bo'lmagan. Arxeologik tekshiruv ishlari natijalari O'rta Osiyo aholisi orasida notekis rivojlanish bo'lganligidan dalolat beradi. Unumdor xo'jaliklarga asoslangan qabulalar tezroq rivojlangan, qo'shimcha xo'jaliklar bilan mashg'ul bo'lganlari esa madaniy jihatdan bir necha yuz yillar orqada qolgan.

Yassitepada olib borilgan arxeologik qazishlar natijasida ibtidoiy ibodatxonaning qoldiqlari ham topib tekshirildi. Qadimgi inshootning devorlari geometrik naqshlar bilan bezatilgan bo'lib, ularga qora va qizil rangli bo'yoq berilgan. Markaziy xonada katta o'choq topilgan. Ibadatxonaning devorlari yonida yog'och ustunlar o'rnatish uchun polga chuqurchalar o'yilgan.

Oltintepa. Ilk shaharlarning paydo bo'lishi Oltintepa misolida yaxshi o'rganilgan. Ilk bronza davridayoq Oltintepaning ayrim hududlari mustahkam aylana devorlar bilan o'rab olingan. Bu davrning oxirlarida manzilgohning janubiy qismida mahobatli darvoza bunyod etilgan. Kirish qismi maxsus minoralar bilan himoyalangan.

Oltintepa shimoli-sharqdan janubi-g'arbga cho'zilgan bo'lib, balandligi 20 metrga yetadi. Oltintepaning umumiy maydoni 60 ga dan ortiq. Oltintepaning atrofi qalinligi 2 m g'isht devor bilan o'ralgan bo'lib, ichida aholi yashaydigan massivlar, kulolchilik mahallalari bo'lgan. Keng va uzun yo'llar, bir necha xumdonlar, mahobatli uy qoldiqlari, diniy inshootlar, zikkurat topilgan.

Sarazm. Zarafshon vodiysining eneolit va ilk jez davridagi qadimgi dehqonchilik madaniyatiga oid arxeologik yodgorlik. «Sarazm» atamasi so'g'dcha «sarizamin», ya'ni «yerning boshlanishi», «vohaning boshlanishi» demakdir. Yodgorlik yassi tepalar ko'rinishida 100 g'ek-

targa yaqin yerni egallagan. Tadqiqotlar natijasiga ko'ra, yodgorlikda 4 ta tarixiy bosqich aniqlangan. Sarazm I davri sopol idishlari rangli naqshlar bilan bezatilgan bo'lib, Turkmanistonning Anov II, Geoksyur tipidagi moddiy buyumlariga ancha o'xshaydi. Idishlar sirtida qora va qizil bo'yoqlar bilan ishlangan turli geometrik naqshlar bor. Madaniy qatlamda misdan yasalgan qurollar ham uchraydi.

Sarazm I davri qurilishlari ko'pxonali uy massivlaridan iboratdir. Ular katta jamoa uylari hamdir. Hozirgi vaqtda 48 ta paxsadan qurilgan xona topib tekshirilgan. Umumiy turar joylar yakka kichik oilalarga mo'ljallanib, 2-3 xonali qilib qurilgan, ular uy-joy va ro'zg'or-xo'jalik inshootlari vazifasini bajargan. Turar joyga moslashgan xonalarda dumaloq shaklda ishlangan o'choqlar topilgan.

Sarazm II davrida bir-biridan tor ko'chalar bilan ajratilgan, ko'pxonali turar joy massivlari doirasida jamoa ibodatxonasi qad ko'taradi. Ibodatxonaning devorlariga qizil rangda naqsh berilgan va ularning qoq o'rtasida murabba' shaklida mehrob joylashgan.

Sarazm III davrida ijtimoiy xarakterdagi monumental binolar paydo bo'ladi. Ular urug' jamoalarining ma'muriy bino va ibodatxonalari iborat bo'lgan. Bu davrda patriarxal oila hovli-joylari kengayadi, bu hovlilar ichida kulolchilik xumdonlari va metall eritish ustaxonalari paydo bo'ladi. Kulolchilikda ichi va sirtiga sayqal berilgan sopol keskin kamayadi. Ularning o'mini mahalliy an'anaviy shakldagi naqshlar egallaydi. Mahalliy naqshlar bilan ibodatxonalarning devorlarini bezash vujudga keladi.

Sarazm IV davriga kelib, demografik o'zgarishlar bilan bog'liq holda aholining vodiy bo'ylab tarqalishi va uning inqirozi kuzatiladi. Bu davr kulolchiligida yaqqol ko'zga tashlanadigan, yana bir tomoni sirtida, idishlarning gardishi bo'ylab, oddiygina rangli naqsh solish kuzatiladi. Ikkinchi tomondan, sopol idishlarning kulolchilik charxida yasash texnologiyasi kashf etiladi. Ijtimoiy-iqtisodiy tabaqalanishdan ayrim belgilari terrakota, tosh va jezdan ishlangan muhrlar paydo bo'ladi. Qishloq jamoasi sardori, qabila boshlig'ining hukmdorlik belgisi bo'lmish jamoa nishoni yangi ma'no va mazmun kashf etgan.

Bronza davri. Manzilgohlar va me'morchilik. Marg'iyona va Baqtriyaning manzilgohlari ikkita asosiy tipga: mustahkamlangan va qal'alari bo'lgan manzilgohlarga ajratiladi. Mustahkamlangan

manzilgohlar turar joy va xo'jalik xonalari uchun mo'ljallangan ko'p xonali uylar ko'rinishida qurilgan bo'lib, ular kichik ko'chalar bilan ajratilgan. Bunday (uy)lar manzilgohlar oddiy qishloq jamoasiga tegishli bo'lgan. Kopetdog' tog' hududlarida bronza davrida ma'lum bo'lgan qal'alar mahobatli me'morchilikni o'zida aks ettirib, Baqtriya-Marg'iyona me'morchiligining o'ziga xos xususiyatlaridan hisoblanadi. Ularni o'rab turgan himoya tartibi deyarli bir xil reja asosida bo'lib, turli shakllarga ega (Gonur 1, Sopollitepa, Dashtli-3, kvadrat shakldagi To'g'aloq 21, to'rtburchak Dashtli-1). Manzilgohning qal'a devorlarida ko'p hollarda to'rtburchak, aylana, yarimaylana yoki to'g'riburchakli shakldagi minoralar o'rnatilgan. Minoralar ba'zi hollarda faqat burchaklarda, ba'zi hollarda esa devor bo'ylab ma'lum masofada qurilgan.

Bronza davri tosh buyumlar orasida turli-tuman idishlar ham ko'pchilikni tashkil etadi. Ulardan ayrimlari turli geometrik shakllarga hamda o'simlik va hayvon tasvirlari bilan bezatilgan idishlarning ko'plab topilishi marosimlar bilan bog'liq bo'lib, To'g'aloq 21 dan 30 dan ziyod bunday idishlar topilgan.

Afsonaviy va diniy mazmundagi boy manzaralarga ega bo'lgan turli-tuman muhrlar – tulyuflar Baqtriya-Marg'iyona moddiy madaniyati majmuasining o'ziga xos ajralib turadigan tomonlaridan hisoblanadi. Muhrlar uchta asosiy guruhga bo'linadi: 1) ko'pchiligi to'rsimon ishlangan metall buyumlar; 2) toshdan ishlangan silindrsimon muhrlar; 3) nisbatan ko'p sonli to'rtburchak yoki aylana shakldagi ikki tomonga tasvir tushirilgan muhr-tumorlar. Muhrlardan bir qismi geometrik ishlangan bo'lib, xoch shaklini eslatadi. Ulardagi bezaklarda odamsimon va hayvonsimon tasvirlar mavjud bo'lib, ular orasida haqiqiy va fantastik mavjudotlar uchraydi. Ayrim tasvirlar yaxshilik va yomonlik o'rtasidagi kurashni aks ettirgan. Ayrimlari diniy tantana va bayramlarni eslatadi (Sopolli, Jarqo'ton).

Qal'alarning paydo bo'lishi harbiy xavf-xatar paytida boshpana vazifasini bajarish jarayoni bilan bog'liq bo'lib, shuningdek, qal'alar qadimgi dehqonlar jamiyatida chuqurlashib borayotgan ijtimoiy tabaqalashuv jarayonini o'zida aks ettiradi. Qal'alarning ichki qismlari turli uslublarda bunyod etilgan. Gonur 1 ning shimoliy qal'asida yakka reja asosida qurilgan katta zal va birdan biriga o'tiladigan qator uylar ochil-

gan. To'g'aloq 21 da ham qal'a to'la qazib o'rganilgan. Qal'aning shimoliy tomonida katta gulli ustunlar bo'lgan bosh kirish qismi joylashgan. Qal'aning markaziy hududida to'g'ri burchakli xonalari bo'lgan markaziy saroy qurilgan. Xonalarning devorlari va sathida gips suvoqlar saqlanib qolgan.

Qadimgi dehqonlar *Sopollitepa* qishlog'i uchun tabiiy tepalikdan iborat hududni tanlashgan. Uning markaziy qismida o'lchamlari 82x82m bo'lgan qal'a joylashgan. Ichki yo'lakni 3 qator mudofaa devorlari bilan o'rab olingan. Birinchi ichki mudofaa devori qishloqning markaziy qismini himoya qilgan. Devorlarning qalinligi 2 m dan ortiq. Bu devorlar juda murakkab me'moriy reja bilan qurilgan. Qal'a devorlari har xil balandlikda saqlanib qolgan. Birinchi ichki devorning qal'a balandligi 1,4–2 m, ikkinchisniki 1,2 m, uchinchisi, ya'ni tashqi devorning saqlanib qolgan balandligi 0,4–1 m. Qal'aning butun ichki qismi 8 ta mahallaga ajratilgan bo'lib, ular bir-biri bilan yo'lakchalar orqali ajratilgan. Qal'aning asosiy devoridan uning markaziga qarab katta ko'cha o'tgan.

Jarqo'ton yodgorligining umumiy maydoni 100 gektardan ortiq. Jarqo'ton qishlog'i bundan 3,5 ming yil avval qad ko'tarib, uch qismdan iborat bo'lgan. Qishloqning markazida maydoni 5 gektarga teng bo'lgan arki a'lo joylashgan. Uning atrofi mudofaa devorlari bilan o'ralgan bo'lib, uning ichida hukmdorning qarorgohi joylashgan. Bu arki a'lo to'rtburchak shaklida bo'lib, tashqi mudofaa devorining balandligi 5 metrni tashkil etadi. Mudofaa devori burjlar bilan himoyalangan. Uning ichki qismida, shuningdek, turar joylar va hunarmandchilik inshootlar ham joylashgan. Jarqo'ton yodgorligining eng baland qismida esa otashkada yoki olov ibodatxonasi joylashgan. U to'g'ri to'rtburchak shaklida bo'lib, o'lchamlari 45x60 m. U qalin tashqi devorlar bilan o'rab olingan. O'z vazifasi va qurilish uslubiga ko'ra, u ikki qism: ibodatgoh va xo'jalikdan iborat bo'lgan.

Ilk temir davri. Miloddan avvalgi I mingyillikning boshlariga kelib turli ijtimoiy-iqtisodiy o'zgarishlar tufayli O'rta Osiyoning janubida maydoni jihatidan uncha katta bo'lmagan manzilgohlar paydo bo'ladi. Bu manzilgohlar qal'a inshootlari bilan, ixchamgina ikki qismli tabiiy asosida paxsa va xom g'ishtdan qurilgan. Shimoliy Baqtriya hududida aynan shunga o'xshash ikkita manzilgoh: Bandixon va Kuchuktepa

aniqlangan. Ulardan kattarogʻi Bandixon I hisoblanadi. Bu manzilgohning sharqiy qismida (90x80 m) toʻrtta qurilish davri aniqlangan boʻlib, ular yirik shakldagi xom gʻishtlardan qad koʻtargan bino qoldiqlari orqali izohlanadi. Manzilgoh soʻnggi bosqichiga kelib, mahobatli bino ostida toʻrtburchak xom gʻishtdan mustahkam poydevor paydo boʻladi.

Ilk temir davriga kelib, Baqtriya shaharsozligida sezilarli oʻzgarishlar roʻy berdi. Koʻplab rivojlanish jarayonlari: temir qurollarning keng yoyilishi, sugʻorma dehqonchilik va hunarmandchilikning takomillashuvi, manzilgohlar sonining ortishi, ular maydonining kengayishi, yangi unsurlar qoʻyilgan holda, tuzilishining murakkablashuvi aynan temir davri uchun xosdir. Shuningdek, temir davriga kelib, aholi punktlarining turli shakllari: oʻtroq dehqonchilik zodagonlarning mustahkamlangan qoʻrgʻonlari (qizilcha), yirik manzilgohlari (Bandixon II), murakkab rejayiy tuzilishiga ega, ilk qoʻrgʻonli shahar (Qiziltepa) paydo boʻladi.

Bandixon II qalʼa, qalʼaning shimoliy va sharqiy tomonida joylashgan mustahkamlangan manzilgohdan iborat. Manzilgohning janubi-sharqiy burchagida joylashgan qalʼa (110x100 m) hamma tomonidan xandaq va paxsa devor bilan oʻrab olingan boʻlib, burchaklari yon tomonidan himoyalangan va yarimaylana shaklidagi minoralari hamda uchburchak shinaklari mavjud. Bandixon II uchun rejaning maʼlum zichligi, himoya tartibining murakkabligi (minorali devorlar, xandaqlar), manzilgoh barcha qismlarining bir vaqtda shakllantirilishi va rivojlanishi xosdir. Bandixon II himoya inshootlari murakkablashgan tartibi va qalʼasining ichki tuzilishi bilan farqlangan holda, bronza davri Sopolitepa (ikki qismli tuzilish) anʼanalarini takrorlaydi.

Bu davrga kelib, manzilgohlarning ilgaridan koʻplab belgilari bilan farqlanuvchi Qiziltepa koʻrinishidagi yangi shaharsozlik shakli ham paydo boʻladi. Tadqiqotchilarning fikriga koʻra, Qiziltepa bir necha: qalʼa, shahar, «shahar oldi» va atrof hududlar qismlaridan iborat. Maydoni 2 ga, balandligi 14–15 metr tepalik ustiga joylashgan qalʼaning gʻarbiy yarmi baland sunʼiy poydevor ustida qad koʻtargan, hokimning saroyi boʻlgan katta qurilishdan iborat. Qalʼaning sharqiy yarmi gʻarbiy qismidan katta hovli yoki maydon bilan ajratilgan boʻlib, bu yerda xoʻjalik turar joy majmuasi joylashgan va bu majmua koʻplab turli davrlarga oid xonalardan iborat. Qalʼadan janubi-sharq tomonida

undan keng va chuqur xandaq bilan ajralib turgan to'rtburchak shaklga yaqin (420x360 m) rejadagi ko'hna shaharning asosiy qismi joylashgan bo'lib, bu qism janubi-sharq va janubi-g'arb tomondan minerali devorlar bilan o'ralgan. Bu qismning ichki rejasi ma'lum muntazamlik, hovlilari pasayib uylar ko'tarilgan va navbatma-navbat zich qurilgan inshootlar, maydonlar hamda ko'chalar bilan izohlanadi (Kuchuktepa, Uzunqir, Sangirtepa, Ko'zaliqir, Dingilja, Qumrobod, Chordaryo).

Yerqo'rg'on. Miloddan avvalgi birinchi mingyillikning o'rtalarida shahar kengayib boradi. U 35 gektarlik maydonni egallaydi. Taxminan miloddan avvalgi VI asrda qurilgan. Mudofaa devorining qalinligi 8 metr, poydevorining qalinligi 3 metr kenglikda bo'lgan. Vaqt o'tishi bilan devor bir necha bor qayta ta'mirlangan. IV asr o'rtalariga kelib, uning qalinligi 20 metrga yetgan.

4. O'zbekistonning antik davri me'moriy yodgorliklari

Bizga ma'lumki, Aleksandr va uning vorislari davrida Ellinistik davlatlarda shaharsozlik madaniyati yuksak darajada rivojlandi. Bu davrda boshqa hududlarda bo'lgani kabi O'rta Osiyoda ham shaharsozlik yuksak darajada rivojlandi. Er. avv. IV–III asrlarga kelib shaharlar rejali ravishda qurila boshladi. Bunga Aleksandriya Esxata misol bo'la oladi. Uning tashqi ko'rinishi to'rtburchak shaklda bo'lib, o'rtasidan shohko'cha o'tgan.

O'rta Osiyo davlatlarining xalqaro maydonga tortilishi yaqin sharqdagi Ellin davlatlari shaharsozligi bilan tanishishga imkon yaratdi. Bu esa ellin shaharsozlik an'analarini O'rta Osiyo sharoitidan kelib chiqib o'zlashtirishga, uyg'unlashuviga olib keldi. Lekin O'rta Osiyo ellin shaharlarida baribir milliylik saqlanib qolindi. Antik davr O'zbekiston hududida shaharsozlik san'atining yuksak rivojlangan davri hisoblanaadi. Hozirgacha hech bir antik davr shaharlari to'liq o'rganilmagan, shuning uchun ularning ilk ko'rinishini tiklab bo'lmaydi. O'rganilgan ba'zi tomonlarga qarab ularning taxminiy ko'rinishini tiklash mumkin.

Tuproqqal'a binolari ichida ikkinchi qavatdagi beshinchi xona, ayniqsa, bezakdor bo'lib, bu xona qasrning shimolidagi qo'raga qaratib solingan. Xona to'rtta ustunli, yassi tomli ulkan zal edi. Zalda tantanali marosimlar o'tkazilgan bo'lsa kerak. Zalning devorlariga qora va sariq

tusdagi yo'l (polosa)larning bir-biri bilan kesishishidan hosil bo'lgan bezakli rasmlar ishlangan, bu yo'llarga esa yurak, atirgul bargi va ayiq-tovon o'simligi bargini tasvirlovchi shakllar zeb berib turgan. Mazkur yo'llar rombsimon kataklar hosil qilgan bo'lib, bu kataklarga mashshoqlarning rasmlari ishlangan.

Shu rasmlardan nafis rasmi qariyb butunicha saqlanib qolgan. Ayolning bilaguzuk taqilgan, bir qadar lo'ppiroq qilib chizilgan qo'lining barmoqlari uchburchak shaklidagi katta arfaning torlariga tegib turgan bo'lib, bu arfa ossuriyaliklarnikiga o'xshab ketardi. Ayol yelkalarining va yuzining yumaloqligi, umuman butun obrazning yaratilish uslubi bizga Kushon-Gandhara badiiy an'analarini eslatadi. Tuproqqal'adan topilgan arfachi ayol rasmi Ayritomdan topilgan friz (uy devorlari tepasiga solinadigan naqshning o'rta qismi)lardagi sozandalarga o'xshaydi.

Qo'yqirilganqal'a – miloddan avvalgi IV–III asrlarda qadimiy Xorazm uslubida qurilgan bo'lib, ajoyib yodgorlik sifatida bizgacha yetib kelgan. Qo'yqirilganqal'a o'n sakkiz qirrali doira shaklida bo'lib, boshqa qal'alardan ajralib turadi. Qal'a devorining umumiy uzunligi 865 metrni tashkil qiladi. Qal'a ikki devor bilan o'rab olingan bo'lib, o'rtasida ikki qavatli silindr shaklidagi joy mavjud. Pastki qavat to'liq saqlanib qolingan.

Dalvarzintepa – qadimgi shahar xarobasi, maydoni 47 ga. Dalvarzin 2 qismdan: qudratli mudofaa devori (qalinligi 10 m gacha) bilan o'rab olingan shohsaroy qal'asi va shaharning o'zidan iborat. Shahar ham mudofaaning istehkomli tizimiga ega bo'lib, bu yerda asilzodalar, hunarmandlar, kulollar, savdogarlar va ruhoniylar istiqomat qilganlar. Miloddan avvalgi II asr oxiri – I asrlarda hozirgi Dalvarzintepa o'mida kichik manzilgoh paydo bo'lgan. Kushon podsholaridan Kanishka davrida Dalvarzin shahar sifatida shakllangan. Mil. avv. I asr oxiri – milodiy I asr boshlarida Shimoliy Baqtriya hududida Dalvarzindan boshqa bunchalik katta shahar bo'lmaganligi ta'kidlanadi. Savdo-sotiq, hunarmandchilik, harbiy hamda ma'muriy boshqaruvning markazlashuvi shaharning gullab-yashnashi va me'morchilikning rivojlanishiga sabab bo'ldi.

Xolchayon Yunon-Baqtriya va kushonlar davri madaniyatiga oid yodgorliklar majmuasi (mil.av. IV – mil. V asr) Surxondaryo viloyatining Denov tumani hududida joylashgan. Bir necha tepalik (Xonaqoh-

tepa, Qorabog`tepa, Maslahattepa va boshqalar)dan iborat. Xonaqoh-tepadan mil. avv. II–I asrlarga oid hukmdor saroyi qoldiqlari topilgan. Bino to`g`ri to`rtburchak shaklda, maydoni 35x26 m bo`lib, markaziy fasadi to`rt ustunli ochiq ayvondan iborat. Yog`och ustunlar ohaktoshdan ishlangan tagkursiga o`rnatilgan. Ayvondan katta zalga o`tilgan. Zal devorlari osti bo`ylab keng supa yasalgan. Bino poydevori kvadrat shakldagi xom g`ishtlardan ishlangan, g`ishtning sirtiga turli shakldagi tamg`alar bosilgan. Bino bir qavatli, usti tekis qilib yopilgan bo`lib, tashqi qalinligi 2,2 m, ba`zi joylarida 4 m ga yetgan.

Zal va ayvon devorlarining pastki qismida devoriy surat izlari topilgan. Yuqori qismiga esa haykallar ishlangan. Xolchayondagi binoning asosiy ayvon peshtoqining joylashuv usuli uning ortidan baland katta xonaning joylashuvi bizga ahamoniylar davri me`morchiligini eslatadi. Ayvon va ayrim xona ustunlari yog`ochdan bo`lib, tomi tekis, qirrali, tomlari cherepitsa bilan yopilgan. Qalin cherepitsadan tarmovlar qilingan. Cherepitsali me`morchilik an`analari O`rta Sharq uchun begona bo`lib, ellinistik an`analarga borib taqaladi. Inshoot bo`rtib chiqqan tish ko`rinishiga ham o`xshab ketadi.

Qoratepa buddaviylik yodgorligi Eski Termiz majmuasi tarkibiga kiradi. Tadqiqotlar natijasida Qoratepaga milodiy I asr oxirlarida asos solinganligi, yodgorlik janubiy, g`arbiy va shimoliy tepaliklardan tashkil topganligi aniqlandi. Qoratepaning o`rganilishi 1928-yilda A.S. Strelkov tomonidan boshlangan bo`lib, turli tanaffuslar bilan hozirga qadar davom etmoqda, hozirgacha to`qqizta ibodatxona ochib o`rganildi.

Qoratepa qazilganida undan budda dini marosimlariga oid buyumlar, toshdan yasalgan soyabon, qopqoqlar, nilufar surati va boshqa ko`plab narsalar topildi. Sopol buyumlar va devorlardagi yozuvlarning ham bu boradagi ahamiyati kattadir. Sopol buyumlardagi yozuvlarning ko`pi hindcha kharoshthi va braxma yozuvlaridir, ammo binodan kushon yozuvli buyum ham topildi. Kushon yozuvi mahalliy sharqiy fors tiliga moslashtirilib, yunon alifbosi asosida tuzilgani aniqlandi. Bu bilan arxeologlar Markaziy Osiyo xalqlarining madaniy hayotini o`rganishda g`oyat qimmatli yodgorlikka ega bo`ldilar. Bundan tashqari, Qoratepadagi budda yodgorligi Markaziy Osiyodagi qadimgi xalqlarning Hindiston va Xitoy bilan bo`lgan aloqalarini o`rganishga ham imkon beradi.

Fayoztepa. Kushon davri yodgorliklaridan biri Fayoztepa Eski Termiz devorlarining shimoli-gʻarbida, Qoratepa tekisligining shimoli-gʻarbidan janubi-sharqqa yoʻnaltirilgan holda qurilgan budda ibodatxonasi. Bu toʻrtburchak ziyoratgohning ichkari hovlisi ikki tomondan tirgak vazifasini oʻtovchi yoʻgʻon ustunlar bilan koʻtarilgan boʻlib, maxsus ayvon bilan oʻralgan imoratdir. Ushbu budda obidasining qurilgan paytida binokorlik, haykaltaroshlik, tasviriy sanʼat, umuman, shaharsozlik va meʼmorchilik rivojlangan Kushon-Baqtriya davlati davriga, yaʼni milodning II asrlariga toʻgʻri keladi. Fayoztepadagi devorlar qurilishiga asosan paxsa va xom gʻisht ishlatilgan, tomlarning baʼzilari gumbazsimon shaklda boʻlgan.

5. Oʻzbekistonning ilk oʻrta asrlar davri meʼmorchiligi va meʼmoriy yodgorliklari

Ilk oʻrta asrlar davrida meʼmorchilik rivojlanib, bir necha qavatli shinar nam uylar, rasmlar va haykallar bilan bezatilgan saroy va ibodatxonalar qad koʻtaradi. VII asrda Samarqand ixshidi (podshosi) Varaxshaning qasri monumental sanʼatning eng yaxshi namunasi hisoblangan. Qasrning «Katta qabullar zali» rang-barang devor suratlari bilan bezatilgan. Bezaklarning saqlanib qolgan ikki metr balandlikdagi namunasi yuksak badiiy ijrosi bilan lol qoldiradi. Qasr devoridagi suratlar oʻsha davr uchun eng xarakterli voqealar – shunqorlarning ov qilish sahnalari, ibodatxonaga tantanavorlik bilan kelishi, diniy marosimlarni oʻz ichiga olgan. Shuningdek, ular orasida soʻgʻd hukmdori huzuriga sovgʻalar bilan kelgan diplomatik missiyalarni shohona qabul qilish manzarasi ham oʻrin egallagan.

Bu davrga oid Oʻzbekistondagi ilk oʻrta asr shaharlarining aniq koʻrinishini **Varaxsha** shahri ifodalab beradi. Varaxshaning maydoni 9 ga, balandligi 10–20 metr keladigan ulkan tepa ustida qurilgan. III–IV asrlarda Varaxsha tanazzulga yuz tutadi. V asrdan boshlab yana tiklanib Buxoroning qadimgi hukmdori – buxorudotlarning qarorgohiga aylangan. Arkning sharqiy qismida tomi ravoqsimon gumbaz tarzida yopilgan uzun yoʻlaksimon (navkarxona va darvozaxona) xonalar mavjud boʻlgan. Arkning janub tomonida mudofaa devoriga tutashgan.

Panjikent yodgorligining maydoni 13,5 ga ni tashkil qilib, shahriston, koʻhandiz, rabod va qabristondan iborat. Shahristonda koʻp tarmoq-

li ko'chalar, xom g'isht va paxsadan qurilgan 2 qavat ayvonli turar joy binolari, hunarmandchilik ustaxonalari va do'konlar mavjud bo'lgan. Shahrison markazida V–VII asrlarga oid ibodatxona ko'rinishida 2 ta bino bo'lgan. Shahar devorlari g'arbda uch qavat istehkom bilan o'ralgan. Panjikent saroyi devorlardagi rasmlarda oq suyaklar bazmlari, diniy marosimlar, ov, janglar manzilgohlari va afsonaviy shakllar tasvirlangan. Panjikentdagi o'ziga xos belgilar Varaxshaga to'g'ri kelmaydi. Lekin Panjikent me'morchiligida qo'llanilgan me'moriy usullar O'rta Osiyoning shu davrga oid ko'plab hududlarida ishlatilgan me'moriy uslublar bilan o'xshash jihatlar mavjud.

Yunusobod Oqtepesi. Yunusobod Oqtepasining janubiy tomoni baland va tik tepalik ko'rinishidagi ko'shikli qo'rg'on – qasr va istehkomsiz qishloq xarobasidan iborat. Maydoni 100 ga. Eng baland joyi 21 m. Ko'shikli qo'rg'on shimoldan janubga tomon cho'zilgan va qishloqdan chuqur jarlik (xandaq) bilan ajratilgan. V asrda qasr do'nglik ustiga urib chiqilgan paxsa tagkursida qad ko'targan. U uzun va keng zinapoyaga o'xshatib qurilgan. Ikki qavatli binodan iborat. Uning birinchi qavatining maydoni 80x80 m, yuqori qavatining maydoni 50x50 m ga teng. Qasrning har ikkala qavatining ichkari tomoniga uzun yo'lak – galereya bino qilingan va tomi ravoqsimon qilib yopilgan. Yo'laklar halqasining kenligi 2 m, balandligi 2,3 m. Ustki qator yo'laklari burchaklarida gumbazli dumaloq xonalar bo'lib, ular tashqaridan doira shaklidagi minoralarni hosil qilgan.

Xorazmdagi Teshikqal'a qo'rg'onining qurilish uslubi birmuncha mukammalroq. Tarhi kvadrat bo'lgan qasr, atrofi qalin paxsa devor bilan o'rab olingan. Markazda baland paxsa supa ustida ko'p xonali turar joy minorasi qad ko'targan. Uning devorlariga arklar bilan bezatilgan yarim-ustunlar o'rnatilgan. Devor bilan minora oralig'ida turar joy xonalari va xo'jalik ahamiyatidagi binolar qurilgan. Teshikqal'a qasrining rivojlanish davri va qurilishi me'morchiligi Marvdagi Nagimqal'a va Toshkentdagi Oqtepa qasrlarining rivojlanishi va qurilish me'morchiligida umumiy o'xshashlik mavjud.

Ilk o'rta asrlarda So'g'd, Toxariston, Xuroson va Xorazmda qadimdan mavjud bo'lgan maktablar asosida o'ziga xos me'morchilik an'analari shakllandi. Bu davrda qadimiy o'zakning mushtarakligi, O'rta Osiyo xalqlarining tarixi, madaniyati bir-biriga yaqinligi me'moriy inshootlar-

ning qurilishida ham o'z aksini topdi. O'rta asrlar me'morchilik qurilishi va uslublarida rivojlanish ko'zga tashlanadi. Deyarli ko'p joylarda ushbu davrda yirik hajmli xom g'ishtlar o'rmini kichik hajmdagi g'ishtlar egalladi. Shuningdek, to'g'ri to'rtburchakli g'ishtlar bilan birgalikda to'g'ri burchakli g'ishtlardan ham keng foydalanila boshlandi. IX asr boshlarida avvalgidek asosan xom g'isht, paxsa ishlatilgan bo'lsa, keyinchalik pishiq g'isht ma'muriy va jamoa binolari qurilishida asosiy xomashyo bo'lib qoldi. Turar joy binolari qurilishida esa sinchli konstruksiya keng tarqaldi. Pardoiz ishlarida somonli loysuvoq qatorida ganchning har xil turlari ishlatilgan. Keyinroq sirlanmagan koshin va sopol plitkalar qo'llanildi.

Qirqqizqal'a. Ushbu yodgorlik Surxondaryo hududida joylashgan bo'lib (IX–X asrlar), nima maqsadda qurilganligi haqida ma'lumot yo'q. O'rta asrlarda Termiz shahrining tashqarisida joylashganligi qal'a shahar tashqarisidagi qo'rg'on vazifasini o'taganligini ko'rsatadi. Qal'a to'rtburchak tarhli (53,3x54,8 m), bir qavatli, faqat yo'laklari umumiy balandlikka ikki qavatli bo'lib, xom g'isht (30x30x5–5,5 sm li)lardan qurilgan, toq va ravoqlarda shu o'lchamdagi pishiq g'ishtlar ham ishlangan, qalin devor bilan o'ralgan (tashqi devor qalinligi 2–2,5 m), burchaklari hajmdor burjlar bilan mustahkamlangan. Burjlar oralig'ida toqlar bilan yopilgan ayvonlar joylashgan. Tarhlarga bir maromda takrorlanuvchi tuynuklar ishlangan. Qal'aning barcha xonalari va markazdagi sahn (11,5x11,5 m) o'zaro yo'laklar bilan bog'langan. Ayvon va yo'laklar binoni to'rt qismga bo'lgan.

Qirqqiz IX–X asr me'morchiligining takrorlanmas namunasi hisoblanadi. Unda xom g'ishtdan foydalanilgan holda rejaviy va me'moriy qurilish yechimlarini hal qilishga urinish ko'zga tashlanadi. Qirqqiz me'moriy yechimidagi aniq loyiha, arklarning aniq ifodalanganligi, xonalarning joylashuvi, arklar shaklining soddaligi, bino devorlarining tishchalar bilan yakunlanganligi to'la ma'noda o'sha davr me'morchiligida yangi uslublarning qo'llanilganligidan dalolat beradi.

Somoniylar maqbarasi. Somoniylar maqbarasi ilk o'rta asrlar me'morchiligining asrlar silsilasiga bardosh berib kelgan O'rta Osiyodagi noyob me'moriy inshootlardan biridir. Har bir me'moriy obida kabi bu yerda ham tilsiz g'ishtlar mavhum narsani bildirgandek bo'ladi. Me'morchilikning hayratga soladigan kuchi shundaki, uning har bir qismi nimanidir gapirayotganga o'xshaydi. Me'moriy obida o'z buloq-

lariga ega bo'lib, ular goho jilg'a kabi bilinmas bo'ladi. Shu bilan bir qatorda o'z o'zanlariga egaki, ulardan obi hayot to'lib oqadi.

Somoniylar maqbarasi IX–X asrlarda O'rta Osiyoda pishgan g'ishtdan bino qilingan me'moriy obidalarining yagona namunasi bo'lib qolmadi. Bu davrda bir qancha maqbaralar bunyod etilganligini ko'rishimiz mumkin. Masalan, Mirsaid Bahrom (Karmana), Surxondaryodagi Oqostona-bobo, Turkmanistondagi Alamberdara maqbaralari Somoniylar maqbarasi me'morchiligining bevosita davomchilari hisoblanadi.

Asosiy adabiyotlar

1. *Eshov B.J.* O'rta Osiyoning qadimgi shaharlari tarixi. – T., 2008.
2. *Mavlanov O'.* Markaziy Osiyoning qadimgi yo'llari. – T., 2008.
3. *Nabiyev A.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 1996.
4. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 2008.
5. *Kabirov A., Sagdullayev A.S.* O'rta Osiyo arxeologiyasi. – T., 1990.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Массон М.Е.* Столичные города в области низовьев Кашкадарьи с древнейших времен. – Т., 1973
2. *Arsixovskiy A. V.* Arxeologiya asoslari. – T., 1970.
3. *Annayev T.J., Shaydullayev Sh.B.* Surxondaryo tarixidan lavhalar. – Samarqand, 1997.
4. *Sagdullayev A.S.* Qadimgi O'rta Osiyo tarixi. – T., 2002.
5. *Сухарева О.А.* К истории городов Бухарского ханства. – Т., 1958.
6. *Сухарева О.А.* Квартальная община позднефеодального города Бухары. – М., 1976.
7. *Сулейманов Р.Х.* Древний Нахшаб. – Т., 2000.
8. *Пугаченкова Г.А.* Самарканд. Бухара. – М., 1968.
9. *Пугаченкова Г.А., Ремпель Л.И.* Выдающиеся памятники архитектуры Узбекистана. – Т., 1958.

Internet manbalar

1. www.edu.uz.
2. www.ziyo.net.uz.
3. www.ec.edu.uz.
4. www.performance.edu.uz.
5. www.history.ru
6. www.natura.com

Nazorat savollari

1. O'lkamizda neolit va eneolit davrining o'ziga xos xususiyatlari nimalardan iborat bo'lgan?
2. Antik davr arxeologiyasi haqida so'zlang.
3. O'lkamizda dastlabki arxeologik to'garaklarning tuzilishi va ularning maqsadi haqida nimalarni bilasiz?
4. Arxeologik ma'lumotlarning o'lka tarixini o'rganishdagi o'rni qanday?
5. O'lka tarixini o'rganishda arxeologiya fanining ahamiyati nimalardan iborat?
6. Antik va ilk o'rta asrlar davri me'morchilik yodgorliklariga qaysilar kiradi?
7. O'lkamizdagi dastlabki arxeologik qazishma ishlarining olib borilishi va ularning natijalari haqida so'zlab bering.
8. Mustaqillik yillarida olib borilgan arxeologik tadqiqotlar va arxeologiya faniga bo'lgan e'tibor nimalarda namoyon bo'lmoqda?

Test savollari

1. O'rta Osiyo xalqlarining moddiy va ma'naviy yodgorliklari ilmiy jihatdan qachondan o'rganila boshlangan?
 - A. XIX asrning ikkinchi yarmidan
 - B. XX asrning 30-yillaridan
 - C. XIX asrning 80-yillaridan
 - D. XX asrning 60-yillaridan
2. O'lkada dastlab «Turkiston arxeologiyasi havaskorlari» to'garagi kim tomonidan tuzilgan?
 - A. V. Bartold
 - B. V. A. Shishkin
 - C. M.Y. Masson
 - D. V. Veselovskiy
3. Buxoro viloyatining arxeologik yodgorliklarini o'rganishda birinchilardan bo'lib kim jonbozlik ko'rsatgan?
 - A. V.A. Shishkin
 - B. I. Albaun
 - C. S.P. Tolstov
 - D. V. Veselovskiy
4. Surxondaryo viloyatida kim boshchiligida dastlabki kompleks arxeologik qazishma ishlari olib borilgan?
 - A. B.P. Denike

- B. I. Albaum
- C. S.P. Tolstov
- D. A.Asqarov

5. 1970-yilda Sopollitepa, Jarqo‘ton manzilgohlarini mahalliy arxeologlardan kim o‘rganganini toping.

- A. A.Asqarov
- B. O‘.Islomov
- C. Sh. Pidayev
- D. A.S. Sagdullayev

6. Arxeolog R.H.Sulaymonov boshchiligida o‘lkamizdagi qaysi yodgorlik hozirgacha tadqiq etilmoqda?

- A. Qarshi vohasidagi Yerqo‘rg‘on manzilgohi
- B. Surxondaryodagi Jarqo‘ton manzilgohi
- C. Urgut tumanining Omonqo‘ton manzilgohi
- D. Farg‘ona vodiysidagi Chust manzilgohi

7. O‘lkamizda ilk paleolit davriga oid moddiy manbalar qayerdan topib o‘rganilgan?

- A. Farg‘ona, Toshkent
- B. Samarqand, Farg‘ona
- C. Buxoro, Navoiy
- D. Xorazm, Andijon

8. Mustye davrining so‘nggi bosqichiga kelib qanday o‘zgarish yuz berdi?

- A. Ibtidoiy to‘dadan urug‘chilik jamoasiga o‘tish boshlandi
- B. O‘q-yoy kashf qilindi
- C. Birinchi mehnat taqsimoti yuz berdi
- D. Matriarxatdan patriarxatga o‘tildi

9. Surxon vohasida Sopolli madaniyati qachon qaror topgan?

- A. Mil. avv. 2-mingyillikning 2-choragida
- B. Mil. avv. 4-mingyillikning 1-choragida
- C. Mil. avv. 3-mingyillikning 2-choragida
- D. Mil. avv. 2-mingyillikning boshida

10. Arxeologik moddiy manbalarni shartli ravishda nechta turga bo‘lish mumkin?

- A. 2 ta
- B. 3 ta
- C. 4 ta
- D. 5 ta

IV BOB. PALEOANTROPOLOGIK MA'LUMOTLARNING O'LKA TARIXINI O'RGANISHDAGI AHAMIYATI

Reja:

1. Tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda antropologik ma'lumotlarning o'rni.
2. Janubiy Orolbo'yi va Toshkent vohasining qadimgi aholisi.
3. So'g'd, Kushon, Baqtriya va Zarafshon vohasining qadimgi aholisi.
4. Farg'ona vodiysining qadimgi aholisi va antropologik tipi.

Tayanch iboralar: antropologiya, etnologiya, qadimgi odamlar, irqalar, yevropeoid, mongoloid, tiplar, Toshkent, Samarqand, Xorazm, Baqtriya, Zarafshon, aholi, etnik, zamonaviy, etnografiya, moddiy, ma'naviy, an'anaviy, xo'jalik, turmush, xalq og'zaki ijodi, manbalar, o'lka, Rossiya, tadqiqot.

1. Tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda antropologik ma'lumotlarning o'rni

Antropologiya («antropos» – odam, «logos» – fan) odam haqidagi fan bo'lib, kishilik jamiyatining qadimgi tarixi, xususan, antropogenez jarayoni, joylardagi etnogenez jarayonlarini o'rganishda ushbu fan yutuqlari muhim ahamiyat kasb etadi. Bu fan yutuqlari asosida qadimgi tosh asridan boshlab, xalqlarning paydo bo'lishigacha, hatto hozirgi davrda yashayotgan aholining antropologik masalalarini o'rganishda muhim vosita sifatida foydalanish mumkin. Umuman, antropologik ma'lumotlar asosida antropogenez jarayonining borishi, unda O'rta Osiyoning tutgan o'rni, Vatanimiz hududida qadimgi odamlarning paydo bo'lishi va ularning tashqi qiyofalari bilan bog'liq masalalar o'rganilgan.

Oʻrta Osiyoning antropogenez jarayonining shakllanishidagi oʻmi va etnogenezi bilan bogʻliq masalalarni oʻrganishda arxeologik tadqiqot ishlari natijasida topib oʻrganilgan maʼlumotlarning ahamiyati katta. Oʻrta Osiyo hududida tosh asriga oid antropologik topilmalarning eng qadimgi namunasi Teshiktosh gʻoridan topilgan. Bu yerdagi antropologik topilma neandertal tipidagi bolaning bosh chanogʻi hisoblanib, yaqin yillarga qadar muhim topilma sanalib kelindi. Undan oldingi ashel davriga oid antropologik maʼlumotlar juda kamchilikni tashkil etsa-da, baʼzi bir yodgorliklardan topib oʻrganilgan shagʻal tosh qurollariga asoslanib, Oʻrta Osiyo hududida qadimgi odamlar soʻnggi ashel davridan boshlab tarqalgan, degan xulosaga kelish mumkin edi. Demak, Oʻrta Osiyoda qadimgi odamlar yashaganligi arxeologik manbalar asosida maʼlum boʻlsa-da, antropologik topilmalarning kamligini ayrim tabiiy sharoitlar bilan izohlash mumkin.

Mustye davriga oid antropologik maʼlumotlarning klassik namunasi Teshiktosh gʻor makonidan topilgan neandertal tipidagi yosh bolaning chanogʻi boʻlib, u mustye davrining soʻnggi bosqichiga oiddir. Bosh chanoqda sapiyentlashish jarayoni yuqori boʻlib, Oʻrta Osiyo hududida ham antropogenez jarayonida faol ishtirok etganligidan dalolat beradi.

Soʻnggi paleolit davriga oid kam sonli antropologik manbalar saqlanib qolgan. Ularning yagona namunasi Samarqand yodgorligidan topib oʻrganilgan erkak va ayolga tegishli iyak va tishlardan iborat. Tadqiqotchi olimlarning fikrlariga koʻra, bu topilmalar yevropeoid irqining janubiy tipiga mansub boʻlgan.

Mezolit va neolit davri aholisi antropologiyasi toʻgʻrisida maʼlumotlar nisbatan yaxshi saqlangan. Bu davrlarga Surxondaryo viloyatida Machay, Samarqand viloyatida Sazagʻon, Janubiy Tojikistonda Tutqovul, Janubiy Turkmanistonda Choʻpontepa, Kovushut, Ovadamtepa, Chingilditepa, Chaqmoqlitepa, Manjuqlitepa yodgorliklaridan qadimgi odam suyaklari topib oʻrganilgan. Bu davrlarda yashagan odamlar aniqlagan antropologik topilmalarga koʻra yevropeoid irqining Sharqiy Oʻrtayer dengizi tipiga mansub boʻlib, boshi choʻziq, yuzi qisqa va oʻrtacha qisqa boʻlgan (dolixokran). Ular, tadqiqotchi olimlarning fikricha, Old va Janubiy Osiyo xalqlariga yaqin boʻlib, genetik jihatdan yaqin aloqada boʻlgan. Oʻrta Osiyoning shimoliy mintaqalarida, xususan, Quyi Amudaryo hududlarida yashagan qadimgi qabilalar toʻgʻrisida

ma'lumotlarni Sariatqamish deltasida joylashgan neolit davrining so'nggi bosqichlariga oid Tumikkichijik qabrlaridan topilgan. Uchta erkak va to'rtta ayolga tegishli bosh chanoqlardan farq qilib, o'ziga xos tomonlari bilan ajralib turadi. Umuman, O'rta Osiyoning bu davrda yashagan aholisi yevropeoid irqining turli shakllanish bosqichida bo'lgan.

Arxelogiya fani yutuqlaridan bizga ma'lumki, O'rta Osiyoning eneolit va bronza davri muhim tarixiy-madaniy o'zgarishlar, joylarda madaniyatlarning qaror topishi, qabilalarning doimiy migratsiyasi va ular o'rtasidagi o'zaro ta'sir hamda aloqalar bilan belgilanadi. Bu jarayonlar, ayniqsa, miloddan avvalgi II mingyilliklarda ko'proq namoyon bo'lib, madaniy xo'jalik jihatidan ikkita alohida mintaqada tarkib topadi.

Bu davrlarga oid antropologik topilmalar doirasi son jihatdan ham, hududiy jihatdan ham ancha keng hisoblanib, qisman yaxshi o'rganilgan. Asosiy topilmalar o'troq dehqonchilik manzilgohlari, chorvador qabilalarning mozorlardan olingan antropologik materiallardan iborat. Ulardan Sumbar, Yangiqal'a, Qoratepa, Geoksyul, Namozgoh, Oltintepa, Tohirboy (Janubiy Turkmaniston), Ko'kcha-3 (Xorazm), Zamonbobo, Mo'minobod, Sopollitepa, Jarqo'ton, Bo'ston, Tigrovaya, Balka, Tulxar va boshqa yodgorliklardagi bir necha yuzlab qablardan aniqlangan antropologik topilmalar o'lkamizda miloddan avvalgi III-II mingyilliklarda yashagan xalqlarning tashqi qiyofasi, irqi va boshqa antropologik xususiyatlarini o'rganishda muhim manba bo'lib xizmat qiladi.

Ushbu topilmalarga ko'ra eneolit davri va bronza davrining ilk va rivojlangan bosqichi aholisi yevropeoid irqining Sharqiy O'rtayer dengizi tipiga mansub bo'lgan. Millodan avvalgi II mingyillikka kelib O'rta Osiyo xalqlari tiplariga ko'ra bir-birlaridan farqlanuvchi ikki mintaqaga ajraladi. Janubiy mintaqalarda cho'ziq bosh, qisqa va o'rtacha qisqa yuzli Sharqiy O'rtayer dengizi tipiga oid xalqlar xos bo'lsa, shimoliy mintaqalarda yashovchi chorvador qabilalar keng va o'rtacha keng bo'lgan protoyevropa va adronovo tipiga mansub bo'lgan.

Ular o'rtasidagi chegara tadqiqotchi olimlarning xulosalariga ko'ra, Janubiy Orolbo'yi, Zarafshonning o'rta oqimi va Farg'ona vodiysi orqali o'tgan. Lekin, ayrim yodgorliklarda, xususan, Tohirboy-3 (Murg'ob vodiysi) va Ko'kcha-3 (Xorazm)da har ikkala tip vakillariga tegishli bosh chanoqlar aniqlangan. Shuningdek, Vodil (Farg'ona) qabristonidan delixokran tipidagi chanoqlar aniqlangan. Umuman, O'rta Osiyo aholisi

mil. avv. II mingyillikda asosiy ikki guruhga bo'lsin-da, Tohirboy-3 va Vodil topilmalari aholi o'rtasida madaniy aloqalarning chuqurlashuvi va kichik migratsiyalardan dalolat beradi.

Miloddan avvalgi II mingyillikning oxiriga kelib, ayrim o'troq dehqonchilik markazlari (Baqtriya va Marg'iyona)da qadimgi madaniyatlar inqirozga uchraydi. Mil. avv. I mingyilliklarning boshida O'rta Osiyoning janubiy viloyatlarida yangi o'troq dehqonchilik madaniyatlari tarkib topadi. Mazkur o'troq dehqon qabilalar moddiy madaniyati yoz I, II, III (miloddan avvalgi X-IV asrlar) komplekslari sifatida fanda ma'lum. Shuningdek, bu davrda Farg'ona vodiysi (Chust va Eylaton), Xorazm, Toshkent va Ustrushona hududlarida dehqon va qisman o'troqlashgan chorvador (Quyisoy) qabilalar, shimoliy va tog'oldi mintaqalarda chorvador qabilalari tarqalgan edi.

Yozma manbalar orqali bizga ma'lumki, miloddan avvalgi I mingyillikning o'rtalarida O'rta Osiyoda baqtriyaliklar, so'g'diylar, xorazmiylar, parfiyaliklar, saklar, massagetlar va boshqa xalqlar yashagan. Lekin yuqorida sanab o'tilgan madaniyat markazlaridagi arxeologik komplekslardan to miloddan avvalgi III asrlargacha bo'lgan davrga oid antropologik ma'lumotlar deyarli uchramaydi. O'troq dehqonchilik vohalaridagi Kuchuk I, II, yoz III, Afrosiyob kabi yodgorliklarda kam sonli paleoantropologik ma'lumotlar saqlangan.

Yoztepa yodgorliklaridan yosh bolaning chanog'i aniqlangan. Bu topilma yevropeoid irqining Sharqiy O'rtayer dengizi tipiga mansub bo'lib, u aylana deformatsiyaga ega. Miloddan avvalgi I mingyillikning o'rtalariga oid paleoantropologik manbalar sak va qadimgi usunlarga tegishli bo'lib, ular Orolbo'yi, Tyanshan, Oloy va Pomir tog'laridan topib o'rganilgan. Ular tashqi qiyofalariga ko'ra yevropeoid va mongoloid irqiy belgilar bilan ajralib turadi. Shulami alohida ta'kidlab o'tish zarurki, O'rta Osiyo hududlariga mongoloid irqiy belgilariga ega bo'lgan xalqlarning kirib kelishi miloddan avvalgi I mingyillik o'rtalarida sodir bo'lib, ularga oid ma'lumotlar Sirdaryoning quyi oqimi hududlarida uchraydi.

Shimoliy mintaqalarda yevropeoid irqining protoyevropa (andronovo) tipi belgilari ustun bo'lgan xalqlar soni ko'payib boradi. Shuningdek, ularning janubiy hududlaridagi Sharqiy O'rtayer dengizi tipi bilan aralashish jarayoni jadallashib boradi. Bu esa O'rta Osiyoning markaziy viloyatlarida keyinchalik paydo bo'lgan Pomir-Farg'ona yoki ikki

daryo oraligʻi tipining tarkib topishidagi dastlabki qadam boʻlib, tadqiqotchi olimlarning fikrlariga koʻra, mil. avv. I mingyillikning oʻrtalaridan boshlangan.

Keyingi bosqichlar, xususan. antik va ilk oʻrta asrlar davri vohada qabilalar oʻrtasida qorishish jarayonining kuchayishi va natijada yevropeoid irqi ikki daryo oraligʻi tipining shakllanish jarayoni tugashi hamda mongoloid irqiy belgilari ustun boʻlgan qabilalarning ommaviy siljishi bilan tavsiflanadi.

Oʻzbek xalqining etnogenezini oʻrganish borasida antropolog olimlar ham hissa qoʻshganlar. Ularning tadqiqotlaridan maʼlum boʻlishicha, hozirgi Oʻzbekiston hududida (miloddan oldingi III–II minginchi yillarda) yashagan xalqlar mahalliy yevropeoid antropologik tipidagi odamlar boʻlgan. Bu irqiy tipdagi aholi Markaziy Osiyoning bir qancha mintaqalarida, xususan, ikki daryo (Amu va Sirdaryo) oraligʻida miloddan avvalgi I minginchi yillar davomida saqlangan. Mongoloid irqiy tipidagi alomatlar Oʻrta Osiyo hududlari chegaralariga miloddan avvalgi I va milodiy birinchi asr boshlarida kirib kelgan boʻlishi kerak. Mahalliy yevropeoid antropologik tipini A.N. Yarxo Pomir-Fargʻona irqi deb nomlasa, L.V. Oshanin Oʻrta Osiyo daryo oraligʻidagi irq deb nomlaydi.

2. Janubiy Orolboʻyi va Toshkent vohasining qadimgi aholisi

Janubiy Orolboʻyining qadimgi aholisi. Bu mintaqaning neolit davri aholisi asosan (Kaltaminor madaniyati) yevropeoid irqiga mansub boʻlib, shu bilan birga mahalliy irq belgilarini ham oʻzida mujassamlashtirgan, yaʼni dolixokefal bosh chanoqlidir. Bu mintaqaga bronza davrida (Tozabogʻyob madaniyati) mahalliy aholi tipidan farq qiluvchi oʻzga etnos vakillari kirib keladilar. Oʻzga yurt aholisining (Koʻkcha-3 materiallari asosida) qiyofasi ham yevropeoid boʻlib, ularning bosh chanogʻi braxikefal shaklda boʻlgan. Koʻkcha-3 odamlari ikki xil bosh chanoqqa ega. Birinchisi oʻzlarining irqiy xususiyatlari boʻyicha Quyi Volga, Qozogʻiston, Oltoy pasttekisligi dashtlari bronza davri aholisiga yaqin tursa, ikkinchi guruh odamlar oʻz irqiy belgilariga koʻra, Hindiston, Pokiston, Afgʻoniston va Markaziy Osiyoning qadimgi dehqonchilik madaniyatlarini aholisi tipiga oʻxshab ketadi. Ularning har ikkala-

si ham yevropeoid irqining turli tiplarini tashkil etadi. Ilk temir davri Janubiy Orolbo‘yi aholisi tarkibida ham bronza davriga xos irqiy belgilar saqlanadi. Biroq bir seriya xronologik (kalla suyagi) materiallarida ikki xil irq vakillari emas, balki bir individda har xil irq belgilarining mujassamlashgan variantlari uchray boshlaydi. Ammo mahalliy an‘anaviy irq belgilari hali kuchli bo‘lib, antropologlar bu holatni Qadimgi Xorazmning quyi soy madaniyati materiallarida kuzatishgan.

Qadimgi Xorazmda miloddan avvalgi V–IV asrlarga doir antropologik turkum Sulton Uvaystog‘ mozor-qo‘rg‘onlaridan topilgan. Arxeologlarning aytishicha, ular chorvador qabilalarga tegishli hisoblanadi. Bu yerga dafn etilgan odamlar o‘zbeklarga xos braxikefal yevropeoid tip bilan xarakterlanadi. Ammo dafn qilinganlar orasida bir ayol borki, u boshqalardan tubdan farq qilib, mo‘g‘ul qiyofa Janubiy Sibir tipini eslatadi. Ehtimol, u asiradir yoki qadimgi xorazmliklarga kelin bo‘lib tushgandir. Shu davrga oid Ustyurtdan topilgan antropologik topilmalarda andronovo tipidan (braxikefal yevropeoid tipidan) O‘rta Osiyo ikki daryo oralig‘i tipiga o‘tish holati kuzatiladi. Bular orasida bir guruh materiallar borki, ular Janubi-Sharqiy Orolbo‘yi odamlarining o‘zginasidir. Janubi-Sharqiy Orolbo‘yi tiplari orasida mongoloid qorishmaning hissasi katta.

Qadimgi Xorazmning Sariqamish deltasi atrofida yashagan antik davr aholisi asosan yevropeoid bo‘lib, ular orasida ham qisman Janubiy Sibir tipiga xos odamlar uchraydi. Milodning boshlaridan Janubiy va Janubi-Sharqiy Orolbo‘ylarida mongoloid irqining hissasi ko‘paya boradi. *Jetiasar madaniyatiga tegishli, Oltin asar shahar xarobalari atrofida bir necha mozor-qo‘rg‘onlar ochib o‘rganilgan.* Uning aholisi aralash bo‘lib, antropologik tipning asosini mahalliy yevropeoid uzun boshli qabilalar tashkil qilsa, ular orasida Xorazm vohasiga xunlar bilan birga kelib qolgan Janubiy Sibir tipi ham uchraydi. Mo‘g‘ul qiyofa odamlar ko‘proq Quvondaryo havzasiga joylashgan. Qal‘aliqir shahar qabristoni suyak materiallarining aksariyat ko‘pchiligini Kaspiyorti tipidagi yevropeoid odamlari tashkil qiladi.

Janubiy Orolbo‘yi aholisining irqiy tarkibi rivojlanishining keyingi ikki mingyillik tarixi Mizdaxqon qabristoni materiallari asosida kuzatiladi. Bu yerdan topilgan xronologik materiallar tahliliga ko‘ra, milodning birinchi mingyilligida Janubiy Orolbo‘yi aholisi asosan yevropeoid bo‘lib, ular orasida Kaspiyorti tipi ko‘proq qismni tashkil qil-

gan. Milodiy I mingyillikning ikkinchi yarmida uzun boshli aholining braxikefallashish (kalta boshli bo'la borish) jarayoni kuzatiladi. Shuning natijasida I mingyillikning oxiri va II mingyillik boshlarida Janubiy Orolbo'yi hududining hamma qismida asosiy etnik qatlamni O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipi tashkil qila boshlaydi. Qorishma sifatida Xorazm o'zbeklari va qoraqalpoqlar tarkibida Kaspiyorti uzun boshli tip belgilari hozirgacha saqlanib kelmoqda.

Toshkent vohasining qadimgi aholisi. Toshkent vohasining tarixiga oid antropologik materiallarning eng qadimgisi miloddan avvalgi I mingyillikning o'rtalariga to'g'ri keladi. Bundan qadimiyroq ma'lumotlar hozircha aniqlanmagan. Shuning uchun bu davrlarda yashagan aholining antropologik xususiyatlari to'g'risida Toshkent vohasiga qo'shni va yaqin madaniy aloqada bo'lgan hududlardan topilgan materiallarga asoslanamiz. Bundan 3–4 ming yil ilgari O'rta Osiyo hududida yashovchi qabilalar antropologik jihatdan ikki katta guruhga bo'linadi. Ma'lumki, har bir katta irq vakillari muhim antropologik belgilar asosida bir nechta mayda irqiy guruhlarga yoki antropologik tiplarga bo'linadi. O'rta Osiyoda yevropeoid irqi ikki katta guruh – shimoliy yevropeoid tip (ilmiy asarlarda protoyevropeoid yoki andronovo) va janubiy yevropeoid tipi (O'rtayer dengizi)lariga bo'linadi.

Bunda Toshkent vohasining aholisi shimoliy guruh tarkibiga kirib, hududda andronovo irq belgilarini o'zida mujassamlashtirgan, degan fikr kelib chiqadi. Ular baland bo'yi (erkaklar bo'yi o'rtacha 170–172 sm, ayollar 163–165 sm atrofida), jismoniy jihatdan baquvvat bo'lganlar. Ularning bosh va yuz tuzilishlariga kelsak, boshlarining shakli cho'zinchoq (dolixokran), keng peshonali, qosh suyagi bo'rtmalari kuchli rivojlangan, yuzlari keng, ammo baland emas, burunlari esa qirra va yuz sathidan ancha yuqori ko'tarilgan, lablari ingichka bo'lgan. Ko'rib turibmizki, bu odamlarda yevropeoid irqiga xos barcha belgilar namoyondir. Janubiy yevropeoid irqi vakillari esa O'rta Osiyoning janubiy viloyatlari, Shimoli-G'arbiy Hindiston, Pokiston, Afg'oniston, Kavkaz va Yaqin Sharqda keng tarqalgan. Shunday qilib, Toshkent vohasida protoyevropeoid (andronovo) tipiga xos odamlar bronza davrida yashagan, degan xulosaga kelish mumkin. Ular antropologik tipi jihatidan Sharqiy Yevropa, Qozog'iston, G'arbiy Sibir hududlarida yashagan andronovo, yog'ochband madaniyatlari aholisi kabi

antropologik qiyofaga ega. Antropologiya fanida O'rtasiyo xalqlarining shakllanish tarixida har xil tipdagi yevropeoid alomatlarini o'zida saqlagan urug' va qabilalardan tashqari, mongoloid irqiy xususiyatlariga ega bo'lgan qabilalar ham ishtirok etganligi to'la isbotlangan.

Milodiy birinchi asrlarda Toshkent vohasidagi ayrim qablardan olingan bosh suyaklarning birida yevropeoid irqining ta'siri kuchli bo'lgan. Yangiyo'l qo'rg'onidan olingan ikkita ayol bosh suyagi yevropeoid irqining mezobraxikranli (o'rtasiyo yumaloq bosh) turidagi kishilarniki bo'lgan. Shunga asoslanib T.K. Xodjavev Toshkent vohasining mahalliy chorvador aholisining tarkibiga, ehtimol, O'rtasiyo dengizi irqiy tipi qatnashgan bo'lsa kerak, deb taxmin qiladi. Toshkent yaqinidagi Bo'zsuv sohilida hamda Niyozboshtepadan (hozirgi Yangiyo'l tumani hududida) olingan bosh suyaklari M.M. Gerasimov tomonidan o'rganilgan va ular milodiy V asrga oid bo'lgan. Bu bosh suyaklarning qadimgi sohiblari braxikran turidagi Pomir-Farg'ona antropologik kishilari bo'lganligi aniqlandi. Bu tipdagi kishilar vohaning mahalliy aholisi bo'lgan, albatta. Bundan ko'rinadiki, vohada antik davrlardan oq ikki yevropeoid antropologik guruhi (yevropeoid irqining mezokran turi va Pomir-Farg'ona tipidagi braxikran turi) hukm surgan. Har ikkala guruh yevropeoid antropologik tipdagi kishilar bo'lishi bilan birga ularning bosh suyaklarida mongoloid irqiy alomatlarini borligi aniqlanadi. Bu Toshkent vohasiga antik davrlardan oq Markaziy Osiyoning shimoliy mintaqalaridan mongoloid irqiga mansub etnik guruhlar kelib qo'shilgan bo'lishi kerak, deb taxminiy xulosa qilishga imkon beradi.

Toshkent vohasining o'troq va chorvador aholisi. Qovunchi madaniyati Sirdaryo o'rtasiyo havzasi antik davri o'troq va chorvador qabilalari uchun xarakterlidir. Uning markaziy viloyatlari Toshkent vohasi va Janubiy Qozog'istonning Chordara suv omboriga qadar bo'lgan hududlar bo'lib, uning ta'siri Sharqda Yettisuv va Shimoliy Farg'onagacha, g'arbda Buxoro vohasi, janubda Qashqadaryo havzalarigacha yoyilgan. Arxeologlar uning xronologik sana doirasini (miloddan avvalgi II – milodiy VI asrgacha) aniqlaganlar. Qablarning tuzilishi ayvon va lahadli bo'lib, etnomadaniy rivojlanishining so'nggi bosqichida mozor-qo'rg'onlar bilan birga oilaviy xilxonalar (novuslar) ham uchraydi. Qadimgi davr mozor-qo'rg'onlari Ohangaron vohasida, ayniqsa, uning yuqori qismida ko'p uchraydi.

Mozor-qo'lg'onlarni arxeologik jihatdan o'rganish o'tgan asming 30-yillaridanoq boshlangan. Dastlabki qazishmalar To'ytepa, Piskent tumanlarida olib borildi. O'tgan asming 50-yillarida Tuyabo'g'iz, Mingtepa novuslari o'rganildi. Biroq ularni qazish jarayonida olingan xronologik materiallar o'rganilmay yo'qolgan. So'nggi bronza va ilk temir davri materiallari ham yetarli emas. U davr aholisini braxikefal yevropeoid va dolixokefal yevropeoidlar deb taxmin qilish mumkin. Milodiy I asrga tegishli kalla suyaklar orasida Sharqiy O'rtayer dengizi tipi, andronovo va mo'g'ul qiyofa odam suyaklari uchraydi. Antik davrga oid kalla suyaklar Bo'zsuv bo'ylari, Niyozboshi (Yangiyo'l) qabristonidan topilgan. Ular deformatsiyali braxikefal bosh chanoqlardan iborat. Umuman olganda, Toshkent vohasining ham o'troq, ham chorvador aholisi orasida turli tip vakillari uchraydi.

Ayniqsa, vohaning chorvador aholisi suyaklari Qozog'iston cho'llarining sak va usun qabilalari hamda Buxoro vohasi braxikefal yevropeoidlari bilan ko'proq o'xshashlikka ega. O'tgan asming 70-yillarida «Toshkent dengizi» tevarak-atrofidan Qovunchi madaniyatiga tegishli yirik qabriston ochib o'rganildi. Xronologik materiallar milodiy I-II asrlarga oid. Bosh suyaklardagi irqiy belgilar braxikran yevropeoid tipli bo'lib, ularda mo'g'ul irqiy belgilar ham bor. Milodiy I-II asrlarga tegishli 30 dan ortiq qabrlar ochildi. Ularning barchasi yevropeoid va mongoloidga xos irqiy belgilar bilan xarakterlanadi.

1977-yilda qadimgi Tunket shahar xarobalari yaqinidan milodiy I asrlarga tegishli Qulota qabristoni o'rganilgan. Uning xronologik seriyasi braxikran, bosh chanoqning orqa qismi ezilgan, kalla suyaklarda mo'g'ul irqiy belgilar kuchli. Kallalar orasida bitta dolixokefal yevropeoid uchraydi. Qulota xronologik seriyasida o'troq hayotga o'tayotgan braxikefal yevropeoidlar kuzatiladi.

Bunday seriyalar Toshkent vohasining Qovunchi madaniyati aholisiga xarakterli tip bo'lib, bu tip Tuyabo'g'iz, Yangiyo'l, Vrevsk, Kavardan xronologik materiallarida yaxshi kuzatiladi. Markaziy Osiyoda mo'g'ul qiyofa irqiy belgilarning boshlanishi ilk temir davridan boshlangan, uning ko'rinishida Qovunchi madaniyati aholisida yaqqol ko'zga tashlanadi. Yuqoridagilar tahlilidan kelib chiqib aytish mumkinki, Toshkent vohasi nafaqat madaniy, balki antropologik rejada ham qo'shni Farg'ona vodiysiga, ayniqsa, uning shimoliy mintaqalariga ko'p ta'sir qilganligi ehtimoldan xoli emas.

3. So'g'd, Kushon, Baqtriya va Zarafshon vohasining qadimgi aholisi

So'g'dning qadimgi aholisi. So'g'd Markaziy Osiyoning Zarafshon va Qashqadaryo havzalarida tarkib topgan tarixiy-madaniy sivilizatsiya markazlaridan biri bo'lib, tarixiy manbalarda miloddan avvalgi I mingyillikning birinchi yarmidan tilga olinadi. Arxeologik izlanishlar natijalariga ko'ra, bu mintaqa aholisi qadimdan sug'orma dehqonchilik, ko'p tarmoqli hunarmandchilik va chorvachilik bilan shug'ullanib kelganlar. Yozma manbalarga qaraganda, ularning o'troq aholisi so'g'diy tilda so'zlashganlar. Antropologik tip jihatidan uning o'troq aholisi dolixokefal yevropeoidlar bo'lgan. Ammo So'g'dning qadimgi chorvador aholisi irqiy jihatdan har xildir. Chorvador aholining mozor-qo'rg'onlari asosan Buxoro vohasida ko'proq o'rganilgan.

Masalan, miloddan avvalgi V–III asrlarga tegishli Qalqonsoy mozor-qo'rg'onlaridan topilgan xronologik materiallar 5 ta antropologik tiplarga bo'linadi. Ular yevropeoid va mongoloid irqilarining turli variantlarini tashkil etadi. Miloddan avvalgi II–I asrlarga oid Lavandok qabristoni esa yevropeoidlar tipini beradi. Chorvador qabilalarning milodiy davrning boshlariga tegishli Hazora va Qiziltepa yodgorliklari aralash xronologik material beradi. Milodiy III–IV asrlarga oid Qizilqir mozorlaridan O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipining braxikefal bosh suyaklari va mo'g'ul tip aralashmali Sharqiy O'rtayer dengizi tipiga duch kelinadi. Panjikent atrofidan, yuqori Zarafshondan esa milodiy I mingyillikning birinchi yarmiga tegishli O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipining braxikran yevropeoid varianti topildi. Ular o'zlarining irqiy belgilariga ko'ra, O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipining braxikefal yevropeoid tipini tashkil etishi aniqlandi.

Hozirgi kunda Buxoro vohasining Konimex cho'llaridan 800 dan ortiq mozor-qo'rg'onlar topib o'rganilgan. Ular yorma lahadli, xum go'rlar va krematsiyali (kuydirilgan) mozorlardan iborat bo'lib, xumlarga solib ko'milgan mozorlardan milodiy III–IV asrlarga oid sopol idishlar uchraydi. Ularning xronologik materiallari bir tipli bo'lmay, balki ular orasida mahalliy saklarga xos dolixokefal andronovo tipining mo'g'ul qiyofa odamlari bilan qorishgan braxikefal yevropeoidlar va ulardan tarkib topgan O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipi vakillari mavjud edi.

Afrosiyob qadimgi shahar xarobasidan topilgan (miloddan avvalgi V asrga oid) kalla suyaklari mavjud. Ular dolixokefal yevropeoidlar bo'lib, ularning ildizlari bronza davrining Zamonbobo, Mo'minobod, Chakka materiallariga genetik jihatdan o'xshab ketadi. Miloddan avvalgi III–II asrlarga tegishli kalla suyaklar Yerqo'rg'ondan hamda milodiy II–IV asrlarga tegishli kalla suyaklar Urgut tumanidan topib o'rganilgan. Ularning xronologik sana oralig'i katta bo'lishiga qaramay, ular braxikefallashish jarayonining sekin-asta davom etayotganligidan guvohlik beradi. Milodiy IV–V asrlarga kelib, So'g'd aholisining aksariyat ko'pchiligi braxikefal yevropeoidlashgan edi. So'g'dda miloddan avvalgi II–I asrlarga tegishli bir guruh bosh suyaklar borki, ular Shimoliy Baqtriyaning kushon urug'lariga tegishli chorvador aholisini eslatadi.

Yuechji qabilalari asosan braxikefal yevropeoidlar bo'lib, ular Baqtriyaga So'g'd orqali o'tganligi tufayli ularning xronologik izlari So'g'dda ham uchrashi bejiz emas. Kushonlar davri So'g'dning o'troq aholisi avvalgidek Sharqiy O'rtayer dengizi tipida edi. So'g'dning mahalliy chorvador aholisi ham ulardan farq qilmas edi. Ammo Buxoro vohasi chorvador qabilalari (miloddan avvalgi V–III asrlar) tipida mo'g'ul qiyofa irqiy belgilar xuddi Shimoli-Sharqiy Orolbo'yi aholisidagidek kuchli edi. Shu holat Orolbo'yi usunlarida, Tyanshan, Yettisuv aholisida ham kuzatiladi. Demak, xulosa qilish mumkinki, Markaziy Osiyoning g'arbiy mintaqalari orqali mo'g'ul qiyofa tiplarning Buxoro vohasiga kirib kelishi yuz bergan.

Kushon Baqtriyasi aholisi to'g'risida o'tgan asr 50-yillarning boshlaridagina ilk paleoantropologik ashyolar topilgan va ular O'rta Osiyo antropologiyasining bilimdoni B.V. Ginzburg tomonidan tadqiq etilib, nashr qilindi. Keyinroq janubiy Tojikistonda Kushon Baqtriyasining ko'chmanchi-chorvador aholisidan qolgan so'nggi Tulxar va Orixtov qo'rg'on qabrlaridan ko'plab antropologik ashyolar topildi. Ularni tadqiq etish natijalari Kushon Baqtriyasi aholisi yevropeoid irqining har xil guruhlari bilan, xususan, qishloq aholisi, asosan, Sharqiy O'rtayer dengizi tipi belgilari bilan ifodalangan. Qishloq aholisi uchun boshning cho'zinchoq shaklda bo'lishi, «dolixokefaliya» (dolixo – uzun, «kefaliya» – bosh), yuzi mgichka, cho'ziq yoki o'rtacha darajada cho'ziq bo'lib, burni tor, lekin sezilarli darajada bo'rtib turishi kabi morfologik belgilar xos.

Qishloq aholisi antropologik tip jihatidan o'zgarishlarga uchramaydi va bronza hamda ilk temir davri aholisiga xos irqiy xususiyatlarni saqlab qoladi (T. Xodjayeov). Shahar aholisi esa o'z tarkibida qishloq aholisiga xos irqiy xususiyatlar bilan bir qatorda, O'rta Osiyoning shimoliy hududlardagi chorvador aholi ko'pincha mongoloid aralashmasiga ega bo'lgan yevropeoid urug'ining ta'sirida shakllandi, u hozirgi o'zbeklar va tekisliklarda yashovchi tojiklarda namoyon bo'ladi. Kushon Baqtriyasining palcoantropologik ashyolarda butun O'rta Osiyo uchun xos bo'lgan tarixiy qonuniyatni ko'rish mumkin. Antik davrda kelgan ko'chmanchi-chorvador qabilalar shahar muhitiga kirib borib mahalliy aholi bilan aralasha borgan.

O'rta Osiyo mintaqalarida qadimda mahalliy yevropeoid irqning mavjudligi antropologik materiallar asosida isbotlandi. 1947-1948-yillarda professor M.M. Dyakonov rahbarligidagi Kofimihon arxeologik ekspeditsiya guruhi tomonidan qadimgi Baqtriya tarkibiga kirgan janubiy Tojikistonning Hisor tumanidagi To'pxona deb nomlangan joydan 37 ta qabr ochilgan edi. Qabrlardagi jasadlarning qo'yilish xususiyatlarini va sanasini hisobga olib, M. Dyakonov ularni to'rt tipga bo'lgan edi: 1. Milodiy VI-VIII asrlarga; 2. Milodiy IV-VI asrlarga; 3. Milodiy I-III asrlarga; 4. Miloddan avvalgi I - milodiy I asrlarga. Olim qadimgi Baqtriya aholisining asosiy qismi yevropeoid irqining braxikran (dumaloq boshli) tipidagi (O'rta Osiyo daryo oralig'idagi tip) kishilari bo'lganligini va irqiy jihatdan qo'shni So'g'diyonaning hozirgi aholisiga juda o'xshashligini ta'kidlaydi. V. Ginzburg, yuqorida aytilganlardan xulosa qilib, hozirgi kunlarda (ya'ni bizning davrimizda) «Hisor tog'laridan shimolda va uning janubidagi mintaqalarda yashovchi xalqlar qadimgi Baqtriya va So'g'diyona aholisining keyingi avlodlaridir», deb yozgan edi.

Demak, hozirgi o'zbek va tojik xalqlarining antropologik jihatdan o'xshashliklari qadimgi davrlarda hosil bo'lgan. Ko'p asrlar davomida bular bir-bilari bilan aralashib kelishlari natijasida Markaziy Osiyo vohalarida (tog'li tojiklar bundan mustasno) Pomir-Farg'ona (O'rta Osiyoning ikki daryo oralig'idagi) antropologik tip vujudga kelgan. O'rta Osiyoda daryo oralig'idagi (Pomir-Farg'ona) antropologik tipi mahalliy (avtohton) antropologik tip ekanligini, bu tip kishilari boshqa yerdan kelmaganligi, uning hozirgi O'zbekiston hududida qo'shni

viloyatlar bilan etnogenetik aloqada bo'lib kelishi natijasida vujudga kelganligini L. Oshanin bir necha marotaba ta'kidlab o'tgan edi.

O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i xalqlarining antropologik kelib chiqishi va shakllanishi muhim masala hisoblanadi. Bu haqda har xil fikr-mulohazalar yuritilgan bo'lsa-da, hozirgi kungacha aniq bir isbotini topgani yo'q. Antropologik tadqiqotlarga ko'ra, mongoloid irqiy tipi Markaziy Osiyoning, xususan, Movarounnahrning barcha hududlarida bir xilda (bir maromda) tarqalmagan. Antik davrlarda Yettisuv va Tyanshan etaklarida yashovchi sak, usun qabilalarining antropologik tiplarida yevropeoid irqining braxikran turi hukmronlik qilgan. Shu bilan birga, ularda juda oz miqdorda mongoloid irqidan ham qo'shilgan.

Zarafshon vohasi aholisi. Zarafshon vohasi hududida Yevrosiyoning yevropeoid va mongoloid kabi ikki asosiy irq o'rtasida chegara mintaqasini tashkil etadi. Yuqorida ta'kidlab o'tilganidek, 1971-yilda arxeolog G. Shishkin Afrosiyobning shimoliy qismidan miloddan avvalgi V asrga oid odam skeletini topdi. Skelet qadimgi so'g'dlik bo'lib, bo'yi 172 sm, tiriklikdagi vazni 68 kg ga yaqin bo'lgan. Ularning bosh tuzilishi hozirgi o'zbek va tojiklarga o'xshash va orqa tomoni yassi bo'lgan. Bu esa O'rta Osiyoda bolani beshikka yotqizish qadimdayoq keng tarqalganini ko'rsatadi. So'g'dliklarning peshonasi tik va keng, qirraburun bo'lgan, yuzi o'rtacha kenglikda, lekin mongoloid irqiga xos, yuzining yapaloqligi ko'rinmaydi. Bu belgilar so'g'dliklarning yevropeoid irqiga mansub ekanligidan dalolat beradi, ular o'zining irqiy xususiyatlari bilan shu davrdagi Shimoliy Baxtriya odamlariga o'xshaydi. Demak, yevropeoid irqiga mansub O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipi, ya'ni hozirgi o'zbeklarga va tekislikda yashovchi tojiklarga xos tip miloddan avvalgi I mingyillik o'rtalaridayoq So'g'd hududida tarqalgan. Shuni ta'kidlash kerakki, yuqorida keltirilgan antropologik tipdan tashqari, so'g'dliklar orasida uzun boshli O'rtayer dengizi irqiga mansub bo'lganlar ham uchraydi.

Samarqand yaqinidagi Kofirqal'a va Buxoro viloyatidagi Poykentda olib borilgan arxeologik qazishmalar paytida topilgan o'rta asrga oid odam suyaklari So'g'd hududida yashovchi xalqlar yevropeoid irqining O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i antropologik tipi bilan tavsiflanishini ko'rsatadi. Miloddan avvalgi I mingyillik o'rtalaridan to milodning VI asrlarigacha, ya'ni taxminan ming yil davomida So'g'dda yashagan aholining antropologik qiyofasi juda kam o'zgaragan.

Soʻgʻdliklar orasida koʻpchilikka xos boʻlgan Oʻrta Osiyo ikki daryo oraligʻi antropologik tipidan tashqari boshqa antropologik tiplar ham uchraydi. Bunga VI–VIII asrlarga oid Panjikent antropologik materiallari dalil boʻla oladi. Panjikentda bu davrda yevropeoid irqiga mansub ikki guruh aholi yashagan. Ikki guruh aholisining bosh tuzilish shakli bir-biridan farq qiladi.

Mazkur guruhlardagi koʻpchilik erkaklarning boshi uzun, ayollarning boshi esa dumaloq shaklda boʻlgan. Bu esa VI–VIII asrlarda Panjikent aholisining aralash boʻlganligini koʻrsatadi. Shunday qilib, ilk oʻrta asrlarda Soʻgʻd aholisining shakllanishida boshqa irqqa mansub aholi ham maʼlum darajada taʼsir koʻrsatgan. Milodiy I mingyillikning ikkinchi yarmida Soʻgʻd aholisi tarkibiga mongoloid irqiy belgilar aralashuvini koʻramiz. Antropologik materiallardan maʼlum boʻlishicha, oʻsha davrda mongoloid irqiga taalluqli belgilar shahardan tashqarida (qishloqlarda) yashovchi soʻgʻdliklar tarkibiga 10–15 % ni tashkil qilgan. Mongoloid irqiga mansub antropologik belgilari mavjud boʻlgan odamlar (masalan, yuzning yalpoqlanishi, yonoqlarning boʻrtib turishi, burun burchagining pasayishi va boshqalar) Soʻgʻd hududiga sharqiy va shimoliy viloyatlardan kirib kelib, mahalliy xalqlar qiyofasining oʻzgarishiga taʼsir koʻrsata boshlagan.

Buxoro vohasida miloddan oldingi VI–III asrlarga oid Shodbek guruhidagi qoʻrgʻonlar ochildi. Bu yerda yashagan aholi qadimda dehqonchilik bilan shugʻullanib kelgan xalqlar boʻlib, antropologik jihatdan aralashib ketgan. Bularning kelib chiqishiga koʻra, bir tomondan Zamonbobo madaniyati bilan, ikkinchi tomondan Qozogʻistonning janubi-gʻarbiy qismida yashagan moʻgʻullashgan irqiy tip (asosan, andronovoliklar) bilan bogʻliq. Qiziltepa qoʻrgʻonlaridan birida dolixokran turiga oid ayol kishining (milodiy I asr) bosh suyagi topilgan. Bu bosh suyak Sharqiy Oʻrtayer dengizi antropologik tipida boʻlib, mongoloid irqi bilan ham aralashgan. Hazora (Buxoro viloyati) yaqinidagi qoʻrgʻondan topilgan antropologik topilma (milodiy I–III asrga oid) erkak kishining suyagi boʻlib, mongoloid tipi aralashgan yevropeoid irqiga mansub boʻlgan. Shu qoʻrgʻondan (yogʻoch tobutda koʻmilgan) bolaning bosh suyagi tekshirilganda u Oʻrta Osiyo ikki daryo oraligʻi yevropeoid tipiga mansub boʻlib chiqdi.

Umuman olganda, antik davrda Zarafshon vohasining yuqori oqimlarida yashagan chorvador aholisi yevropeoid irqiy tipiga mansub

bo'lib, dehqonchilik bilan shug'ullanib kelgan aholidan deyarli farq qilmagan. Zarafshonning quyi oqimida yashovchi aholi aniq mongoloid irqiy xususiyatlari bilan ajralib turgan.

Samarqand yaqinidagi Kofirqal'a qo'rg'onidan topilgan 14 ta bosh suyagidan 10 tasi V.Y. Zevenkova tomonidan o'rganilgan. Bu bosh suyaklari milodiy IV–VI asrlarga oid Bayramalidan (Turkmaniston) topilgan bosh suyaklari bilan solishtirdi. Natijada Kofirqal'adan olingan bosh suyaklar O'rtayer dengizi irqiy tipining Kaspiyorti antropologik turi bilan Pomir-Farg'ona (hozirgi O'zbekiston aholisining) o'rtasidagi antropologik tipidagi kishilar bo'lganligi aniqlanadi. Bularda mongoloid alomatlari bo'lmagan. Shunga asoslanib V.Zevenkova O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i (Pomir-Farg'ona) antropologik tipi milodiy VI asrda shakllangan, degan xulosaga keladi.

4. Farg'ona vodiysining qadimgi aholisi va antropologik tipi

Qadimgi Farg'ona aholisining antropologik tipi. Farg'ona vodiysi Markaziy Osiyoning yirik sug'orma dehqonchilik madaniyati rivojlangan mintaqalaridan biri bo'lib, qadimda turli xil xo'jalik sohiblari o'rtasida olib boriladigan o'ziga xos etnomadaniy hudud bo'lgan. Miloddan avvalgi II asrgacha yozma manbalar vodiylar haqida deyarli ma'lumotlar bermaydi. Ammo miloddan avvalgi II asrdan boshlab qadimgi Farg'onaning Qang' davlati bilan iqtisodiy va siyosiy hamda etnomadaniy aloqalari rivojlanganligi haqida Xitoy yozma manbalarida ma'lumotlar yozib qoldirilgan.

Arxeologik tadqiqot natijalariga ko'ra, qadimgi Farg'onaning sharqiy va shimoliy mintaqalarida (Andijon va Namangan viloyatlari hududi), bronza va ilk temir davrida dehqonchilik madaniyati (Chust madaniyati), uning janubiy va g'arbiy qismining adirli mintaqalarida esa asosan chorvachilik xo'jaliklari rivojlangan. Ammo miloddan avvalgi IV asrdan boshlab, qadimgi Farg'onaning janubi-g'arbida ham sug'orma dehqonchilik xo'jaliklari tarkib topa boshladi. Antik davrda butun vodiylar bo'ylab, vohalarda dehqonchilik, tog'oldi va adirli mintaqalarda yarim ko'chmanchi chorvachilik taraqqiy etadi.

Shu munosabat bilan vodiylar o'troq aholisining aksariyat ko'pchiligi dolixokefal yevropeoid bo'lsa, dasht aholisining etnik tarkibi turlicha

edi. Masalan, miloddan avvalgi III asrlarga tegishli Oqtom qabristonidan topilgan kalla suyaklari asosan mahalliy mezobraxikran yevropeoid aholi bo'lib, ular bronza davrining dolixomezokran qabilalarning avlodlari edi. Ular andronovo madaniyati aholisi ta'sirida braxikefallashgan.

O'zgan tevarak-atrofida yashagan aholining antropologiyasida (mil. avv. III–I asrlar) mo'g'ul irqiy belgilari bilan birligida yevropeoidlarga xos belgilar ham mavjud bo'lgan. Farg'onaning Shirinsoy qabristonidan milodiy II–IV asrlarga tegishli antropologik ma'lumotlar topilgan. Bu topilmalar aralash xronologik ma'lumotlarni beradi.

Xo'jand yaqinidagi Qayrag'och qabristonidan topilgan suyaklar esa O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipini eslatadi. Isfara atrofidagi 6 ta qabristondan olingan antropologik ma'lumotlarda mo'g'ul irqiy belgilari yo'qligi, ya'ni ularda sof O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipi saqlanib qolganligini ko'rsatadi.

Milodiy I–III asrlarga tegishli ma'lumotlarda Quvasoyning o'troq aholisi dolixokefal va braxikefal tipidagi yevropeoid irqini berdi. Shimoliy Farg'onada yashovchi chorvador aholisining antropologiyasida (antik davr) mo'g'ul irqiy belgilari qo'shilgan yevropeoidlar bo'lganligi aniqlangan.

Shunday qilib, qadimgi Farg'onaning asosiy aholisi O'rta Osiyo ikki daryo oralig'i tipining mezobraxikran yevropeoid varianti bilan xarakterlanadi. Aholining tarkibida Sharqiy O'rtayer dengizi tipi va Janubiy Sibir tipi vakillari ham uchraydi. Yevropeoid tiplar qisman mo'g'ul irqiy belgilardan ham xoli emas. Qadimgi Farg'onaning xronologik materiallar tahliliga qaraganda, yevropeoid irqiy belgilar vodiyning g'arbiy tumanlari aholisida kuchli bo'lgan. Janubi-Sharqiy Farg'ona hududlarida esa yevropeoid tip orasida qisman mo'g'ul qiyofa odamlar ham uchraydi. Shimoliy Farg'ona tumanlarida yevropeoid aholi orasida mo'g'ul irqiy belgilar vodiyning boshqa mintaqalariga qaraganda ancha kuchli ekanligi kuzatiladi.

Asosiy adabiyotlar

1. *Nabiyev A. Tarixiy o'lkashunoslik.* – T., 1996.
2. *Ochildiyev F.B. Tarixiy o'lkashunoslik.* – T.: Universitet, 2008.
3. *Shoniyozov K.Sh. O'zbek xalqining shakllanish jarayoni.* –T.: Sharq, 2001.
4. *Kabirov A., Sagdullayev A.S. O'rta Osiyo arxeologiyasi.* – T., 1990.

5. *Xo'jayev T., Xo'jayeva G.* O'zbek xalqining antropologiyasi va etnik tarixi. – T., 1995.
6. *Xo'jayev T.* Qadimgi ajdodlarimiz qiyofasi. – T.: Universitet, 1995.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Алексеев В.П., Аскарлов А.А., Ходжаев Т.К.* Историческая антропология Средней Азии. – Т., 1990.
2. *Jabborov I.M.* O'zbek xalqi etnografiyasi. – T., 1994.
3. *Нажимов К.* Антропологический состав населения Сурхандарьинской области. – Т.: САГУ, 1958.

Internet manbalar

1. www.history.ru
2. www.natura.com
3. www.archeology.ru
4. www.archeology.com

Nazorat savollari

1. O'lka tarixini o'rganishda antropologiya qanday o'ringa ega?
2. O'zbekiston hududida zamonaviy odamlar qanday paydo bo'lgan va voha bo'ylab qanday tarqalgan?
3. O'lkamizdagi dastlabki irqalar va ularning tarqalishi haqida so'zlab bering.
4. Antik davr migratsiyalari va etnik jarayonlari (yuechjilar, usunlar, xioniyalar, toxtarlar, eftaliylar va b.) haqida nimalarni bilasiz?
5. O'rta Osiyo qadimgi aholisining antropologik shakllari va tipi, O'rta Osiyoda mongoloid irqining paydo bo'lishi to'g'risida ma'lumot bering.

Test savollari

1. So'nggi paleolit davriga oid odam suyak qoldiqlari qayerdan topib o'rganilgan?

- A. Samarqand viloyatidan
- B. Buxoro viloyatidan
- C. Toshkent viloyatidan
- D. Andijon viloyatidan

2. Respublikamizda mezolit va neolit davrida yashagan odamlar qanday irqqa mansub bo'lgan?

- A. Yevropeoid irqining Sharqiy O'rtayer dengizi tipiga

- B. Yevropeoid irqining Janubi-Sharqiy Oʻrtayer dengizi tipiga
C. Shimoliy yevropeoid tipiga
D. Shimoliy yevropeoid-andronovo tipiga
- 3. Qaysi vohada yashagan aholi asosan andronovo irqi belgilarini oʻzida mujassamlashtirgan?**
- A. Toshkent vohasi
B. Samarqand vohasi
C. Surxon vohasi
D. Buxoro vohasi
- 4. Oʻrta Osiyo xalqlari tiplariga koʻra bir-biridan farqlanuvchi nechta tipga boʻlingan?**
- A. 2 ta: janubiy va shimoliy yevropeoid irqi
B. 4 ta: shimoliy yevropeoid, andronovo tipi, janubiy va shimoliy tipiga
C. 3 ta: janubi-sharqiy, Oʻrtayer dengizi tipiga
D. 2 ta: shimoliy yevropeoid, andronovo tipiga
- 5. Miloddan avvalgi 2-mingyillikda Oʻrta Osiyo xalqlari bir-biridan farqlanuvchi qaysi 2 mintaqaga ajralgan?**
- A. Janubiy, shimoliy
B. Shimoliy, sharqiy
C. Janubiy, gʻarbiy
D. Shimoliy, gʻarbiy
- 6. Kimning asarida ilk oʻrta asrlarda oʻlkamizda yashovchi aholi 2 tilda soʻzlashganligi haqida maʼlumot berilgan?**
- A. Mahmud Koshgʻariy
B. Yusuf Xos Hojib
C. Abu Zayd Balxiy
D. Hofiz Tanish Buxoriy
- 7. Muravyovning fikriga koʻra, Xivaga koʻchmanchilar qayerdan kelishgan?**
- A. Buxorodan
B. Turkman choʻllaridan
C. Dashti Qipchoqdan
D. Moʻgʻulistondan
- 8. Oʻlkamizda tibbiyot, arxeologiya, antropologiya va etnografiya havaskorlar jamiyatining Turkiston boʻlimi qaysi tadqiqotchi tomonidan ochilgan?**
- A. A.P. Fedchenko
B. L.N. Sobolev
C. A. Kum
D. N. Mayev

V BOB. O'LKAMIZ TARIXINI O'RGANISHDA ETNOGRAFIK MA'LUMOTLARNING O'RNI

Reja:

1. O'lka tarixini o'rganishda dastlabki etnografik ma'lumotlar.
2. O'zbek urug` va qabilalari to'g'risidagi ma'lumotlar.
3. Rossiya tadqiqotchilari tomonidan o'lkamiz etnografiyasining o'rganilishi.

Tayanch iboralar: etnografiya, qabilalar, elat, xalqlar, maishiy turmush, xo'jalik, urf-odat, din, til, marosim, xalq og'zaki ijodi.

1. O'lka tarixini o'rganishda dastlabki etnografik ma'lumotlar

Etnografiya ko'p qirrali ijtimoiy fan bo'lib, uning tadqiqot obyekti xalq va elatdir. Bu fan xalqlarning kelib chiqishi va joylashuvi, ijtimoiy hayoti, xo'jaligi va g'oyaviy qarashlari kabi muammolarni o'rganadi.

Dastlabki etnografik ma'lumotlar ibtidoiy jamiyat qaror topganidan keyin qabilalar o'rtasida aloqalar o'rnatilishi natijasida to'plana boshlangan. O'sha davridayoq ayrim qo'shni qabila, elat va xalqlarning maishiy turmushi, etnik xususiyatlarini o'rganish taqozosi bilan vujudga kelgan. O'zbek xalqining eng qadimiy ajdodlari to'g'risida ma'lumotlar juda kam. Qadimgi Eron, Bobil, Ossuriya hukmdorlari o'zlarini ulug'lash maqsadida toshga bitilgan zafarnomalarida bosib olingan va bo'ysundirilgan elat va xalqlarni tilga olganlar. Shular ichida o'rta osiyoliklarning qadimiy ajdodlari to'g'risida ham ma'lumotlar mavjud.

Ilk yozuv manbalaridan qadimgi eron, yunon va rim mualliflarining asarlarida Vatanimiz hududida yashagan qadimgi qabila va elatlar tilga olinadi. Masalan, antik davr mualliflaridan miletlik Gektay, Strabon, Gerodot, Arrian, Ptolemey va Ktesiy, sitsiliyalik Diodor, Pompey Trog, Tatsitlar o'z asarlarida sak va massaget qabilalari, xorazmiylar, baqtriyaliklar, parfiyaliklar va so'g'diylar to'g'risida ayrim ma'lumotlar keltirganlar. O'rta Osiyo xalqlarining eng qadimgi ajdodlari va ularning turar joylari, urf-odat va marosimlari to'g'risida noyob ma'lumotlarni bizgacha yetib kelgan zardushtiylik dinining muqaddas kitobi «Avesto»dan olish mumkin. «Avesto»da keltirilgan ayrim ma'lumotlarni arxeologik ma'lumotlar to'ldiradi. Miloddan avvalgi II–I asrlardan boshlab arablar istilosigacha bo'lgan davrdagi O'rta Osiyo xalqlariga tegishli ba'zi axborotlarni Eron solnomalarida, xitoylik sayyohlarning esdaliklarida, Vizantiya va arman manbalarida uchratishimiz mumkin.

Arablar hukmronligi davrida ilk o'rta asr mualliflaridan geograf va sayyohlar Ibn Hurdodbeh, Balxiy, Istaxriy, Ibn Havqal, Ma'sudiylar o'z sayohatnomalarida zamondosh elatlar to'g'risida nisbatan boy ma'lumotlar yozib qoldirganlar. Masalan, Xurosonda yashagan geograf olim Abu Zayd Balxiy 60 ga yaqin asar yozgan. U dunyo xaritasini tuzadi, uning asarlaridagi xaritalardan biri Buxorodagi somoniylar kutubxonasida saqlangan.

O'rta asrning eng yirik olimlaridan iste'dodli tilshunos Mahmud Koshg'ariy o'zining «Devoni lug'otit turk» nomli noyob asarida o'zbek xalqining eng qadimgi turkiy tilda gaplashuvchi ajdodlaridan biri bo'lgan chigil qabilalari Iskandar Zulqarnayn yurish qilgan davrdayoq yirik etnik guruhlardan hisoblangani haqida ma'lumot beradi. Mahmud Koshg'ariy o'z asarida ilk o'rta asrlarda aholi ham turkcha, ham so'g'diycha so'zlashganligini, ya'ni ikki til ham muomalada bo'lganligini qayd qilgan. Demak, o'zbek xalqining ajdodlari qadimdan muayyan bir hududda o'ziga xos bir moddiy va ma'naviy birlik yaratib, asta-sekin til jihatidan umumiylikka erisha boshlagan. XI asrning yetuk shoiri va olimi Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan «Qutadg'u bilig» asarining bizgacha yetib kelganligini alohida aytib o'tish kerak. Unda ham juda ko'p xalqimiz etnik tarixiga oid qimmatli ma'lumotlar uchraydi.

Amir Temur va uning taxt vorislari hukmronlik qilgan davrda Oʻrta Osiyo, jumladan, Oʻzbekiston hududiy yirik madaniyat markaziga aylandi va uning boshqa mamlakatlar bilan aloqalari kuchaydi. Bu davrga oid qiziqarli etnografik maʼlumotlarni ispan elchisi Rui Gonsales de Klavixoning asarida, rus solnomalarida, mahalliy mualliflar Nizomiddin Shomiy, Abdurazzoq Samarqandiy va boshqalarning asarlarida uchratish mumkin. XVII asr boshlarida Oʻrta Osiyoni bosib olgan koʻchmanchi oʻzbeklarning etnik tarkibi, hududiy joylashuvi, turmush tarzi va urf-odatlarini toʻgʻrisidagi maʼlumotlar Masʼud Ibn Usmon Koʻhistoniylarning «Tarixi Abulxayrxon», Kamoliddin Binoiyning «Shayboniynoma», Abulxayr Fazlulloh Roʻzboxonning «Mehmonnomayi Buxoro» nomli asarlarida oʻz aksini topgan.

Oʻzbek xalqi etnografiyasiga oid maʼlumotlarni toʻplash XIX asrning birinchi yarmidan boshlanib, N.N. Muravyov, A.F. Negri, N.V. Xanikov, G.I. Danilevskiy olib borgan kuzatishlar Oʻrta Osiyo xalqlari, shu jumladan, oʻzbeklarning etnografiyasini oʻrganishdagi dastlabki ilmiy qadamlar boʻldi. 1870-yili Buxoroga joʻnatilgan A.F. Negri boshchiligidagi diplomatik missiya qatnashchilaridan E.A. Eversmann, X. Pandar, P. Yakovlev, polkovnik Meyendorflarning esdalik va xotiralari nihoyatda boy tarixiy-etnografik maʼlumotlarga ega. G. Meyendorfnig turli tillarga nashr qilingan «Orenburgdan Buxoroga sayohat» kitobida Buxoro xonligining geografik oʻrni, ijtimoiy-iqtisodiy ahvoli, davlat tuzilishi, aholisi, ularning mashgʻuloti, qishloq xoʻjaligi, sugʻorish tizimi, hunarmandchiligi, ichki va tashqi savdo aloqalari, oila va xotin-qizlarning turmushi haqida qimmatli maʼlumotlar mavjud.

Chet el mualliflaridan biri, fors tilini yaxshi biladigan ingliz sayohatchisi Aleksandr Byorns 1831–1832-yillarda Buxoroda turib muhim siyosiy, iqtisodiy, harbiy va etnografiyaga oid materiallar toʻplaydi. Byorns yozib qoldirgan sayohatnomalarida oʻzbek xalqi haqida nihoyatda koʻp qiziqarli maʼlumotlarni olish mumkin. 1840–1850-yillar davomida Qozogʻiston va Oʻrta Osiyo xalqlarining etnografiyasini ilmiy jihatdan oʻrgangan aka-uka Nikolay va Yakov Xanikovlarning xizmatlari katta. Yakov Xanikovning 1851-yilda nashr etilgan «Orol dengizi va Xiva xonligi xaritasiga izohnoma» asarida etnik masalalarga alohida eʼtibor berilgan.

Turk tillarini yaxshi bilgan mashhur venger olimi H. Vamberi 1863-yilda Xiva, Buxoro, Samarqand va boshqa shaharlarga sayohat qiladi. Uning O'rta Osiyo haqida yozgan asarlarida mahalliy aholi, shu jumladan, o'zbek xalqi etnografiyasiga oid qiziqarli ma'lumotlar mavjud. U o'zbek urug'lari haqida gapirib, birinchilardan bo'lib «o'zbek» so'zining kelib chiqishi haqida so'z yuritadi. H. Vamberi 32 ta o'zbek qabilalarining ro'yxatini hamda badiiy san'ati, urf-odatlari va diniy marosimlari haqida qimmatli ma'lumotlarni keltiradi. Shuningdek, o'zbek urug'lari to'g'risidagi ma'lumotlarni N. Xanikov ham keltirib o'tadi, u o'zbek urug'lari sonini 96 ta bo'lgan deb e'tirof etadi.

O'tgan asming dastlabki yillaridan boshlab fan va ma'rifat fidoyilari Turkiston Respublikasi hududida etnografiya tadqiqotlarini o'tkazishga katta e'tibor bera boshladilar. 1918-yilda ochilgan Turkiston xalq dorifununda o'zbek etnografiyasidan maxsus kurslar o'qitila boshlandi. O'rta Osiyoda 1920–1924-yillarda o'tkazilgan aholini ro'yxatga olish tashkilotchilaridan biri M.P. Magidovich o'zining aholi o'rtasida to'plagan tarixiy etnografiyaga oid ma'lumotlariga asoslanib, o'zbek xalqi qabilalarining ro'yxati hamda ularning qisqacha etnografik tavsifini berdi.

Butun umrini O'rta Osiyoda o'tkazgan, mahalliy tilni yaxshi bilgan M.S. And va A.A. Semyonovlar ham o'zbek etnografiyasini o'rganishga katta hissa qo'shdilar. 1920–1921-yillarda M. And boshchiligida Shimoliy Farg'ona va Samarqand viloyatlariga ilmiy safarlar uyushtirilib, nihoyatda boy etnografik ma'lumotlar to'playdi. 1819–1820-yillarda Xiva xonligiga sayohat qilgan kapitan N.N. Muravyov o'z taassurotlari asosida muhim ilmiy asar yarata-di. Muravyov asarining ba'zi boblarida bevosita o'zbeklarning tabiati, diniy e'tiqodlari, urf-odatlari, ma'rifat, kiyim-kechagi, urug'-aymoqchilik munosabatlari to'g'risida qimmatli ma'lumotlar keltirilgan. Uning ta'kidlashicha, Buxoro tomondan kelgan o'zbeklar, asosan, to'rt toifadan: qiyot-qo'ng'irot, uyg'ur-nayman, qang'li-qipchoq, po'kis-mang'itdan iborat. Har bir toifa mustaqil hokim-inoqqa ega, ulardan qiyot-qo'ng'irot hokimligi eng kattasi hisoblanadi. Xiva xonligidagi qabilaviy o'zbeklar ko'chmanchi bo'lgan, ularning ko'pchiligi qora uylarda yashashini, ammo boy urug'lar

o'troq sart singari katta paxsa devor bilan o'ralgan uylarda yashaganligini ta'kidlaydi.

2. O'zbek urug' va qabilalari to'g'risidagi ma'lumotlar

O'zbeklarning qabila va urug'larining soni to'g'risida tarixiy manbalarda ma'lumotlar keltirib o'tilgan. Tadqiqotchilar o'z davridagi ma'lumotlarga tayanib qabila va urug'lar sonini har xil tarzda ko'rsatib o'tishgan. Ko'pgina manbalarda 92 bovli o'zbek eli haqida ma'lumotlar berilgan. O'zbek eli deganda nafaqat hozirgi O'zbekiston hududidagi, shu bilan bir qatorda Qozog'iston, Turkmaniston, Qirg'iziston, Volgabo'yi xalqlari, Boshqirdiston, Tatarlar, Oltoy, Tuva, Yoqutlar, Uyg'urlar hamda Mo'g'uliston hududida yashovchi turkiy xalqlarni e'tiborga olish lozim.

Rashididdinning «Jome' ut-tavorix» asarida (bu asarni 1301–1311-yillarda yozgan) turkiy xalqlarning qabila, urug'lari haqida batafsil ma'lumot berilgan. X. Doniyorov Rashididdin fikrlarini davom ettirib, ularning hozirgi avlodlari o'zlarini qadimgi vaqtlardan beri mo'g'ullarga qo'shib kelgan, deb ta'kidlaydi. N. Norboyev qadimgi vaqtda mo'g'ullarning o'zlari ham cho'llarda yashovchi turkiy xalqlarning bir bo'lagi bo'lgan degan fikrni ilgari suradi.

O'zbek xalqining qabila va urug'lari haqida Mahmud Koshg'ariyning «Devoni lug'otit turk» asarida ham ma'lumotlar keltirilgan, unda turklar 20 ta qabiladir: beyenek, qipchoq, o'g'uz, yaman, bashg'irt, basmil, qay, yoboku, tatar, qirg'iz, chigil, tuxsi, yag'mo, ig'roq, yumup (shamul), uyg'ur, tangut, tovg'ochlar ko'rsatilgan. Hozirda bu urug'larning o'zbeklar tarkibida 10 ta urug'i mavjud.

Abulg'ozzi Bahodirxonning «Shajarayi turk». Boburning «Boburnoma», Binoiyning «Shayboniynoma», Muhammad Solihning «Shayboniynoma», «Abulxayrnoma» va boshqa asarlarda ham o'zbek urug' va qabilalari haqida ma'lumotlar mavjud. Abulg'ozixon o'zbek qabilalarini ikkiga bo'ladi, birini turk avlodlari, ikkinchisini esa mo'g'ul avlodlari deb ko'rsatadi. Abulg'ozzi Bahodirxon qo'ng'iroq qabilasidan bo'lib, bir necha tillarni bilgan, tabiat, tarix, til, siyosat sohasida ham yetuk inson bo'lib, 1644–1664-yillarda Xiva xonligini idora qilgan. N. Xanikovning

1843-yilda yozilgan «Buxoro xonligining tavsifi» asarida o‘zbek xalqining urug‘ va qabilalari haqida ma’lumotlar berilgan. 1849-yilda Buxoroga sayohat qilgan A. Byorns o‘zining «Buxoroga sayohat» nomli asarida o‘zbeklar qadimgi davrda 32 ta urug‘dan iborat bo‘lganligini ta’kidlaydi va ular ichida eng yiriklarini keltirib o‘tadi: Qo‘ng‘irot – Boysun va Urganchda, Qatag‘on – Qunduzda, Mang‘it – Buxoroda, Yuz – Qo‘qon va Hisorda, Loqay – Hisorda, Qipchoq – Balxda, Yobu (Yaba) – Balxda, Ming – Maymanada ko‘proq yashaganlar deb xabar beradi. Herman Vamberi 1865-yili yozgan «O‘rta Osiyo bo‘ylab sayohat» nomli asarida o‘zbeklarning 32 ta urug‘ini keltiradi: qo‘ng‘irot, qipchoqlar, yuz, mang‘itlar, nukis, nayman, qulam, qiyot, oz (os), toz, sayyod, jig‘atoy, uyg‘ur, oybek, do‘rmon, ushin (uyshun), qanjig‘ali, nug‘ay, bolg‘ali, metan (mitan), jaloyir, kenagas, qangli, ichkili, bag‘urli (bavurli), olchin, ochmoyli (ochmayli), qorakursoq, birquloch, tirlish, katta kesor, ming.

H. Vamberining asarida qo‘ng‘irot, uyg‘ur, qipchoq, nukus (nukuz), ochmoyli (ochmayli) urug‘lari Xivada, ming – Maymanada, Nayman – Qarshida ko‘p uchrashi ta’kidlanadi. Shuningdek, Afg‘onistonning Qunduz, Xulma, Okcha, Shibirg‘on, Maymana va Antxam shaharlarining aholisi, asosan, o‘zbeklar toifasidan deb ko‘rsatilgan. Markaziy Osiyo xalqlarining tarixini o‘rganishda N.A. Aristovning «Turkiy xalqlarning etnik tarkibi to‘g‘risida mulohazalar va ularning soni to‘g‘risida ma’lumotlar» asari muhim sanaladi. Unda turkiy xalqlar (xunlar) ichki nizolar va urushlar natijasida Sharqiy va G‘arbiy Xunlarga bo‘linib ketganligi, G‘arbiy Xunlar davlatiga O‘rta Osiyo va Orol bo‘ylari, Kaspiy va Volgabo‘yi hududlari kirganligi yoritilgan. D.N. Logofetning 1911-yilda yozilgan «Buxoro xonligi Rus vassalligida» asarida o‘zbeklarning 102 ta urug‘ga bo‘linishi keltirib o‘tilgan. Unda mang‘it, qo‘ng‘irot, o‘zbek, qizil, qozoq, qatag‘on, laqay kabi urug‘larni keltirilgan. Yuqorida urug‘lar to‘g‘risida keltirib o‘tilgan ma’lumotlarning barchasini ham to‘g‘ri keltirilgan deb xulosa chiqarish biroz o‘rinli emas, ularda birmuncha xato va kamchiliklar ham mavjudligi ko‘zga tashlanadi.

**Abulg'oziy Bahodirxonning urug'lar to'g'risida
bergan ma'lumotlari**

1. Uyg'ur	25. Merket	49. Jalayir	73. Xizreli
2. Kangali	26. Qo'ng'irot	50. Orlat	74. Xurosanli
3. Qipchoq	27. Qoranut	51. Og'ar	75. Xalaj
4. Qalach	28. Quralas	52. Olayutli	76. Dukar
5. Qorluq	29. Engigin	53. O'qli	77. Sariq
6. Tekrin	30. Urmovut	54. Uyg'ur	78. Solur
7. Qirg'izlar	31. Ko'niklar	55. Aymoq	79. Surxi
8. Kemkemchutlar	32. Arlot	56. Boshqird	80. Soqar
9. O'rmankat	33. Kelket	57. Bayot	81. Saljuqlar
10. Nukuzlar	34. Bodoy	58. Tot	82. Sultonli
11. Tatarlar	35. Qishliq	59. Totar	83. Savroqi
12. Oyrot (Uyrot)	36. Uyshin	60. Temirli	84. Sovchili
13. To'rg'ovut	37. Suldus	61. Turumchi	85. Qo'g'onli
14. Qo'ri	38. Eldurkin	62. Turk	86. Qo'rqin
15. Tulaslar	39. Kenket	63. Turkman	87. Qorluq
16. Bulg'ochin	40. Durban (Do'rmon)	64. Taka	88. Qipchoq
17. Kermuchmlar	41. Barin (Bahrin)	65. Turbotli	89. Qoratoshli
18. Tulengut	42. Sukut	66. Tevachi	90. Qalliq
19. Urasut	43. Kurlovut	67. Jobi	91. Qirg'iz
20. Kusutit	44. Burkut	68. Jomachi	92. Chiroyli
21. Nayman	45. Uklan	69. Cho'bichoq	93. Qutlar
22. Kerayit	46. Jo'yrat	70. Chubani	94. Lola
23. Ungutlar	47. Xojarat	71. Chig'atoy	95. Mug'ul
24. Turchoq	48. Boyovut	72. Chuni	96. Mang'it
			97. Mundi
			98. Ezir
			99. Yog'mo
			100. Yovmut
			101. Yurti

**N. Xanikov tomonidan urug'lar to'g'risida
berilgan ma'lumotlar**

1. Mang'it	26. Qabatlar	51. Ilachi	76. Ug'lon
2. Ming	27. Qangli	52. Julgan	77. Gurlat
3. Yuz (Juz)	28. O'z	53. Qishliq	78. Iglan
4. Qirq	29. Chunglachi	54. Gadoy	79. Jimaboy
5. O'ng	30. To'nchi	55. Turkman	80. Chelkes
6. O'ng'ochit	31. O'tarchi	56. Durman	81. Uyg'ur
7. Jaloyir	32. Upilachi	57. Tobin	82. Og'ir
8. Saroy	33. Julun	58. Toma	83. Ebu
9. Qo'ng'iro't	34. Jid	59. Rindan	84. Norg'il
10. Yalchin	35. Juyut	60. Mo'min	85. Yuzak
11. Org'un	36. Chiljiyut	61. Yuyshin	86. Kaxat
12. Nayman	37. Bo'y mavut	62. Beroy	87. Nocher
13. Qipchoq	38. Uymavut	63. Xofiz	88. Xo'jalik
14. Chechak	39. Orlot	64. Qirg'iz	89. Buzan
15. Uyrot	40. Qrayt	65. Yayruvchi	90. Shirin
16. Qolmoq	41. Ungut	66. Juyrat	91. Baxrin
17. Qartuv	42. Qang'it	67. Bo'zachi	92. Tuma
18. Burloq	43. Xolyovat	68. Sixtyon	93. Nukuz
19. Busloq	44. Masad	69. Botosh	94. Mug'ul
20. Samargin	45. Murkut	70. Yag'rin	95. Kalon
21. Qatog'on	46. Berkut	71. Shuldir	96. Tatar
22. G'alachi	47. Kurolas	72. Tumay	
23. Kenagas	48. Uchlan	73. Tilov	
24. Bo'rtak	49. Qori	74. Qardor	
25. O'zoy	50. Arab	75. Qirqin	

**Herman Vamberi tomonidan urug'lar to'g'risida
berilgan ma'lumotlar**

1. Qo'ng'irot	10. Sayyod	18. Bolg'ali	25. Olchin
2. Qipchoqlar	11. Jig'atoy	19. Metan (Mitin)	26. Ochamayli
3. Mang'itlar	12. Uyg'ur	20. Jalayir	27. Qorqursoq
4. Nukis	13. Oybet	21. Kenagas	28. Birquloch
5. Nayman	14. Do'rmon	22. Qangli	29. Tirpish
6. Kulam	15. O'shin (Uyshin)	23. Ichkili	30. Katta Kesar
7. Qiyot	16. Kanjig'al	24. Bovurli	31. Ming
8. Oz (Os)	17. No'g'ay		
9. Toz			

**N.P. Xoroshxin tomonidan urug'lar to'g'risida
berilgan ma'lumotlar**

1. No'g'ay	26. Qizili	51. Qatag'on	72. Ovchi
2. Tatar	27. Qirabit	52. Qilovchi	73. O'tarchi
3. Qozoq	28. Ramadon	53. Uvrot	74. Tilov
4. Qirg'iz	29. Tobin	54. Kibot	75. Qirqin
5. Qo'ng'irot	30. Kenagas	55. Qaxat	76. Jo'yrot
6. Nayman	31. Mang'it	56. Juvachi	77. Turgan
7. Qangli	32. Qiyot	57. Po'latchi	78. Savdon
8. Toma	33. Sayyod	58. Turbot	79. Bavdaloq
9. Qoraqalpoq	34. Shag'atay	59. Jiyot	80. Arduri
10. Turkman	35. Durman	60. Buyot	81. Lakay
11. Tuyoqli	36. Uyg'ushun	61. Arlot	82. Qiyiqchi
12. Turk	37. Mo'ytay	62. Uykut	83. Utachki
13. Birkut	38. Xaybat	63. Jafjut	84. O'tkan
14. Misit	39. Kuchurli	64. Xit	85. Itchi
15. Abu	40. Ballos	65. Saidli	86. Nitagay
16. Saroy	41. Qavchin	66. Turlos	87. Jovsar
17. Baxrinlar	42. G'arab	67. O'lon (O'qlon)	88. Akonsoldi (Arqonsoldi)
18. Qipchoqlar	43. Qalmoq	68. Ilachi	89. Amon
19. Ming	44. Qoraxon	69. Qishliq	90. Abdal
20. Yuz	45. O'ng	70. Tejamli	91. Asaka
21. Qirq	46. Yaman	71. Bo'ri	
22. Jalayir	47. Chaqmoq		
23. Batosh	48. Arzuk		
24. Olchin	49. Qarluq		
25. Org'in	50. Turdos		

O'lkamizning etnik tarixiga oid ma'lumotlarni XIX asr oxiri – XX asr boshlarida vohada bo'lgan rus sayyohlarining asarlari va harbiy to'plamlardagi ma'lumotlardan hamda XX asrning o'rtalarida yaratilgan asarlarda uchratishimiz mumkin. To'plangan ma'lumotlar XIX asr va XX asr boshlarida o'lkamizda yashagan aholi etnik tarkibi ancha murakkab bo'lgan turli urug' va elat vakillaridan tarkib topganligini ko'rsatadi. Biz o'zbek urug'lari ichida Vatanimiz bo'ylab ko'proq tarqalgan qo'ng'iro't va do'rmon urug'lari haqida ma'lumot berib o'tishni joiz topdik. O'rta asrlarda Dashti Qipchoqdan kelib vohada yashagan o'zbek qabilalari vakillari orasida qo'ng'iro'tlar boshqa o'zbek urug'lariga nisbatan ko'pchilikni tashkil etgan. Ular o'lkamizning barcha hududlarida istiqomat qilishgan.

Qo'ng'iro't urug'idan juda ko'p qavmlar ajralib chiqqan va ularning har biri o'ziga xos nom va laqab bilan farqlangan. Qo'ng'iro'tlar qavmi 5 ta katta urug'ga bo'lingan: Vaxtamg'ali, Qo'shtamg'ali, Qonjig'ali, Oyinnali (Oyindi), Tortuvli. Qo'ng'iro't urug'i 64 ta otadan tarqalgan bo'lib, bu urug'lar o'z o'rnida yana kichik oila va bo'g'inlarga bo'linib ketadi (ba'zi ma'lumotlarda 66 ta deb ko'rsatilgan).

Vaxtamg'ali urug'i shoxobchalari: bug'ajili, oboxli, irg'oqli, qaychili, qozoyoqli, qoraqo'ng'iro't, uyivali, ishqili, toroqli, chanchiqli, qiyg'oshli, xandaqli, boymoqli, ochamayli, gilamboboli, ushquli (jami 16 ta).

Qo'shtamg'ali urug'i shoxobchalari: tilavmat, kuchaxo'r, bandikuchuk, cholbachcha, oqpichoq, mavlish, ko'sa, savribuzar, kal, qoraqalpoq, tulangit, o'troqi, barchoq, kulobin, qoraqasmoq, zambiri.

Qonjig'ali urug'i shoxobchalari: kuldovli, jelkellik, qurtag'oy, to'pqora, moltaka, qora, qorabuvra, duska, gala, qo'g'oy, qo'yin, ulus, chullik, qoraqursak.

Oyinnali (Oyindi) urug' shoxobchalari: kovka, qochay, qoraqalpoq, to'por, beshbola, chulan, gala, turkman oyinni, xojibachcha, kal, qora, oqtona, oytamg'ali.

Tortuvli urug'i shoxobchasi: to'ng'iz, tunka, o'r, chupoq, xurosoni, qoramo'yin.

Yuqorida ko'rsatib o'tilgan katta urug'lar o'z o'rnida yana bir necha kichik shoxchalarga bo'linib ketganligi kuzatiladi. Masalan, Vaxtamg'ali urug'i tarkibiga kirgan Ochmayli bo'g'ini: Tuja, Qozoqoyoqli,

Jortibosh oilalariga bo'lingan. Tujanning o'zi yana Kar-tuja, Gabal-tuja, Mirzatop, Xudoyqultop, Jortibosh, Barak kabi oilalarga bo'linib ketadi. Bolg'ali bo'g'inida: Merkit, Chog'ir-chachir. Pokiskar, Beshul, Sart, Ko'sa kabi oilalar mavjud.

Qo'shtang'ali urug'i tarkibiga kiruvchi Tilovmat bo'g'ini quyidagi oilalarga bo'lingan: Tuliboy, Xoliboy, Qo'yliboy, Irisboy, Chag'ir, Haybat, Imomqulchut, Berdi, Dusha. Kal bo'g'ini: Bengar-kal, Qorahol, Beshkaltak, Maydakal, Solibochcha, Tentak, Oylachaparga bo'lingan. Barmoq bo'g'ini: Jiyansaroy, Tursunjetim, Katta barmoq, Sherdak, Ismoni, Naka, Qangi oilalariga bo'lingan. Bandi Kuchukda esa Ko'sa, Uzun, Beshyog'och, Boybotir, Jabu. Damgarin, Chalamulla, Xo'ja, shoxobchalari mavjud.

Qanjig'ali urug'i tarkibidagi Xo'jaqul bo'g'ini: Arriq, Qurbonqul, O'rtakeldi, Ajina, Tentak, Eshaboshi, Cho'llik oilasi: Chaullik, Madi, Guljetim, Chambil, Qulbrun, Pitak, Jong'abotir, Tashat, Chorbetim shoxobchalariga bo'lingan.

Asrlar davomida mamlakat ijtimoiy-siyosiy hayotida qo'ng'irot urug'i ham o'zining yuqori mavqeyini saqlab qolgan. Ularning qishloq xo'jaligidagi mashg'ulotlari dehqonchilik va chorvachilikdan iborat bo'lgan. Vohaning tekislik qismida dehqonchilik bilan mashg'ul bo'lib, bug'doy, arpa, sholi, paxta, polizchilik, bog'dorchilik va boshqa qishloq xo'jalik mahsulotlarini yetishtirganlar. Tog' yonbag'irlari va qir-adirlarda lalmikorlik hamda chorvachilik bilan shug'ullanganlar.

Hozirgi kunga kelib, qo'ng'irotlar vohaning barcha tumanlaridagi qishloqlarda, alohida ba'zi qishloqlarda esa, boshqa urug'lar bilan aralash yashab kelmoqda. Vohada yashovchi qo'ng'irot urug'lari ancha murakkab etnik tarkibga egaligi bilan ajralib turadi. Hozirgi kunda ularning 300 dan ortiq kichik guruhlari borligini kuzatishimiz mumkin.

Do'rmon urug'i ham o'lkamizda ancha keng hududlarda tarqalgan. Abulg'oziy Bahodirxonning do'rmon urug'ining kelib chiqishini mo'g'ulning Bichanqayon otli podshohining to'rt o'g'lidan tarqalgan deb ta'kidlaydi. Bichanqayon dunyodan ko'z yumishidan oldin el-yurtga kichik o'g'lini to'ra qilib saylashni vasiyat qilgan ekan. Otasi-ning vasiyatini inobatga olib, kichik o'g'lini xoqon qilib saylabdilar. Ammo uning to'rtala akasi kenja ukasining boshliq bo'lganligidan no-

rozi bo'lib, bizdan birimizni xoqon qilib saylanglar, deb xalqqa murojaat etishganda, ularning istaklari rad etiladi. Natijada to'rt aka-uka begona elning ichiga ko'chib boradi. Begona elda ularni «do'rmon» deb atashadi.

Hofiz Tanish Buxoriy «Abdullanoma» asarida do'rmon urug'i haqida quyidagi ma'lumotni berib o'tadi: «Bu toifa ham Nurindan tarqalgandir. Shunday naql qiladilarki, bular aka-uka bo'lib, to'rt o'g'ildurlar. Ular o'zlari turgan joydan Chingizxonning viloyatiga kirishni istaganlar va sol bog'lab unga o'tirganlar va uning viloyatiga kirganlar. Hikoya qiladilarki, do'rmon qavmi o'shalarining naslidandur va mo'g'ulcha «do'rmon» «to'rt» deganidir».

Har ikkala manbada ham do'rmon so'zi mo'g'ulcha «to'rt» degan ma'noni bildirishi ta'kidlangan. Bundan shu narsa ma'lum bo'ladiki, to'rt aka-ukadan tarqalgan avlodlar do'rmonlar deb atala boshlangan. Ma'lumotlarga ko'ra, do'rmonlar to'rt toifadan iborat bo'lib, 18 ta urug'ga bo'lingan.

Do'rmonlarning birinchi toifasi uchuri deb nomlangan. Bu toifa urug'lari: tibir, soltiq, qoratona, qunur, ola-toy, jomontoy, oxcha, uyli va boshqalar. Qiyonnoma toifasining urug'lari: qiyot, qabla, qutuchi, jertebar, to'qizalu, oq qo'yli.

Gurdak toifasining urug'lari: no'g'oy, qozoq, bo'rboy, usta. Soksan toifasining urug'lari ma'lum emas. Shuningdek, do'rmonlarni yana uvoq, uch urug', ko'k chelak, yo'g'on, oy tamg'ali, qo'yli kabi bir qator urug'larga bo'linganligi ta'kidlangan. Yuqorida tilga olingan urug'lardan tashqari boshqa bir qator urug'lar ham borligini kuzatishimiz mumkin. Masalan, Uzun tumanidagi Serharakat qishlog'ida yashovchi do'rmonlar tarkibida biz ko'rsatib o'tgan urug'lar bilan birgalikda bodroq, moyda-turk, ko'sakalas, chorchur, jumuh, moda, kal, og'oy, bo'rloq kabi urug'larni uchratish mumkin.

Do'rmon urug'ining mamlakat ijtimoiy-siyosiy hayotida va davlat boshqaruvida nufuzi yuqori bo'lgan. Masalan, Muhammad Shayboniyxon davrida Qunduz shahrining hokimi do'rmon Urusbek bo'lganligi e'tirof etilgan. Do'rmon urug'i ashtarxoniylar hukmronligi yillarida ham mamlakat ijtimoiy-siyosiy hayotida o'zining yuqori mavqeyini saqlab qolgan edilar. Shuningdek, Buxoro amirligining ijtimoiy-siyosiy hayotida ham ular faol qatnashganlar.

3. Rossiya tadqiqotchilari tomonidan o'lkamiz etnografiyasining o'rganilishi

XVI–XVII asrlarda Buxoro, Xiva va Qo'qon xonliklari tashkil top-gandan so'ng Rossiya davlati bilan muntazam ravishda savdo va dip-lomatik munosabatlar o'rnatila boshlandi. XVI asrning ikkinchi yarmi-da O'rta Osiyodan Rossiyaga sakkiz marta elchilar yuborilgan bo'lsa, XVII asrda Xiva xonligidan 12 marta, Buxorodan esa 13 marta elchilar jo'natilgan. Bunga javoban Rossiya davlati ham o'z elchilarini o'zbek xonliklariga yuboradi va ularga diplomatik vazifalardan tashqari, maz-kur o'lkalar to'g'risida har xil ma'lumotlar to'plash ham topshiriladi.

O'zbek xalqi etnografiyasiga oid ilmiy ahamiyatga ega ma'lumotlar to'plash XIX asrdan boshlanadi. XIX asrning birinchi yarmida N.N. Muravyov, A.F. Negri, N.V. Xanikov, G.I. Danilevskiy va boshqalar tomonidan olib borilgan tadqiqotlar O'rta Osiyo xalqlari, shu jumladan o'zbeklar etnografiyasini o'rganishda muhim ilmiy izlanishlar olib bor-gan. 1820-yili Buxoroga kelgan A.F. Negri boshchiligidagi diplomatik missiya qatnashchilaridan E.A. Eversman, X. Pander, P. Yakovlev, Budrin, polkovnik G. Meyendorflarning kitob va xotiralari nihoyatda boy tarixiy-etnografik ma'lumotlarga ega. G. Meyendorfning turli tillarda nashr qilin-gan «Orenburgdan Buxoroga sayohat» nomli kitobida Buxoro xonligi-ning geografik o'imi, ijtimoiy-iqtisodiy ahvoli, davlat tuzilishi, aholisi va mashg'ulotlari, qishloq xo'jaligi, sug'orish tizimi, hunarmandchilik, ichki va tashqi savdo, oila va xotin-qizlarning turmushi haqida qimmatbaho ma'lumotlar keltirilgan. Muallif o'zining shaxsiy mushohadasi, kishilar-dan eshitgan va so'rab to'plagan materiallari bilan cheklanib qolmay, har xil tarixiy manba va adabiyotlardan ham foydalangan. Bu davrda O'rta Osiyo xalqlari to'g'risida to'plangan bilimlarni umumlashtirgan dastlabki ilmiy asarlar ham paydo bo'ladi. Chet el mualliflaridan biri, fors tilini yaxshi bilgan ingliz sayohatchisi Aleksandr Byorns Ost-Hind kompani-yasining maxfiy topshirig'i bilan 1831–1832-yillarda Buxoroga kelib, muhim siyosiy, iqtisodiy, harbiy va etnografik materiallarni to'playdi. Byorns yozib qoldirgan sayohatnomada ko'chmanchi o'zbeklar haqida nihoyatda qiziqarli etnografik ma'lumotlar mavjud.

O'sha yillarda atoqli sharqshunos olim V.V. Grigoryev ham bir qancha asarlar yaratgan. U Rossiyada birinchi bo'lib sharq xalqlari ta-

rixi kursini o'qita boshlaydi. Uning 20 dan ortiq ilmiy ishlari orasida O'rta Osiyo xalqlariga, jumladan urug'-qabila tartiblarini saqlab qolgan o'zbeklarga tegishli asarlar ham mavjud. 1858-yilda polkovnik N.P. Ignatyev boshchiligidagi Xiva va Buxoroga yuborilgan yirik diplomatik missiya ham ancha samarali ishlar olib borgan edi. Missiya qatnashchilaridan N.G. Zalesov, M.N. Galkin, E.Y. Kileveyn, A.I. Butakov, P.I. Lerxlarning yozib qoldirgan sayohatnoma va maqolalarida qimmatbaho etnografik ma'lumotlar keltiriladi.

O'rta Osiyo yurishlari davrida V.Radlov, A.Fedchenko, A.Kun, M. Middendorf kabi tadqiqotchilar samarali mehnat qildilar. Atoqli tilshunos va folklorshunos Vasiliy Vasilyevich Radlov O'rta Osiyo xalqlarining tili va etnografiyasi haqida ancha qimmatbaho materiallar to'plagan edi. U 1868-yilda Zarafshon vodiysi bo'ylab sayohat qilib, o'zining shaxsiy kuzatishlari va qisman mahalliy aholining hikoya qilib bergan ma'lumotlari asosida O'rta Zarafshon vodiysiga doir qiziqarli ocherklar yozdi. Bu asarlarda o'zbek, tojik, qoraqalpoq, turkman va boshqa xalqlar to'g'risida tarixiy va etnografik ma'lumotlar berilgan. Ocherklarda sun'iy sug'orishni uyushtirish masalalariga alohida e'tibor beriladi. Muallif tomonidan shahar va qishloqlarning nomlari, aholining tiplari, kiyim va taomlari, xotin-qizlarning ahvoli, ichki hayot, raqslar hamda o'zbeklarning urug' toifalariga oid ma'lumotlar berilgan.

Yirik tadqiqotchilardan Aleksey Pavlovich Fedchenko ham o'zbek etnografiyasini o'rganishga o'z hissasini qo'shdi. U Moskva universitetida o'qib yurgan davridayoq ilmiy to'garaklarda faol ishtirok etib, tabiatshunoslik, antropologiya va etnografiya havaskorlari jamiyatining kotibi bo'lib ishlaydi. Universitetni tugatgach, ikki yil (1864–1866) davomida o'sha yerda tabiatshunoslikdan dars beradi. Zarafshon ekspeditsiyasi vaqtida keng tadqiqotlar o'tkazilib, har xil etnografik kolleksiyalar, hunarmandchilik mahsulotlari va asboblari to'plagan va rasmlar albomini tuzgan. Shuningdek, uning «Qo'qon xonligida» degan asarida Qo'qon xonligi tarixi, geografiyasi, etnografiya va iqtisodiyotga oid ma'lumotlar berilganligini ko'rishimiz mumkin.

1872-yilda Moskvada O'rta Osiyo xalqlarining turmush tarziga bag'ishlangan ko'rgazma ochiladi. Ko'rgazmada O'rta Osiyo xalqlarining kiyim-kechaklari, hunarmandchilik mahsulotlari va asboblari kabi eksponatlar qo'yildi. V.V. Stasov ko'rgazmaning Turkiston bo'limiga

yuksak baho berib, unda ko'rsatilgan predmetlar: gilam, kumush bezaklar, juda ko'p metall va sopoldan yasalgan buyumlar, gazlama, qurol-aslaha va son-sanoqsiz maishiy buyumlar «o'zining rang-barangligi bilan kishiga badiiy lazzat baxsh etadi», deb yozgan edi.

Ko'rgazma munosabati bilan tayyorlangan Turkiston fotoalbomi katta ahamiyatga ega. U 1200 dan ortiq rasmni o'z ichiga qamrab olgan. Albom bir necha nusxadagina tuzilgan bo'lib, uning bir nusxasi hozir Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasida saqlanmoqda va XIX asrdagi O'rta Osiyo xalqlarining tarixi va etnografiyasini o'rganishda noyob manba bo'lib xizmat qilmoqda.

Mazkur to'plamda ishtirok etgan va keyinchalik bir qancha ilmiy ishlar yaratgan A.N. Xoroshxin ham o'zbek etnografiyasiga o'z hissasini qo'shdi. Nijneuralskda yoshlik davrini o'tkazib, qozoq va qalmiq tillarini to'liq egallagan A.N. Xoroshxin ofitser sifatida Buxoro (1868-yil) va Xiva (1873-yil) yurishlarida ishtirok qiladi. U o'z asarlarini shaxsiy taassurotlari, mahalliy aholi turmushini bevosita kuzatishi va yerli kishilardan olgan ma'lumotlari asosida yozgan. Uning «Zarafshon vodiysi» nomli ishi va bir qancha tarixiy-etnografik, o'zbek qabila va urug'-aymoqlariga tegishli turli xil etnografik ma'lumotlar mavjud.

A. Kun 1865-yilda Peterburg universitetining sharq tillari fakultetini tugatib, 1868-yili sharqshunos V.V. Grigoryevning tavsiyasi bilan etnografik va statistik tadqiqotlar o'tkazish, Rossiya ilmiy jamiyatlari uchun material va kolleksiyalar to'plash maqsadida Turkiston general-gubernatorining ixtiyoriga jo'natildi. U 1870-yilda Iskandarko'l ekspeditsiyasi hamda Xiva va Qo'qon yurishlarida ishtirok qilgan. Qo'qon yurishlaridan keyin Kun Turkiston o'lkasidagi maktablar bo'yicha bosh inspektor etib tayinlanadi va bu lavozimda 1882-yilgacha ishlaydi.

U ko'p yerlarga sayohat qildi va o'z zimmasiga yuklangan asosiy vazifani bajarish bilan birga mahalliy aholi haqida, ayniqsa, Xiva xonligi aholisi haqida etnografik ma'lumotlar to'playdi. A. Kun yozib qoldirgan ilmiy maqolalar hozirgacha o'z qiymatini yo'qotmadi. Uning xonliklardan to'plagan davlat hujjatlari, noyob qo'lyozmalari va vaqflar musulmon ta'limiga bag'ishlangan, O'rta Osiyo tarixiy yodgorliklariga oid va boshqa maqolalari o'zbek xalqi etnografiyasi va tarixini o'rganish uchun muhim manba hisoblanadi. O'sha yili Buxoro xonligida N. Mayev boshchiligida o'tkazilgan ekspeditsiya ham ma'lum yutuqlarga

erishdi. Uning Buxoro xonligiga qilgan sayohati natijasida yozgan asari va boshqa ko'pgina maqolalarida muhim etnografik ma'lumotlar bor. N. Ma'yevning 1875 va 1878-yillarda o'tkazilgan Hisor ekspeditsiyasi natijasida yozilgan bir qancha ocherklarida Surxon vodiysi va Sherobod bekligida yashovchi o'zbeklarning qo'ng'iroq, marqa, kichi, yuz, loqay, do'rmon, qatag'on kabi urug'-aymoq va qabilalari to'g'risida, mahalliy aholining geografik joylashishi, xo'jalik turmushiga oid bir qancha ma'lumotlar mavjud.

Middendorf o'zining Shimoliy va Sharqiy Sibirga qilgan safaridan keyin 1877-yili Farg'ona vodiysiga qishloq xo'jaligi va iqtisodiyotini o'rganish maqsadida ilmiy safarga keladi. Uning o'z zamondoshlari tomonidan yuksak bahoga muayassar bo'lgan «Farg'ona vodiysi to'g'risidagi ocherklari»da bu boy o'lka faqat geografik va iqtisodiy tomondan ta'riflanibgina qolmay, mahalliy Farg'ona aholisining antropologiya va etnografiyasiga oid muhim ma'lumotlar ham keltirilgan.

1879-yili Samara ekspeditsiyasi tarkibida rassom va arxeolog sifatida ishtirok qilgan N. Simakov nihoyatda qiziqarli materiallar to'plagan edi. Bu materiallar uning «O'rta Osiyoning san'ati» nomli albomida o'z aksini topdi. Mazkur asar, V. Stasov iborasi bilan aytganda, «Qadimgi O'rta Osiyo san'atining fors, arab, Vizantiya va boshqa san'atlarga qanday ta'sir qilganligi haqidagi» masalani hal qilishda dastlabki qadam edi.

Etnografik materiallarni keng ommaga yetkazish va ularni saqlab qolishda ilmiy jumallar, statistik qo'mitalarning hamda «Turkestan-kiye vedomosti» gazetasining xizmatlarini alohida qayd qilib o'tish lozim. Mazkur davriy nashrlarda A. Kun, A. Divayev, A. Ostroumov, N. Likoshin, N. Gabin, A. Kushakevich, V. Razvadovskiy, A. Semyonov, N. Kirpichnikov, A. Kalmikov, F. Pospelov va boshqalarning asarlari tez-tez bosilib turgan.

O'rta Osiyo xalqlari, shu jumladan, o'zbeklarning tarix va etnografiyasini o'rganishda XIX asrda atoqli rus olimlarining tashabbusi bilan tashkil topgan ilmiy jamiyatlarning roli nihoyatda kattadir. Ular faqat ilmiy muammolarni hal qilibgina qolmay, balki Rossiya imperiyasining mustamlakachilik siyosatini amalga oshirishga ham o'z hissasini qo'shganlar. Ilmiy jamiyatlar ro'yxatining o'ziyoq rus geografiya jamiyatining Turkiston bo'limi, tibbiyot, antropologiya va etnografiya havaskorlari jamiyatining Turkiston bo'limi, Turkiston arxeologiya havaskorlari to'garagi, Turkiston qishloq xo'jalik jamiyati, O'rta Osiyo olimlar jamiyati, rus texnika jami-

yatining Turkiston bo'limi, Sharqshunoslik jamiyatining Toshkent bo'limi, Turkiston tabiatshunoslari va vrachlari jamiyati, Turkiston tibbiyot jamiyati hamda Farg'ona va Samarqand vrachlari jamiyatlari bu muassasalar ko'lamining naqadar keng ekanligini ko'rsatib turibdi.

Turkiston ziyolilarining eng yaxshi vakillarini o'z saflarida birlashtirgan bu jamiyatlarning a'zolari (ular ichida etnograflar va sharqshunoslar ko'p edi) yaratgan asarlar ko'pincha Rossiyaning ilg'or olimlari tomonidan yuksak baho olgan. Jamiyat a'zolarining ruscha-o'zbekcha lug'atlar tuzish, maktablar uchun mahalliy tillarda o'quv qo'llanmalari tayyorlash, o'zbek, tojik va qozoqlar tomonidan rus tilini va rus o'qituvchilari tomonidan mahalliy tillarni o'rganish uchun kechki kurslar tashkil etish, Toshkentda kutubxona va Sharq instituti ochilishiga erishish va boshqa masalalardagi dastlabki urinishlari jamiyatlarning g'oyat ilg'or faoliyatidan dalolat beradi.

O'sha davrdagi vaziyat ilmiy jamiyatlar va ayrim tadqiqotchilarning faoliyati uchun juda ham noqulay edi. Rossiyadagi ijtimoiy-siyosiy tuzum o'zbeklar va O'rta Osiyodagi boshqa xalqlar tarixi va etnografiyasini muntazam va chuqur o'rganishni to'g'ri uyushtirishga imkon bermas edi. Ular asosan o'z ixtiyoridagi juda oz va tasodifiy yo'l bilan to'plangan mablag'lar bilangina ish olib borar edilar. Masalan, Sharqshunoslik jamiyati Toshkent bo'limi nomiga Turkiston harbiy okrugi qo'mondoni yordamchisining yozgan maktubida: «Jamiyat Sharqni Sharq uchun va fan uchun emas, balki xalqlarni Rossiyaga qo'shish, ruslashtirish uchun o'rganishi kerak», deb qayd qilingan edi. Shuning uchun ham ilmiy jamiyatlarning bir qanchasi Turkiston mustamlakachilik siyosatiga tomonidan qo'yilgan vazifalarni bajarishga majbur edi.

Sharqshunoslik jamiyati Turkiston bo'limida O'rta Osiyo xalqlari o'tmishi va o'sha davrdagi turmushini ilmiy jihatdan o'rganish ko'pincha rus burjuaziyasining mustamlakachilik manfaatiga bo'ysundirilgan. Jamiyat o'lka uchun oliy sharqshunoslik ta'limi zarurligi to'g'risidagi masalani ko'tarib chiqqanda general-gubernatorning og'ir qo'li uning ishini bo'g'ib qo'ydi. Shunday qilib, XIX asrning ikkinchi yarmi – XX asrning boshlarida o'zbeklarni va O'rta Osiyoning boshqa xalqlarini etnografik jihatdan o'rganishda fanga ancha hissa qo'shilgan edi. Mustamlakachilik siyosatiga amal qilib kelgan burjua fanining tor doiradagi ta'limoti va cheklangan imkoniyatlariga qaramay, o'sha davrdayoq Turkiston

o'lkasidagi elatlarning tarixi va etnografiyasiga oid boy ma'lumotlar va materiallar keyingi tadqiqotlar uchun muhim bir zamin bo'lgan edi.

1917-yildan keyin tadqiqotchilar, shu jumladan, etnograflar orasida tabaqalanish boshlandi, ya'ni ayrimlar yangi tuzum tarafdori bo'lsa, boshqalar sovetlarga qarshi tomonga o'tib ketdilar. Ammo ilg'or rus va chet el olimlarining fanga fidoyi qismi izlanishlarini davom ettirib, yosh etnograflarni yetishtirishga o'z hissasini qo'shdilar. Masalan, etnograf va sharqshunoslardan N.Mallitskiy, M.Andreyev, A.Semyonov, A.Divayev kabilar 1920-yilda Turkistonda birinchi tashkil topgan O'rta Osiyo Davlat universitetida qolib, o'z ilmiy ishlarini davom ettirgan edilar.

Shuni alohida qayd qilish lozimki, etnografik tadqiqotlarni o'tkazishda yosh Turkiston Respublikasining fan va maorif tashkilotlari ancha jonkuyarlik ko'rsatdilar. 1921-yilda mahalliy hokimiyat tomonidan yirik etnograf olimlardan tashkil topgan «Turkiston tub aholisining maishiy turmushini o'rganish ilmiy komissiyasi» o'zbek etnografiyasi rivojida muhim bir bosqich bo'ldi. O'sha vaqtda ikkita ekspeditsiya tashkil qilindi: A.Divayev rahbarligidagi Sirdaryo va M.Andreyev boshchiligidagi Samarqand ekspeditsiyalari. Ular mahalliy etnoslar va etnik guruhlar (o'zbeklar, turkmanlar, arablar, lo'lilar) to'g'risida boy etnografik ma'lumotlarni to'pladilar.

Asosiy adabiyotlar

1. *Nabiev A.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 1996.
2. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T.: Universitet, 2008.
3. *Shoniyo'zov K.Sh.* O'zbek xalqining shakllanish jarayoni. –T.: Sharq, 2001.
4. *Шаниязов К.Ш.* Узбеки-карлуки. – Т.: Наука, 1964.
5. *Kabirov A., Sagdullayev A.S.* O'rta Osiyo arxeologiyasi. –T., 1990.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Jabborov I.M.* O'zbek xalqi etnografiyasi. – T., 1994.
2. *Jabborov I.M.* Jahon xalqlari etnografiyasi. – T., 1985.
3. *Norboyev N.* O'zbek elining qabila va urug'lari haqida. – T., 1997.
4. *Doniyorov X.* O'zbek xalqining shajara va shevalari. – T.: Fan, 1968.

Internet manbalar

1. www.history.ru.
2. www.natura.com.
3. www.archeology.ru.
4. www.archeology.com.

Nazorat savollari

1. O'lkamiz tarixini o'rganishda etnografiyaning qanday o'rni bor?
2. Dastlabki etnografik ma'lumotlar qaysi davrda paydo bo'lgan?
3. O'lkamiz tarixini o'rganishda nimalar muhim manba bo'lgan?
4. O'rta asrlarda yaratilgan manbalarda etnografik ma'lumotlarga qanday o'rin ajratilgan?
5. Rossiya imperiyasi tadqiqotchilarining o'lka tarixiga oid etnografik ma'lumotlari nimalardan iborat?

Test savollari

1. «Do'rraon» so'zi qaysi tildan olingan va qanday ma'noni bildiradi?
 - A. Mo'g'ul tilidan olingan bo'lib, to'rt degan ma'noni bildiradi
 - B. Xi'oy tilidan olingan bo'lib, yetti degan ma'noni bildiradi
 - C. Arab tilidan olingan bo'lib, to'rt degan ma'noni bildiradi
 - D. So'g'd tilidan olingan bo'lib, besh degan ma'noni bildiradi
2. Turkiy urug'larni o'rgangan sharqshunos N. Xanikov ularni nechtaga ajratgan?
 - A. 96 ta urug'-qavmga
 - B. 32 ta urug'-qavmga
 - C. 91 ta urug'-qavmga
 - D. 90 ta urug'-qavmga
3. O'zbek xalq etnografiyasini ilmiy jihatdan o'rganish va unga oid ma'lumotlarni to'plash qachondan boshlangan?
 - A. XIX asrning 1-yarmidan
 - B. XX asrning 2-yarmidan
 - C. XIX asrning 2-yarmidan
 - D. XX asrning 1-yarmidan
4. Dastlabki etnografik ma'lumotlar qachon paydo bo'lgan?
 - A. Mezolit davrida
 - B. Paleolit davrida
 - C. Neolit davrida
 - D. Bronza davrida
5. G. Meyendorfning O'rta Osiyo xalqlari tarixiga oid yozgan asari qanday nomlagan?
 - A. «Orenburgdan Buxoroga sayohat»
 - B. «Orenburgdan Xorazmga sayohat»
 - C. «Orenburgdan Samarqandga sayohat»
 - D. «Orenburgdan Xivaga sayohat»

VI BOB. TOPONIMIKA O'LKA TARIXINI O'RGANISHDA ASOSIY MANBALARDAN BIRI SIFATIDA

Reja:

1. Toponimika tushunchasi va uning maqsadi.
2. Toponimik tadqiqotlar tarixi.
3. Toponimikaga oid asosiy ilmiy terminlar va ularning mazmuni.

Tayanch iboralar: toponimika, toponim, antrotoponimika, gidronimika, oykonomika, oronimika, urbanomika, etnonimlar, paronimlar, teonimlar, zoonimlar, religionimlar, meronimlar, xronimlar.

1. Toponimika tushunchasi va uning maqsadi

1917-yilga qadar toponimika mustaqil fan sifatida o'rganilmay, uning vazifasini tarixiy geografiya fani bajarib kelardi. Toponimika geografiya, tarix, etnografiya, tarixiy o'lkashunoslik fanlari bilan chambarchas aloqada rivojlanadi. Toponimlar til tarixini tadqiq etishda, xalqlarning tarixiy o'tmish xususiyatlarini o'rganishda, ularning joylashish chegaralarini belgilashda, tillarning o'tmishdagi tarqalish hududlarini tadqiq qilishda, madaniy markazlar, savdo yo'llari va shahar, qishloq geografiyasini tavsiflashda muhim hisoblanadi.

Tarix, geografiya, tilshunoslik, o'lkashunoslik, etnografiya kabi ko'plab fanlarni o'rganishda toponimikaning o'rni muhim. U fan sifatida birmuncha kechroq shakllangan bo'lishiga qaramay, o'lkamiz tarixini o'rganishda muhim sanaladi. Toponimikani bilmay turib geografik joy nomlarini bir-birlaridan farqlash qiyin. Tabiiyki, har bir turkum (shahar, qishloq, tog', cho'l, va h.k.) tushunchalar biror nom ostida shakllangan. Shu boisdan insoniyat shakllanibdiki, ularni biron bir nomlar bilan ataydi. Natijada jamiyat tarixida millionlab nomlar paydo bo'ldi va ularning o'ziga xos ma'no-

mazmunlari shakllandi. Aynan o'sha ma'no-mazmun bir qancha fanlarni o'rganishda o'ziga xos ahamiyat kasb etadi.

Buni chuqur anglagan tadqiqotchilar joy nomlarini tarixiy, lingvistik, ya'ni etimologik jihatdan tahlil qilar ekan, o'sha toponim mazmunan joylashgan nuqtasining tabiiy geografik sharoitiga naqadar mos tushish yoki tushmasligiga e'tibor qaratadilar. Chunki joy nomlari o'sha hududning o'ziga xos xususiyatlarini aniq ifodalab turadi. Masalan, Nurota tog'lari yonbag'irlarida joylashgan Temir Qobiq, Temirkon, Zarmitan, Zarband qishloqlari o'rinda qadimdanoq temir yoki oltin qazib olingan, joyning bu xil nomlanishi zamonamizda ushbu hududlar bo'ylab yirik konlarning ochilishga sababchi bo'lgan bo'lsa kerak.

Toponimika fani garchand mustaqil ravishda shakllangan bo'lsa-da, u rivojlanish bosqichida qator fanlar bilan o'zaro aloqada bo'lgan va bu jarayon hamon davom etib kelmoqda. Chunki toponimlarni bir qancha fanlar o'z nuqtayi nazaridan turib o'rganadilar. Filologlar toponimlarning kelib chiqishi (etimologiyasi), shuningdek, lingvistik birlik sifatida shakllanish va rivojlanish qonuniyatlarini o'rgangan. Toponimlar o'tmishning «guvohlari» sifatida tarixchilarning diqqatlarini jalb qiladi, etnograflar esa toponimlarning turli urf-odatlarini, aholining yashash tarzi bilan o'zaro aloqada shakllanish xususiyatlarini tadqiq etadilar. Geograflar toponimikani fanlarning bo'linmas tarmog'i sifatida biladilar. Chunki toponimik atamalarning geografik tarqalishi, ushbu fanni tadqiq etishda o'ziga xos uslub tarzida ishtirok etadi. Zero, joy nomlari ko'pgina holatlarda o'rganilayotgan hududning geografik sharoitidan xabar berib turadi.

Toponimika geografik nomlar, kishi ismlarini o'rganadigan fan sifatida maydonga keldi. Toponimika atamasi lotin tilidan olingan bo'lib, «topos» – joy, «onom» – nom, umuman, joy nomini o'rganadigan fan degan ma'noni bildiradi. Geografik nomlar va zamin qa'rida o'rganilayotgan nomlar, insonlarga qo'yiladigan ismlar toponimikaning manbasi hisoblanadi. Toponimika ikki obyektдан: mikro va makro toponimlardan iborat bo'lib, mikrotoponimika – grammatik jihatdan mayda obyektlarni – turdosh otlarni, makrotoponimika esa atoqli otlar, ya'ni yirik obyektlarning nomlarini tadqiq qiladi.

Joy nomlari insoniyat tarixi va hayotida alohida o'ringa ega. Ular-siz kishilar qayerga borishini ham bilmasdilar. Shuning uchun qadimgi

joy nomlariga maxsus, alohida to'xtalish hollari bo'lmasa hamki yozilgan ilmiy-amaliy qiymatga ega bo'lgan asarlarda u yoki bu darajada to'xtalganligini tarixiy va geografik asarlardan bilishimiz mumkin. Atrofimizdagi turli-tuman joylarni ularga berilgan nomlar asosidagina tushunamiz, anglaymiz va eslab qolamiz, chunki toponimlar (joy nomlari) o'ziga xos tarix, o'ziga xos xotira hamda o'ziga xos madaniy-ma'naviy yodgorliklardan biri sanaladi. Shuning uchun ham joy nomlari davlat ahamiyatiga molik masala ekanligi qator rasmiy hujjatlarda qayd qilingan.

O'zbekiston toponimikasi fani asrimizning 30-yillaridan boshlab rivojlangan. Uning rivojlanishiga toponimist olim H.Hasanovning xizmatlari katta. Vatanimiz joy nomlariga oid toponimik ma'lumotlar esa tarixiy ilmiy kitoblardan qadim-qadimdan beri naql qilinib kelmoqda. Shu sababli joy nomlari bo'yicha olib borilayotgan ilmiy tadqiqot ishlarida ancha qadimiy bo'lgan qo'lyozma manbalaridagi materiallar ham e'tiborga olinmoqda. Bu holni hozirgi vaqtda amalga oshirilayotgan ilmiy tadqiqot ishlarida aniq ko'rish mumkin.

O'zbekiston toponimikasi fani aynan Vatanimiz hududidagi joy nomlarini yig'ish, to'plash, ma'lum bir ilmiy-nazariy tizimga solish bilan birga, ularni har tomonlama izohlashga ham harakat qiladi. Mamlakatimiz hududida Toshkent shahri, Toshkent, Sirdaryo, Jizzax, Samarqand, Qashqadaryo, Surxondaryo, Buxoro, Xorazm, Navoiy, Namanagan, Andijon, Farg'ona viloyatlari va Qoraqalpog'iston Respublikasi joylashgan. Yuqorida sanab o'tilgan shahar va viloyatlar toponimikaga ma'lumotlarni yig'ib beradi.

Har bir hudud uchun toponimik qonuniyatlar takrorlanmas ko'rinishli holatga egaligini V. Juchkevich ham o'z monografiyasida alohida qayd qilib o'tganligini e'tiborga oladigan bo'lsak, har bir viloyat, shahar, voha, tuman o'ziga xos toponimlariga ega. Ularni o'rganish va ular to'g'risida maxsus maqola, monografiyalar, ilmiy tadqiqot ishlarini olib borish zarur. Chunki vaqt o'tishi bilan joy nomlari unutilib borishi yohud ba'zi sabablarga ko'ra zamonaviylashtirilishi ham mumkin. Bunday holatlarning oldini olish uchun esa joy nomlarini, xoh u makrotoponim bo'lsin, xoh mikrotoponim bo'lsin, tadqiq etish zarur hisoblanadi.

Ma'lum mintaqa toponimikasini o'rganish ma'lumot to'plashdan boshlanadi. Bu ish, odatda, o'lkashunoslik bo'yicha tadqiqot olib borilayotgan mikrotuman, qishloq, ovul, mahalla hududlarida, keyinchalik tuman, viloyat va respublika miqyosida amalga oshiriladi. Toponimik ma'lumot yig'ish ishini boshlashdan avval ma'lumotlarni qanday va qayerlardan to'plash hamda kimlar bilan qanday mavzuda suhbatlar o'tkazishning, hech bo'lmaganda taxminan ish rejasi va dasturi ishlab chiqilishi shart. Mana shu reja va dastur asosida puxta tayyorgarlik ishlari olib boriladi, so'ngra dala tadqiqot ishlariga o'quvchi va talabalar jalb qilinadi. Dalada tadqiqot ishlarini amalga oshirish jarayonida aholidan eshitgan hikoya, afsona va o'tmish haqidagi suhbatlarni hamda boshqa materiallarni muntazam yozib boriladigan maxsus kundalik bo'lishi shart.

Shundan so'ng surishtirish va suhbat natijasida olingan ma'lumotlarni tadqiq qilishda toponimik toifalar bo'yicha maxsus kartotekalar tuziladi. Keyin shu asosda lug'atlar yaratiladi. Keyinchalik tadqiqotchilarning fikrini hisobga olgan holda bir tipdagi ommaviy toponimlarni sinchiklab o'rganish katta ahamiyatga ega. Tadqiq qilingan va to'plangan toponimik ma'lumotlar o'lkashunoslik muzeyida, shuningdek, bu ma'lumotlar maxsus kutubxonalardagi alohida bo'limlarda saqlanadi. Toponimik ma'lumotlar to'plash ko'pincha shu o'lka tarixini o'rganish ishi bilan parallel holda olib boriladi.

2. Toponimik tadqiqotlar tarixi

O'lkamizning qadimgi davr toponimikasini o'rganishda yunon, rim, xitoy, arab va mahalliy tadqiqotchilarning ma'lumotlari muhim sanaladi. Gerodot (eramizdan avvalgi IV asr), Aristotel, Arrian, Kursiy Ruf (miloddan avvalgi II asrlar), Klavdiy Ptolemey (II asr) kabi olimlar Amudaryoni – Oks, Sirdaryoni – Yaksart, Zarafshon daryosini Politimet, Pomir tog'ini Komed, Samarqand shahrini Marakanda tarzida ataganlar. Arrian Nautaka – «So'g'diyar yeri», deb e'tirof etadi. Aslida Nautaka shahri so'g'diy tilida «yangi joy» mazmunini beradi. Bu viloyat Kitob, Shahrisabz, Yakkabog', G'uzor vohalarini o'z ichiga olgan. Miloddan avvalgi 138–126-yillari xitoylik sayyoh Chjan Syan va Syuan Szan (16 yil davomida) eramizning 629-yillari butun O'rta

Osiyoni kezib chiqib ko'plab toponimik atamalarni yozma tarzda qayd etadi. Bu mualliflar tomonidan ayrim mahalliy atamalarning xitoy tili transkripsiyasida aks etganligini ko'ramiz (masalan, Tyanshan – tyan-«osmon», shan – «tog'»). Aslida uning nomi turkiy tilda Xontangri, Tangritog' bo'lib, xitoyliklar uni Tyanshan deb atay boshlaydilar. Xitoy manbalarida Farg'ona Davan deb atalsa-da, uning etimologik mazmuni ochiq-oydin yozilmagan. Ammo ilk o'rta asrlarga xos Xitoy adabiyotlarida Poxan, Feyxan tarzida ifoda etilgani ma'lum.

Shu tariqa o'rta asrlarda arab yozuvchilari, geograf va tarixchilari Mas'udiy, Istaxriy, Ibn Battuta, Yoqut Hamaviy, Ibn Hurdodbeh, Ibn Havqal, Qazviniy kabi sayyoh olimlarning O'rta Osiyo haqida yozgan kitoblarida qator toponimlarning arabcha transkripsiyada uchrashini yoki aynan arabcha o'zakdan iborat bo'lgan toponimlarning shakllanishini ko'ramiz. Masalan, Hisor (qo'rg'on), Vobkent, Bobkent («bob» – darvoza, «kent» – shahar mazmunida yoki Pop, Bob – darvoza tarzida uchratamiz). O'rta asrlarda mahalliy aholining ilmga bo'lgan rag'batidan yanada oshishi tufayli Al-Xorazmiy, Abu Rayhon Beruniy, Ibn Sino kabi ko'plab yirik qomusiy bilim sohiblari yetishib chiqdi.

Ulardan ayrimlarining asarlari aynan toponimika fanining rivojlanishi uchun muhim manbadir. Jumladan, Ibn Ja'far Narshaxiy (X asr) ning «Buxoro tarixi» kitobi shular jumlasidandir. Olim o'sha davrlarda Buxoro atroflarida mavjud bo'lgan shaharlarni eslash bilan bir qator-da ularning atama tarziga kirish sabablarini ham yoritib beradi. Jumladan, Xamuket – Xamuk katta yer egasi, buxorolik dehqonning nomi edi. Aslida buxoroliklar «Xamuk» deb gavhami, kent deb esa shaharni ataydilar. Demak, Xamuket – gavhar shahar yoki shaharlarning gavhari demakdir.

Tavois – bu Buxoro viloyatlaridan biri bo'lib, asli nomi Arkuddir. Uning odamlari boy, har bir xonadonda tovuq qushi saqlanadi. Arablar Buxoroga kelmaslaridan oldin tovuqni ko'rmagan edilar, shu boisdan u qishloqni Arkud deb atashga qiyinalib, «Zot ut-tavois» – «Tovuslar egasi» deb ataganlar. Uning asli nomi shu tariqa unutildi, keyinroq «zot» so'zini tashlab «tavois» deb qo'ya qolganlar.

Al-Xorazmiy, Jayhoniyy, Abu Rayhon Beruniy, Yusuf Xos Hojib, Mahmud Koshg'ariy, Bobur asarlarida ko'plab toponimlar qayd etilgan. Bu asarlarning mualliflari ham joy nomlarining mazmuniga katta

e'tibor bilan qaraganlar. XI asrda yashagan mashhur olim Yusuf Xos Hojib o'n sakkiz oy davomida yirik doston tarzidagi tarixiy asar yaratdi. Uning nomi «Qutadg'u bilig» bo'lib, bu kitob toponimik ma'lumotlarga boyligi bilan ham qimmatlidir. Mahmud Koshg'ariy toponimikasining qiymati nafaqat qadimiyligi, balki etimologiyasi, noma'lum joy nomlari mazmunini aniq ochib berishi bilan yanada oshadi.

Abu Rayhon Beruniy nafaqat geografiya, geologiya, tibbiyot, falsafa, matematika kabi o'nlab fanlar, balki toponimika sohasida ham ajoyib kuzatishlar olib borgan. Uning «Hindiston» asarida toponimika qonum-yatlari bayon etilgan bo'lib, «yunonlar va arablar turkiy so'zlamini buzib, o'z talaffuzlariga moslab ishlatganliklari tufayli bularning ma'nosi o'zgarib ketgan», deydi. Mana bu jumlar nihoyatda ahamiyatlidir. «Tosh» so'zi (asli) turkiycha ism bo'lib, «shosh» ko'rinishini olgan. Toshkand «toshli qishloq» demakdir. Ptolemeyning «Jug'rofiya» kitobida u Burj al-Xitora (tosh qal'a) deb nomlangan», deydi olim. Ko'rinib turibdiki, Beruniy joy nomlarining tarixi va to'g'ri yozilishiga astoydil qiziqqan.

Jumladan, Mo'ltan shahri nomiga tarixiy manbalardan olib, quyidagicha izoh bergan: «Mo'ltanning (asl) nomi Koshyakura edi, keyin Xajapura, keyin Baganura, keyin Saibxanura va Mo'lastxona, ya'ni «Asl joy» deb nomlandi. Bunda, mo'l – «asl», tona – «joy» demakdir. Beruniyning aniqlashicha, ayrim joylar o'sha yerda uchramaydigan buyumlar nomi bilan atalgan. Masalan, Hind okeanidagi Yoqut orolida yoqut mutlaqo yo'q. U yerdagi kishilarning go'zal fazilatleri, husni tufayligina orolning nomi Yoqut bo'lib qolgan.

Bobur toponimika fanining rivojlanishi uchun muhim tadqiqotlar qilgan qomusiy bilimlar egasidir. Uning «Boburnoma» asarida O'rta Osiyo xalqlari ishlatgan geografik terminlar va ularga berilgan izohlar bilan boydir. Jumladan, «jilg'a» kichik soy, «nayshakar» shakarqamish, «tangi» dara, tog' oralig'idagi yo'l, «uchma» chuqur jar yoqasi, «ulang» o'tloq, yer, keng maydon degan ma'nolarni bildiradi. «Boburnoma»da XVI asr boshidagi joy nomlari o'sha vaqtlardagi holatida va transkripsiyada berilgan. Shu boisdan ularning ko'pchiligi zamonamizda ba'zi fonetik o'zgarishlar bilan uchraydi. Masalan, Samarqand viloyati Ishtixon tuman hududidagi Chaqar qishlog'ida chokar so'zining o'zgargani, ya'ni «o» tovushlarining «a» tarziga kirganligini ko'ramiz. Bu so'zning

Choqar tarzidagi ko‘rinishi esa askar, harbiy kishi mazmunini ham beradi. «Ulang» so‘zi o‘lang shaklida ishlatiladi.

O‘zbekistonda toponimika fanining yirik vakillaridan biri Suyun Qorayev o‘zbek toponimika fanining rivojlanishiga katta hissa qo‘shgan. Qorayev asarlaridan lingvistik, kartografik, tarixiy va etnografik ma‘lumotlar yaratilgan bo‘lib. «Toponimika», «Geografik nomlar ma‘nosi», «Geografik nomlar ma‘nosini bilasizmi?» va «O‘zbekiston viloyatlari toponimlari» risolalari o‘zining joy nomlari, uning talqini, izohi va etimologiyasini atroflicha bayon etilishi bilan ajralib turadi. S. Qorayev asarlarining aksariyati oddiy, sodda tilda, ayni paytda ommabop tarzda yozilgan. Olimning hamma asarlarida oykonim, etnooykonim, antropooykonim, fitooykonim, zoonim, gidronim, oronim, geomorfologik, agronim va boshqa turdagi joy nomlari keng o‘rin olgan.

Geologiya, mineralogiya fanlari doktori R. Musin va H. Rahmatullayev O‘rta Osiyodagi foydali qazilma boyliklarining geografik tarqalishini joy nomlarining mazmun-mohiyatiga ko‘ra qidirish borasida qiziqarli tadqiqotlar olib bordilar. Shu bilan geologik qidiruv ishlarida toponimikaning rolini yanada oshirishga muvaffaq bo‘ldilar.

T. Nafasov toponimika fanining rivojlanishiga katta hissa qo‘shgan. Uning «Janubiy O‘zbekiston toponimiyasining etnolingvistik analizi», «Qishlog‘ingiz nega shunday atalgan?» asarlari toponimika fanining yangi qirralarini ochib berdi. Ayniqsa, bu tadqiqotlar oykonimika ilmi-da yaratilgan dastlabki tadqiqot hisoblanadi. T. Nafasovning «Janubiy O‘zbekiston toponimiyasining etnolingvistik analizi» nomli monografiyasida mamlakatimiz janubidagi joy nomlarining etnolingvistik tahlili berilgan.

Geografiya yo‘nalishida olib borilgan toponimik tadqiqotlar mahalliy kadrlar tomonidan o‘tgan asrning ikkinchi yarmidan boshlandi. Bu borada H. Hasanovning tadqiqotlari diqqatga sazovordir. Uning «Geografik nomlar imlosi», «O‘rta Osiyo joy nomlari tarixidan», «Yer tili», «Geografik nomlar siri» asarlari shular jumlasidandir. Keyingi vaqtlarda toponimika fani geograf olimlar tomonidan yanada katta ishtiyok bilan tadqiq etilmoqda.

H. Hasanovning toponimikaga bag‘ishlangan asarlaridan biri 1977-yilda chop etilgan «Yer tili» risolasidir. Olimning bu kitobi ikki

qismdan iborat boʻlib, birinchi qismi yer yuzidagi joy nomlarining turlari, shakllanishi va geografik nomlarning maktabda oʻrganilishini oʻz ichiga oladi. Risolaning ikkinchi qismida ayrim nomlarning etimologiyasi, yaʼni lugʻaviy maʼnolariga izoh berilgan. Bu risola oʻqituvchilar, talabalar, oʻquvchilar va keng kitobxonlar ommasiga moʻljallangan. Ayni paytda risolada joy nomlarining klassifikatsiyasi berilib, ularning har biriga qisqacha izoh ham berilgan. Risolada Oʻrta Osiyodagi geografik nomlar va ularning etimologiyasi-semantikasiga alohida eʼtibor berilgan. H. Hasanov toponimikaga bagʻishlangan oʻnlab maqolalarni chop ettirgan. Olimning «Oʻrta osiyolik geograf va sayyohlar» (1964) va «Sayyoh olimlar» (1981) kabi risolalarning chop etilishi Oʻrta Osiyo xalqlari madaniyatini, tarixini oʻrganishda muhim ahamiyat kasb etdi. Mazkur risolada Oʻrta Osiyodan yetishib chiqib fanimiz, madaniyatimiz tarixiga buyuk hissa qoʻshgan qirqqa yaqin olimning hayoti, ilmiy merosi, ularning joy nomlari, toponimika faniga qoʻshgan hissalarida ancha keng maʼlumot berilgan.

L. Karimovning «Oʻzbek tilidagi toponimlarning oʻrganilishi» nomli monografiyasida joy nomlarining oʻrganish metodlari, ularning lingvistik xususiyatlari, semantik tasnifi, etimologik tahlili kabi ilmiy ahamiyatga ega muammolar shimoliy oʻzbek shevalaridagi toponimlar misolida bayon qilingan. Z. Dusimov «Xorazm toponimlari» deb nomlangan monografiyasida Xorazm hududi joy nomlariga xos xususiyatlar bayon qilingan. N. Oxunovning «Til va joy nomlari», «Antrotoponimlar nima?» deb nomlangan kitoblarida toponimikaga oid nazariy masalalar boʻlgan joy nomlari, antrotoponimlar va toponimlarning nomlanish xususiyatlari kabi masalalar atroflicha yoritilgan.

Oʻrta Osiyo, jumladan, Oʻzbekistonda toponimlarni oʻrganish uzoq tarixga ega. Oʻzbekiston toponimikasini oʻrganishda mashhur rus sharqshunos olimlari hamda tarixchilari: V. Vyatkin, N. Sikyakovskiy, L. Sobolev, V. Bartold, S.P. Tolstov, P. Ivanov, M. Masson, O. Suxareva va boshqalar bu sohada juda katta ishlarni amalga oshirdilar. Respublikamizdagi joy nomlarining kelib chiqish tarixini hamda geografik atamalarni oʻrganishda Y. Gʻulomov, R. Nabiyev, A. Muhammadjonov, F. Abdullayev, S. Ibrohimovlarning ham hissasi kattadir.

3. Toponimikaning asosiy bo'limlari va ularning mazmuni

Turli xil geografik obyektlarni atovchi nomlarning kategoriyalariga muvofiq ravishda toponimika quyidagi bo'limlarga ajratiladi:

Gidronimika – suv havzalari: daryo, kanal, soy, ariq, buloq, ko'l kabilarning nomlarini o'rganuvchi soha. Masalan: Girdob, Bo'g'oz, Sayhun, Jayhun. Zamzam, Kavsar, Atil, Murg'ob, Nahr, Hazar, Oks, Talas, Inba.

Aykonimika – aholi yashash maskanlari va ularning qismlari: qishloq, mahalla, guzar, ko'cha, ovul, qo'rg'on nomlarini o'rganuvchi soha.

Oronimika – yer yuzasining relyef shakllari: tog', cho'qqi, qoya, qir, tepa, qiya nomlarini tekshiradigan soha. Masalan: Hisor, Hisorak, Ko'hitang, Himolay, Bobotog', Boysuntog'.

Urbanonimika – shahar ichidagi har qanday obyektlarni o'rganuvchi soha.

Etonimlar – Vaxtang'ali, Achamayli, Do'rmon, Qo'ng'iroq, Barlos, Qovchin, Qiyot, Tung'iz, O'g'iz, Sak, Massaget, Mang'it, Minjir, Nayman, Arab va boshqalar.

Antrotoponimlar – Abu, Ibn, Odamato, Momohavo, Luqmon, To'maris, Shiroq, Chingizxon, Temurxon, Komil, Jaloliddin, O'g'izxon.

Patronimlar – Qoraxoniylar, Somoniylar, Ahamoniylar, Abbosiylar, Jadidchilar, Pahlaviylar, Naqshbandiylar, Saidlar, Saljuqiylar, Shayboniylar, Xorazmiylar, Ashtarxoniylar.

Teonimlar – Alloh, Tangri, Xudo, Yazdon, Kavsar, Arsh, Behisht.

Zoonimlar – Bug'ro, Duldul, Duno, Luk, Nor, Dunan, G'unan.

Kosmonimlar – Zuhul, Zuhra, Kayvon, Suhayl, Hulkar, Tarozi.

Religionimlar – Rohib, Avliyo, Abdol, Anbiyo, Kohin, Hizr.

Metronimlar – ar, arshin, botmon, chorak, nimcha, nimchorak, gaz, tanob, misqol, sarjin, qarich, farsah, mil.

Xronimlar – Abbosiylar besh asr hukmronlik qilgan, ya'ni 749–1258-yillar, shulardan Xalifa Al-Mansur – 754–775, Mahdiy – 775–785, Xorun ar-Rashid – 786–809 va hokazolar.

Paraonimlar – tashkilot, idora, muassasalarning nomlari.

Abbreviatsiya – toponimlarning qisqartirilgan holda, bosh harflarining yoki dastlabki bo‘g‘inlarni ajratib olgan holda yozilgan shakli: uzr, aksh va boshqalar.

Agroonim (yunoncha «agros» – dala, ekinzor, shudgor demakdir) – bog‘, xiyobon, tomorqa, dala va boshqalar nomi.

Antonim nomlar – mazmuni bir-biriga teskari bo‘lgan nomlar: Yuqori Chirchiq – Quyi Chirchiq, Oqdaryo – Qoradaryo, Oqtosh – Qoratosh va boshqalar.

Antrotoponim (yunoncha «antropos» – odam) – kishilarga qo‘yiladigan atoqli ot, ularning ismi, otasining ismi, taxallusi yoki laqabi bilan atalgan nomlar.

Arealli nomlar (yunoncha «areal» – maydon, hudud) – bir xil mazmun beruvchi yoki ayrim qo‘shimchalar tez-tez takrorlanib toponim yasaydigan so‘zlarning ma‘lum hududda ko‘plab uchrashi yoki ma‘lum bir hudud arealida keng tarqalgan, o‘ziga xos ko‘rinishdagi toponimlar. Toshkent, Piskent, G‘azalkent, Chimkent kabi atamalarda «kent» qo‘shimchasining takror ishlatilishi tufayli arealli nomlar vujudga keladi.

Birlamchi va ikkilamchi nomlar: birlamchi nomlar – asl nomlar, ikkilamchi nomlar – nom qo‘shilishidan hosil bo‘lgan toponimlar. Masalan. Zarafshon daryosi – Zarafshon shahri. Bu yerdagi toponimik atama daryo nomidan shaharga ko‘chgan.

Dronim (yunoncha «dramas» – chopish, harakat, yo‘l) – ko‘cha, yo‘llar nomini anglatuvchi toponimlar: Xon yo‘li, Buyuk ipak yo‘li, Amir Temur ko‘chasi kabi.

Etnotoponim (yunoncha «ethnos» – xalq, elat demak) – xalqlar, elatlar, millatlar nomlari bilan ataladigan toponimlar.

Gidronim (yunoncha «hydro» – suv, «onim» – nom, ism) – har qanday suv obyektiga berilgan nomlarni anglatadi va ularni ayrim turlarga ajratib o‘rganish mumkin: **potamonim** – daryolar, soylar, irmoqlar; **pe-lagonim** – okean, dengiz, ko‘rfazlar nomi; **limnonim** – ko‘llar, quduq, hovuzlarning nomlari.

Makrotoponim (yunoncha «makro» – yirik) – yirik geografik nomlarning atoqli oti. Masalan: Hind okeani, Pomir tog‘i misolida.

Memorial nomlar – mashhur shaxslar, buyuk voqealar sharafiga qo'yilgan nomlar. Mustaqillik maydoni, Amir Temur xiyoboni va boshqalar.

Mikrotoponim (yunoncha «mikro» – kichik, «topos» – joy) – mahalliy aholigagina ma'lum bo'lgan kichik geografik obyektlar nomi. Jarlar, quduq, ariqlar, mahalla, guzar va boshqa geografik nuqtalarning nomlari.

Oykonim (yunoncha «oikos» – uy, turar joy, makon) – shahar, qishloq, mahalla kabi aholi turar joylarining atoqli oti.

Speleonim (yunoncha «speleon» – g'or, ungur) – g'or, ungur, yerosti karst hosilalarining barcha turiga qo'yilgan nomlar. Hazrati Dovud g'ori, Zipdanak karst qudug'i va h.k.

Zoonimlar. O'rta Osiyo va O'zbekistonda yovvoyi va uy hayvonlari, shuningdek, parrandalar nomi bilan ataladigan joy, geografik nomlar ham uchraydi. Ular toponimika fanida zoonimlar deb ataladi.

Ba'zi joylar ana shu hayvonlar nomi bilan ataladi. Arxarli, Mingarxar, Qoplonqiz, Jayronquduq, Duldulotlagan va boshqalar. Hazorasp, Baliqko'l, Otbosar, Otchopar, Tuyamo'yin, Tuyabo'g'iz, Toytuyuq, Murg'ob. Murg'obak, Moybaliq, Olabuloq, Olamushuk. Ustyurtdagi yassi tepalik Qorabovur deyiladi. Bu qush O'rta Osiyoda, Hindistonda, Afrikada ham yashaydi. Uning turlari ko'p. O'rta Osiyoda Qorabovur va Oqbovur turi keng tarqalgan.

Oykonim. Oykonimlar joy nomlari orasida alohida guruhni tashkil etadi. Yuqorida qayd etilganidek, aholi mavzelari va uning bo'linishlari qishloq, posyolka, ovul, mahalla, guzar, ko'cha nomlari oykonimlar deb yuritiladi. Oykonimlarning o'ziga xos xususiyatlari sifatida shuni aytish mumkinki, hudud tarixiga oid ba'zi ma'lumotlar oykonimik nomlarda yaxshi saqlanib qolgan. Aholining o'tmishdagi etnik tarkibi qaysi urug', qabila, qavm, toifaga mansubligi, iqtisodiy turmush sharoiti, qanday kasb-hunar bilan shug'ullanganligi, shuningdek, joyning biron bir kishiga qarashlilikini ifodalovchi oykonimlar fikrimiz dalilidir.

Bundan farqli ravishda toponimlarning boshqa turlarida, chunonchi, gidronim va oronimlarda etnik nomlardan, kishi nomlaridan yasalgan toponimlar kam uchraydi. Oykonimlar ba'zilarining nomi vaqt o'tishi bilan o'zgaradi. Bu hodisa aholi mavzelari jamiyatning ijtimoiy-siyo-

siy, iqtisodiy, madaniy hayot, turmush darajasi bilan bogʻliq ekanligini koʻrsatadi.

Darhaqiqat, jamiyatdagi ijtimoiy-siyosiy, iqtisodiy-madaniy oʻzgarishlar koʻproq oykonimlarda aks etadi. Keyingi davrda bir qator qishloq nomlari yangi nomlar bilan almashindi. Xususan, ilgari Yalangʻoch, Kalamush, Mozorqishloq, Mozorbobo, Kallakesar, Olabaytal, Makiyon, Kumoxta, Janjal, Qirqiboldi, Tashat deb atalgan qishloqlar hozirda Boʻston, Guliston, Paxtaobod, Doimobod, Kengash, Dehqonobod, Mirzaobod, Oqoltin kabi nomlar bilan yuritilmoqda.

Oykonimlarga xos xususiyat sifatida yana aholi yashaydigan joy nomlarining gidronimlar (suv bilan bogʻliq nomlari) bilan atalishini koʻrsatib oʻtish mumkin. Bu hol suv manbalarining inson hayotida qadim zamonlardan boshlab katta ahamiyatga molik boʻlganligi bilan izohlanadi. Chunonchi, Toshariq, Achchiqkoʻl, Damachi, Achchi, Shoʻrsuv, Qaynarbuloq, Oydinkoʻl, Moxonkoʻl, Qorasuv, Toshbuloq, Oqbuloq, Baliqkoʻl, Darvozakoʻl, Damariq, Boʻzsuv, Boʻzariq, Xoʻjaariq, Moyariq, Zol (Zax)ariq nomi bilan ataluvchi qishloqlar shular jumlasidandir.

Gidronim. Tarixiy manbalarda «Zarafshon» nomi XVIII asrning boshlaridan boshlab tilga olinadi, biroq bu daryo va uning vodiysi toʻgʻrisidagi yozma maʼlumotlar juda qadim zamonlarga oiddir. Dastavval yuqorida taʼkidlab oʻtilganidek, «Politimet» nomi bilan antik davri mualliflari Kvint Kursiy Ruf va Strabonlarning asarlarida tilga olinadi. «Politimet» Zarafshon daryosining qadimgi nomi emas, balki u yunonlar tomonidan berilgan nomdir. Masalan, Strabon «Soʻgʻddan oʻtadigan daryoni Aristotel Politimet deb ataydi. Boshqa koʻpgina nomlarni oʻzgartirib, yangi qoʻyilganlaridek, makedoniyaliklar ham shu nomni bergan edilar», – deydi. «Politimet» soʻzi qadimgi yunon tilida «Harmatli, ulugʻ, azim» maʼnosini anglatadi.

Xitoy manbalarida Zarafshon daryosi «Nomi» nomi bilan qayd etiladi. Tomashekning fikriga koʻra, daryoning qadimgi nomi «Nomiq» boʻlgan. Xitoy manbalarida «Nomi» deb atalgan joy ostida koʻproq Sirdaryoning yuqori oqimi tushunilib, Zarafshon uning irmogʻi deb hisoblangan. Abul Hasan Nishopuriyning «Xazayina al-ulum» asariga asoslangan Narshaxiy Zarafshon qadimda «Mosaf» yoki «Mosif» deb ham atalganligini taʼkidlaydi. Qadimgi davr yozma manbalariga

nisbatan oʻrta asr arab geograflari asarlarida Zarafshon toʻgʻrisida birmuncha toʻliq va aniq maʼlumotlar berilgan.

Ularning asarlarida daryo «Vodiy us-Soʻgʻd» va «Nahr us-Soʻgʻd» nomi bilan atalgan. Ibn Havqal «Nahr us-Soʻgʻd» Soʻgʻd va Samarqandda «Nahr ul-Buxoro» nomi bilan mashhur boʻlganligini taʼkidlagan. «Hudud ul-olam» asarida Zarafshon Nahr ul-Buxoro deb keltiriladi. Arab geograflarining Samarqand topografiyasi, shu jumladan Zarafshon daryosi toʻgʻrisida bergan maʼlumotlari toʻgʻri va ishonchlidir. Zarafshon daryosining qadimgi toponimlari orasida «Daryoyi Haromkon va Nahri Haromkon» nomlari ham oʻrta asr manbalarida uchraydi. Dastavval, u X asrda Muhammad Narshaxiy tomonidan tilga olinadi. XVI asr tarixiy hujjatlarida Zarafshonning toponimlari toʻgʻrisida berilgan aniq maʼlumotlar Narshaxiyning asarida ham toʻgʻri tilga olinganligiga shubha yoʻq.

Bu maʼlumotlarga asosanib Zarafshon daryosining qadimgi nomi arab geograflari tomonidan tilga olingan Nahr us-Soʻgʻd, Vodiy us-Soʻgʻd yoki Nahr ul-Buxoro emas, balki Haromkon boʻlgan deb hisoblash toʻgʻri boʻladi. Oʻrta Zarafshon daryosi asosan Koʻhak nomi bilan mashhur boʻlgan daryoga berilgan. Bu nom dastavval XII asr mahalliy mualliflardan Nasafiyning Samarqand tarixiga oid «Qandiya» nomli asarida tilga olinadi. XIV–XVI asrlarga tegishli tarixiy manbalarda, shu jumladan, Hofizi Abru, «Boburnoma», «Shayboniynoma» va boshqa koʻpgina asarlarda ham Zarafshon daryosi Koʻhak nomi bilan ataladi. XVIII asrga oid rus tilida bitilgan baʼzi maʼlumotlarda esa u «Kuryak» deb buzib aytilgan. XVIII asr boshlarida baʼzi bir manbalarda daryo Koʻhak nomi bilan bir qatorda, «Zarafshon» deb ham yozila boshlangan. Uning keyingi nomi birinchi marta «Tarixi Roqiyamiy» asarida tilga olinadi.

1820-yilda Rossiyadan Buxoroga kelgan diplomatik missiyaning ishtirokchisi Meyendorfnung yozishicha, daryo Samarqandda (orqasida) «Koʻhak», Buxoroda «Zarafshon» nomlari bilan atalganligini taʼkidlaydi. Yuqorida keltirilgan maʼlumotlardan shu narsa maʼlumki, XIX asr boshlarida daryoning quyi oqimi qadimgi Harashkon Zarafshon nomi bilan atala boshlaydi va u daryoning yuqori oqimi – «Koʻhak» bilan bir qatorda yuritiladi.

«Avesto» matni to'liq saqlanmagan. Bizgacha uning juda oz qismi yetib kelgan, xolos. Ma'lumki, «Avesto» Gishtasp – Vishtasp zamonida kitob holiga keltirilgan. Rivoyatlarga qaraganda, uning gatlar deb ataluvchi asosiy qismi xudo Zaratushtra tomonidan yozilgan va Mas'udiy, Tabariy va Beruniylarning so'zlariga qaraganda, 12 000 ho'kiz terisidan tayyorlangan maxsus pergamentga oltin harflar bilan yozilgan. O'sha vaqtlarda uning uch nusxasi mavjud bo'lgan, lekin bir nusxasi Iskandar Zulqarnaynning farmoni bilan yoqib yuborilgan. Ikkinchi nusxasini Yunonistonga olib ketilgan, uchinchi nusxasi esa otashparastlar diniga o'ta e'tiqodli bo'lgan kishilar qo'lida saqlanib qolgan. Lekin bu nusxa to'liq emas.

Asarning saqlanib qolgan qismlarini to'plash va kitob holiga keltirish ishlari Parfiya podshosi Valgash III (148–192-yillar) hamda sasoniyalar (milodning III asri) davrida ham davom ettirildi. «Avesto» sasoniy Shopur II (309–379) davrida tartibga solindi. izohlar va qo'shimchalar (zand) bilan boyitildi va to'la kitob holiga keltirilib, asosiy qismlari pahlaviy tiliga tarjima qilindi. Bu kitob «Zand Avesto» nomi bilan mashhur.

Ahamoniylar davri mixsimon yovuzlari. Mil. avv. 559-yilda Eron-dagi ahamoniylar sulolasining yirik davlatiga podsho Kir II asos soladi. Mil. avv. 545–540-yillarda ahamoniylar O'rta Osiyoning Parfiya, Marg'iyona, Baqtriya va So'g'diyona viloyatlarini bo'ysundirganlar. Sak-massagetlarga qarshi Kir II ning yurishlari mil. avv. 530-yilda muvaffaqiyatsiz yakunlangan. Doro I davrida (mil. avv. 522–486-yillar) ahamoniylar sulolasi Hind vodiysidan O'rtayer dengiziga qadar bo'lgan keng hududda o'z hukmronligini o'rnatgan. Ahamoniylar davlati tarixda birinchi yirik dunyo davlati deb hisoblangan. Bu davlat ko'p sonli viloyatlar, shaharlar va xalqlarni birlashtirdi. O'rta Osiyoda ahamoniylar ikki yuz yil davomida hukmronlik qilganlar (mil. avv. 330-yilgacha). Ahamoniylar davri mixsimon yozuvlarida O'rta Osiyo xalqlari va viloyatlari to'g'risida turli xil ma'lumotlar bor. Bu yozuvlar mil. avv. VI–IV asrlarga oid bo'lib, Behistun va Naqshi Rostam qoyatoshlarida, Suza, Persepol va Hamadon shaharlarida topib tekshirilgan. Shular jumlasidan eng muhimi Behistun yozuvlari bo'lib, Doro I davrida Kirmonshoh va Hamadon shahri o'rtasidagi yo'lda baland qoyatoshlarda yozilgan (Midiya o'lkasi). Behistun yozuvlari qadimgi fors, elam va ak-

kad tillarida bitilgan. Doro I bunday xabar qiladi: «Axuramazda irodasi bilan quyidagi davlatlarni qoʻlimga kiritib, ularning podshosi boʻldim: Fors, Elam, Bobil, Ossuriya, Arabiston, Misr, Midiya, Lidiya, Armaniston, Kappadokiya, Parfiya, Margʻiyona, Arʻyo, Xorazm, Baqtriya, Soʻgʻdiyona, Gandhara, Saka, Sattagadiya, Araxoziya, Maka (hammasi boʻlib 23 ta viloyat).

...Men Bobilda boʻlganimda, quyidagi davlatlar mendan ajralib chiqib ketganlar: Fors, Elam, Midiya, Ossuriya, Misr, Parfiya, Margʻiyona, Sattagadiya, Saka».

Shoh Doro ayturki: «Margʻiyona nomli davlat mendan ajralib chiqdi. Margʻiyonalik Frada ismli bir kishi oʻzini viloyatning hokimi deb eʼlon qildi. Keyin men, Baqtriya satrapi, boʻysunuvchi odamim Dadarshishni chaqirib, unga gapirdim: «Menga boʻysunmaganlarni tor-mor qilish kerak». Dadarshish qoʻshinlari oʻtlanib, margʻiyonaliklar bilan jang qildi. Axuramazda menga yordam koʻrsatdi. Axuramazda irodasi bilan mening qoʻshinlarim qoʻzgʻolonchilarni butunlay magʻlubiyatga uchratdi. Bu jang asiyadiy oyining 23 kunida sodir boʻldi. Shundan soʻng davlat mening qoʻlimga kirdi. Mana, men Baqtriyada nimalarni qildim».

...Podsho xabar qiladi: «Bundan soʻng men saklarga qarshi sak yurtiga bostirib kirdim, ularning oʻzlari choʻqqi qalpoq kiyib yuradilar. Men daryoga yetib keldim. Daryoda kemalardan koʻprik qilib, saklarni tor-mor qildim. Ularning sardori Skunxa ismli odamni tutib, mening huzurimga keltirdilar. Men oʻz xohishim bilan saklar yurtiga yangi boshliq tayin qildim. Shundan soʻng mamlakat mening qoʻl ostimga oʻtdi». Shoh Doro ayturki: «Bu saklar Axuramazdani qadrlaganlar, men Axuramazdani ulugʻlayman. Axuramazda irodasi va xohishim bilan men ularni tinchitib qoʻydim».

Hamadon yozuvlarida Doro I bunday xabar qiladi: «Men, Doro, ulugʻ shoh, shahanshoh, davlatlar podshosi, Vishtasp oʻgʻli, ahamoniy shoh Doro ayturki: «Mana, huzurimda boʻlgan podsholik, Soʻgʻdionaning narigi yogʻidagi saklar yurtidan Efiopiyagacha, Hindistondan Midiyagacha – bu podsholikni menga Axuramazda, xudolar oʻrtasidagi ulugʻ xudo, tortiq qilgan». Behistun yozuvlarida Doro birinchi boʻlib ahamoniylar davlatining gʻarbiy viloyatlarini koʻrsatib bergan boʻlsa, Naqshi Rostam yozuvlarida mamlakatlar roʻyxati Midiya

va Elamdan soʻng sharqiy viloyatlardan boshlandi. «Men, Doro, ulugʻ podsho, shahanshoh koʻp qabilali mamlakatlarning podshosi, keng sayhon yerlarning podshosi. Vishtasp oʻgʻli, ahamoniy, fors, forsning oʻgʻli, oriylar urugʻidan kelib chiqqan ori».

Shoh Doro ayturki: «Fors viloyatlaridan tashqari quyidagi mamlakatlarni men boʻsundirganman. Menga xiroj toʻlovchi boʻlgan, mening soʻzimni ijro etgan, mening qonunimga asoslanib rivojlanayotgan Midiya, Elam, Arʻyo, Baqtriya, Soʻgʻdiyona, Xorazm, saka-xaumavarka, saka-tigraxauda, saka-paradarayya, dengiz orti saklari». Ahamoniylar davri yozuvlarida viloyatlar va xalqlarning nomlari, siyosiy jarayonlar, Margʻiyonadagi Frada boshchiligidagi qoʻzgʻolonning tormor qilinishi, saklar yurtiga qarshi yurishlar, iqtisodiy tuzum va moddiy madaniyat toʻgʻrisida maʼlumotlar berilgan.

Abulqosim Firdavsiy qalamiga mansub «Shohnoma» asari uch qism va 65 ming baytdan iborat doston boʻlib, u 976–1011-yillar orasida yozilgan. Uning birinchi qismi afsonaviy boʻlib, «Avesto» materiallariga asoslanib yozilgan va Eron hamda Turon xalqlarining diniy aqidalari va rivoyatlaridan bahs yuritadi. Asarning ikkinchi va uchinchi qismlari muhim hisoblanadi. Ikkinchi qism qahramonlik dostoni boʻlib, qadimgi Eron podshohlari va ular zamonida oʻtgan qahramonlar – Rustam va Kova siymolari talqin qilingan. «Shohnoma»ning uchinchi qismi tarixiy doston boʻlib, unda Eron va Turonning zardushtiylkning paydo boʻlishidan toʻ arablar istilosigacha boʻlgan siyosiy hayoti talqin etilgan.

Qadimgi yunon tarixshunoslari. Bu borada Oʻrta Osiyo xalqlari toʻgʻrisida qisqa boʻlsa-da, juda aniq maʼlumotlar beruvchi Gerodotning «Tarix» kitobi, ayniqsa, qimmatlidir. Bu kitob dunyoda eng mashhur tarixiy asarlardan biri hisoblangan. Uning muallifi Gerodot «tarixning otasi» deb nom olgan. Gerodot mil. avv. 484-yilda Kichik Osiyodagi Galikamas shahrida tugʻilgan (mil. avv. 431–425-yillar orasida vafot etgan). U 10 yil davomida koʻpgina joylarda boʻlgan. Gerodotni Old Osiyo, Bobil, Eron va «dunyo chegaralarida» joylashgan xalqlar va davlatlar tarixi ham ancha qiziqtirgan. Qadimgi yunonlarning fikrlariga koʻra, Oʻrta Osiyo va Hindiston oʻlkalari inson yashagan dunyoning sharqiy chegaralari boʻlgan.

Gerodot Oʻrta Osiyoda hech qachon boʻlmagan va bu hudud haqida oʻzi eshitgan hikoyalar, surishtirib bilganlari asosida yozgan. Ge-

rodot «Tarix» kitobini mil. avv. 455–445-yillarda yozgan bo‘lib, unda Baqtriya, So‘g‘diyona. Xorazm va massagetlarning moddiy madaniyati, urf-odatlar, turmush tarzi va diniy e‘tiqodlari, shuningdek, ular O‘rta Osiyodagi Araks daryosining suvlaridan foydalanishi haqida ham ayrim ma‘lumotlarni beradi. Gerodot O‘rta Osiyoda yashagan xalqlar va hududining nafaqat aniq, balki umumiy chegaralaridan ham bexabar bo‘lgan. Tarixchi massagetlarning hududiy joylashuvi haqida bunday yozadi: «Ular sharqda, quyosh chiqish yo‘nalishida, Araks daryosining narigi yog‘ida joylashganlar. Araks daryosi Matiyona tog‘laridan boshlab oqadi». Gerodot ma‘lumotlarida berilgan «Baqtriya xalqi» tushunchasi ma‘lum bir etnik birlikni birlashtirgan bo‘lishi mumkin. «Xalq» ma‘nosini beruvchi «etnos» so‘zi Gerodot «Tarix»ida juda ko‘p uchraydi va faqat ikki joydagina bu so‘z Batqriyaga nisbatan ishlatiladi.

Qadimgi yunon tarixshunolaridan biri Gekateydir. Gekatey Milet shahridan bo‘lib (mil. avv. VI–IV asrlar), olimlar fikriga ko‘ra, birinchi bo‘lib ahamoniylarga tobe o‘lkalarning ro‘yxatini keltirgan va Qadimgi Sharq xalqlari haqida xabar qilgan (shu jumladan yurtimiz xalqlari haqida ham) va uning ma‘lumotlaridan Gerodot va Ktesiylar foydalangan.

Qadimgi hind manbalari. Saklar, massagetlar, toxarlar va qadimgi qanha xalqi, ularning ijtimoiy-iqtisodiy hayoti haqidagi qimmatli ma‘lumotlarni hindlarning dostoni «Mahabharata»da ham uchratamiz. «Mahabharata» («Bharata avlodlari jangnomasi») sanskrit tilida yozilgan bo‘lib, 100 ming baytni o‘z ichiga olgan 18 kitobdan iborat. Afsonaviy shoh Bharataning ikki toifa avlodlari kavravlar va nandavlarining o‘zaro adovatlar va urushlari bayon etiladi. U miloddan avvalgi X–VIII asrlarda yaratilgan.

Asarda uzoq Hindistonga savdo-sotiq ishlari bilan borgan saklar, toxarlar va qanhalar haqida muhim ma‘lumot keltirilgan: «Uning (podshoh Yudhishtaning) eshigi oldida boshqa xalqlar bilan birga saklar, toxarlar va qanhaliklar ham navbat kutib turardilar. Savdo-sotiqda turli-tuman sovg‘alar, jun, ipak, paxta, shuningdek, kamyob matolar, paxtadan to‘qilgan gazlamalar, terilar, uzun va o‘tkir qilichlar, shamshirlar, temir nayzalar, har xil boltalar, ichimliklar, xushbo‘y narsalar, turli-tuman qimmatbaho toshlar» olib borganlar.

Xitoy manbalari. Xitoy manbalari haqida so‘z boshlashdan oldin shuni alohida qayd etib o‘tish kerakki, ular ham xitoy hukmdorla-

rining maqsad va manfaatlarini koʻzlab yozilgan, boshqa xalqlarning tarixi koʻp hollarda bir tarafdama yoritilgan. Lekin xitoy manbalari-da boʻlib oʻtgan voqealarning vaqti va oʻrni, bir-biriga qarshi turgan qoʻshinlarning umumiy soni aniq koʻrsatiladi. Qadimiy Oʻzbekistonning uzoq oʻtmishdagi ijtimoiy-siyosiy tarixini oʻrganishda quyidagi xitoy manbalari muhim rol oʻynaydi.

«Shi Szi» («Tarixiy esdaliklar») xitoy tarixshunolarining otasi hisoblanadigan Sima Syanning 130 bobdan iborat boʻlgan asaridir. Sima Syan (taxminan miloddan avvalgi 145 yoki 135–86-yillar) Lunmin (hozirgi Shensi viloyati) shahrida saroy tarixchisi Sima Tan oilasida tugʻilgan, mamlakat boʻylab koʻp sayohat qilgan, otasi vafot etgandan (miloddan avvalgi 108-yili) keyin uning oʻrniga saroy tarixchisi sifatida qabul qilingan. Uning «Shi szi» nomli asarida Xitoyning qadimiy zamonlardan to miloddan avvalgi I asr boshlariga qadar oʻtgan tarix bayon etilgan. Asarning 123-bobida, xususan, Fargʻona va uning qadimiy xalqi, hayoti haqidagi qimmatli maʼlumotlar mavjud. «Xou Xan shu» («Keyingi Xan sulolasi tarixi») tarixchi Fan Xua (398–445-yillar) asari. Olim avvalgi Xan sulolasi (25–220-yillar)ga xizmat qilgan. Kichik davlat lavozimida turgan va 424-yili viloyat hokimligiga koʻtarilgan. Keyinchalik davlatga qarshi isyonda qatnashganlikda ayblanib qatl etilgan. «Xou Xan shu» – Xitoyning avvalgi Xan sulolasi davridagi tarixni oʻz ichiga olgan katta asar 130 bobdan iborat. Unda Oʻzbekiston, Sharqiy Turkiston va Jungʻoriyaning 25–221-yillar orasidagi tarixi haqida diqqatga sazovor maʼlumotlar bor.

«Suy shu» («Suy xonadonining tarixi») Xitoy tarixchilari jamoasi tarafidan yozilgan asar. Uni yozishda Vey Chjen (580–643-yillar) –Tan sulolasi davrida oʻtgan tarixchi, imperator Chjen Guan (626–650) davrida uning oʻgʻli va toj-u taxt vorisiga tarbiyachi boʻlgan, Yan Shi Gu hamda Kxun In-da bilan birgalikda ishtirok etib, asarda Xitoyning Suy sulolasi davrida, V–VI asrlardagi ijtimoiy-siyosiy tarixi 85 bobda bayon etilgan. Kitobning 55 bobi 637-yili yozib tamomlangan. Qolgan 30 bobiga esa 20 yil vaqt ketgan. Asarda imperatorning iqtisodiy siyosati, qoʻshinning tuzilishi, mamlakatning ahvoli, xalqning urf-odatlarini haqida maʼlumotlar keltirilgan. Uning 83-bobida Oʻzbekiston va Sharqiy Turkiston haqida ham diqqatga sazovor maʼlumotlarni uchratamiz.

Ko'p jildli «Sulolalar tarixi» tarkibida 9-jild sifatida 1958-yili Shanxayda chop etilgan.

2. IX–XII asrlar tarixiga oid arab tilida yozilgan manbalar

O'zbekistonning VII asr oxiridan boshlab, XII asrgacha bo'lgan tarixi ko'proq va deyarli arab tilidagi yozma manbalarda yoritilgan va bu an'ana keyin ham Temuriylar davrigacha davom etgan. Bu davrda yurtimiz avval arab xalifaligi tarkibida, so'ngra Somoniylar, Qoraxoniylar, G'aznaviylar, Xorazmshohlar davlatlarini boshdan kechirdi. Arab tilida Vatanimiz tarixiga oid yozma manbalarni mualliflarning kelib chiqishiga qarab, ikki guruhga ajratish mumkin. Birinchi guruh – arab tilida ijod etgan yurtimizdan yetishib chiqqan tarixchi va olimlar. Bular Muhammad Muso al-Xorazmiy, Abu Rayhon Beruniy, Mahmud Koshg'ariy, Mahmud Zamaxshariy, Abu Said Sam'oniy, Shihobuddin Muhammad Nisoviy va boshqalardir. Ushbu muarrixlar asarlarida ona vatanga muhabbat alohida namoyon bo'ladi, bu, ayniqsa, Abu Rayhon Beruniyning «Osor ul-boqiy» asarida xalqimiz qadimgi madaniyati to'g'risidagi ma'lumotlarida alohida ko'zga tashlanadi.

Ikkinchi guruh – xorijlik olimlardan iborat bo'lib, ular yaratgan arab tilidagi asarlarida yurtimiz tarixi, madaniyati, siyosiy-ijtimoiy hayoti yoritilgan. Ushbu mualliflarning eng yiriklari Abulhasan Madoiniy (vaf. 840-y.), Abulabbos al-Ya'qubiy (IX asr), Abubakr al-Balazuriy, Ibn Hurdodbeh (820–taxm. 913), Abu Ja'far Tabariy (839–923-y.), Is'hoq al-Istaxriy (850–934-y.) va boshqalardir.

Mazkur muarrixlar yurtimiz hududini umummusulmon olami, arab xalifaligining bir qismi sifatida yoritganlar. Ular asosan arab xalifaligini ikki qismga, ya'ni arab va ajam – g'ayriarabga ajratib o'rganar edilar. Arablar tomonidan yurtimizga berilgan nom Movarounnahr – daryoning u yog'idagi mamlakat mazmunini bildiruvchi jug'rofiy nom bizgacha yetib kelgan bo'lib, asosan arab mualliflari asarlarida istifoda etiladi. Quyida arab tilida bitilgan eng muhim manbalar va ularning mualliflari haqida qisqacha ma'lumot keltiriladi. Qomusiy olim Abu Rayhon Beruniy (973–1048) tabiiy va ijtimoiy fanlar bo'yicha 150 dan ortiq asarlar yaratib, asosan tabiiy fanlar sohasida ulkan kashfiyotlarga va

muvaqqiyatlarga erishgan bo'lsa-da, o'zining ijtimoiy fan, ayniqsa, tarix to'g'risidagi chuqur bilimlarini «Osor ul-boqiya an al-qurun al-holiya» («Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar») hamda «Hindiston» yoki «Kitab tahqiq molil-Hind min manqula fi-l-aql va-l-marzuma» («Hindlarning aqlga sig'adigan va sig'maydigan ta'limotlarini tadqiq etish») va «Kitob ul-musammara fi axbori Xorazm» («Xorazm haqidagi axborot haqida suhbatlar») nomli asarlari bilan tarix va madaniyat tarixiga katta hissa qo'shdi. Ayniqsa, bo'lg'usi tarixchilar uchun «Osor ul-boqiya» har tomonlama namuna bo'ladigan qimmatli manbadir. Asar 1000-yili Jurjon shahrida yozib tamomlangan. Unda qadimgi O'rta Osiyo, Yunon, Eron, Hind, nasroniy, yahudiy va boshqa xalqlarning islomiyatgacha bo'lgan tarixi, urf-odatlarini, bayramlari va asosan vaqtni hisoblash taqvim – xronologiya to'g'risida mukammal ma'lumot beradi. Ushbu asarning XIV asrda yaratilgan mo'tabar qo'lyozmasiga nodir rasmlar ishlangan va bu noyob san'at obidasi Shotlandiya poytaxti Edinburg shahri universiteti kutubxonasida 161-raqam ostida saqlanmoqda. «Osor ul-boqiya»ning ruscha va o'zbekcha tarjimalari Toshkentda 1957 va 1968-yillari chop etildi. Kitob Yevropada «Xronologiya» nomi bilan mashhur. Biz asar to'g'risida ortiqcha ma'lumotlarni keltirmadik, chunki bizning vazifamiz qimmatli yozma manbalar to'g'risida umumiy tushuncha, bilim va yo'nalish berishdir. Ushbu kitob to'g'risida talabalar mustaqil ish paytida yoki laboratoriya ishi jarayonida chuqurroq va keng bilimga ega bo'lishlari maqsadga muvofiqdir. Beruniyning Xorazm tarixiga oid asari yuqorida zikr etilgan nomdan tashqari, yana «Tarixi Xorazm» va «Mashohiri Xorazm» («Xorazmning mashhur kishilari») nomlari bilan ham mashhur bo'lib, uning ayrim lavhalarini – parchalari Abulfazl Bayhaqiyning 1056-yili yozib tamomlangan «Tarixi Bayhaq» va Yoqut Hamaviyning «Mu'jam ul-buldon» asarlarida saqlanib qolgan.

«Kitob ul-ansob» («Nasablar haqida kitob») nomli asarning muallifi mashhur geograf, tarixchi va sayyoh Abu Sa'id Abdulkarim ibn Muhammad as-Sam'oniyy (1113–1167-y.)dir. U Marvda, yirik qonunshunos olim oilasida dunyoga keldi, Marv, Buxoro hamda Samarqandda tahsil ko'rdi, 1155–1156-yillari Movarounnahr va Xorazm bo'ylab sayohat qildi, ma'lum muddat Nishopur, Isfahon, Bag'dod, Halab, Damashq hamda Quddus (Iyerusalim) shaharlarida hayot kechirdi. Sam'oniyy «Kitob al-ansob»dan tashqari yigirma jildlik «Marv tarixi»

nomli asarning ham ijodkoridir. Ammo bu kitob bizgacha yetib kelmagan koʻrinadi. Taxminlarga koʻra, bu muhim asar Chingizxon yurishlari vaqtida kuyib ketgan boʻlishi mumkin, chunki oʻshanda Marvning eng katta va boy kutubxonasi bilan birga Samʼoniylar xonadomiga tegishli boʻlgan ikki yirik kutubxona ham (Yoqut Hamaviy Samʼoniylar kutubxonasini koʻrganligini aytadi) yonib ketganligi taxmin qilinadi. Bizgacha olimning faqat «Kitob al-ansob» asarigina yetib kelgan.

Ibn Hurdodbeh yoki Abulqosim Ubaydulloh Hurdodbeh (820–tax. 913-y.) asli eronlik boʻlib, u oliy martabali mansabdor xonadomiga mansub edi. Otasi IX asr boshlarida Tabariston hokimi boʻlgan, Daylam viloyatini boʻysundirib, xalifaning diqqat-eʼtiborini qozongan. Ibn Hurdodbeh Bagʻdodda oʻqigan va keng maʼlumot olgan. U xalifa Moʻtamid (870–892-y.) davrida yuksak davlat lavozimlarida turgan, dastlab Nadim, soʻng Eronning gʻarbiy-shimoliy tarafida joylashgan Jibal viloyatida sohib barid va-l-xabar (pochta va razvedka boshligʻi) lavozimini egallagan. Ibn Hurdodbeh turli mavzuda, adab, tarix, geografiyaga oid oʻnga yaqin asar bitgan boʻlib, ulardan eng muhimi «Kitob masolik ul-mamolik» («Yoʻllar va mamlakatlar haqida kitob») nomli asardir, u 846-yili yozib tamomlangan. Asarning qisqartirilgan tahriri bizgacha yetib kelgan va M. de Gue tarafidan 1889-yili chop qilingan. Ruscha tarjimai (tarjimon Noila Velixanova) 1986-yili Bokuda chop etilgan. Kitob arab xalifaligi qoʻl ostidagi mamlakatlar, shaharlar, ularga boriladigan yoʻllar, shaharlar va mamlakatlar orasidagi masofa, aholidan undiriladigan soliq va jarimalarning miqdori haqida qimmatli maʼlumotlar keltirilgan.

Qadimgi Soʻgʻd shaharlaridan Kushoniya (Samarqand atrofida joylashgan), Samarqand, Ustrushana, Shahrison (Ustrushana shaharlaridan), qadimgi Shosh, Isfijob (Sayram) shaharlarida aholi oʻrtasida muomalada boʻlgan pul birligi, Nuh ibn Asad (vaf. 842-y.) va Ahmad ibn Asad (819–846-y.) davrida Soʻgʻd va Fargʻonaning umumiy ahvoli, Movarounnahr va Fargʻonada IX asrda istiqomat qilgan turkiy xalqlar haqidagi maʼlumotlar benihoya qimmatlidir. Ushbu maʼlumotlar Ibn Havqalga tegishlidir. U oʻz davrining koʻzga koʻringan yirik geograf olimi va sayyohi boʻlgan. Olimning toʻla ismi Abulqosim ibn Havqal an-Nasibiy boʻlib, nisbasiga koʻra Shimoliy Mesopotamiyada joylashgan Nisibin shahridan chiqqan. Ibn Havqal 943-yildan boshlab savdo-

gar sifatida turli mamlakatlar – Markaziy Afrika, Ispaniya, Italiya, Eron, Hindiston bo‘ylab sayohat qilgan. U Istaxriy bilan shaxsan uchrashgan. Uchrashuv vaqtida Istaxriy go‘yoki undan o‘z asaridagi xato va chalakliklarni xalos qilish va qaytadan ishlashni iltimos qilgan.

«Men, – deb yozadi Ibn Havqal, – uning kitobidagi bir emas, bir necha xaritalarni tuzatdim, so‘ngra ushbu o‘z kitobimni yozishga qaror qildim. Istaxriy kitobida uchragan xatolarni tuzatdim, kitobimga bir nechta (yangi) xaritalarni ilova qildim va ularni izohlab berdim. «Ibn Havqalning asari «Kitob ul-masolik va-l-mamolik» («Yo‘llar va mamlakatlar haqida kitob») yoki qisqacha «Kitob surat al-arz» («Yerning surati») nomi bilan mashhur bo‘lib, Hamadoniylardan Sayfulla Ali I ga (945–967-y.) bag‘ishlangan. Uni yozishda muallif sayohatlari vaqtida to‘plagan, savdogarlardan so‘rab-surishtirib yig‘gan materiallardan hamda Ibn Hurdodbeh, Al-Jayhoni, Qudama asarlaridan foydalangan. Kitobda tavsiflangan har bir mamlakat va viloyatning xaritasi ham berilgan.

3. XIII–XIV asrlar tarixiga oid fors va turkiy o‘zbek tilidagi tarixiy manbalar

Fors tilidagi tarixiy manbalar. «Buxoro tarixi», «Tarixi Narshaxiy» va «Tahqiq ul-viloyat» («Buxoro viloyati tahqiqi») nomlari bilan mashhur bo‘lgan bu asarda Buxoro va quyi Zarafshon vohasida joylashgan shahar va qishloqlarning jug‘rofiy holati, aholisining VII–X asrlardagi ijtimoiy-siyosiy hayotini aks ettirgan qimmatli tarixiy manbadir. Kitob muallifining nomi qisqacha Narshaxiy (899–959-y.) deb ataladi. Uning to‘liq ismi Abu Bakr Muhammad ibn Ja‘far ibn Zakariyo ibn Hattob ibn Shariq bo‘lib, X asrda ijod qilgan buxorolik yirik tarixchi sifatida mashhurdir. Tarixchi Sam‘oniyning ma‘lumotiga qaraganda, Narshaxiy asli Buxoroning Narshax (hozirgi Vobkent yonida) qishlog‘idan. Narshaxiy o‘z asarini 944-yilda yozib tugatgan. «Buxoro tarixi» asarining Narshaxiy yozgan arab tilidagi asli saqlanib qolmagan. Asar 1128-yilda farg‘onalik (Quva shahridan) Abunasr Ahmad ibn Muhammad ibn Nasr al-Qubaviy tarafidan ilk bor qisqartirilib forsiy tilga tarjima qilingan. Oradan taxminan 50 yil o‘tgach, 1178-yili kotib Muhammad ibn Zufar ibn Umar «Buxoro tarixi» tomonidan ikkinchi marta tahrir etildi. Shuni ham ko‘rsatish lozimki, «Buxoro tarixi» asarining bizgacha yetib

kelgan nusxalarida 1178–1220-yillardagi voqealar bayoni uning tarkibiga kiritib yuborilgan. Shunga qaraganda, Narshaxiyning asari uchinchi marta nomaʼlum muharrir tomonidan toʻldirilgan koʻrinadi. «Buxoro tarixi» Oʻzbekistonning arablar tomonidan bosib olinishi, bu hududda islom dinining tarqatilishi hamda mamlakatning Somoniylar hukmronligi yillaridagi tarixini bayon etadigan noyob manbadir.

Bu asarning forsiy matni 1892, 1894, 1904 va 1939-yillarda Parij, Buxoro va Tehronda chop etilgan. Kitob rus, ingliz va oʻzbek tillariga (1897, 1954, 1966-yillari) tarjima qilingan. «Hudud ul-olam» fors tilida yozilgan (982-y.) birinchi jugʻrofiy xarakterdagi asardir. Kitobning toʻla nomi «Hudud al-olam min Mashriq ila-l Magʻrib»dir («Sharqdan Gʻarbga qarab joylashgan mamlakatlarning chegaralari»). Asar muallifi nomaʼlum. U Guznono (Afgʻonistonning shimoli-sharqiy qismida joylashgan qadimgi viloyat) hokimlaridan (Farugʻiniylar) biriga atab yozilgan. «Hudud ul-olam» asari muqaddima va 59 bobdan iborat. Uning 1-dan 7-gacha boʻlgan boblarida yerning tuzilishi, dengizlar, orollar, togʻlar, daryolar, choʻl-u biyobonlar hamda dunyoning inson yashaydigan toʻrtidan bir qismi – rubʻi maskun va unda istiqomat qiluvchi xalqlar, rubʻi maskunning mamlakat hamda viloyatlariga taqsimlanishi haqida umumiy mulohaza yuritiladi.

8- dan 59-gacha boʻlgan boblarida sharqdan gʻarbga qarab joylashgan mamlakatlar, ularning xalqi, oʻsha mamlakatlarda ishlab chiqariladigan asosiy matolar, ayrim oʻrinlarda esa savdo-sotiqning umumiy ahvoli xususida soʻz boradi.

Nizomulmulk Saljuqiylar davlatida vazir sifatida xizmat qilgan yirik davlat arbobi va tarixchi olimdir. Uning asli ismi Abu Ali al-Hasan ibn Ali ibn Isʼhoq at-Tusiy (1018–1092-y.) boʻlib, Saljuqiy hukmdorlar Sulton Alp Arslon (1063–1073) hamda Sulton Malikshoh I larning bosh vaziri boʻlgan va bu davlatning ijtimoiy-siyosiy hayotida katta rol oʻynagan. U saltanatdagi tarqoqlikka barham berish, markaziy davlat tuzumini mustahkamlash, davlatning moliyaviy ishlarini tartibga solish uchun harakat qilgan. Shuning uchun unga mamlakatni tartibga soluvchi, yaʼni Nizomulmulk nomi berilgan. Nizomulmulk Bagʻdodda «Nizomiya» atalmish musulmon huquq maktabiga asos solgan.

Nizomulmulk qalamiga mansub «Siyosatnoma» asarining boshqa nomi «Siyar al-muluk» («Podshohlarning turmushi»)dir. Kitob

1092-yilda yozib tugallangan. U 51 ta bobdan iborat boʻlib, unda davlat tizimi, moliyaviy hisob-kitob ishlari, qoʻshin tuzilishi, mansablar va ularga amaldorlarni tayinlash tartibi, amaldorlar faoliyatining muammolari xususida fikr yuritiladi. Asarda Oʻzbekiston tarixiga oid muhim va qimmatli maʼlumotlar bor. Somoniylar zamonida turk gʻulomlarining davlatning ijtimoiy-siyosiy hayotida tutgan oʻrni, Turkiston xonlari, Qoraxoniylar saroyida xizmat qiluvchi xodimlarning ijtimoiy ahvoli, Somoniylar xizmatida boʻlgan amirlar unvonlari, Xorazmshoh Oltintosh (1017–1032) bilan Ahmad ibn Hasan (Sulton Mahmud Gʻaznaviyning vaziri) oʻrtasidagi yozishmalar ana shular jumlasidandir. Asarda, bundan tashqari, karmatlar, botiniylar harakati, Muqanna qoʻzgʻoloni haqida ham ayrim diqqatga sazovor maʼlumotlar mavjud. «Kitob al-qand fi tarixi Samarqand» («Samarqand tarixi haqida qand kitob») nomli asar muallifi yirik tarixchi, tilshunos va faqih Najmuddin Abu Hifs Umar ibn Muhammad ibn Ahmad ibn Luqmon an-Nasafiy (1068–1142) dir. U musulmon qonunshunosligiga oid «Manzumot an-Nasafiya fi-l-xulofiyot» («Kelishmovchiliklar haqida Nasafiyning sheʼriy asari»), «Aqoid an-Nasafiy» («Islom) aqidalariga an-Nasafiy sharhi»), shariat yoʻl-yoʻriqlari va «Qurʻoni karim» sharhiga bagʻishlangan «Al-yavoqit fi-l-mavoqit» («Qulay vaqtlar xususida yoqutlar»), «Zallat al-qoriy» («Qorilarning xatolari haqida») va tasavvuf xususida «Risolayi Najmiya» kabi bir necha kitoblar yaratgan. Nasafiyning tarix fani uchun eng muhim asari «Kitob al-qand fi tarixi Samarqand»dir. Uning yana bir nomi «Kitob al-qand fi maʼrifati ulamoyi Samarqand» («Samarqand olimlarini tanish borasida qand kitobi») ham mashhurdir. Ushbu asarda Oʻzbekistonning islomgacha boʻlgan tarixi, uning arab istilochilari tomonidan bosib olinishi, Samarqandning diqqatga sazovor osori atiqalari haqida maʼlumot keltirilgan. «Kitob al-qand fi tarixi Samarqand»ning arab tilidagi asl nusxasi bizgacha yetib kelmagan. Nasafiyning shogirdi Abulfazl Muhammad ibn Abdujalil ibn Abdumalik ibn Haydar as-Samarqandiy (XII asr) ushbu asarning qisqartirilgan fors tilidagi tahririni yaratgan.

«Tarixi jahonkushoy» nomli yirik tarixiy asarni yaratgan tarixchi XIII asrda yashab oʻtgan yirik olim va davlat arbobi Juvayniydir. Uning toʻliq ismi Afouddin Otamalik ibn Bahouddin Muhammad al-Juvayniydir. U 1226-yilda Gʻarbiy Xurosonning Juvayn hududiga qa-

rashli Ozodvor qishlog'ida badavlat va nufuzli siyosiy arbob oilasida tug'ilgan.

Alouddin Otamalik Juvayniy O'rta Osiyoning XIII asrdagi ijtimoiy-siyosiy tarixidan hikoya qiluvchi asari bilan shuhrat qozongan. Kitob 1260-yilda yozib tugallangan.

«Tarixi jahonkushoy» asari uch qismdan iborat: 1) Mo'g'ullar, ularning Chingizxon davridagi istilochilik yurishlaridan to Guyukxon (1246–1249-y.) davrigacha, shuningdek, Jo'jixon, Chig'atoyxon va uning avlodlari tarixi;

2) Xorazmshohlar va Xurosonning mo'g'ul hukmdorlari davridagi (1258-yilgacha) tarixi;

3) Eronning 1256–1258-yillardagi ijtimoiy-siyosiy ahvoli, shuningdek, Ismoililarning diniy-harbiy uyushmasi va Ismoililar davlati (1090–1258-y.) tarixi. Ismoililar tarixi Maymanduzdagi kutubxonada topilgan asarlar. xususan, Ismoililarning ko'zga ko'ringan namoyandalaridan Hasan Sabohning (taxminan 1055–1124-y.) hayoti va faoliyati haqida hikoya qiluvchi «Sarguzashti sayyidno» («Sayidimizning sarguzashtlari») nomli kitob asosida yozilgan.

O'rta Osiyo va O'zbekiston tarixi uchun «Tarixi jahonkushoy»ning I–II qismlari alohida qiymatga ega hisoblanadi. Asarning Xorazm va Xorazmshohlar tarixiga oid qismi (II qism) bizgacha yetib kelmagan. Juvayniyning ushbu asari «Mashorib at-tajorib va g'avorib al-g'aroyib» («Imtihonni salqinlashtirish joyi va ajoyib narsalarning yuqori darajasi»), Faxriddin Roziyning (1210-yilda vafot etgan) «Javome' ul-ulum» («Ilmlar majmuasi») kitoblari asosida yozilgan. Movarounnahr va Sharqiy Turkiston tarixi, shuningdek, Mo'g'uliston haqidagi xabarlar asosan muallifning shu mamlakatlarga qilgan sayohatlari vaqtida to'plangan ma'lumotlar asosida yozilgan. Jome' ut-tavorix» («Tarixlar majmuasi») asarining muallifi mashhur qomusiy olim, tarixchi, tilshunos, tabib va yirik davlat arbobi Rashiduddin Fazlulloh ibn Imomuddavla Abulxayr Hamadoniydir. Rashiduddin tarixda o'zining yirik asarlari bilan ham nom qoldirdi. Ilohiyot ilmining ayrim masalalariga bag'ishlangan «Al-majmuot ar-Rashidiya» («Rashiduddinning majmualari»), tabbiyotga oid «Al-osor va-l-ihya» («Tirik narsalarning qoldiqlari»), «Bayon al-haqoiq» («Haqiqatlar bayoni»), qurilish masalalariga bag'ishlangan «Asila va ajiba» («Ajab va asil narsalar») va nihoyat, jahon tarixini

o'z ichiga olgan «Jome ut-tavorix» asari ham uning qalamiga mansub asarlar jumlasidandir. Olimning bizning zamonamizgacha to'liq yetib kelgan birdan bir asari ana shu «Jome ut-tavorix» bo'lib, u o'rta asr tarixnavisligining o'ziga xos noyob asari hisoblanadi. Bu kitob o'rta asrlar Sharq tarixchiligida yangi an'anani boshlab bergan asardir. Unda umumiy tarix sifatida musulmon mamlakatlari tarixi bilan birga, G'arb mamlakatlari, Xitoy hamda Hindiston tarixini ham yoritishga intilgan-u, Sharq mamlakatlari tarixini umumjahon tarixining bir qismi, deb hisoblagan.

«Jome ut-tavorix» asari 1301–1311-yillar orasida G'ozonxonning (Qozon xon) topshirig'i bilan yozilgan. Asar uch qismdan iborat:

1) Mo'g'ullar va ular asos solgan davlatlar – Ulug' yurt, ya'ni Mo'g'uliston va Elxoniylar davlati hamda mo'g'ullar asoratiga tushib qolgan mamlakatlar, Shimoliy Xitoy, O'rta Osiyo va Yaqin hamda O'rta Sharq mamlakatlari xalqlarining mo'g'ul istolosisigacha bo'lgan qisqacha tarixi;

2) Sharq mamlakatlari xalqlarining islomiyotdan avvalgi tarixi, Arab xalifaligi va uning tarkibida tashkil topgan G'aznaviylar imperiyasi, Saljuqiylar davlati, Xorazmshohlar davlati tarixi; Xitoy, qadimgi yahudiylar, franklar, Rim imperiyasi va Hindiston tarixi;

3) Yer kurrasi hamda yetti iqlim mamlakatlarining geografik holati. Afsuski, asarning so'nggi, uchinchi qismi saqlanmagan. Qo'lyozma 1318-yilda Rashiduddin shaxsiy kutubxonasi talon-taroj qilingan vaqtlarda yo'qolgan bo'lishi mumkin. «Jome ut-tavorix» asarining, ayniqsa, turk-mo'g'ul xalqlari tarixini o'z ichiga olgan qismi Markaziy Osiyo xalqlari tarixini o'rganishda katta ahamiyatga ega. Kitobning O'rta Osiyo, Eron va Kavkazorti xalqlarining XIII asr boshlaridagi ijtimoiy-siyosiy hayotiga oid qismlari ham nihoyatda qimmatlidir.

Mavloni Nizomiddin Shomiy (yoki Mavloni Nizomiddin Shanbiy, Shanbi G'ozoniy) Tabrizning shimoli-g'arbiy tarafida, undan ikki mil masofada joylashgan joyda tug'ilgan. U «Zafarnoma» asari bilan mashhur bo'lgan. 1402-yilda Amir Temur unga o'zining tarixini aniq va sodda tilda yozib berishni buyurgan. Nizomiddin Shomiy bu asarni 1402–1404-yillar orasida yozib tamomlagan. Asar jahongirning hokimiyat tepasiga kelishi (1370-yil)dan to 1404-yilgacha bo'lgan voqealarni o'z ichiga oladi. «Zafarnoma» asari haqiqatan ham sodda tilda,

ravon uslubda yozilgan, daliliy ma'lumotlarga boy. Lekin Amir Temur hayoti mazkur asarda birmuncha, Sharofiddin Aliga nisbatan kam ideallashtirilgan. Asar O'zbekiston, Qozog'iston, Yaqin va O'rta Sharq mamlakatlarining XIV asming ikkinchi yarmi va XV asr boshlaridagi ijtimoiy-siyosiy tarixini o'rganishda muhim va ishonchli manbalardan biri hisoblanadi. Nizomiddin Shomiy o'z asarini yozishda Ali Yazdiyning «Ro'znomayi g'azavoti Hinduston», Amir Temurning uyg'ur ko'tiblari tomonidan yaratilgan «Tarixi xoniy» va boshqa saroyda bitilgan kundaliklardan foydalangan.

«Zafarnoma»da Nizomiddin Shomiyning ikkita tahriri mavjud: 1) 1404-yili Amir Temur Ozarbayjon yurishidan qaytganda unga taqdim etilgan nusxa; 2) Mironshohning o'g'li Mirzo Umarga. (1404-yil 26-martda Amir Temur «Halokuxon taxti»ni, ya'ni G'arbiy Eron hamda Ozarbayjonnin in'om qilgan) paytida taqdim qilingan. U yuqorida qayd etib o'tilgan birinchi nusxadan deyarli farq qilmaydi. Asar «Zafarnoma» deb ataladi. «Zafarnomayi Temuriy», «Fathnomayi sohibqironiy», «Tarixi jahonkushoyi Temuriy» yoki «Zafarnoma» nomi bilan mashhur bo'lgan asarni o'z davrining yirik tarixchisi Sharofiddin Ali Yazdiy yozgan. U asli Eronning Yazd viloyatidagi Taft qishlog'idan bo'lib, turli fan sohalarini egallangan edi. Shuning uchun ham Alisher Navoiy uni «Sharaf davla va din», ya'ni din va davlat sharafti deb ta'riflagan. Sharofiddin Ali Yazdiy Fors viloyatining hokimi Temuriy Ibrohim Sulton (1415–1435-y.) saroyida xizmat qilgan. U ilm-fan homiysi bo'lmish mazkur shahzodanigina emas, balki Shohruxning ham zo'r hurmat-e'tiborini qozongan edi. Sharofiddin Ali Yazdiy 1442-yilda Shohruxning nabirasi va Sultoniya, Qazvin, Ray hamda Qum hokimi Sulton Muhammad (1442–1446-y.)ning taklifi bilan Qumga keldi va shahzodaning xizmatiga kirdi. Sulton Muhammad 1446-yilda Shohruxning og'ir kasalligidan foydalanib, isyon ko'tardi, Hamadon hamda Isfahonni bosib oldi, Sherozni qamal qildi. Shohrux unga qarshi qo'shin tortdi.

Sulton Muhammad Shohrux bilan ochiq jang qilishdan qo'rqib toqqa qochdi. Shohrux Sulton Muhammad bilan yaqin bo'lgan kishilarni, shuningdek, mahalliy sayyidlardan birmunchasini isyonda ishtirok etishda ayblab hibsga oldi va ko'plarini o'limga mahkum qildi. O'shanda hibsga olinganlar orasida Sharofiddin Ali Yazdiy ham bor edi. Faqat Mirzo Abdullatifning (Ulug'bekning to'ng'ich o'g'li) aralashu-

vi bilan Sharofiddin Ali Yazdiy jazodan qutulib qoldi. Shahzoda uni Samarqandga otasi huzuriga jo'natib yubordi. Sharofiddin Ali Yazdiy Samarqandda bir yil istiqomat qildi va fikrimizcha, Ulug'bekning ilmiy izlanishlarida ishtirok etgan bo'lishi kerak. Shohrux vafotidan (1447-y.) keyin 1449-yilda Sharofiddin Ali Yazdiy Xurosonga qaytdi va Sulton Muhammadning ruxsati bilan yana o'z vatani Taftga qaytib bordi va umrining oxirgi qismini uzlatda kechirdi. Sharofiddin Ali Yazdiy 1454-yilda vafot etdi.

«Zafarnoma» asosan Nizomiddin Shomiyning shunday nomli asari asosida zo'r badiiy mahorat bilan yozilgan. Lekin Sharofiddin Ali Yazdiy Nizomiddin Shomiy asarida bayon etilgan voqealarning ba'zilariga yangi tarixiy manbalar asosida aniqliklar kiritdi, uni yangi isbot va dاللillar bilan boyitdi. Amir Temurning shaxsiyati va uning faoliyatidagi qarama-qarshiliklar, ya'ni bir tomondan qattiqqo'l ekanligi, ikkinchi tomonlan esa Movarounnahrda tarqoqlikka barham berib, markazlashgan davlatga asos solganligi birmuncha to'g'ri va haqqoniy yoritilgan. Sharofiddin Ali Yazdiy asarining zo'r qimmatini shundaki, unda Mo'g'ul imperiyasining tarkibida tashkil topgan Oltin O'rda, Elxoniy davlati, Chig'atoy ulusi, shuningdek Movarounnahrning Chingizxon zamoni-dan to Temur davlatining paydo bo'lishigacha bo'lgan ijtimoiy-siyosiy tarixi qisqa tarzda yoritib berilgan. Asarning bu qismi «Tarixi jahongir» yoki «Muqaddimayi Zafarnoma» nomi bilan ataladi va 1419-yilda yozib tamomlangan. «Zafarnoma» asarining asosiy qismi, muallifning dastlabki rejalariga ko'ra, uch qism – maqoladan iborat bo'lmog'i, birinchi qismda Amir Temur tarixi, ikkinchi qismda Shohrux Mirzo tarixi va nihoyat, uchinchi qismda ushbu asar yozishning tashabbuskori Ibrohim Sultonning davrida o'tgan voqealar bayon etilishi mo'ljallangan edi. Lekin biz hozir asarning birinchi qismigagina egamiz, xolos. Uning ikkinchi va uchinchi qismlari saqlanmagan. Ehtimol, ikkinchi va uchinchi qismlari yozilmay qolgan bo'lsa kerak. «Zafarnoma» asarining asosiy qismi 1425-yilda yozib tamomlangan. «Zafarnoma» asarining muqaddimasi termasi va 10 yilgi Movarounnahr voqealari bayoni O. Bo'riyev tomonidan tarjima qilinib, 1996-yili nashr qilindi. Kitobning O'zbekiston va Markaziy Osiyo mamlakatlari tarixini o'rganishdagi ilmiy ahamiyati juda katta. Keyinchalik yaratilgan tarixiy asarlarga bu kitobning ta'siri yaqqol seziladi.

Turkiy o'zbek tilidagi tarixiy manbalar. Yusuf Xos Hojib Bolasog'un yning «Qutadg'u bilig» («Saodatga yo'llovchi bilim») nomli asari 1069–1079-yillarda yozilgan. Bu asar doston xarakteridagi badiiy asar bo'lsa ham, unda davlatni boshqarishga oid qimmatli fikrlar bayon qilingan va Qoraxoniylar davri madaniyatini o'rganishda muhim manbadir. Undagi «Idora odobi», «Qudratli davlat qonunlari», «Podshohlarga maslahatlar» kabi boblar katta tarixiy ahamiyatga ega.

«Temur tuzuklari», «Tuzukoti Temuriy», «Malfuzoti Temuriy» yoki «Voqeoti Temuriy» nomlari bilan atalgan asar Amir Temurning yetti yoshligidan boshlab hayot yo'li haqida hikoya qiladi. «Temur tuzuklari» muhim tarixiy manba bo'lib, unda Amir Temur davlatining tuzilishi va boshqarish xususiyatlari bayon etilgan. Asar dastlab turkiy-o'zbek tilida bitilgan. Uning bir qo'lyozmasi Yaman mamlakati oliy hukmdori Ja'far podshoh kutubxonasida saqlangan.

«Tavorixi guzida, Nusratnoma» («Saylanma solnomalar, G'alabalar kitobi») nomli tarixiy asar XVI asrda yaratilgan yozma obidadir. Ushbu asar muallifining nomi ishonarli va qat'iy aniqlanmagan. «Tavorixi guzida, Nusratnoma» asari muqaddimasida muallif o'zini «Ojiz», «G'arib», «Hokisor» deb ataydi. U Munke qoon nomiga yozilgan «Tavorixi jahonkushoy», G'ozonxonning qizi nomiga bitilgan «Tavorixi guzida» va Mirzo Ulug'bek nomidan yozilgan «Muntahab ut-tavorixi shohiy» nomli kitoblardan saylab tartib qilish haqida buyruq olganligi, unda Shayboniyxon tarixini ham qo'shib bir asar yaratganligi va unga «Tavorixi guzida, Nusratnoma» deb nom qo'yganligini ochiq aytadi. Ushbu asar 1502–1505-yillar orasida yozilgan bo'lib, ikki mustaqil qismdan – «Tavorixi guzida» va «Nusratnoma»dan iborat. Birinchi qismda O'g'uzxon va qadimgi turklar, Chingizxon hamda uning Mo'g'uliston, Dashti Qipchoq, Movarounnahr va Eronda hukmronlik qilgan avlodi tarixi, ikkinchi qismda esa Shayboniyxon tavalludidan (1451-y.) to uning Movarounnahrni istilo qilishigacha (1500–1505-y.) Dashti Qipchoq hamda Movarounnahrning ijtimoiy-siyosiy ahvoli bayon qilingan. «Tavorixi guzida, Nusratnoma»ning ikkinchi qismi zo'r ilmiy ahamiyatga ega. Unda Shayboniylar qo'shinining tuzilishi, uning etnik tarkibi, shuningdek, ko'chmanchilarning Qorako'l, Hisor, Chag'omyon, O'ratepa hamda Xo'jand viloyatlarida qilgan talon-tarojlari haqida muhim va qimmatli ma'lumotlar bor. Asarning yana bir qimmatli tomoni

shundaki, unda sodir boʻlgan voqealarning vaqti aniq koʻrsatilgan. Bundan tashqari, Shayboniyxon qoʻshinlari tarafidan Fargʻona viloyatining bosib olinishi faqat «Tavorixi guzida, Nusratnoma» asarida toʻgʻri va toʻliq yoritilgan. «Shayboniynoma» tarixiy dostonining muallifi Muhammad Solih (taxm. 1455–1535-y.) boʻlib, turkiyzabon bilkut qabilasidan chiqqan. Shohrux va Mirzo Ulugʻbek davrida zoʻr nufuzga ega boʻlgan amir Shohmalikning nabirasi. Otasi amir Nur Saidbek ham yirik amirlardan boʻlib, avval Mirzo Ulugʻbek, soʻngra Sulton Abu Saʼid Mirzo xizmatida boʻlgan, 1464–1467-yillari Xorazmda hokim boʻlgan va 1467-yili Sulton Abu Saidning farmoni bilan qatl etilgan. Muhammad Solihning yoshligi Hirotda kechgan va oʻsha yerda oʻqib nashʼu namo topgan, soʻngra Sulton Husayn, 1494-yildan Samarqandda katta nufuzga ega boʻlgan Temuriy amirlardan Darvish Muhammad tarxon va xoja Ubaydulla Ahroming oʻgʻli Muhammad Yahyo, 1500–1504-yillari Buxoro va Chorjoʻydagi noib boʻlib, shundan keyin toʻvafotiga qadar, Shayboniylardan Muhammad Sulton (vaf. 1505-y.) va Ubaydullaxonning kotibi boʻlib xizmat qilgan. Muhammad Solihning yaratgan tarixiy dostoni «Shayboniynoma»da Muhammad Shayboniyxonning hayoti va olib borgan urushlari haqida sheʼriy uslubda hikoya qilinadi. Asar qahramonning tugʻilganidan boshlab to 1505-yilgacha Dashti Qipchoq, Movarounnahr va Xorazmning ijtimoiy-siyosiy tarixidan bahs yuritadi. Dostonda qoʻshinlarning yovuzliklari, mehnatkash xalqning ogʻir ahvoli, Qorakoʻl, Qarshi va Huzorda Shayboniylarga qarshi koʻtarilgan qoʻzgʻolonlar haqida ham qimmatli maʼlumotlar uchraydi. Asar geografik va etnografik maʼlumotlarga ham boydir. «Shajarayi tarokima» va «Shajarayi turk va moʻgʻul» asarlarini yaratgan Abulgʻoziy Bahodirxon ham Xiva xoni (1643–1663-y.) va tarixchi olim sifatida mashhurdir. U 1603-yil 23-avgustda Urganchda tugʻilgan va 1619-yilgacha ana shu shaharda istiqomat qilgan. Soʻngra inilari Habash va Elbars bilan toj-u taxt uchun boʻlgan kurashda magʻlubiyatga uchrab, Buxoroga qochib bordi va Imomqulixon (1611–1642-y.) saroyida panohtopdi. Akasi Isfandiyor 1623-yili xon boʻlgach, yana Xorazmga qaytib bordi va Urganchga hokim etib tayinlandi. Lekin 1627-yili Isfandiyorxonning oʻzi bilan boʻlgan kurashda magʻlubiyatga uchradi. Bu safar Abulgʻozixon Turkistonga qochib bordi va qozoq xonlaridan Ishimxon (1598–1628-y.) huzurida panohtopdi. Oradan bir yil chamasi vaqt oʻtgach.

1628-yili yana bir qozoq xoni – Tursunxon uni Toshkentga olib keldi va Abulg'ozixon Toshkentda 1630-yilning oxirigacha istiqomat qildi.

Oradan ko'p vaqt o'tmay, Abulg'ozixon Xiva turkmanlarining taklifi bilan yana Xorazmga qaytib bordi, lekin oradan olti oy o'tar-o'tmas, Isfandiyorxon uni Niso va Darunga bosqinchilik yurishi uyushtirganlikda ayblab hibsga oldi va Eronga, shoh Safi' I (1629– 1642-y.) huzuriga omonat tariqasida berib yubordi. Abulg'ozixon o'shanda Isfahondagi Taborak qal'asiga qamab qo'yildi va shu tarzda Eronda 10 yil atrofida kun kechirdi. 1639-yili Abulg'oziy qamoqdan qochdi va ko'p mashaqqatlar chekib, 1642-yili ona yurtiga qaytib keldi. 1643-yili, Isfandiyorxon vafotidan bir yil o'tgach, Orol o'zbeklari uni xon qilib ko'tardilar. O'sha yili Abulg'ozixon Xivadagi raqiblari ustidan ham g'alaba qozondi va Xiva taxtiga o'tirdi. Abulg'ozixon keng ma'lumotli bo'lishi bilan bir qatorda, feodal hukmdor ham edi. U o'z faoliyati bilan ana shu doiralarda manfaatlarini himoya qildi. Abulg'ozixon 1663-yili toj-u taxtni o'g'li Anusha (1663–1687-y.)ga qoldirib, umrining oxirini butunlay ilmiy ishga bag'ishlaydi. U 1664-yili vafot etgan. «Shajarayi tarokima» turkman xalqi va Turkmanistonning o'rta asrlardagi tarixini o'rganishda bosh manba bo'lib xizmat qiladi. «Shajarayi turk va mo'g'ul» 1664-yili yozilgan, lekin Abulg'ozixonning og'ir dardga chalinib qolishi va tez orada vafot etishi sababli tamomlanmay qolgan. Asar IX bobining davomi, ya'ni 1644–1663-yillar voqealari Anushaxonning topshirig'i bilan Mahmud ibn mulla Muhammad Urganjiy degan olim tomonidan yozilgan. Asarning I–IV boblari ham o'sha Mahmud ibn Muhammad Urganjiyning qalamiga mansubdir. «Shajarayi turk va mo'g'ul», asari qisqacha muqaddima va 9 bobdan iborat. Muqaddimada asarning yozilishi sabablari haqida gap boradi. I bobda Odam Atodan to Mo'g'ulxongacha, II bobda Mo'g'ulxondan Chingizxongacha, III bobda Chingizxonning tug'ilishidan to vafotigacha, IV bobda O'gaday qoon va uning Mo'g'ulistonda hukmronlik qilgan avlodi, V bobda Chig'atoyxon va uning Movarounnahrda podshohlik qilgan vorislari, VI bobda Elxoniylar, ya'ni Eronda hukmronlik qilgan Chingiz avlodi, VII bobda Jo'jixon va uning Dashti Qipchoqda podshohlik qilgan avlodi, VIII bobda Shayboniyxon va uning Movarounnahr, Qozog'iston, Sibir va Qrimda hukmronlik qilgan farzandlari va, nihoyat, IX bobda Shayboniyxonning 1511-yildan Xorazmda podshohlik qilgan avlodi

bilan bogʻliq voqealar bayon etilgan. Asarning I–VIII boblari umumlashtiruvchi xarakterga ega boʻlib, Rashiduddinning «Jome ut-tavorix», Sharofiddin Ali Yazdiyning «Zafarnoma» va shuningdek, yana oʻn sakkizta tarixiy asarlar asosida yaratilgandir. Kitobning IX bobi yangi hisoblanadi va unda Xorazmning 1512–1663-yillar orasidagi ijtimoiy-siyosiy tarixi keng va atroflicha bayon etiladi. Bundan tashqari, asarda Abulgʻoziy Bahodirxon zamonida obod boʻlgan Xorazmdagi Urganch, Vazir, Tirsak, Yangi shahar, Buldumsoz, Bagʻdod, Kat, Durun, Qumkent, Mizdaxqon, Dorugʻan ota, Boqirgʻon, Xos minora, Ism Mahmud Ota, Chilik kabi shaharlar, Amudaryo va daryo oʻzanining oʻzgarishi, xivalik turkmanlarning ogʻir ahvoli, XVI–XVII asrlarda Xiva xonligi bilan Buxoro oʻrtasidagi siyosiy munosabatlar haqida ham qimmatli maʼlumotlar uchraydi. «Shajarayi Xorazmshohiy» va «Xorazm tarixi» (1910–1918-y.) asarlari muallifi serqirra isteʼdod sohibi Muhammad Yusuf ibn Bobojonbek Bayoniy (1858–1923-y.)dir. Bayoniyning naslnasabi Xiva xonligini koʻp yillar idora qilgan Qoʻngʻirotlar sulolasiga borib ulanadi. Otasi Bobojonbek Xiva xoni Eltuzarxon (1804–1806-y.) ga nabira boʻladi. Muhammad Yusuf Bayoniy yoshligidan yaxshi tarbiya topdi, keng maʼlumot oldi. Arab va fors tillarini yaxshi oʻrgandi, adabiyot, tarix, tibb va musiqa ilmlarini egalladi. Shu bilan birga xattotlik ilmini ham yaxshi oʻrgandi. U, ayniqsa, xatlarning rayhoni, suls, kufiy va shikasta turlari boʻyicha mohir xattot, musiqa ilmida, ayniqsa, tanbur va gʻijjak chalishda mahoratli sozanda boʻlib yetishdi. Bayoniy mumtoz adabiyotni, xususan, sheʼr ilmini ham puxta egalladi, oʻz zamonining shoiri sifatida dong taratdi. U mumtoz sheʼriyatning barcha turlarida ijod qildi. Oʻzidan bir sheʼriy toʻplam va devon qoldirdi.

4. Vatanimiz tarixini oʻrganishda arxiv materiallarining ahamiyati

Tarix fani taraqqiyotini belgilovchi omillar orasida arxiv materiallari, ayniqsa, diqqatga sazovordir. Shuning uchun tarixiy jarayonlarni yoritishda va oʻlkashunoslikni oʻrganishda arxiv hujjatlarining oʻrni juda muhim.

Arxiv yunon tilidan olingan boʻlib, «archivum» – xizmat joyi degan maʼnoni bildiradi. Lekin «arxiv» atamasining hozirgi qoʻllanish

ma'nosi butunlay boshqacha. Arxiv – bu idoralar, korxonalar va tashkilotlar. shuningdek tarixiy shaxslar faoliyatiga oid hujjatlar saqlanadigan muassasa hisoblanadi. Arxivlarda tashkilotlar, korxonalar, muassasalar, jamoat va davlat xo'jaliklari, ayrim shaxslarning ko'p yillik faoliyati haqidagi ma'lumotlar va hujjatlar saqlanadi. O'lka tarixini o'rganishda bu hujjatlarning ahamiyati kattadir.

Arxiv hujjatlarini qidirib topish, ular ustida ishlash va olingan ma'lumotlarni hayotga tatbiq etish murakkab ish hisoblanadi. Hozirgi kunda O'zbekiston Respublikasi rahbariyati arxiv hujjatlarini har tomonlama o'rganib, tarix, inson va jamiyat darslarida foydalanish va yoshlarni shu yo'l bilan har tomonlama yetuk, aqlan rivojlangan qilib tarbiyalash vazifasini o'z oldiga qo'yimoqda.

Yozuvning vujudga kelishi doimiy ravishda arxiv ishining takomillashib borishiga sabab bo'ladi. Mutaxassislarining fikricha, yozuvning paydo bo'lishida hukmron doirada va mahalliy jamiyatda axborotlarga ega bo'lish, uni yetkazish yoki boshlang'ich holatini tiklash ehtiyojlarining ortib borishi sabab bo'lgan. Yozuv paydo bo'lmasdan oldin davlatlar o'rtasidagi muloqotlar og'zaki tarzda olib borilgan. Hukmdorlarning xabarlari maxsus choparlar (elchi) tomonidan og'zaki usulda yetkazilgan. Buning natijasida choparlar tomonidan ortiqcha yoki ayrim so'zlarning unutib qoldirish hollari ko'p uchrab turgan. Buning natijasida axborot va xabarlarni to'liq, haqqoniy yetkazishning imkoniyatlari cheklangan. Bunday axborot almashinuvlar tomonlarning bir-birini o'zaro to'laqonli tushunmasliklarini keltirib chiqargan. O'rta Osiyodagi eng qadimgi yozuvlardan biri oromiy yozuvi hisoblanib, bu yozuv ahamiylar davrida keng tarqalganini ko'rishimiz mumkin.

Ma'lumotlarga ko'ra O'rta Osiyo hududida mil. avv. III asrdan boshlab uch xil yozuv tarqalganligi ta'kidlangan 1. Oromiy yozuvi; 2. Yunon grafikasidagi yozuvlar (turk va yunon-baqtriya); 3. Hind yozuvlari (Kharoshthi brahmi). XX asning 90-yillariga qadar O'rta Osiyo davlatlaridagi ish yuritish va arxiv ishi haqida ma'lumotlar kam edi. Mustaqillik yillarida olib borilgan arxeologik tadqiqotlar natijasida Parfiya va Xorazmda hujjatshunoslik va ish yuritish mavjud bo'lganligi aniqlandi. Shuningdek, Shimoliy Afg'onistondan, Janubiy Baqtriyadan Baqtriya yozuviga asoslangan 100 dan ortiq hujjatlar topildi. Hujjatlar orasida shartnomalar, savdo-sotiq, ijara, qullikdan ozod qiluvchi hujjat-

lar mavjud hamda Kushonlar imperiyasiga oid turli xildagi ma'lumotlar bayon qilingan.

Ma'lumotlarga ko'ra bu hujjatlar mil. avv. 342, milodiy 81-yillarga tegishli bo'lgan. 1948–1949-yillarda Yangi Nisodan partiyaliklarga tegishli sopolga bitilgan yozuvlar topilgan (mil. avv. II asr). Nisodan topilgan sopol dagi yozuvlar qimmatli manba hisoblanib, Parfiya davlatining butun xronologik davrini yoritib beradi.

Bizga ma'lumki, Xorazm hududidan ham qadimgi yozuv namunalari topilgan. Mill. avv. IV asrning oxirida Xorazm Ahamoniylar davlati tarkibiga kiritiladi va oromiy yozuvi bu yerda rasmiy yozuv sifatida joriy qilinadi. Ahamoniylar imperiyasi qulagach. mil. avv. III asrning boshlarida oromiy xati asosida Xorazm yozuvi paydo bo'ladi. S.P. Tolstov tomonidan olib borilgan arxeologik qazishmalar natijasida Tuproqqal'adan sopolga bitilgan yozuvlar topildi. Tuproqqal'adan 140 ta yozuv namunasi topilgan bo'lib, shundan 122 tasi qora tush bilan teriga yozilgan, 18 tasi esa taxtachalarga bitilgan. Ma'lumotlarga ko'ra, yog'ochdagi yozuvlarni uch guruhga bo'lish mumkin.

Birinchisida ozod va uy qullari haqidagi ma'lumotlar berilgan bo'lib, uning a'zolari katta oilalarga taalluqliligi uy ro'yxatiga kiritilgan.

Ikkinchi guruh taxtachalarga yozilgan ma'lumotlar xo'jalikka oid yozuv bo'lib, ularning 4 tasi uncha katta bo'lmagan bo'laklarda g'ildirak va aravalarga yozilgan.

Uchinchi guruhda yettita tayoqcha bo'lib, ularda mulk egaliklarining ismlari yozilgan.

O'rta Osiyoni arablar bosib olgandan so'ng arab yozuviga o'tildi. Arab xalifaligida davlat g'aznasiga oid hujjatlar, shuningdek, diniy ahamiyatdagi va qozilik hujjatlarini saqlaydigan bino vazifasini masjidlar bajargan. O'z o'mida, ma'lum bir boshqaruv tizimidagi devonlar vujudga kelishi bilan ular faoliyatiga oid hujjatlar ham to'plana borgan. Masalan, devoni al-borid (pochta xizmati) devoni xalifalik vaqtida hukumat hujjatlarini choparlar orqali belgilangan manzilga yetkazish bilan shug'ullangan. Bunday faoliyat natijasida poytaxtdan viloyatlarga, viloyatlardan poytaxtga jo'natilgan hujjatlarning nusxalari, shuningdek, soliq va soliqqa oid qog'ozlar devonda to'planib borilgan. Abbosiylar davrida devonlar boshqaruvi mukammal darajaga yetganligi kuzatila-

di. Hujjatlar asosan pergament va papiruslarga yozilgan, baʼzi hollarda Xitoy qogʻozlariga bitilgan.

IX asrning oxiri – XI asrlarda Oʻrta Osiyoda mahalliy Toxariylar, Somoniylar, Xorazmshohlar va Qoraxoniylar davlatida rasmiy til arab tili oʻrnida fors va turk tillaridan foydalanilgan. Oʻrta asrlardagi kutubxona va arxivlarda elchilar, sayohatchilar va boshqalar tomonidan yozib qoldirilgan maʼlumotlar saqlangan.

Amir Temur davrida ham saroy tarixchilari mavjud boʻlgan. Ular voqealar va xabarlar yilnomasini tuzishgan. Hujjat va qoʻlyozmalarning koʻpchilik qismi saroy qoshidagi kutubxonalarda saqlangan. Amir Temur kutubxonasida istilochilik yillarida toʻplangan juda koʻp nodir kitob va qoʻlyozmalar kam saqlangan. Maʼlumotlarga koʻra, Temurning onasi Kesh shahrida kutubxona tashkil qilgan. Keyinchalik u Samarqandga koʻchirilgan. Kutubxona maxsus binoda joylashgan boʻlib, unda qoʻlyozma va hujjatlar sandiq va shkafalarda saqlangan.

1931-yilda Buxoro arxivi yertoʻlasidan «qushbegi arxivi» topilgan. Buxoro muzeyi xodimi M. Hakimov arxiv hujjatlarini quyidagi guruhlarga ajratgan: moliyaviy masalalarga oid hujjatlar; Buxoro amirligi va Rossiya hukumati oʻrtasidagi yozishmalar; amir xazinasidan xarajatlar uchun hujjatlar; xorijiy davlatlar bilan diplomatik aloqalarga oid hujjatlar; Buxoro amirligidagi yer-suv munosabatlariga taalluqli hujjatlar; turli xil yozishmalarga oid hujjatlar.

1930-yil boshlarida Mugʻ togʻlaridagi yodgorlik xarobalaridan Divashtich arxivi topildi. Qazishmalar natijasida VIII asrga oid 80 dan ortiq qoʻlyozma hujjatlari topildi. Tarixdan maʼlumki, Buxoroda IX–X asrlarda Abu Ali ibn Sino foydalangan arxiv kutubxona boʻlgan. Oʻrta Osiyoda arxivlar XI–XII asrlarda Xorazm davlatida, keyinchalik Oltin Oʻrdada, Temuriylar, Ashtarxoniylar davrida ham mavjud edi. Oʻzbekiston Respublikasi markaziy davlat arxivi oʻzbek xalqining hujjatli madaniyat yodgorliklari saqlanadigan yirik arxiv xazinasidir. Bu yerda saqlanayotgan eng qadimgi hujjatlar vaqfnomalar boʻlib, ular XIII–XIX asrlarga oiddir.

Xonliklarning XIX asrgacha boʻlgan hujjatlari, afsuski, bizgacha yetib kelmagan. Ular oʻzaro feodal urushlar, vayronagarchiliklar natijasida yoʻq boʻlib ketgan. Qoʻqon va Xiva xonlari arxivlari, Buxoro amirligining Qushbegi arxivi qisman saqlangan. Ularda XIX asrga oid

hujjatlarning bir qismi saqlangan. Oʻrta Osiyoni chor Rossiyasi bosib olgandan keyingi davr arxivlari, yaʼni XIX asrning ikkinchi – XX asr hujjatlari toʻla saqlangan.

Qoʻqon va Xiva xonliklari arxivlari tarixi oʻziga xosdir. Chorizm bu xonliklarni bosib olganidan keyin ushbu arxiv materiallari 1876-yil Peterburgga – imperator kutubxonasiga olib ketiladi. Bu hujjatlar 1930-yilning oxirigacha eʼtibordan chetda qolib, umumiy ishda foydalanilmay keldi. Keyin Qoʻqon, Xiva arxivlari ekanligi aniqlanib, keng foydalanila boshlandi.

Qoʻqon xonlari arxivi haqida tarixchi Troitskaya 1968-yilda «Каталог архива Кокандских ханов XIX века» nomli maʼlumotnomasini eʼlon qildi. 1962-yilda bu hujjatlar Leningraddan Toshkentdagi Markaziy davlat arxiviga olib kelingan. Xiva xonlari arxivi hujjatlarini birinchi boʻlib 1939-yilda olim P. Ivanov oʻrganib chiqib, ular toʻgʻrisida xabar beradi.

Oʻzbekiston Respublikasining markaziy davlat arxivida Qoʻqon, Xiva xonlari arxivlari, Buxoro amirligining Qushbegi arxivi, Turkiston general-gubernatorligi, uning barcha tashkilotlari arxivlari, shuningdek, Oʻzbekistonning oktabr toʻntarishidan keyingi davr, sobiq Ittifoq davri tashkilotlarining arxiv materiallari saqlanadi. Unda bir milliondan ortiq yigʻma jildlar bor boʻlib, u Oʻrta Osiyodagi eng katta arxiv hisoblanadi.

Arxiv hujjatlari yozma va ogʻzaki shaklda boʻlishi mumkin. Ogʻzaki tarixiy hujjatlar har xil texnika vositalari bilan yozib yoki tasvirlab olinadi. Hujjatlar maxsus joylarga, sohalarga va xronologik sanalarga ajratilgan. OʻzRMDAda XIX asrning ikkinchi yarmidan hozirgi davrgacha boʻlgan juda koʻp sonli hujjatlar saqlanmoqda. Turkiston general-gubernatorligiga qarashli, hozirgi Oʻzbekiston, Turkmaniston, Tojikiston, Qirgʻiziston va qisman Qozogʻiston respublikalari hududidagi viloyatlar, uyezdlar, volostlar, muassasa, korxonalar va tashkilotlarning tarixiy faoliyatiga doir barcha hujjatlar ushbu markaziy arxivda mujassamlashgan.

OʻzRMDA hujjatlarida Turkistondagi chor hukumatining olib borgan mustamlakachilik siyosati, rus xalqi bilan Oʻrta Osiyo, shu jumladan oʻzbek xalqining madaniy aloqalari, chor burjua apparati olib borgan siyosat toʻgʻrisidagi boy materiallar Oʻrta Osiyo xalqlari tarixini har tomonlama chuqur oʻrganishda bebaho manba boʻlib xizmat qiladi.

Arxiv Turkiston o'lkasidagi chor hukumatining ma'muriy tashkilotlari faoliyatlariga oid bo'lib, unda mahalliy aholining ayanchli ahvoli, chorizmning shafqatsiz zulmi, chorizm amaldorlarining xatti-harakatlari va ularga qarshi xalqning kurashi o'z aksini topgan.

O'rta Osiyo xonliklari, bekliklari, diniy boshqarmalari faoliyatiga doir hujjatlar deyarli yo'q bo'lib ketgan. Ayrim hujjatlar harbiy to'qnashuvlar davomida yo'q qilib yuborilgan. Akademik V.Bartoldning so'zlariga ko'ra, bosib olgan joylardan xonliklarning kutubxonalari va arxiv hujjatlarini saqlab qolish uchun hech qanday chora-tadbir ko'rilmagan. ular O'rta Osiyo xonliklarining madaniyati va tarixiy yodgorliklarini saqlab qolishga umuman ahamiyat bermaganlar.

1917-yilgacha arxiv ishlari yaxshi yo'lga qo'yilgan. Undan keyin saqlanib qolgan hujjat esa O'zbekiston markaziy davlat arxivining maxsus bo'limlarida talab darajasida saqlanmagan.

1917-yilgi oktabr voqealariga qadar hujjatlar har bir idora va tashkilotlarning o'zida saqlangan. Arxivlar tarqoq holda bo'lib, hujjatlar bir joyda yig'ilmagan va markazlashmagan edi. Oktabr to'ntarishidan keyin Turkiston RSFSR tarkibida muxtor respublika sifatida faoliyat ko'rsata boshladi. Rossiya hukumati chiqargan qonunlar Turkiston uchun ham tegishli edi. Shuni aytish kerakki, RSFSR hukumati 1918-yil 1-iyunda «Arxiv ishini qayta ko'rish va markazlashtirish to'g'risida» dekret qabul qildi. Bu dekretda asosan barcha tarqoq arxivlar markazlashtirildi.

1919-yil 15-noyabrda Turkiston Respublikasi Maorif xalq komissarligi qaroriga binoan arxiv ishlari Markaziy Bosh boshqarmasi tuzildi va V.Kucherboyev boshqarma boshlig'i etib tayinlandi.

Davlat arxiv bo'limi 8 ta seksiya va 4 ta bo'limdan iborat edi.

1-bo'lim – ma'muriy-diplomatik (yuridik seksiyalarni birlashtiradi);

2-bo'lim – harbiy seksiya;

3-bo'lim – maorif va iqtisodiyot;

4-bo'lim – tarixiy-inqilobiy, sharq va matbuot seksiyalari.

Davlat arxiv jamg'armasida 1917-yildan oldingi arxiv hujjatlarigina emas, balki sovet tashkilotlari arxiv hujjatlari ham to'plana boshlandi. Tashkilotlarda hujjatlar 5 yil saqlanishi va keyin Davlat arxiviga topshirilishi belgilandi. Bu qoida 1921-yil 30-sentabrdan kuchga kirdi. Joylarda viloyat arxiv jamg'armalari tashkil qilindi. Masalan, 1920-yil martda Farg'onada, 1920-yil iyunda – Samarqandda, shu yilning no-

yabrida – Yettisuvda, 1921-yil martda Kaspiyortida ana shunday arxiv jamgʻarmalari tashkil etildi.

Maʼlumki, 1924-yili Oʻrta Osiyo respublikalari (Turkiston, Buxoro, Xorazm respublikalari)da milliy davlat chegaralanishi oʻtkaziladi. Natijada RSFSR, Oʻzbekiston va Turkmaniston respublikalari, Tojikiston ASSR (OʻzR tarkibida), Qozogʻiston ASSR va Qirgʻiziston muxtor viloyati tashkil qilindi. Buning natijasida OʻzRning oʻz arxiv tashkilotlari vujudga keldi.

Asosiy adabiyotlar

1. *Karamatov H.* Oʻzbekistonda moziy eʼtiqodlar tarixi. – T., 2009.
2. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy oʻlkashunoslik. –T., 2008.
3. *Alimov I., Ergashev F., Butayev A.* Arxivshunoslik. – T.: Sharq, 1997.
4. *Sagdullayev A.S.* Qadimgi Oʻzbekiston ilk yozma manbalarda. – T., 1996.

Qoʻshimcha adabiyotlar

1. *Eshov B.J.* Oʻrta Osiyoning qadimgi shaharlari tarixi. – T., 2008.
2. *Mavlanov Oʻ.* Markaziy Osiyoning qadimgi yoʻllari. – T., 2008.
3. *Сулейманов Р.Х.* Древний Нахшаб. – T., 2000.
4. *Saidboboyev Z.A.* Tarixiy geografiya. – T., 2010.

Internet manbalar

1. www.history.ru
2. www.natura.com
3. www.archeology.ru
4. www.archeology.com
5. <http://ziyouz.uz/tarix-uz/uzbekiston-hukmdorlari/amir-temur->
6. <http://kitobdunyosi.uz/node/332>

Nazorat savollari

1. Yozma manbalarning ahamiyati va ularning turlarini sanab bering.
2. Ilk oʻrta asrlar davri, arab tarixchilari, qadimgi fors manbalarida oʻlkamizga oid qanday maʼlumotlar keltirilgan?

3. O'rta Osiyo xalqlarining qadimgi davr tarixini o'rganishga bag'ishlangan manbalarni sanab bering.
4. IX–XII asrlarda yaratilgan manbalarda o'lkamiz haqidagi qanday ma'lumotlar berilgan?
5. O'zbekistonda arxiv ishi tarixi, qadimgi va o'rta asrlar davri arxivlari haqida so'zlab bering.
6. Mustaqillik davrida arxiv ishlari tizimi qanday yo'lga qo'yilgan?

Test savollari

1. «Ular sharqda quyosh chiqish yo'nalishida, Araks daryosining narigi yog'ida yashaydi» degan ta'rifni Gerodot qaysi xalqlarga bergan?

- A. Massagetlar
- B. Saklar
- C. Baqtriyaliklar
- D. So'g'dliklar

2. «Tarixi Jahonkushoy» nomli asarning muallifi kim?

- A. Otamalik Juvayniy
- B. Narshaxiy
- C. Abdurazzoq Samarqandiy
- D. Abulg'ozixon

3. «Shayboniynoma» qo'lyozmasining hozirgacha nechta nusxasi ma'lum va ular qayerda saqlanmoqda?

- A. 2 ta – Vena va Leningradda
- B. 1 ta – faqat Venada
- C. 3 ta – Venada, Leningradda, Parijda
- D. 2 ta – Parij va Moskvada

4. Xondamirning «Humoyunnoma» asari yana qanday nom bilan mashhur?

- A. «Qonuni Humoyun»
- B. «Fathnomayi Humoyun»
- C. «Humoyunzoda»
- D. «Shajarayi turk»

5. «Shajarayi tarokima» asarida Xiva xonligining tarixiga oid qanday ma'lumotlar bayon etilgan?

- A. Ijtimoiy-siyosiy voqealar
- B. Iqtisodiy-siyosiy voqealar
- C. O'zaro ichki va tashqi kurashlar
- D. Savdo-sotiq aloqalari

6. Qaysi yunon tarixchisining «Geografiya» asarida o'rta osiyoliklar haqida ko'p ma'lumotlar berilgan?

- A. Strabon
- B. Diodor
- C. Gerodot
- D. Arrian

7. «Arxiv» so'zi qaysi tildan olingan va qanday ma'noni bildiradi?

- A. Yunon tilidan olingan bo'lib, xizmat joyi degan ma'noni bildiradi
- B. Yunon tilidan olingan bo'lib, idoralar binosi degan ma'noni bildiradi
- C. Lotin tilidan olingan bo'lib, tashkilot binosi degan ma'noni bildiradi
- D. Yunon tilidan olingan bo'lib, zamonaviy imorat degan ma'noni bildiradi

8. Ilk temir davriga oid Kuchuktepa va Qiziltepa yodgorliklari qaysi viloyatda joylashgan?

- A. Surxondaryo viloyatida
- B. Qashqadaryo viloyatida
- C. Xorazm viloyatida
- D. Samarqand viloyatida

9. Divashtich arxivi Mug' tog'i xarobalaridan nechanchi yilda topilgan?

- A. 1930-yil
- B. 1939-yil
- C. 1942-yil
- D. 1970 yili

10. Qo'qon va Xiva xonliklari arxivlari nechanchi yilda Peterburgga, imperator kutubxonasiga olib ketilgan?

- A. 1876-yil
- B. 1859-yil

C. 1865-yil

D. 1867-yil

11. Qo‘qon xonlari arxivi nechanchi yilda Leningraddan Toshkentdagi MDAGA olib kelingan?

A. 1962-yil

B. 1985-yil

C. 1973-yil

D. 1987-yil

12. Xiva xonlari arxivi hujjatlarini birinchi bo‘lib 1939-yilda qaysi olim o‘rgangan?

A. P.Ivanov

B. G.Stranovskiy

C. V.Vyatkin

D. S.Tolstov

VIII BOB. O'LKA TARIXINI O'RGANISHDA MUZEYLARNING O'RNI

Reja:

1. Muzey turlari. Turkistonda tashkil etilgan dastlabki muzeylar.
2. O'zbekistonda 1917–1990-yillarda tashkil etilgan muzeylar faoliyati.
3. Mustaqillik yillarida O'zbekistonda yangi tashkil etilgan muzeylar va ularning faoliyati.

Tayanch iboralar: muzey, Turkiston, O'rta Osiyo, ko'rgazma, Toshkent, Samarqand, Ashxobod, Farg'ona, Sirdaryo, statistika, tarix, adabiyot, amaliy san'at, okrug, viloyat, ilmiy jamiyatlar.

1. Muzey turlari. Turkistonda tashkil etilgan dastlabki muzeylar

Mustaqil O'zbekistonda milliy qadriyatlarni asrab-avaylashga alohida e'tibor berilmoqda. Bugungi kunda muzeylarning jamiyat va insonlar hayotidagi o'rni beqiyosdir. O'tmishni, tarix tajribasini o'rganishda ajdodlar yaratgan betakror moddiy va ma'naviy merosni asrashda hamda targ'ib etishda muzeylar faoliyati muhim ahamiyat kasb etadi.

O'lkashunoslik manbalari orasida ilmiy va madaniy-ma'rifiy muassasaga aylanib qolgan muzeylarning o'rni va ahamiyati kattadir. U rnoddiy va ma'naviy yodgorliklarning asl nusxalarini (arxeologiya, etnografiya, toponimikaga oid materiallarni) to'playdi, saqlaydi va ilmiy asosda o'rganib tahlil qiladi hamda ularni ekspozitsiya sifatida ommalashtiradi.

Bugungi kunda viloyat, shahar, tuman markazlarida, xalq ta'lim tizimida 1200 dan ortiq muzeylar bo'lib, ularning eng yiriklari poytaxtimizda joylashgan. Shu bilan birga, o'nlab yozuvchilar, shoirlar, ras-

somlar, olimlar va mashhur san'at arboblarning uy muzeylari mavjud. Ushbu muzeylarda xalqimizning uzoq tarixidan hikoya qiluvchi, milliy mafkura va tafakkurni rivojlantiruvchi, yoshlarda milliy g'urur va iftixorni yuksaltirishga xizmat qiluvchi ekspozitsiyalar qo'yilgan.

«Albatta, har qaysi xalq yoki millatning ma'naviyatini uning tarixi, o'ziga xos urf-odat va an'analari, hayotiy qadriyatlaridan ayri holda tasavvur etib bo'lmaydi». O'zbekiston Respublikasidagi muzeylar va tarixiy me'moriy yodgorliklar milliy g'oyani targ'ib etish, xalq ongida milliy g'urur va qadriyatlarni kuchaytirishda muhim rol o'ynaydi.

O'zbekiston Respublikasi mustaqillikka erishganidan so'ng Temuriylar tarixi davlat muzeyi, Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyi, Termiz arxeologik muzeyi va boshqa qator yangi muzeylar tashkil etildi. Mavjud muzeylarning ilmiy konsepsiyasi milliy g'oya asosida qayta tuzilib, ekspozitsiyalari takomillashtirildi. Bugungi kunda O'zbekistonda tarix, o'lkashunoslik, badiiy, memorial, adabiyot, aniq fanlar muzeylari faoliyat ko'rsatmoqda. Ularda o'zbek va jahon xalqlari tarixi va madaniyatiga doir jami 1602280 dan ortiq turli ekspozatlar saqlanadi.

O'zbekistonda muzeylar faoliyati 1991-yilga qadar mustaqillik davri g'oyalarga zid holda o'rganilgan, mavjud adabiyotlar va uslubiy qo'llanmalardagi ma'lumotlar esa tarqoq holda bo'lib, muzeylar haqidagi ma'lumotlar yetarlicha emas edi. Shuningdek, muzeylarning faoliyati keng ommaga atroflicha yetkazib berilmagan. Foydalanilayotgan darsliklar va o'quv qo'llanmalar mazmun jihatdan eskirgan, ko'pchiligi zamon talablariga javob bermasdi.

Mustaqillik yillarida qadimiy shaharlar: Xiva, Buxoro, Shahrisabz, Termiz shaharlarining 2500, 2700 yillik yubileylarining o'tkazilishi, Amir Temur tavalludining 660 yilligi, Imom al-Buxoriy, Ahmad al-Farg'oniy, Jaloliddin Manguberdi, Kamoliddin Behzod, Ogahiy kabi «Barhayot siymolar» yubileylarining o'tkazilishi, «Alpomish» dostoni yaratilganining 1000 yilligi tantalarining nishonlanishi yoshlarning ma'naviy-ma'rifiy tarbiyasida muhim o'rin egallashi shubhasiz.

Sobiq sovet davrida faqat «qizil imperiya» mafkurasiga xizmat qilgan muzeylar endilikda milliy o'zlikni anglashga xizmat qilishi muhim hisoblanadi. Mustaqillik davrida muzeylar ishlariga alohida e'tibor qaratilmoqda. 1998-yil 12-yanvarda «Muzeylar faoliyatini tubdan yaxshilash va takomillashtirish to'g'risida»gi Prezident Farmoni e'lon qilindi.

Farmorida asosan O'zbekiston hududida qadimdan shakllangan muzeylar faoliyatini takomillashtirish, muzey fondlarida saqlanib kelayotgan xalqimizning boy tarixini va mustaqilligimiz odimlarini o'zida aks ettiruvchi noyob eksponatlarni avaylab-asrash, muzeylar fondini boyitib borish, muzeylarni dunyoga olib chiqish va targ'ib qilish, muzeylarni zamon talablariga mos yuqori malakali mutaxassislar bilan ta'minlash, moddiy-texnika bazasini mustahkamlab, jahon muzevshunosligi tajribalarini qo'llash kabi vazifalar qo'yilgan.

Muzey turlari. Respublikamiz hududida uch turdagi muzeylar mavjud:

Birinchi turdagi muzeylarga ilmiy-tadqiqot, madaniy-ma'rifiy ishlar olib boriladigan muzeylar kiradi.

Ikkinchi turdagi muzeylarga faqat bir soha bo'yicha ilmiy-tadqiqot ishlarini olib boradigan muzey laboratoriyaga ega bo'lgan maxsus muzeylar (masalan, O'zbekiston Fanlar akademiyasi qoshidagi bakteriologiya va mineralogiya muzeyi) kiradi.

Uchinchi turdagi muzeylar faqat o'quv turida bo'lib, ularning asosiy vazifasi o'quv jarayonini tashkil etishdan iborat.

Muzey turlari ko'p jihatdan unda saqlanayotgan fondlarning xarakteriga va ular faoliyatining yo'nalishiga bog'liqdir. Shuningdek, turli fan sohalariga bo'lingan muzeylar ham bor. Bu muzeylar orasida ko'proq ma'lum bo'lganlari yoki faqat o'sha soha mutaxassislariga ravshan bo'lgan ma'lum tarmoqni aks etuvchi muzeylar ham mavjud.

Masalan, Toshkentdagi O'zbekiston tarixi davlat muzeyi, tasviriy san'at muzeyi, Alisher Navoiy nomidagi adabiyot muzeyi va O'zbekiston Respublikasi harbiy okrugi muzeylarini ko'pchilik yaxshi biladi, ammo arxeologiya, etnografiya, harbiy-tarixiy, memorial, mintaqaviy, san'atshunoslik, texnika muzeylari ko'proq o'sha soha mutaxassislariga ayon.

Turkistonda tashkil etilgan dastlabki muzeylar. Muzeylar inson madaniyatiga ikki yarim ming yil ilgari, ya'ni antik davrda kirib keldi. Lekin uning ma'nosi hozirgi muzey tushunchasidan ancha boshqacharoq bo'lgan. Qadimgi Yunonistonda «museion» deb ma'budalar sha'niga e'zozlanadigan maskanlarni aytganlar. Bu maskanlar tabiatning go'zal joylarida, tog' etaklarida, daryo va ko'l bo'ylarida, bog'-u rog'larda joylashgan.

Muzeylar o'zlarining ilk paydo bo'lgan kundan boshlab o'z zamonasini aks ettirgan va talab-ehtiyojlarini ifoda qilgan, qisqacha qilib aytganda, zamon ko'zgusi bo'lgan. Hozirgi kunda ochiq osmon ostidagi muzeylar ham paydo bo'ldi, ularning asosini me'moriy va arxeologik yodgorliklar tashkil etdi.

O'lkada muzey ochish masalasi 1871-yilda tabiatshunoslik, antropologiya va etnografiya havaskorlari jamiyatining Turkiston bo'limi majlisida ko'tarildi. Shundan so'ng Sirdaryo viloyati harbiy gubernatori general N. Golovachyov 1876-yilning 9-yanvarida muzey ochish bo'yicha yig'ilish o'tkazadi. Majlisga N.Mayev, V.Oshanin, A.Vilkins, D.Yujakov va I.Krauzelar taklif etiladi. Shu tariqa Toshkentda muzey ochishga qaror qilinadi.

1876-yil 16-mart kuni «Туркестанские ведомости» gazetasi muharriri N. Mayev Toshkentda muzey ochish haqidagi bayonnomasini general-gubernator idorasiga jo'natadi. Rossiya istilosining dastlabki o'n yili o'tganidan so'ng Turkistonda muzey tashkil etilishi masalasi olimlar tomonidan qo'llab-quvvatlandi.

O'rta Osiyoning istilo qilinishi davomida tartibli va uyushgan holda kolleksiyalar to'plashga asos solingan. Bu jarayon rasmiy tarzda amalga oshirilgan. Bundan tashqari, O'rta Osiyo xalqlari madaniyatiga oid osori atiqalarni arzon garovga sotib olib, xususiy boylik orttirish paytida bo'lgan kishilar ham kam emas edi. Ular qatorida Zarafshon okrugi boshlig'i general A. Abramov, Sirdaryo viloyati harbiy gubernatori general N. Golovachyov, Amudaryo bo'limi boshlig'i A. Galkin va boshqalarni ko'rsatish mumkin.

Rus olimlarining turli kolleksiyalar to'plash faoliyati bir tomondan Peterburg, Moskva muzeylari, kutubxonalari, ko'rgazma zallar xaxiralarni O'rta Osiyo buyumlari va qo'lyozmalari bilan to'ldirishga qaratilgan bo'lsa-da, ikkinchi tomondan ma'lum vaqt o'tib, mahalliy muzeylar tashkil etish hamda ilmiy jamiyatlarning rivojlanishiga turtki bo'ldi. O'z ishlarining fidoyilari bo'lgan olim, o'lkashunos va shifokorlar qo'lyozmalar kolleksiyalarini yig'ib, ommaviy kutubxonalarni tashkil etish ishlarini boshladilar.

1870-yili Toshkentda Turkiston xalq kutubxonasi tashkil etildi. Xususiy kolleksiya to'plovchilari xizmati tufayli qator qimmatbaho qo'lyozmalar asrab qolindi. Kutubxonasida saqlanayotgan arab, fors va

turkiy qo'lyozmalar tavsifi 1883-yilda E. Kal tomonidan nashr etilib, ilmiy jamoatchilikka taqdim etildi. Rossiya istilosidan so'ng ilmiy tadqiqot ishlarining aksariyati Turkistonning moddiy boyliklarini o'rganish, ulardan foydalanishga qaratildi. A. Fedchenko, V. Dokuchayev, I. Mushketov va boshqalarning tuproqshunoslikka oid tadqiqotlari O'rtasiyoda zamonaviy ilmiy fanlarga asos soldi.

O'lkamizda muzeylarni tashkil etish tashabbuskorlari sifatida A. Fedchenko, I. Mushketov, V. Oshanin, V. Bartold va boshqalarni keltirib o'tishimiz mumkin. Ularning asarlarida geologiya, geografiya, botanika, zoologiya, mineralogiya, numizmatika, tarix, etnografiya va qadimiy yodgorliklarni o'rganishga oid tadqiqotlar ham mavjud edi.

Ular ilmiy jamiyatlar a'zosi sifatida to'plangan ma'lumotlarni muzeylarga joylashtirib, ularning rivojlanishiga zamin yaratdi. A. Fedchenkoning Turkiston general-gubernatoriga yozgan axborotida: «Turkistonni muvaffaqiyatli rivojlantirish uchun uning tarixi, madaniyati va tabiati bilan tanishib chiqish lozim, muzey esa buning uchun ularning eng yaxshi vositadir», – deb yozadi.

Turkistonda tashkil etilgan ilk muzeylar faoliyati. 1876-yilda O'rtasiyoda birinchi muzey tashkil etildi. Lekin davlat tomonidan bino berilmaganligi uchun, N. Mayev o'zining ipakchilik maktabidan muzey uchun ikki xona ajratdi. Ko'p o'tmay, muzey Statistika bo'limi ixtiyoriga o'tkaziladi. Muzey ta'minoti uchun yiliga 300 so'm ajratiladigan bo'ldi. Bundan tashqari, ba'zi shaxslarning moddiy yordamlari ham kelib tushgan. N. Mayevning yozishicha, muzey faoliyati uchun yiliga 1600 so'mlik mablag' talab etilgan.

1877-yilning yanvariga kelib, muzey etnografiya, ishlab chiqarish texnologiyasi, qishloq xo'jaligi, tabiat tarixi va arxeologiya bo'yicha 1500 dan ortiq ashyolarga, 800 ga yaqin qadimiy tangalarga ega bo'ldi. 1876–1880-yillar muzey faoliyatining muhim bosqichi bo'ldi. Shu yillarda numizmatika, etnografiya bo'limlari boy kolleksiyalar bilan to'ldirildi.

Turkiston general-gubernatori M.G. Chernyayev (1882–1884) farmoniga binoan 1883-yili muzey xalq kutubxonasiga qo'shib yuborildi. Asosiy mablag' kutubxonaga ajratiladi. General-gubernatorlik mahkamasini ixtiyoriga o'tgan muzeyga yangi tayinlangan rahbarlarning aksariyati yetarli malakaga ega bo'lmagani, muzey ishining nozik jihatlari

tushunmasligi unga inʼom etilgan osori atiqalarning yoʻqolib ketishiga olib keladi.

Turkiston muzeylarini boyitish, oʻlkadagi yodgorliklarni saqlashda havaskorlarning xizmati katta edi. Rus olimlari Turkiston oʻlkasini oʻrganishda, Oʻrta Osiyo xalqlari hayoti bilan tanishish davomida mahalliy ziyolilar, turli xalq vakillari bilan bevosita muloqotda boʻldilar. N. Veselovskiy, V. Bartold, E. Kal, A. Samoylovichlar oʻz ilmiy tadqiqotlarida mahalliy aholi orasidan yetishib chiqqan havaskorlar tomonidan berilgan maʼlumotlarga koʻproq tayandilar. Ularning ilmiy axborotlari, xabar va maktublarida mahalliy oʻlkashunoslar faoliyati keng tasvirlangan.

Turkistonda N. Veselovskiy rahbarligida oʻtkazilgan ilmiy tadqiqotlarda qatnashgan toshkentlik savdogar Akrom Asqarov yirik kolleksionerga aylandi. 1887-yili Rus imperatori arxeologiya jamiyati aʼzosi Akram Asqarovni «Arxeologiyada erishilgan yutuqlari uchun» kichik kumush medali bilan taqdirlaydi. Uni Parijdagi ilmiy arxeologiya jamiyatiga ham aʼzolikka saylaydi. A. Asqarov arab, rus tillarini puxta bilgan oʻz zamonasining yetuk ziyolisi boʻlgan.

A. Asqarov oʻz vasiyatnomasida toʻplagan kolleksiyalarini hukumatga topshirilishini iltimos qilgan. Ammo uning oʻlimidan keyin toʻplagan osori atiqalari alohida-alohida sotilib, turli odamlar qoʻliga oʻtib ketadi. A. Asqarov kolleksiyasining katta qismi – 14 mingta tanga va 200 ta buyum Turkiston general-gubernatori A. Vrevskiy farmoyishi bilan Peterburgga, Imperator arxeologiya komissiyasi ixtiyoriga joʻnatiladi.

Mahalliy havaskor Mirza Abdulla N.I. Veselovskiy bilan ham aloqada boʻlgan. Veselovskiy uning kolleksiyasini koʻrib chiqib, undan 1202 buyum, shu jumladan 11 ta tilla, 77 ta kumush tanga, 951 dona chaqa, 18 muhr, odamlar, hayvonlar va boshqa narsalar tasviri tushirilgan 6 ta tosh sotib olgan.

Asosiy muzeylar qatorida Toshkentda 1914-yili S. Zaverinning Turkiston savdo mollari muzeyi ish boshladi. Lekin bu muzey baʼzi bir sabablarga koʻra tez orada yopiladi. Muzey faoliyatining ijobiy tomonlarini ham alohida taʼkidlash mumkin. Muzeyda saqlangan eksponatlar nafaqat olimlarga, balki keng jamoatchilik ommasiga oʻlkani har tomonlama oʻrganishga imkoniyat yaratdi. Muzeydagi eksponatlar tar-

tibsiz tarzda va rejasiz yig'ilgan bo'lsa-da, fanning ma'lum bir sohasi bo'yicha foydalanish mumkin bo'lgan har xil kolleksiyalar to'plangan edi.

2. O'zbekistonda 1917–1990-yillarda tashkil etilgan muzeylar faoliyati

Ushbu davrda respublikada yigirmadan ortiq tarix va o'lkashunoslik muzeylari faoliyat ko'rsatgan. Shuningdek, O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi tizimidagi muzeylar soni ko'paydi. XX asrning 60–80-yillarida o'lkashunoslik muzeylari markaziy muzeylar fondlaridan olingan ashyo, buyum va hujjatlar hisobiga boyib bordi.

Bu davrda muzey tarmoqlarini qayta tashkil etish va kengaytirish ishlari davom etdi va ma'lum strukturaviy o'zgarishlar sodir bo'ldi. Asosiy o'rinni tarixiy va memorial muzeylar egalladi. Mavjud tarixiy va o'lkashunoslik muzeylarining barchasida yangi tuzum yutuqlarini namoyish etib, uning g'oyalarini keng ommaga singdiruvchi ekspozitsiyalar paydo bo'ldi. O'lkashunoslik muzeylarining tipologik tizimi ishlab chiqildi. Asosiy e'tibor tomoshabinlarning siyosiy va ma'naviy ongini oshirishga qaratildi.

Namangan viloyati o'lkashunoslik muzeyi. 1920-yili Namanganda o'lkashunoslik muzeyi ochildi. Muzey ochilishida Namangan shahridagi 1-rus o'rta maktabining fizika o'qituvchisi Vladimir Ivanovning xizmati katta bo'ldi. U 1919-yilda Xalq ta'limi nozirligiga yozgan xatida o'quvchilarga puxta bilim berish maqsadida Namangan shahar maktablaridagi barcha fizika o'quv asboblari bir joyga yig'ishni va yagona fizika kabineti tashkil qilishni taklif etdi. Bu taklif xalq ta'limi nozirligi tomonidan qabul qilindi. Shuning negizida o'lkashunoslik muzeyi ochildi.

Namangan o'lkashunoslik muzeyi fondlari ekspонатlar sotib olish hisobiga boyidi. Namangan o'lkashunoslik muzeyidan Moskvadagi Tretyakov galereyasi va Sankt-Peterburgdagi Ermitaj muzeylariga bir necha asarlar yuborilgan. Shuningdek, fondlarni boyitish uchun muzey xodimlari Farg'ona vodiysini qamrab oluvchi tematik ekspeditsiyalar uyushtiradilar. Shu zaylda muzey fondlari etnografik, tabiatshunoslik, arxeologik ekspонатlar bilan boyidi.

Urush yillarida O'zbekistonda muzey tarmoqlari vaqtinchalik qisqardi. Bu jarayon Namangan o'lkashunoslik muzeyiga ham ta'sir qildi.

Eksponatlar vaqtinchalik viloyat o'rtta maktablariga taqsimlandi. Natijada ko'pgina muzey eksponatlari yo'qolib ketdi. 1961-yili O'zbekiston rassomlari uyushmasi qoshidagi O'zbekiston Badiiy ko'rgazmalar direksiyasi Namangan viloyati o'lkashunoslik muzeyiga 50 ta tasviriy san'at asarlarini sovg'a qildi.

O'zbekiston davlat san'at muzeyi. Turkiston Xalq Komissarlari Sovetining 1918-yil 19-apreldagi dekreti bilan knyaz N. Romanovning Toshkentdagi majmualari davlat mulki deb e'lon qilindi. Uyi esa muzeyga aylantirildi. Knyaz to'plagan tasviriy va amaliy san'at namunalari asosida Markaziy badiiy muzey tashkil etildi. 1941-yildan bu muzey O'zbekiston xalqlari tarixi muzeyiga qo'shib yuborildi. 1945-yili alohidagi muzey sifatida O'zbekiston davlat san'at muzeyi nomi bilan atalib, faoliyat ko'rsata boshlaydi. Mazkur muzey juda boy eksponatlar to'plamiga ega bo'ldi. Ibtidoiy jamoa tuzumi davridan to zamonaviy davrgacha bo'lgan tasviriy va amaliy san'atning noyob namunalari, muzey ekspozitsiyasidan joy oldi.

Buxoro viloyati o'lkashunoslik muzeyi. Buxoro muzeyi ilk bor 1922-yilda tashkil etilib, ba'zi sabablarga ko'ra yopiladi. Buxoroda qayta muzey ochish taklifi Zarafshon viloyati prezidiumi va eski Buxoro shahar qo'mitasi yig'ilishida ilgari suriladi. Mazkur yig'ilish mazmuni 1926-yil 7-dekabrda 37-sonli bayonnomasida o'z aksini topgan.

Muzeyning dastlabki ekspozitsiyasi arxeologiya, etnografiya va zoologiya bo'limlaridan iborat bo'lib, ularda mingdan ziyod buyumlar bo'lgan. Ekspozitsiyaning birinchi bo'limida, Buxoro okrugi qadimiy obidalarining fotosuratlari, Sayfiddin Boxarziy (XIV asr) qabriga qo'yilgan yog'och sag'ana, Bahovuddindagi amirlar sag'anasidan olib kelinib, badiiy ishlov berilgan ikkita qabrtosh, Buxoro va Samarqand me'moriy obidalarining sirli koshinlaridan lavhalar, Afrosiyobdan topilgan ossuariy bo'laklari va sirli idish parchalari namoyish etilgan edi.

Etnografiya bo'limida qadimgi mehnat qurollari, cholg'u asboblari, yozuv anjomlari, ot-ulov aslahalari, kiyim-boshlar, Kitob, Hisor, Qarshi, Buxoro, Nurota choponlari, zargarlik va kashtachilik buyumlari va hokazolar yig'ilgan. Shuningdek, numizmatika bo'limida qadimgi tangalardan tortib sovet davrigacha bo'lgan qog'oz pullar namoyish qilingan. Zoologiya bo'limi eksponatlarining soni kamroq bo'lib, to'qsonga yaqin mahalliy fauna vakillarining nusxalari bo'lgan.

Muzey xodimlari qanchalik og'ir sharoitda ishlamasin, ilmiy safarlar tashkil etib turganlar. Ular ilmiy muassasalar bilan aloqa bog'lab, muzey uchun ekspонат to'plashgan. Masalan, 1934-yilning birinchi yarmida muzeyning ilmiy xodimi Goncharova Moskva va Leningradga ikki oyga yuborilgan. Muzey xodimi u yerda markaziy muzeylar faoliyati bilan tanishgan, fondlarni hisobga olish, saqlash, ekspozitsiya tuzish ishlarini o'rgangan.

Muzeyda o'lkashunoslik ixtisosligi 1945-yili shaharning qadimiy me'moriy obidasi Arkka ko'chirilganidan so'ng to'la shakllanadi. Bu bino 300 yil davomida Buxoro hukmdorlarining qarorgohi vazifasini o'tagan. 1948-yili Sitorayi Mohi Xosa filialida tarixiy maishiy bo'lim amaliy san'at bo'limiga aylantiriladi.

Toshkent tabiat muzeyi. Toshkent tabiat muzeyi Toshkentning eski shahrida 1926-yilning 1-yanvarida ochildi. Mazkur muzey 1921-yilning 1-maydan boshlab Toshkentning eski shahar qismida ish olib borgan Eski shahar muzeyi asosida tashkil etiladi. U qishloq xo'jaligi yo'nalishida bo'lib, respublikada birinchi tarmoq muzey hisoblanar edi.

1930-yili muzeyning geologiya, geografiya, botanika, zoologiya, antropologiya bo'limlari O'rta Osiyo tabiati va ishlab chiqarish kuchlari muzeyiga aylantirildi. 1935-yildan esa umumiy tabiat ixtisosligidagi O'zbekiston Davlat tabiat muzeyi sifatida qayta tashkil etiladi.

1945-yili muzey O'zbekiston Fanlar akademiyasi muassasalari tizimiga o'tkaziladi va «O'zbekiston Fanlar akademiyasining tabiat muzeyi» deb ataladi. 1963-yili Madaniyat vazirligi tasarrufiga o'tkazildi.

Qo'qon shahar o'lkashunoslik muzeyi. Qo'qon shahar o'lkashunoslik muzeyi 1924-yili qishloq xo'jaligi ko'rgazmasi asosida tashkil etiladi. Muzey binosi uchun sobiq Qo'qon xoni Xudoyorxonning saroyi ajratiladi. Mazkur bino 1871-yili qurilgan bo'lib, noyob tarixiy me'moriy obida hamda muzey vazifasini o'taydi.

Barcha o'lkashunoslik ixtisosligidagi muzeylar singari, Qo'qon o'lkashunoslik muzeyi ekspozitsiyasi ham qadimgi Qo'qon tarixini yoritib beruvchi ekspozitsion materiallardan iborat edi. Inqilobdan keyingi davr siyosatiga oid ekspонатlar, qishloq xo'jaligi faoliyatini, sanoatdagi rivojlanish va o'lka tarixini, flora-faunasining turli jabhalarini o'zida aks ettiruvchi ekspонатlar ham muzey ekspozitsiyasidan joy olgan edi. Tasviriy san'at asarlari uchun ham bir bo'lim ajratilgan.

Qo‘qon shahar o‘lkashunoslik muzeyini «muzey ichidagi muzey» deb bejiz aytishmagan. Chunki yuqorida aytib o‘tilganidek, muzey binosi sobiq xon saroyi bo‘lgan.

Qoraqalpog‘iston Respublikasi o‘lkashunoslik muzeyi. Qoraqalpog‘iston Respublikasida ham boshqa qo‘shni viloyatlardagi kabi rus olimlari va mahalliy aholi o‘lka tarixini har tomonlama o‘rganishgan. Mana shu tadqiqotlar negizida 1927-yili To‘rtko‘l shahrida birinchi o‘lkashunoslik muzeyi tashkil etiladi. Ammo ba‘zi bir sabablarga ko‘ra uning ishi to‘xtatiladi va 1929-yili muzey o‘z faoliyatini davom ettiradi. Muzey ilk tashkil etilganida uning ekspozitsiyasida tabiat, inqilobgacha bo‘lgan o‘tmish va zamonaviy davr bo‘limlari hamda suratlar galereyasidan iborat bo‘lgan.

Keyinchalik ekspozitsiya kengaytirilib, uchta bo‘limga ajratiladi. Birinchisi o‘lkaning umumiy fizik-geografik xarakteristikasini ochib beradi. Ikkinchi bo‘lim o‘lkaning qadimgi va inqilobdan oldingi davrini o‘zida aks ettiradi. Uchinchi bo‘limda qizil imperiyaning tashkil etilishiga oid ekspozitsiya namoyish etilgan.

Andijon viloyati o‘lkashunoslik muzeyi. Andijon shahrida 1934-yili qishloq xo‘jaligi yutuqlari ko‘rgazmasi uyushtirildi. Ushbu ko‘rgazma asosida viloyat o‘lkashunoslik muzeyi tashkil etildi. Ekspонатlar orasida ibtidoiy jamoa tuzumi davrining mehnat qurollari, rang-tasvir, grafika, haykaltaroshlik asarlari, ftohujjatlar va hokazolar mavjud edi. Andijon viloyat o‘lkashunoslik muzeyi 1935–1941-yillardan viloyat hududida o‘tkazilgan ilmiy safar va ekspeditsiyalar jarayonida arxeologiya, etnografiya hamda o‘lka tabiiy boyliklari bo‘yicha kolleksiyalar umumlashtirildi.

Muzey ekspонатlari Andijon viloyatining ijtimoiy-iqtisodiy rivojlaniishi, Farg‘ona vodiysi xalqlarining etnografik o‘ziga xosliklarini, dehqonchilik, chorvachilikning rivojlanishini, o‘lkaning manbalarini har tomonlama o‘rganishga imkoniyat yaratadi.

Surxondaryo viloyat o‘lkashunoslik muzeyi. Surxondaryodagi muzey ham qishloq xo‘jaligi ko‘rgazmasi asosida 1933-yili tashkil etilgan. Dastlab u Surxondaryo tumanlararo davlat muzeyi deb atalgan. 1935-yilda viloyat muzeyi, 1964-yildan boshlab esa o‘lkashunoslik muzeyi deb atala boshlangan.

1933-yilda respublika viloyatlari muzeylarini yiriklashtirish maqsadida ularning ishini qayta ko‘rib chiqish boshlangan. Xususan, Sur-

xondaryo okrug ijroya komiteti qarori bilan Termizdagi Surxondaryo tumanlararo davlat muzeyi okrug va shahar ahamiyatiga ega bo'lgan muzeyga aylantirildi. Sherobod tumani o'lkashunoslik muzeyi esa uning filiali bo'lib qoldi. Shu yili muzeyda jonli tabiat burchagi tashkil etilib, keyinchalik u Termiz hayvonot bog'i sifatida muzeydan ajralib chiqdi. Surxondaryo okrug muzeyi ekspozitsiyasi tabiat, inqilobgacha bo'lgan o'tmishi va zamonaviy davr tarixi bo'limlariga bo'lingan. Birinchi bo'limda viloyatning hayvonot va nabotot dunyosi o'rin oldi. Madaniy voha zonasida ingichka tolali paxtaning turli navlari hamda shakarqamish namoyish qilindi. Ikkinchi bo'limda Teshiktosh va Machay g'orlaridagi arxeologik topilmalar, Zarautsoy va Bitik Chashma devoriy naqshlari, ro'zg'or buyumlari, haykalchalar, saroy devorlaridagi naqsh parchalari, Xonaqatepa va Xayrobotepa haykaltaroshligi va qadimgi Ayritom frizi fotonusxalari joylashgan edi. Uchinchi bo'limda hujjatlar, suratlar orqali zamonaviy davr tarixi namoyish qilingan.

O'zbekiston xalq amaliy san'ati muzeyi. O'zbekiston xalq amaliy san'ati muzeyi 1937-yilda hunarmandlar ishlagan buyumlar ko'rgazmasi asosida vujudga keldi. 1938-yili muzey uchun podsho amaldori Polovsevning XIX asr oxirida qurilgan sobiq qarorgohi binosi ajratildi. Bu bino juda ko'rkam bo'lib, me'moriy yodgorlik sifatida ham qarash mumkin.

Muzey eksponatlari ko'p marotaba Polsha, Hindiston, AQSH, Fransiya, Daniya, Shvetsiya, Belgiya va boshqa davlatlarda bo'lib o'tgan ko'rgazmalarda namoyish etilgan. 1937-yili Parijda o'tkazilgan xalqaro ko'rgazmalarda xonatlas va beqasam yaratuvchi ustalari oltin medalga sazovor bo'lganlar. Shu yili Parijda o'tkazilgan Butun dunyo ko'rgazmasida kashtachilik namunalari ham oltin medalga sazovor bo'lgan. 1939-yili Nyu-Yorkdagi ko'rgazmada muzey eksponatlari oliy mukofot sovrindori bo'lib qaytgan.

Alisher Navoiy nomidagi adabiyot muzeyi. Alisher Navoiy tug'ilgan kunining 500 yilligi munosabati bilan 1941-yili Toshkentda Adabiyot muzeyi tashkil etildi.

Muzey zallarida o'zbek klassik adabiyoti namoyandalarining asarlari joylashgan. Mazkur zallarda o'zbek xalqining ulug' shoiri va mu tafakkiri Alisher Navoiyning davri, hayoti va ijodi, zamondoshlari faoliyati yoritilgan. Ana shu zallarda faqat Navoiy va uning zamondoshlari

haqidagi ko'rgazmalargina namoyish etilib qolmay, XV asrda O'rta Osiyo madaniyati va san'atining badiiy namunalari – kitobot, tasviriy san'at, xattotlik, naqqoshlik, musiqa va me'morchilik asarlari ham ko'rsatilgan.

3. Mustaqillik yillarida O'zbekistonda yangi tashkil etilgan muzeylar va ularning faoliyati

Mustaqillik davrida muzey ishining takomillashuvi. O'zbekiston mustaqillikka erishgandan so'ng muzey va muzeyshunoslik ishiga davlat siyosati darajasida e'tibor berila boshlandi. Prezident Farmoni, Vazirlar Mahkamasining maxsus qarorlari, «O'zbekmuzey» tashkilotining ta'sis etilishi, «Muzeylar to'g'risida»gi Qonunning qabul qilinishini alohida e'tirof etish kerak.

Jahon muzeyshunosligi tajribalarini qo'llashga zarur shart-sharoitlar yaratish maqsadida O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 1998-yil 12-yanvardagi Farmoni qabul qilindi. Ushbu hujjat O'zbekistondagi muzeylar faoliyatida burilish nuqtasi bo'lib, ularning tarixida yangi davr boshlanganini anglatadi.

Mustaqillik davrida muzeyshunoslik va muzey ishiga oid dastlabki maxsus hujjat O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi tomonidan 1994-yil 23-dekabrda qabul qilindi. Albatta, bu hujjat o'z davri uchun muhim ahamiyat kasb etdi. Unda respublika muzeylarining vazifalari, istiqbollari belgilab berildi.

Hujjatda O'zbekiston muzey boyliklari fondi to'g'risidagi Nizomni, muzeylarda saqlanayotgan tarixiy-madaniy boyliklarni ro'yxatga olish, jamlash va saqlash tartibi to'g'risida yo'riqnoma ishlab chiqish va tasdiqlatish ko'zda tutildi.

O'zbekiston Respublikasidagi muzeylar ishining yagona tizimini vujudga keltirish, ular faoliyatini muvofiqlashtirish va uslubiy yordam ko'rsatish uchun O'zbekiston Respublikasi Madaniyat vazirligining markaziy apparati tarkibida uchta xodimdan iborat Muzey ishlari bosh boshqarmasini tuzish ko'zda tutildi.

Hozirgi kunda tarixiy durdonalarni asrab-avaylash, o'tmish osori atiqalarini, nodir qo'lyozmalarni ilmiy jihatdan o'rganish har taraflama tadqiq etilishiga jiddiy e'tibor berilmoqda. Xususan, O'zbekiston Res-

publikasi Prezidentining 1998-yil 12-yanvarda qabul qilingan «Muzeylar faoliyatini tubdan yaxshilash va takomillashtirish to'g'risida»gi Farmoni muzeylar maqomini yuksaltirishga qaratilgani bilan qimmatlidir.

Ushbu Farmonda O'zbekiston hududida qadimdan shakllangan muzeylar tizimini yanada takomillashtirish, ularni xalqning ma'naviy-axloqiy kamolotida tutgan o'rini yuksaltirish, muzey fondlarida saqlanib kelinayotgan xalqimizning boy tarixini, mustaqilligimiz odimlarini aks ettiruvchi noyob, nodir eksponatlarni avaylab-asrash lozimligi ta'kidlandi. Ularni o'rganish, boyitib borish, dunyoga olib chiqish va targ'ib etish, xalqimiz ongida milliy g'urur va iftixor, istiqlol va Vatanga sadoqat tuyg'ularini kuchaytirish yo'lida keng foydalanish lozimligi ko'rsatildi. Muzeylarni zamon talablariga mos yuqori malakali mutaxassislar bilan ta'minlash, moddiy-texnika bazasini mustahkamlab, jahon muzeyshunosligining eng ilg'or tajribalarini qo'llash uchun zarur shart-sharoitlar yaratish lozimligi ta'kidlandi.

Farmonning birinchi bandida O'zbekiston Respublikasi Madaniyat vazirligi va tegishli idoralarga mavjud barcha turdagi muzeylar faoliyatini muvofiqlashtirish, zarur ilmiy-uslubiy yordam ko'rsatishni ta'minlash maqsadida «O'zbekmuzey» jamg'armasi tashkil etilishi ko'zda tutildi.

«Muzeylar to'g'risida»gi Qonun. 2008-yil 12-sentabrda O'zbekiston Respublikasining «Muzeylar to'g'risida»gi Qonuni qabul qilindi. Ushbu Qonunning maqsadi muzeylarning tashkil etilishi va faoliyati sohasidagi munosabatlarni tartibga solishdan iborat. Qonun 8 bob, 36 moddadan iborat bo'lib, 1-bobda umumiy qoidalar, ya'ni Qonunning maqsadi, muzeylar to'g'risidagi qonun hujjatlari, asosiy tushunchalar o'z ifodasini topgan.

Bugungi kunda muzeylar sonining o'sishi umunjahon jarayoni bo'lib, har besh yilda ular 10 foizga ko'payib bormoqda. Faqat mustaqillik yillarida O'zbekistonda o'ndan ziyod muzeylarning, xususan, Temuriylar tarixi davlat muzeyi, Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyi, Termiz arxeologik muzeyi, Olimpiya shon-shuhrati va boshqa muzeylarning tashkil etilishi ham yuqoridagi fikrni tasdiqlaydi. Bugungi kunda O'zbekiston Respublikasi Madaniyat vazirligi doirasida 90 ta muzey mavjud bo'lib, shulardan 43 tasi tarix va o'lkashunoslik ixtisosligidagi muzeylardir. O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi tasarrufida

to'rtta muzey bo'lib, O'zbekiston tarixi davlat muzeyi, Temuriylar tarixi davlat muzeyi, Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyi, Alisher Navoiy nomidagi davlat adabiyot muzeylari shular jumlasidandir. Bulardan tashqari, ma'lum muammo, mavzu, inshoot yoki jarayonni ifoda etuvchi muzeylar soni ham tobora ko'payib bormoqda.

1990-yillarning boshida O'zbekistonda jamoatchilik muzeylari keskin kamaydi. Ammo bugunga kelib, bu muzeylarning ba'zilari qayta tiklanib, konsepsiyasi tubdan o'zgartirildi. Ularda faoliyat olib borayotgan xodimlar o'zlarining kasbiy mahoratlarini oshirish uchun davlat muzeylari xodimlari qatorida malakalarini oshirish bilan shug'ullanishmoqda. Ayrim jamoatchilik muzeylari avvalgidek o'z faoliyatini kengaytirib, davlat muzeyi maqomini olmoqda. Yana bir o'ziga xos xususiyat ayrim jamoatchilik muzeylarining «davlat muassasasiga aylanishi» emas, balki o'zining maqomini saqlab, kuchli va e'tiborli muzeyga aylanish harakatidir. Masalan, qadimiy Samarqand shahrida MDH va Boltiqbo'yi davlatlari orasida yagona hisoblangan muzey joylashgan. Bu Xalqaro tinchlik va birdamlik muzeyi bo'lib, jamoat tashkiloti hisoblanadi. U mustaqillik davrida Samarqand shahridagi «Esperanto» millatlararo do'stlik klubi a'zolari tomonidan tashkil etilgan. «Xalq diplomatiyasi»ning turli xil nodir ko'rgazmalari orasida «Jahon dastxati» loyihasi alohida o'rin tutadi.

So'nggi yillarda mamlakatdagi qator qadimgi shaharlar o'zining 2500, 2700 yillik yubiley tantanalarini o'tkazdi. UNESCO qarori bilan Xiva, Buxoro va Termizning 2500 yilligi, Shahrisabz, Qarshining 2700 yilligini nishonlash, ushbu shaharlardagi tarixiy obidalarni tiklash, restavratsiya qilish qatorida, u yerlardagi muzey ishining tubdan yaxshilanishiga, kolleksiyalarining yangi arxeologik tadqiqotlar orqali to'ldirilishiga imkon berdi. Ulardan biri Termiz arxeologik muzeyi 2001-yilning 24-oktabrida tashkil etilib, o'z faoliyatini 2002-yil 2-apreldan boshlagan.

Termiz arxeologiya muzeyi O'rtta Osiyodagi yagona arxeologiya muzeyi hisoblanadi. Ushbu zamonaviy inshoot sharqona me'morchilik uslubida qurilgan bo'lib, kirish zali, 9 ta asosiy zal va ustunlar bilan bezatilgan galereyadan iborat

Mustaqillik sharofati bilan O'zbekistonda yana bir tarixiy muzey – Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyi ochildi. Ushbu muzey mustabid

sovet tuzumi davrida qatag'on etilgan fidoyi vatandoshlarimizning xotirasini abadiylashtirishga qaratilgan. Mazkur muzey 2002-yil 8-noyabrda tashkil etilib, O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi, Respublika «Ma'naviyat va ma'rifat» Kengashi, «Shahidlar xotirasi» xayriya jamg'armasining Fanlar akademiyasi tarkibiga kiritildi.

Qatag'on qurbonlari xotirasi muzeyining asosiy vazifasi quyidagilardan iborat: qatag'onchilik siyosatining paydo bo'lish sabablari va oqibatlarini tadqiq etish va uni mamlakatimiz tarixining tarkibiy qismi sifatida aks ettirish; qatag'on qurbonlari xotirasini abadiylashtirish, ularni yod etish bilan bog'liq ma'naviy-ma'rifiy tadbirlarni amalga oshirish va targ'ib etish, muzey zaxiralari va ekspozitsiyalarini mamlakat hamda xorijdagi turli hujjatlar va boshqa eksponatlar bilan muntaзам ravishda boyitib borish kabilar shular jumlasidandir.

So'nggi yillarda tashkil etilgan muzeylardan biri *Tasavvuf tarixi* muzeyi bo'lib, u tasavvuf ilmining O'rta Osiyodagi yirik namoyandasi va xojagon tariqati asoschilaridan Abduxoliq G'ijduvoniyning 900 yilligi va Bahouddin Naqshbandiy tavalludining 685 yillik yubileyi munosabati bilan ochildi. Undagi ekspozitsiyalar VII asrdan to XXI asr boshlariga qadar bo'lgan davrni qamrab olgan. Tasavvuf ta'limotining tub mohiyatini ochib bergan buyuk ilohiyotchi, faylasuf Abu Homid G'azzoliyning «Ayuha-l-valad» va «Ihyo ulum ad-din» asarlari fotonusxasi muzey eksponatlarida namoyish etilmoqda. Abu Homid G'azzoliy islom aqidaparastlari bilan hurfikrli tasavvuf ahli o'rtasida vujudga kelgan jarlikni bartaraf etishga harakat qilib, islom aqidalarini so'fiyona g'oyalari bilan uyg'unlashtirishga muvaffaq bo'lgan buyuk mutafakkirdir.

So'fiyona g'oyalarni o'zining «Devoni hikmat» asarida nazmiy bayon etib bergan Ahmad Yassaviy faoliyatini aks ettiruvchi eksponatlar ham muzey zallaridan munosib o'rin olgan. Xojagon tariqati asoschisi Abduxoliq G'ijduvoniy va uning ustozlari Yusuf Hamadoniyni ma'naviy faoliyatiga doir qo'lyozmalar, turli maishiy-xo'jalik buyumlari alohida vitrinada joylashgan. Bugungi kunda mazkur muzeyning O'zbekistondagi tasavvuf tarixini o'rganish va targ'ib etishda ahamiyati kattadir.

Temuriylar tarixi davlat muzeyi Amir Temur va temuriylar davrida ilm-fan, maorif va madaniyatning yuksak darajadagi taraqqiyotini haqqoniy aks ettirish va keng targ'ib qilish, chuqur insonparvarlik ruhi

bilan sugʻorilgan tarixiy yutuqlarimiz va anʻanalarimiz asosida yosh avlodni vatanparvarlik ruhida tarbiyalash maqsadida Oʻzbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 1996-yil 14-martdagi 99-sonli qaroriga binoan juda qisqa muddatda Toshkent shahrida barpo etildi. Muzei xalqimiz va xorijiy mamlakatlardan tashrif buyurgan mehmonlar ishtirokida 1996-yilning 18-oktabrida tantanali ravishda ochildi.

Oʻzbekiston Tasviriy sanʼat galereyasi. Oʻzbekiston Tasviriy sanʼat galereyasi 2004-yili Toshkent shahrida ochildi. Galereya binosi qisqa muddat ichida qurib bitkazilgan boʻlsa-da, xalqaro standartlarga javob beruvchi eng zamonaviy texnika vositalari bilan jihozlangan. U yerda oʻrnatilgan eng zamonaviy jihozlar eksponatlarni namoyish etish va asrash uchun zarur boʻlgan eng qatʼiy harorat, namlik tartiblarini taʼminlash va qoʻriqlash shartlariga rioya etish imkonini beradi. Sanʼat galereyasida maʼruzalar va kinozallar, kutubxona, mohir usta studiyasi, ustaxonalar oʻrin olgan. Shubhasiz, bu koʻrgazmalar yangi majmuani xalqaro darajadagi sanʼatshunoslik markaziga aylantiradi.

Uning ekspozitsiya-koʻrgazma maydoni 3500 kvadrat metrga teng. Shuningdek, galereya zarur texnikaviy uskunalari bilan jihozlangan majlislar zaliga ega boʻlib, bu yerda koʻrgazmalar, taqdimot marosimlari, seminarlar, amaliy uchrashuvlar, filmlar namoyishlari va boshqa tadbirlar oʻtkaziladi.

Tasviriy sanʼat galereyasi zallarida XX asr boshidan hozirgi kungacha yaratilgan Oʻzbekiston tasviriy sanʼati asarlarining boy toʻplami, shuningdek Oʻrta Osiyoda zarb etilgan noyob tangalar kolleksiyasi namoyish etilmoqda.

Yunus Rajabiy uy-muzeyi. Buyuk oʻzbek kompozitori, musiqa sanʼatining yetuk ustasi Yunus Rajabiyning 100 yillik yubileyi munosabati bilan, 1997-yili Y. Rajabiy uy-muzeyi ochildi. Muzeining birinchi qavatida memorial va cholgʻu asboblari ekspozitsiyasi xonasi hamda mehmonxona joylashgan. Memorial xonada Yunus Rajabiyning mebellari, radio, ustki kiyimi, stolining ustida esa musiqa asbobi, notalari, ruchka, choynak-piyolalari qoʻyilgan.

Ushbu muzei Toshkentdagi uy-muzeylari orasida eng koʻzga koʻringan, muzei ishini yaxshi tashkil etgan, juda koʻpsonli tomoshabinlarga xizmat qiladigan, yaxshi ekskursiya ishlarini olib boradigan muzeylar sirasiga kiradi.

Olimpiya shon-shuhrati muzeyi. Mustaqillik yillarida tashkil etilgan muzeylardan yana biri Olimpiya shon-shuhrati muzeyi bo'lib, 1996-yil 1-sentabrda tantanali ravishda ochildi. Mazkur muzeyni jihozlash va ekspozitsiyasini yaratishda yetakchi muzeyshunos mutaxassislar bilan bir qatorda fan arboblari, dizayner-rassomlar, O'zbekiston xalq amaliy san'ati ustalari ham qatnashdilar. Muzei ekspozitsiyasining asosini hozirgi zamon Olimpiya o'yinlarining ekspozitsiyalari tashkil etadi.

Muzei ekspozitsiyalarida Olimpiya harakati qachon paydo bo'lgani, O'zbekiston Milliy Olimpiya qo'mitasining tashkil etilganligi va g'oyalarining taraqqiy etganligi, sport o'yinlarini o'tkazish, sovrindor bo'lib chiqqan O'zbekiston sportchilarining ishtirok etayotganligi haqida hikoya qilinadi. Shuningdek, XX asr Olimpiya o'yinlarining shonli tarixida o'z nomlarini qoldirgan bir qator sportchilarning yutuqlarini namoyish etuvchi ekspozitsiya ham mavjud.

Temuriylar tarixi davlat muzeyi faoliyati. Mustaqillik yillarida O'zbekistonda yangidan yangi muzeylar tashkil etilib, bugungi madaniy hayotimizning uzviy qismiga aylandi. Ular orasida Temuriylar tarixi davlat muzeyining tashkil etilishini olamshumul voqea deb baholash mumkin.

Temuriylar tarixi davlat muzeyi Amir Temur va temuriylar davrida ilm-fan, maorif va madaniyatning yuksak darajadagi taraqqiyotini haqqoniy aks ettirish va keng targ'ib qilish, chuqur insonparvarlik ruhi bilan sug'orilgan tarixiy yutuqlarimiz va an'analарimiz asosida yosh avlodni vatanparvarlik ruhida tarbiyalash maqsadida barpo etildi.

Qisqa faoliyati davrida O'zbekiston Respublikasi FA tasarrufidagi Temuriylar tarixi davlat muzeyi asosiy muzeyshunoslik ilmiy-uslubiy markaziga aylandi. Keng ko'lamdagi tadbirlar va ko'rgazmalarni tashkil etishda ham u asosiy tayanch vazifasini ado etayotgani tabiiy holdir. Zero, o'zbek xalqi yilnomasida oltin harflar bilan bitishga munosib voqealar aynan Sohibqiron Amir Temur hamda Temuriylar bilan chambarchas bog'liqdir.

Muzeydagi Temuriylar tarixiga oid noyob ekspozitsiyalar O'zbekiston viloyatlaridagi yirik muzeylardan keltirilgan, shuningdek, 1996-yilda Parijda Amir Temur tavalludining 660 yilligiga bag'ishlab o'tkazilgan ko'rgazmadagi ekspozitsiyalar ham muzeyga o'tkazilgan.

Muzeyda arxeologiya, etnografiya, numizmatika yodgorliklari, qo'lyozmalar, tasviriy san'at namunalari bor. Muzei xazinasida

O'zbekiston tarixini aks ettiruvchi 3 mingdan ortiq ashyolar saqlanadi. Shundan «Asosiy fond»ga 1971 ta, «Yordamchi fond»ga 1090 ta ashyo kiritilgan. Hozirgi kunda muzey ekspozitsiyasidan 1700 dan ortiq eksponat joy olgan. Bular – Amir Temur va temuriylar davri tarixiga oid qo'lyozmalar, yozishmalar, kumush va mis tangalar, Go'ri Amir maqbarasidan olingan ashyolar, sopol va mis buyumlar, me'moriy qoplamalar, XIX–XX asrlarga oid kitoblar, tangalar va etnografiyaga oid buyumlar va h.k.

Muzey xazinasida O'zbekiston aholisi hamda chet davlatlarning sovg'alari ham mavjud. Muzeyning keng ko'lamli ishlarini 2017-yilgi hisobotni tahlil qilish orqali ham kuzatishimiz mumkin. O'zbekistonda hozirgi kunda 350 dan ortiq muzey va muzey faoliyati bilan bog'liq ko'rgazma muassasalari mavjud. Ularning 90 tasi davlat muzeylaridir.

Asosiy adabiyotlar

1. *Nabiyev A.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 1996.
2. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T., 2008.
3. *Kuryazova D.T.* O'zbekistonda muzey ishi tarixi. – T., 2010.
4. *Bekmurodov M.B., Rashidova M.X.* Muzeyshunoslik. – T., 2006.

Qo'shimcha adabiyotlar

1. *Сухарева О.А.* К истории городов Бухарского ханства. –Т., 1958.
2. *Vohidov M.M., Mirzayev Sh.R.* Me'morchilik. 1-qism. Me'morchilik tarixi. – T.: «Tafakkur», 2010.
3. *Булатова В.А., Шишкина Г.В.* Самарканд. Музей под открытым небом. – Т., 1986.
4. *Сухарева О.А.* Квартальная община позднефеодального города Бухары. –М., 1976.
5. *Судейманов Р.Х.* Древний Нахшаб. – Т., 2000.
6. *Пугаченкова Г.А.* Самарканд. Бухара. –М., 1968.

Internet manbalar

1. www.history.ru
2. www.natura.com
3. www.archeology.ru
4. www.archeology.com

Nazorat savollari

1. Turkistonda tashkil etilgan dastlabki muzeylar faoliyati va tarixi haqida nimalarni bilasiz?
2. Turkistondagi ilk muzeylarning tashkil etilishida ilmiy jamiyatlarning oʻrni.
3. Yosh avlodni tarbiyalashda muzeylarning oʻrni nimalardan iborat?
4. Muzey turlari va ularning Vatanimiz tarixini oʻrganishdagi ahamiyati.
5. Fan tizimida muzeyshunoslikning tutgan oʻrni nimalarda aks etadi?
6. Oʻzbekiston Respublikasidagi asosiy muzeylar va ularning ona Vatanimiz tarixini tashviq qilishdagi ahamiyati haqida soʻzlab bering.
7. Muзей manbalaridan foydalanish va ularning oʻlkamiz tarixini oʻrganishdagi ahamiyati.
8. Muзейlarning ijtimoiy vazifasi va maʼlumotlar tizimi. oʻquv-tarbiyaviy ishlarda tutgan oʻrni haqida soʻzlang.

Test savollari

1. Bugungi kunda respublikamizning viloyat, shahar, tuman markazlarida, xalq taʼlimi tizimida nechta muzey bor?

- A. 1200 dan ortiq
- B. 1000 dan ortiq
- C. 1500 dan ortiq
- D. 2000 dan ortiq

2. 1998-yil 12-yanvarda Oʻzbekiston Respublikasi Prezidentining qaysi Farmoni eʼlon qilindi?

- A. «Muзейlar faoliyatini tubdan yaxshilash va takomillashtirish toʻgʻrisida»
- B. «Uzluksiz taʼlim tizimi joriy qilish toʻgʻrisida»
- C. «Yosh kadrlar tayyorlash milliy dasturi toʻgʻrisida»
- D. «Muзейlarni isloh qilish toʻgʻrisida»

3. Fargʻona va Kaspiyortida oʻlka muzeylari qachon tashkil etildi?

- A. 1896-yilda
- B. 1894-yilda
- C. 1890-yilda
- D. 1886-yilda

4. Tarixiy muzey fondlari asosan nimalarga bo‘lib o‘rganiladi?

- A. Davrlarga
- B. Turlarga
- C. Sanalarga
- D. Qismlarga

5. O‘lkamizda qaysi tadqiqotchi tomonidan tibbiyot, arxeologiya, antropologiya va etnografiya havaskorlar jamiyatining Turkiston bo‘limi ochildi?

- A. A.Fedchenko
- B. L.Sobolev
- C. A.Kun
- D. N.Mayev

6. Abulqosim madrasasi respublikamizning qaysi hududida joylashgan?

- A. Toshkent
- B. Buxoro
- C. Samarqand
- D. Xiva

7. «Podsholar zali» qayerdan topilganligini aniqlang.

- A. Tuproqqal’a
- B. Dalvarzintepa
- C. Varaxsha
- D. Fayoztepa

8. O‘zbekiston tarixi muzeyi qachon tashkil qilingan?

- A. 1876-yilda
- B. 1976-yilda
- C. 1890-yilda
- D. 1990-yilda

9. O‘zbekiston tarixi davlat muzeyining 1-bo‘limi nimadan boshlanadi?

- A. Ibtidoiy va quldorlik tuzumi davridan
- B. O‘rta asrlar davridan
- C. Turkiston chor Rossiyasi tarkibida bo‘lgan davrdan
- D. So‘nggi o‘rta asrlar davridan

10. O'zbekiston tarixi davlat muzeyidagi «o'rta asrlar davri» deb nomlangan bo'lim nechanchi bo'lim hisoblanadi?

- A. 2-bo'lim
- B. 1-bo'lim
- C. 3-bo'lim
- D. 5-bo'lim

11. Farg'ona va Kaspiyortida o'lka muzeylari qachon tashkil etildi?

- A. 1896-yilda
- B. 1890-yilda
- C. 1886-yilda
- D. 1876-yilda

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. *Mirziyoyev Sh.M.* Milliy taraqqiyot yo‘limizni qat’iyat bilan davom ettirib, yangi bosqichga ko‘taramiz. T. I. –T.: O‘zbekiston. 2017.
2. *Mirziyoyev Sh.M.* Qonun ustuvorligi va inson manfaatlarini ta‘minlash – yurt taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. –T.: O‘zbekiston. 2017.
3. *Mirziyoyev Sh.M.* Buyuk kelajagimizni mard va olijanob xalqimiz bilan birga quramiz. –T.: O‘zbekiston, 2017.
4. *Mirziyoyev Sh.M.* Erkin va farovon, demokratik O‘zbekiston davlatini birgalikda barpo etamiz. O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti lavozimiga kirishish tantanali marosimiga bag‘ishlangan Oliy Majlis palatalarining qo‘shma majlisidagi nutq. –T.: O‘zbekiston, 2016.
5. *Ананьев А.Г.* Шерабадская долина. – СПб., 1914.
6. *Бёрнс А.* Путешествие в Бухару. Ч. I–II. – М., 1848.
7. *Вамбери А.* Путешествие в Средней Азии. – СПб., 1865.
8. *Костенко Л.Ф.* Путешествие в Бухару русской миссии в 1870 г. – СПб., Б.И., 1871.
9. *Логофет Д.И.* Бухарское ханство под протекторатом России. Т. I. – СПб., 1911.
10. *Маев Н.* Реконгносировка горных путей в Бухарском ханстве // Известия. ИРГО. Т. XV. – СПб., 1879.
11. *Mirza Salimbek ibn Muhammad Rahim.* Tarixi Salimiy. O‘zR FA SHI. Qo‘lyozma №2016.
12. *Muhammad Ali Baljuvoni.* Tarixi nofeiy. Tojik tilidan tarjima. So‘zboshi va izohlar mualliflari Sh. Vohidov, Z. Choriyev – T.: Akademiya, 2001.
13. *Реклю Элизе.* Земля и люди. Всеобщая география Среднеазиатских ханств. – СПб.: Изд. картогр. зав. А. Илина, 1883.
14. *Сами Мирза-Абдул Азим.* Тарихи салатини мангити. – М.: Наука, 1962.
15. *Alimov I., Ergashev F., Bo‘tayev A.* Arxivshunoslik. –T.: Sharq, 1997.
16. *Annayev T., Shaydullayev Sh.* Surxondaryo tarixidan lavhalar. –T.: Meros, 1997.

17. *Ahmedov B.* O'zbekiston xalqlari tarixi manbalari. –T.: O'qituvchi. 1991.
18. *Ahmedov B.* Tarixdan saboqlar. –T.: Meros. 1992.
19. *Арплов Д.Ю.* Бухарское ханство в русской востоковедческой историографии. – М.: МГУ, 1981.
20. *Варьяков Y.F.* Toshkent vohasining qadimgi karvon yo'llari. –T.: Fan, 1978.
21. *Bo'riyev O.* Janubiy O'zbekiston aholisi etnik tarixidan // Tarix, mustaqillik, milliy g'oya. – T., 2001.
22. *Bunyodov Z.* Anushtagin xorazmshohlar davlati. –T.: G'. G'ulom nomidagi adabiyot va san'at nashriyoti, 1998.
23. *Gumilyov L.N.* Qadimgi turklar. – T.: Fan, 2007.
24. *Doniyorov X.* O'zbek xalqining shajara va shevalari. –T.: Fan, 1968.
25. *Дониш А.* Путешествие из Бухары в Петербург. –Душанбе: Ирфон, 1960.
26. *Jaloliddin Mirzo.* Termiz tarixi. –T.: Sharq, 2001.
27. *Jabborov I.* O'zbek xalq etnografiyasi. –T.: O'qituvchi, 1994.
28. *Jabborov I.* Jahon xalqlari etnografiyasi. –T.: O'qituvchi, 1985.
29. *Kabirov A., Sagdullayev A.* O'ra Osiyo arxeologiyasi. –T.: O'qituvchi, 1990.
30. *Кармышева Б.Х.* Очерки этнической истории южных районов Таджикистана и Узбекистана. – М.: Наука, 1976.
31. *Mavlanov O', Mahkamova D.* Madaniy aloqalar va savdo yo'llari. – T.: Akademiya, 2004.
32. *Mavlanov O'.* Markaziy Osiyoning qadimgi yo'llari. –T.: Akademiya, 2008
33. Ma'naviyat yulduzlari. –T.: Meros, 2001.
34. *Muhammadjonov A.R., Ne'matov T.N.* Buxoro va Xivaning Rossiya bilan munosabatlari tarixiga doir ba'zi manbalar. – T., 1957.
35. *Muhammadjonov A.R.* Qadimgi Buxoro. –T.: Fan, 1991.
36. *Muhammadjonov A.R.* Quyi Zarafshon vodiysining sug'orilish tarixi. – T.: Fan, 1972.
37. Mustaqil O'zbekiston tarixi. 3-kitob. – T.: Sharq, 2000.
38. *Nabiyev A.* Tarixiy o'lkashunoslik. –T.: Fan, 1996.
39. *Nafasov Q.* O'zbekiston toponimlarining izohli lug'ati. –T.: Fan, 1988.
40. *Nizomov A., Rahimova G.* Toponimika. –T.: Sharq, 2012.
41. *Qorayev S.* O'zbekiston viloyatlari toponimlari. – T.: O'zbekiston milliy ensiklopediyasi Davlat ilmiy nashriyoti, 2005.
42. *Нажимов К.* Антропологический состав населения Сурхандарьинской области – T.: САГУ, 1958.
43. *Norbayev N.* O'zbek elining qabila va urug'lari haqida. – T., 1997.

44. *Ostonova G.* Qushbegi arxivi Buxoro tarixini o'rganishda asosiy manba // Sharqshunoslik. – 2000. – №11.
45. *Sagdullayev A.S.* Qadimgi O'zbekiston ilk yozma manbalarda. – T.: O'qituvchi, 1996.
46. *Сухарева О.А.* К истории городов Бухарского ханства. – T.: Уз Госиздат, 1958.
47. *Тухтаматов Т.Г.* Русско-Бухарские отношения в конце XIX – начале XX вв. – T.: Фан, 1966.
48. Turkiston chor Rossiyasi mustamlakachiligi davrida. 1-kitob – T.: Sharq, 2000.
49. O'zbekistonning yangi tarixi. 1-kitob. Turkiston chor Rossiyasi mustamlakachiligi davrida. – T.: Sharq, 2000.
50. O'zbekiston Sovet mustamlakachiligi davrida. 2-kitob. – T.: Sharq, 2000.
51. *Хидоятов И.* К вопросу о формировании населения южных районов Узбекистана // Из истории культуры народов Узбекистана. – T., 1965.
52. *Холиқова Р.* Rossiya-Buxoro: tarix chorrahasida. – T.: O'qituvchi, 2005.
53. *Hasanov X.* Sayyoh olimlar. – T.: O'zbekiston, 1981.
54. *Xo'jayev T.* Qadimgi ajdodlarimiz qiyofasi. – T.: Universitet, 1995.
55. *Xo'jayev T.K., Xo'jayeva G.K.* O'zbek xalqining antropologiyasi. – T.: Universitet, 1995.
56. Qadimgi Kesh-Shahrisabz tarixidan lavhalar. – T.: Sharq, 1998.
57. *Qayumov A.* Sherobod vohasi aholisining etnik tarkibi (XIX – XX asr boshlari) // O'zbekistonda ijtimoiy fanlar. – 1996. – № 3.
58. *Шаниязов К.Ш.* Узбеки-карлуки. – T.: Наука, 1964.
59. *Shoniyozov K.Sh.* O'zbek xalqining shakllanish jarayoni. – T.: Sharq, 2001.
60. *Kuryazova D.T.* O'zbekistonda muzey ishi tarixi. – T., 2010.
61. *Bekmurodov M., Rashidova M.* Muzeyshunoslik. – T.: Voris Ali, 2006.
62. *Илалов И.* Музееведение. – T.: Musiqa, 2006.
63. *Садықова Н.* Музейное дело в Узбекистане. – T.: Фан, 1975.
64. *Фузаллова Г., Хасанова М.* Музееведение. – T.: Fan va texnologiyalar bosmaxonasi, 2008.
65. *Jabborov I.* O'zbek xalq etnografiyasi. – T.: O'qituvchi, 1994.
66. *Nabiyev A.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T.: Fan, 1996.
67. *Kabirov A., Sagdullayev A.* O'rta Osiyo arxeologiyasi. – T.: O'qituvchi, 1990.
68. Mustaqil O'zbekiston tarixi. 3-kitob. – T.: Sharq, 2000.
69. *Ochildiyev F.B.* Tarixiy o'lkashunoslik. – T.: Universitet, 2008.

MUNDARIJA

Muqaddima	3
-----------------	---

I bob. O'LKASHUNOSLIK FANINING SHAKLLANISHI VA RIVOJLANISHI

1. Tarixiy o'lkashunoslik fanining maqsad va vazifalari	4
2. Tarixiy o'lkashunoslik fanining manbalari	5
3. Tarixiy o'lkashunoslikning shakllanishiga doir dastlabki ma'lumotlar.....	13
4. Tarixiy o'lkashunoslikning fan sifatida shakllanishi va rivojlanishi tarixidan.....	23

II BOB. O'LKAMIZNING TARIXIY GEOGRAFIK O'RNI

1. O'lkamizning qadimgi davr tarixiy geografiyasi.....	32
2. Kidariylar, xioniylar, eftaliylar, Turk xoqonligi va arablar davri tarixiy geografiyasi	41
3. Somoniylar, qoraxoniylar va mo'g'ullar bosqini davri tarixiy geografiyasi	44
4. Amir Temur va shayboniylar davri tarixiy geografiyasi.....	47
5. Xonliklarning ma'muriy-hududiy bo'linishi, O'rta Osiyoning Rossiya imperiyasi boshqaruvi davridagi tarixiy geografiyasi.....	49
6. O'zbekistonning tabiiy geografik tavsifi.....	52
7. O'zbekiston Respublikasining ma'muriy-hududiy tuzilishi	58

III BOB. ARXEOLOGIK VA ME'MORIY YODGORLIKLARNING O'LKA TARIXINI O'RGANISHDAGI O'RNI

1. O'lka tarixini o'rganishda arxeologik ma'lumotlarning ahamiyati.....	62
2. O'zbekistonda arxeologik yodgorliklarning o'rganilishi	73
3. Eneolit, bronza va ilk temir davri me'morchiligi	78
4. O'zbekistonning antik davri me'moriy yodgorliklari.....	83
5. O'zbekistonning ikk o'rta asrlar davri me'morchiligi va me'moriy yodgorliklari.....	86

IV BOB. PALEOANTROPOLOGIK MA'LUMOTLARNING O'LKA TARIXINI O'RGANISHDAGI AHAMIYATI

1. Tarixiy o'lkashunoslikni o'rganishda antropologik ma'lumotlarning o'rni 92
2. Janubiy Orolbo'yi va Toshkent vohasining qadimgi aholisi 96
3. So'g'd, Kushon. Baqtriya va Zarafshon vohasining qadimgi aholisi 101
4. Farg'ona vodiysining qadimgi aholisi va antropologik tipi 106

V BOB. O'LKAMIZ TARIXINI O'RGANISHDA ETNOGRAFIK MA'LUMOTLARNING O'RNI

1. O'lka tarixini o'rganishda dastlabki etnografik ma'lumotlar 110
2. O'zbek urug' va qabilalari to'g'risidagi ma'lumotlar 114
3. Rossiya tadqiqotchilari tomonidan o'lkamiz etnografiyasining o'rganilishi 122

VI BOB. TOPONIMIKA O'LKA TARIXINI O'RGANISHDA ASOSIY MANBALARDAN BIRI SIFATIDA

1. Toponimika tushunchasi va uning maqsadi 129
2. Toponimik tadqiqotlar tarixi 132
3. Toponimikaning asosiy bo'limlari va ularning mazmuni 137

VII BOB. ARXIV VA YOZMA MANBALARNING O'LKASHUNOSLIK FANIDA TUTGAN O'RNI

1. O'lkamiz qadimgi yozma manbalarda 145
2. IX–XII asrlar tarixiga oid arab tilida yozilgan manbalar 151
3. XIII–XIV asrlar tarixiga oid fors va turkiy o'zbek tilidagi tarixiy manbalar 154
4. Vatanimiz tarixini o'rganishda arxiv materiallarining ahamiyati 164

VIII BOB. O'LKA TARIXINI O'RGANISHDA MUZEYLARNING O'RNI

1. Muzey turlari. Turkistonda tashkil etilgan dastlabki muzeylar 174
 2. O'zbekistonda 1917–1990-yillarda tashkil etilgan muzeylar faoliyati 180
 3. Mustaqillik yillarida O'zbekistonda yangi tashkil etilgan muzeylar va ularning faoliyati 185
- Foydalanilgan adabiyotlar 195

O'quv qo'llanma

Ochildiyev F.B.

**TARIXIY
O'LKASHUNOSLIK**

Muharrir	T. Mirzayev
Rassom	D. Mulla-Axunov
Texnik muharrir	R. Axmedov
Musahhih	S. Saydamirova
Kompyuterda tayyorlovchi	G. Qulnazarova

Nashriyot litsenziyasi AA № 0049, 18.03.2020-y.

Bosishga 2020-yil 14-dekabrda ruxsat etildi.

Bichimi 60x84^{1/16}. Bosma tabog'i 12,5. Sharhli bosma tabog'i 11,63.

«Times New Roman» garniturasida. Ofset qog'ozida bosildi.

Adadi 100 nusxa. Buyurtma raqami № 16.

«Donishmand ziyosi» MCHJ, Toshkent sh., Navoiy ko'chasi, 30.

Tel: +998-71-244-40-91, 99-808-19-49.

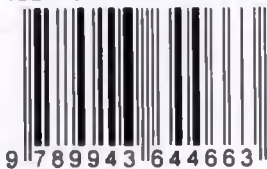
«Kamalak-PRESS» MCHJ bosmaxonasida chop etildi.

Manzil: Toshkent sh., Navoiy ko'chasi, 30-uy.

«DONISHMAND ZIYOSI»

ISBN 978-9943-6446-6-3

9 789943 644663